

MAANANTAI 1. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. - (DE) Julistan 10. heinäkuuta 2008 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen ilmoitus

Puhemies. - (DE) Hyvät kollegat, toivotan teidät kaikki tervetulleiksi. Haluaisin aluksi esittää joitakin huomaautuksia Strasbourgin täysistuntosalin tilanteesta. Kuten tiedätte, Strasbourgin täysistuntosalin alakatto romahti osittain 7. elokuuta, ja tästä syystä Euroopan parlamentin syyskuun ensimmäinen istuntojakso on järjestettävä poikkeuksellisesti täällä Brysselissä. Tarkoituksena oli taata mahdollisimman hyvin jäsenten ja henkilöstön turvallisuus, ja tein asiasta päätöksen sen jälkeen, kun olin perehtynyt alustaviin asiantuntijaraportteihin ja olin kuullut asiasta ryhmien puheenjohtajia ja puheenjohtajavaltiota Ranskaa. Päätökseen vaikutti myös se, että Euroopan parlamentin lainsäädäntötyön jatkuvuus on turvattava.

Tarkastusten alustavista tuloksista käy ilmi, että alakaton osittainen romahtaminen johtui halkeamista alakaton ja varsinaisen kattorakenteen välisissä rakennuselementeissä. Tarkastukset ovat käynnissä, ja parlamentti teettää ne usealla itsenäisellä kansainvälisellä rakennustekniikkaan erikoistuneella yrityksellä, joiden on selvitettävä tarkat tiedot romahtamisesta ja siihen liittyvistä vastuukysymyksistä. Tarkastukset suoritetaan tiiviissä yhteistyössä asiaankuuluvien paikallisviranomaisten sekä Ranskan hallituksen nimittämän rakennusturvallisuusalan vanhemman asiantuntijan kanssa. Kun lopulliset tarkastusraportit ovat saatavilla, niiden perusteella voidaan selvittää, millä tavoin romahtamiseen liittyvä vastuu ja korvausvelvollisuus jakautuvat niiden urakoitsijoiden kesken, jotka osallistuivat alkuperäisen katon rakentamiseen. Täysistuntosalin alakatto kiinnitetään uudelleen, ja kiinnityksessä käytetään itsenäisten asiantuntijoiden ja paikallisten rakennusviranomaisten hyväksymää uutta tekniikkaa.

Vaikka työ on pyritty suorittamaan mahdollisimman nopeasti, menettely vie pakostakin melko kauan. Toivomme kaikesta huolimatta, että kaikki turvallisuustarkastukset ja tarvittavat korjaustyöt saadaan valmiiksi ajoissa, jotta parlamentti pystyy järjestämään syyskuun toisen istuntojaksonsa Strasbourgissa.

Haluan vakuuttaa teille, että turvallisuus on ehdottomasti etusijalla kaikissa tähän asiaan liittyvissä keskusteluissa ja päätöksissä.

3. Muistosat

Puhemies. - (DE) Hyvät kollegat, minulla on ikävä kyllä kerrottavanani muutamia hyvin surullisia uutisia. Saimme kesän aikana erittäin surullisen tiedon ystävämme ja kollegamme professori Bronisław Geremekin traagisesta kuolemasta. Hän oli suuri puolalainen isänmaanystävä ja todellinen eurooppalainen, joka vuosikymmenien ajan taisteli väsymättömästi sen puolesta, että Puolan kansa pääsisi osalliseksi demokratiaa, vapautta, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota koskevista perusarvoista. Hänen osallistumisensa demokraattiseen vastarintaan ja merkittävän Solidaarisuus-kansanliikkeen toimintaan kantoi lopulta hedelmää.

Puola on jo lähes kahden vuosikymmenen ajan kuulunut oikeutetusti Euroopan vapaisiin ja demokraattisiin kansoihin ja, kuten tiedämme, siitä tuli Euroopan unionin jäsen 1. toukokuuta 2004. Bronisław Geremek osallistui tähän kehitykseen monien vuosien ajan myös Puolan parlamentin alahuoneen Sejmin jäsenenä sekä maansa ulkoministerinä vuodesta 1997 vuoteen 2000. Häntä voidaankin epäilemättä pitää yhtenä uuden Puolan perustajista ja pääarkkitehteistä.

Bronisław Geremek oli ollut Euroopan parlamentin jäsen vuodesta 2004 alkaen. Me tunsimme hänet miehenä, joka uskoi syvästi ja aidosti eurooppalaiseen hankkeeseen. Se ilmensi hänen ihanteitaan ja vakaumustaan: sovintoa, vuoropuhelua ja sovittelua. Ihailin suuresti hänen ainutlaatuisia kykyään olla samanaikaisesti

lähellä maataan ja lähellä Euroopan unionia. Hän työskenteli väsymättömästi edistääkseen yhdentymiskehitystä, jota hän piti parhaana ratkaisuna maansa ja todellakin koko maanosamme tulevaisuudelle.

Olemme menettäneet eurooppalaiselta areenalta poikkeuksellisen hahmon – kollegamme, jonka traaginen ja ennenaikainen kuolema on jättänyt tyhjiön, jota on vaikea täyttää. Haluan ilmaista syvän osanottoni hänen perheelleen – erityisesti hänen kahdelle pojalleen – ja kaikille hänen ystävilleen. Me Euroopan parlamentissa kunnioitamme aina hänen muistoaan.

Hyvät kollegat, elokuun alussa saimme suureksi suruksemme kuulla myös kollegamme Willi Piecykin poismenosta vain vähän ennen hänen 60. syntymäpäiväänsä. Tänä murheellisena hetkenä haluaisin ilmaista Euroopan parlamentin puolesta vilpittömän myötätuntomme kollegamme perheelle ja ystäville. Willy Piecyk oli ollut Euroopan parlamentissa vuodesta 1992 alkaen. Hän oli yksi johtohahmoista liikenne- ja matkailuvaliokunnassa, jossa hän toimi monen vuoden ajan sosialistiryhmän edustajana.

Vain joitakin viikkoja sitten hän saattoi osallistua kanssamme Euroopan ensimmäisen merenkulkupäivän viettoon. Vaikka olinkin silloin tietoinen hänen vakavasta sairaudestaan, minusta vaikutti siltä, että hänen terveydentilansa oli paranemassa. Ikävä kyllä olin väärässä.

Willi Piecyk pysyy muistoissamme monin eri tavoin lukuisten tärkeiden hankkeiden alkuunpanijana. Hänen poismenonsa myötä me olemme menettäneet kollegan, jota kaikki parlamentissa kunnioittivat ja arvostivat. Muistamme Willi Piecykiä kiitollisina.

Hyvät kollegat, ikävä kyllä minun on kerrottava teille myös erittäin pidetyn entisen kollegamme Maria Luisa Cassanmagnago Cerretin kuolemasta. Hän menehtyi 4. päivänä elokuuta. Minulla on hänestä erityisen eloisia muistoja, sillä hän tuli Euroopan parlamenttiin kanssani samaan aikaan vuonna 1979, jolloin hän ryhtyi ajamaan täällä parlamentissa Euroopan ja Euroopan yhdentymisen asiaa. Hän toimi Euroopan kansanpuolueen ryhmän varapuheenjohtajana ja oli Euroopan parlamentin varapuhemies vuodesta 1982 vuoteen 1987. Hänen muihin poliittisiin tehtäviinsä kuului puheenjohtajana toimiminen jonkin aikaa Euroopan parlamentin poliittisessa valiokunnassa, joka muutettiin sittemmin ulkoasiain valiokunnaksi.

Maria Luisa Cassanmagnago Cerretti innoitti poliittisella sitoumuksellaan erityisesti naisia, ja Euroopan parlamentin jäsenenä hän osoitti älyllistä rohkeutta ja myötätuntoa ja edisti arvokkaalla tavalla Euroopan yhdentymistä. Me muistamme häntä erityisen lämpimästi.

Hyvät kollegat, kesäloman aikana tapahtui useita järkyttäviä lento-onnettomuuksia. Elokuun 20. päivänä kuoli 154 ihmistä lento-onnettomuudessa, joka oli Espanjan pahin 25 vuoteen. Lentokoneessa, joka oli matkalla Madridista Barajasin lentokentältä Kanariansaarille, oli yhteensä 172 ihmistä, joista katastrofista selvisi hengissä vain 18. Esitin onnettomuutta seuraavana päivänä lausunnon Euroopan parlamentin puolesta, ja haluaisin tänään ilmaista jälleen solidaarisuutta ja tukea menehtyneiden perheille ja ystäville.

Elokuun 24. päivänä, vain joitakin päiviä Madridin murhenäytelmän jälkeen, Kirgisian pääkaupungissa Biškekissä syöksyi lentokone maahan pian nousun jälkeen. Maahansyöksyssä menehtyi 68 matkustajaa ja miehistön jäsentä. Haluaisin kaikkien parlamentin jäsenten puolesta ilmaista sydämellisimmät osanottomme näiden ja muiden traagisten onnettomuuksien uhreille.

Pyydän teitä viettämään minuutin hiljaisuuden kunnioittaaksemme menehtyneiden muistoa.

(Parlamentti vietti minuutin hiljaisuuden.)

4. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

5. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

7. Työjärjestyksen tulkinta: ks. pöytäkirja

8. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

9. Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

10. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

11. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

12. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

13. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

14. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

15. Käsittelyjärjestys:

Puhemies. – (DE) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti tiistaina 28. elokuuta 2008 pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Mitään muutoksia ei ole ehdotettu, joten esityslista hyväksytään.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos esityslistaa tarkastellessamme oletamme, että Georgiaa käsittelevä keskustelu käydään tänään, meillä ei ole mitään erityisiä pyyntöjä. Jos keskustelut kuitenkin viivästyvät ja istunto kestää liian pitkään eikä Georgiasta sen vuoksi voida keskustella ennen huomista, siinä tapauksessa ehdottaisimme, että sosiaalipaketin käsittely siirrettäisiin syyskuun toiselle istuntojaksolle, sillä mielestäni meidän on mahdotonta keskustella sosiaalipaketista ja Georgiasta yhden aamupäivän aikana. Halusin vain esittää parlamentille eräänlaisen ennakoilmoituksen.

Puhemies. – (DE) Kiitän parlamentin jäsentä Hannes Swoboda. Puheenvuoroa ei uskoakseni tulkattu ainakaan englanniksi, mikäli olen ymmärtänyt asianomaiset kollegani oikein. Toistan sen, mitä Hannes Swoboda sanoi juuri puheenvuorossaan. Hannes Swoboda totesi, että mikäli tämänpäiväistä huippukokousta koskevaa keskustelua ei järjestetä tänään vaan huomenna, sosiaalipakettia koskeva keskustelu pitäisi siinä tapauksessa siirtää syyskuun toiselle istuntojaksolle, koska kyseiselle keskustelulle varattu aika kuluu tämänpäiväisen huippukokouksen käsittelyyn. Ymmärrän asian tällä tavoin. Olemmeko tästä yhtä mieltä? Vaikuttaa siltä, että olemme. Tämän jälkeen ovat vuorossa minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista työjärjestyksen 144 artiklan mukaisesti.

16. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Pekingin olympialaiset ovat osoittaneet murheellisella tavalla, että autoritääriset hallitukset eivät voi tai halua kunnioittaa olympia-aatteen mukaisia ihmisoikeuksia ja rauhaa koskevia ihanteita.

Venäjän viranomaiset halusivat vertauskuvallisesti huomioida Pekingin olympialaisten alkamista tekemällä aseistetun hyökkäyksen naapurimaahansa. Kaikki tämä tapahtui Sotšiin suunniteltujen talviolympialaisten järjestämisaikaa välittömässä läheisyydessä.

Olen vakuuttunut siitä, että Venäjän federaatio on menettänyt moraalisen ja poliittisen oikeutuksensa järjestää Sotšin olympialaiset vuonna 2014, koska se on loukannut näin ennen kuulumattomalla tavalla naapurimaansa alueellista koskemattomuutta ja on ottanut haltuunsa sen alueita.

Kehotan Kansainvälistä Olympiakomiteaa nimeämään mahdollisimman nopeasti jonkin toisen kaupungin kyseisten talviolympialaisten järjestämiseksi.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, Kanariansaarilla asuvana espanjalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä haluan kiittää teitä elokuun 20. päivänä tapahtuneen onnettomuuden uhrien muistamisesta. Haluan myös yhtyä surunvalitteluihin. Toivon, ettei tällaisia onnettomuuksia enää tapahdu ja että Euroopan unioni kykenee takaamaan lentoliikenteen turvallisuuden.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Arvoisa puhemies, ympäristönsuojelun ongelmat ja lisääntynyt energiantarve muodostavat yhdessä ilmastonmuutoksen kanssa haasteen, joka vaatii kaikilta poliitikoilta tunnollista sitoutumista. Nämä kysymykset ylittävät valtioiden rajat ja kansalliset intressit. Erityisen arkaluontoista on rakentaa kaasua varten meriterminalia suljetuille merialueille, kuten Adrianmerelle.

Triestenlahdelle on tarkoitus rakentaa kaasua varten maa- ja meriterminalia, joiden suunniteltu sijaintipaikka on vain viiden mailin päässä Slovenian rannikosta, juuri vastapäätä suurinta matkailualueetta Pirania. Jos Italian hallitus uskaltaisi, se voisi sijoittaa terminalin yhtä hyvin Venetsian laguuniin, mutta siinä ei onnistuttaisi, sillä koko sivistynyt maailma vastustaisi hanketta.

Kansalaisilla on oikeus vastustaa tämäntyyppisiä rakennushankkeita, ja poliitikkojen on kunnioitettava heidän toiveitaan ja korjattava Euroopan unionin demokratiavaje. Olemme laiminlyöneet ympäristöä liian usein, jotta voisimme toimia näin jälleen. Euroopan parlamentin on osoitettava tämä Italian hallitukselle selkeästi.

Jean Lambert (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua srilankalaista toimittajaa J. S. Tissainayagamia koskevasta vakavasta tapauksesta, jonka otimme esille valtuuskuntamme äskettäin Sri Lankan tekemän vierailun aikana. Hän on hyvin tunnettu kirjailija ja toimittaja, joka on vastannut muun muassa Saksan hallituksen rahoittamasta, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta edistävästä "Outreach"-verkkosivustosta. Vierailumme aikoihin hän oli ollut vangittuna ilman syytetä yli neljän kuukauden ajan vaikeissa olosuhteissa, ja lopulta hänet asetettiin syytteeseen ja määrättiin tutkintavankeuteen viime viikolla maan terrorismin ehkäisyä koskevan lain nojalla. Syytteet koskivat hallituksen maineen vaarantamista ja yleisen epäsovun lietsomista.

Arvoisa puhemies, pyytäisin teitä tarjoamaan neuvoston ja komission kanssa asianmukaista apua tämän tärkeän tapauksen seuraamiseksi ja erityisesti sen varmistamiseksi, että J. S. Tissainayagam pystyy tapaamaan lakimiehiään luottamuksellisesti – mitä hän ei tähän mennessä ole pystynyt tekemään – ja että kaikki häntä vastaan esitetyt todisteet tuodaan esiin.

Puhemies. - (EN) Parlamentin virkamiehet seuraavat tapausta.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Venäjä on yksi tärkeimmistä kumppaneistamme politiikan ja talouden alalla. Viime päivinä Venäjä on kuitenkin esittänyt Euroopan unionia vastaan uhkaavia lausuntoja ja on pelotellut sitä talous- ja sotilasmahdillaan. Euroopan naapuruuspolitiikkaan osallistuviin maihin on kohdistettu vastaavanlaisia uhkauksia. Hyvät kollegat, voidaanko yhteistyökumppanuudessa pitää normaalina käytäntönä, että yksi kumppaneista turvautuu tällaisiin toimiin? Ajattelen erityisesti yhteisiä etujamme, toisin sanoen öljy- ja kaasuputkien rakentamista.

Euroopan yhteisö on 500 miljoonan kansalaisen koti ja maailman suurin talous. Jos kapasiteetiltaan huomattavasti vähäisempi maa pystyy talleamaan Euroopan unionin jalkoihinsa, se osoittaa, että meitä pidetään heikkona kumppanina, joka ei pysty tekemään vakavasti otettavia poliittisia päätöksiä. On sangen hyvä, että Lissabonin sopimus ei ole voimassa, sillä jos se olisi, Euroopan unionin yksittäisiltä jäsenvaltioiltakin evättäisiin mahdollisuus vastata uhkauksiin asiaankuuluvasti.

Puhemies. - (DE) Kiitos. Lissabonin sopimus on tässä asiassa selkeä: pyydän teitä suhtautumaan asiaan kärsivällisesti, sillä toin esille juuri saman näkökohdan Eurooppa-neuvostolle esittämässäni puheenvuorossa. Lissabonin sopimukseen sisältyy periaate jäsenvaltioiden välisestä solidaarisuudesta energia-alalla. Tämä merkitsee, että jos yhdenkään EU:n jäsenvaltion energiatoimitukset ovat vaarassa keskeytyä, kaikki muut jäsenvaltiot ovat velvollisia tukemaan sitä. Tästä syystä on erityisen tärkeää ratifioida Lissabonin sopimus. Pyydän anteeksi, että otin tämän asian uudelleen esille, mutta sopimuksella on suuri merkitys erityisesti energia-alalla.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin tässä yhteydessä kiinnittää huomiota siihen, millä tavoin energiaa käyttäviä tuotteita koskevan direktiivin täytäntöönpano vaikuttaa eräaseen vaalipiirissäni toimivaan lämmitysalan yritykseen. Yrityksen mukaan nykyisellä lämmityskattiloihin liittyvällä täytäntöönpanoehdotuksella on vakavia ja tarpeettomia vaikutuksia Irlannin keskuslämmitysalaa, joka on suuri työllistäjä vaalipiirissäni.

Nykyisissä lämmityskattiloita koskevissa ehdotuksissa valmistajia vaaditaan merkitsemään laitteiden energialuokitukset lämmityskattiloihin samoin kuin lämmityksen säätölaitteisiin, pumppuihin ja joihinkin uusittaviin osiin. Näissä merkintöjä koskevissa ehdotuksissa ei oteta huomioon ammattiasentajien keskeistä

tehtävää. Asentajat kuuluvat olennaisesti lämmitysalan toimitusketjuun, ja komission lähestymistavassa heidän asiantuntemustaan ei oteta riittävästi huomioon tai sitä haaskataan.

Komission ehdotuksilla muutetaan perusteellisesti lämmitysalan kotimaisia markkinoita Irlannissa, ja niillä on merkittäviä seuraamuksia, jotka johtavat valikoiman rajoittumiseen, kuluttajien harhaanjohtavaan tiedottamiseen, kustannusten nousuun, markkinoiden joustavuuden ja kilpailukyvyyn heikkenemiseen sekä työllisyyden vähenemiseen.

Haluaisin komission kuulevan asiantuntijoita arvioidessaan tämän direktiivin vaikutuksia Irlannissa ennen kuulemisfoorumien järjestämistä.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää siitä, että parlamentti esitti virallisen lausunnon elokuun 20. päivänä Barajasin lentokentällä tapahtuneesta vakavasta onnettomuudesta, jossa menehtyi 155 ihmistä. Hyvät kollegat, uskoakseni meidän on kuitenkin ehkä aika kysyä, noudattavatko kaikki lentoliikenteen harjoittajat tiukasti kaikkia turvallisuutta ja huoltoa koskevia Euroopan unionin direktiivejä.

Mielestäni Euroopan komission on aika tarkastella kriittisesti, missä määrin lentoturvallisuutta ja erityisesti ilma-alusten huoltoa koskevia vaatimuksia noudatetaan, ja pyydän sitä komissiolta täällä parlamentissa.

Näin ollen mielestäni nyt on aika paitsi ilmaista luonnollisesti surua ja solidaarisuutta, myös tarkastella kriittisesti, missä määrin eurooppalaisten ilma-alusten lentoturvallisuutta ja huoltoa koskevia Euroopan unionin direktiivejä noudatetaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, EU osoittaa usein hyvää tarkoittavalla tavalla kiinnostustaan omaa vaalipiiriäni Pohjois-Irlantia kohtaan. Haluan kuitenkin varoittaa sitä rahoittamasta hanketta, joka erittäin todennäköisesti lisää ristiriitoja. Tarkoitan tällä EU:n toimintaryhmän naurettavaa pyrkimystä tukea Pohjois-Irlannin hallituksessa toimivien DUP:n ja Sinn Feinin johtajien kehotuksesta eräänlaista konfliktinkäsittelykeskusta entisen Mazen vankilan sijaintipaikalla.

Riippumatta siitä, miten asiaa kaunistellaan ja missä muodossa se yritetään esittää, H-rakennuslohkon ja siihen kuuluvan sairaalasiiven säilyttäminen tekisi niistä eräänlaisen muistopaikan terroristeille, jotka tekivät 1980-luvulla itsemurhan Mazen vankilassa. Valtaosa väestöstä pitäisi sitä sietämättömänä, eivätkä edustamani unionistit hyväksyisi tällaista toimintaa.

Tästä syystä kehottaisin komissiota olemaan sekaantumatta tämäntyyppisen räjähdysalttiin hankkeeseen ja varoittaisin sitä antautumasta sellaisten henkilöiden hyväksikäyttämäksi, jotka pyrkivät piiloutumaan EU:n taakse jarruttaakseen voimakkaasti suhteiden kehittymistä Pohjois-Irlannissa.

Petru Filip (PPE-DE). – (RO) Kun Venäjän parlamentti hyväksyi Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäistymisen, Transnistrian kysymykseen liittyvän Dnestrjoen konfliktin ratkaisemisessa siirryttiin uuteen vaiheeseen. Meille kaikille on selvää, että Venäjän ulkopolitiikka on muuttunut maan parlamentin tekemän päätöksen jälkeen, ja tämän seurauksena Euroopan unionin kantaa on tarkistettava tämän tosiasian huomioon ottamiseksi.

Kun otetaan huomioon, että Euroopan unionin itärajan läheisyydessä sijaitsevaa Transnistriaa koskeva kysymys on erittäin tärkeä kaikille jäsenvaltioille ja erityisesti Romanian, mielestäni yhteisön tasolla on ryhdyttävä ratkaiseviin toimiin, jotta voidaan välttyä tarpeettomilta jännitteiltä sellaisten maiden ja yhteisöjen välisissä suhteissa, joilla on kyseiseen alueeseen liittyviä intressejä.

Kun otetaan huomioon, että Dmitri Medvedevin tiedottajan Natalia Timakovan mukaan on tarkoitus järjestää useita kokouksia, joihin kaikki osapuolet, myös Tiraspolin edustajat, osallistuvat, olisi tärkeää tarkastella tässä yhteydessä mahdollisuutta perustaa komitea yhteisön kannan määrittämiseksi ja esittämiseksi.

Eurooppa-neuvoston äskettäisestä *ulkosuhteita* koskevasta tutkimuksesta käy ilmi, että Moldovan ja Transnistrian väliseen sopimukseen tähtäävät neuvottelut vaikeutuvat huomattavasti Georgian tapahtumien jälkeen

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Georgiassa ei ole kysymys vain mistä tahansa uudesta kansainvälisestä kriisistä, johon EU:n on vastattava. Se on osoitus Venäjän sotilaallisesta paluusta, jota ennusti maan vuonna 2006 käynnistämä hyökkäävä politiikka energiatoimitusten alalla.

EU on jäänyt puristuksiin periaatteiden ja taloudellisten etujen välille. Periaatteiden vaaliminen merkitsisi sitä, että EU:n pitäisi olla valmis uhraamaan taloudelliset etunsa. Toisaalta taas taloudellisten etujen asettaminen

etusijalle merkitsisi kasvojen menetystä. Venäjä puolestaan on jäänyt puristuksiin länteen myymästään energiasta saamansa voiton ja kansainvälisen oikeuden välille. Kansainvälistä oikeutta on kunnioitettava rangaistuksen uhalla. Johtajiemme pitäisi esittää Moskovalle tällainen voimakas ja selkeä viesti.

Olisi koko kansainvälisen yhteisön kannalta suurta tuhlausta, jos Venäjä päättäisi suunnata uuden energiansa hyödyttömään pyrkimykseen kaksinapaisen maailmanjärjestyksen palauttamiseksi sen sijaan, että se liittyisi mukaan luomaan uutta moninapaista ja globalisoitunutta maailmaa.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Haluan puhua Romanian Sapard-maksujen jäädyttämisestä ja siitä johtuvista lyhyen ja keskipitkän aikavälin vaikutuksista.

Euroopan komission valtuuskunta vieraili kesäkuussa 2008 Bulgariassa ja Romaniassa ja antoi määräyksen keskeyttää Sapard-hankkeisiin tarkoitettut maksut. Valtuuskunta vaati vaatimusten vastaisiksi katsottujen menettelyjen korjaamista, ja Romaniassa hankkeisiin suoraan osallistuvat ja niistä vastaavat viranomaiset ehdottivat ongelmien korjaamiseksi toimitasuunnitelmaa, joka hyväksyttiin.

Vaikeudet ovat kuitenkin vasta alkaneet. Kansallisia maksuja jatketaan todennäköisesti syyskuussa. Tarkoituksena on toteuttaa maksujen suoritustapaan liittyviä menettelyjä sekä mahdollisesti vuoden kestävä itsenäinen tarkastus, jolla varmistetaan, että menettelyt ovat vaatimustenmukaisia. On olemassa suuri riski, että varoja ei onnistuta saamaan koskaan takaisin, ja ikävä kyllä tämä koskee aluetta, jossa kärsittiin tänä kesänä vakavista tulvista.

Jos kahdentoista edellisen tarkastustoimen aikana ei löydetty minkäänlaisia sääntöjenvastaisuuksia ja jos puutteet eivät ole olennaisia, minua mietityttää, eivätkö maatalousbudjetin säästöt ole joskus Sapard-hankkeita ja niiden tuloksia tärkeämpiä, ja kysyn tätä asiaa Euroopan komissiolta.

Mielestäni asiaan on vain yksi ratkaisu, toisin sanoen määräaika on suostuttava jatkamaan yhdellä vuodella.

Katalin Lévai (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, monissa Euroopan unionin maissa on havaittu uhkaavia merkkejä rasmin, homofobian ja juutalaisvastaisuuden uudesta tulemisesta. Äärioikeistoryhmät hyökkäsivät tänä kesänä Budapestissa järjestetyn rauhanomaisen Pride-festivaalin osallistujia vastaan ja heittivät heidän päällensä kiviä ja hapolla täytettyjä kananmunia. Monet osallistujista loukkaantuivat. Unkarin pääministeri on tehnyt tämän häpeällisen tapahtuman jälkeen aloitteen unkarilaisesta peruskirjasta, ja haluaisin täällä Euroopan parlamentissa tehdä kollegoideni Michael Cashmanin ja Edit Bauerin kanssa aloitteen eurooppalaisesta peruskirjasta.

Me tuomitsemme kaikenlaisen väkivallan. Emme voi hyväksyä sellaisten äärijärjestöjen perustamista, jotka haluavat toteuttaa omaa oikeuskäsitystään. Me vastustamme fasististen ajatusten ja erilaisiin vähemmistöryhmiin kohdistuvien ennakkoluulojen elpymistä ja vastustamme voimakkaasti kaikkia rasmin muotoja. Meidän pitäisi yhdessä vastustaa väkivaltaa ja uhkailua sekä lainsäädännön avulla että näyttämällä hyvää esimerkkiä jokapäiväisessä elämässämme. Tästä syystä haluaisin pyytää myös parlamenttia tukemaan eurooppalaista peruskirjaa.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan perustamisen taustalla oli vakaumus siitä, ettei hyvinvointia, vapautta, demokratiaa ja rauhaa pystytty enää takaamaan kansallisen suvereniteetin pohjalta. Me kuitenkin tuomitsemme georgialaiset, jotka hylkäsivät diktatuurin tukahduttavan ikeen Euroopan nimissä ja Eurooppaan uskoen. Me tuomitsemme heidät kansalliseen riippumattomuuteen samalla, kun suuri osa Eurooppaa parhaillaan nöyristelee raukkamaisesti Moskovan ja Putinin edessä ja valmistautuu toimimaan samoin suhteissaan Kiinaan.

Meidän ongelmanamme on tällä hetkellä se, että me emme voi jatkuvasti tuomita Georgiaa, Turkkia, Israelia ja Marokkoa – jonka kuningas pyysi Euroopan unionin jäsenyyttä maalleen vuonna 1985 – me emme todellakaan voi tuomita niitä johonkin sellaiseen, jonka me itse olemme hylänneet pelastautuaksemme!

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, huolimatta mittavista ponnisteluista ja eri puolilla maailmaa tehdyistä aloitteista, joilla pyritään turvaamaan Jukosin entisen pääjohtajan Mihail Hodorkovskin ja hänen liikekumppaninsa Platon Lebedevin oikeudenmukainen kohtelu, heidän tilanteensa ei ole kuitenkaan muuttunut. Äskettäin valitun presidentti Medvedevin mukaan ”vapaus on parempi kuin vapaudettomuus”. Venäjän tulevaisuuden pitäisi perustua tähän ajatukseen sekä oikeusjärjestelmän uudistuksiin ja vankilaolojen välttämättömiin parannuksiin. Ikävä kyllä uusien Hodorkovskin tapauksessa tehty päätös osoittaa, että toiveet oikeusvaltion vahvistumisesta Venäjällä eivät ole täyttyneet. Sotilaspoliisin äskettäiset Georgiaan ja NATOon liittyvät päätökset osoittavat myös, että valtaan päässeeseen uuden

Putin-Medvedev-duon myötä on alkanut uusi jääkausi, eikä ainoastaan sisäpolitiikan vaan myös ulkopoliitiikan näyttämöllä. Meidän on todellakin oltava tässä asiassa varuillamme.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin viitata tapaukseen, joka on aiheuttanut paljon surua maanmiehilleni. Eräissä Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneen komiteassa käydyssä keskustelussa käsiteltiin rikollisuutta, ja keskustelun aikana eräs Yhdistyneen kuningaskunnan poliisin vanhempi edustaja totesi, että kaikki puolalaiset kantavat mukanaan veistä, koska se kuuluu heidän kulttuuriinsa, ja että heidän kasvatustaan on täydennettävä tässä asiassa. Haluaisin tehdä selväksi, että vaikka olen puolalainen, minulla ei ole mukanani veistä, ja yleensä maani kulttuuriin kuuluu käyttää veistä yhdessä haarukan kanssa ruokailutilanteissa.

On vahinko, että keskustelussa esitettiin tällainen lausunto, erityisesti siksi, että suurimmalla osalla Yhdistyneen kuningaskunnan saarilla elävistä maanmiehistäni on paljon suurempi riski joutua rikoksen uhriksi kuin päätyä itse rikollisiksi. Todellakin kaikki yleistävät syytökset, joilla mihin tahansa kansaan pyritään yhdistämään minkälaisia kielteisiä ominaisuuksia tahansa, ovat osoitus suvaitsemattomuudesta. Tämänäyttöisiä syytöksiä ei pitäisi koskaan sallia missään Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Portugalin tiedotusvälineissä on viime päivinä kirjoitettu 312 uudesta irtisanomisesta Yasaki-yrityksessä Ovarissa. Kun nämä uusimmat irtisanomiset lasketaan mukaan, Yasaki Saltanosta on viimeksi kuluneiden puoleltoista vuoden aikana irtisanottu lähes 1 200 työntekijää Ovarin ja Vila Nova de Gaian toimipisteistä.

Tämä aiheuttaa vakavan yhteiskunnallisen ongelman alueella, jossa on tarjolla vain vähän muita työpaikkoja ja jossa työttömyys lisääntyy jatkuvasti. Kyseessä on kuitenkin myös todellinen skandaali, kun otetaan huomioon, että tälle monikansalliselle yritykselle on myönnetty miljoonia euroja yhteisön varoja Portugaliin tehtäviä investointeja varten. Yrityksen liiketoimintastrategian muuttamisesta kärsivät ihmiset työskentelevät ja asuvat alueilla, joilla sen tehtaat sijaitsevat.

Meidän on estettävä tällaisten tilanteiden järjestelmällinen toistuminen.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kotikaupungissani eilen sunnuntaina järjestetyn jumalanpalveluksen jälkeen intialainen pappimme kertoi kotimaassaan tapahtuvista julmuuksista. Itä-Intiassa sijaitsevassa Orissan osavaltiossa kristityt joutuivat viime viikolla vainojen, nöyryytysten, pahoinpitelyjen ja murhien uhreiksi. Viime viikon loppuun mennessä 26 ihmistä oli menehtynyt, 41 kirkkoa hävitetty, neljä luostaria tuhopoltettu ja monien kristittyjen koteja oli tuhottu. Ihmiset hakevat turvaa metsistä ja rukoilevat säästyäkseen hindufanaatikoilta.

Tämä ei ole ensimmäinen kristittyihin kohdistunut hyökkäys, ja tästä syystä noin 60 000 kristittyä on nyt paennut kodeistaan Orissassa. Selkkauksen käynnisti Maailman hinduneuvoston hengellisen johtajan ja jäsenen murha 23. päivänä elokuuta. Kylässäni työskentelevä isä Saji on pyytänyt seurakuntaamme rukoilemaan uhrien puolesta, mutta me voimme tehdä enemmän. Tuomitsen ankarasti nämä ihmisyyden vastaiset rikokset. Euroopan parlamentin on kehotettava Intian hallitusta takaamaan kristityille oikeus elämään ja vapauteen Orissassa.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät kollegat, Transnistria on tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden. Moldovan separatistisen Transnistrian alueen kiihtynyt tilanne liittyy läheisesti alueen lukkiutuneeseen konfliktiin.

Etelä-Ossetia, Abhasia ja Transnistria ovat keskenään samantyyppisessä asemassa – Venäjä on vuosien ajan kieltäytynyt vetämästä joukkojaan näiltä alueilta. Moldovan presidentin mukaan Transnistria muistuttaa tulivuorta, joka saattaisi Georgian tapahtumien tavoin purkautua milloin tahansa.

Venäjä on ilmoittanut presidentti Voroninille, että se on kiinnostunut tekemään sopimuksen, jossa Transnistria katsottaisiin Moldovaan kuuluvaksi autonomiseksi alueeksi. Autonomisena alueena Transnistria voisi tarvittaessa erota Moldovasta laillisesti kansanäänestyksen jälkeen.

On täysin välttämätöntä käynnistää niin sanotut 5+2-neuvottelut osapuolten kesken: emme voi sallia, että Medvedev ja Voronin ratkaisevat konfliktin keskenään. Moldovan valtuuskunnan puheenjohtajana vaadin sinnikkäästi Transnistriaa koskevien varotoimien käynnistämistä.

Transnistriaan olisi saatava kansainväliset rauhanturvajoukot. Meidän pitäisi esittää Moldovalle suunnitelma kumppanuuden lähentämisestä ja tarjota moldovalaisille mahdollisuus tulla Euroopan unionin alueelle ilman viisumia.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, Kansainvälinen olympiakomitea (KOK) päätti heinäkuussa 2007 myöntää Venäjälle oikeuden järjestää vuoden 2014 talviolympialaiset Sotšissa. Venäjän Georgiaan tekemän hyökkäyksen jälkeen Yhdysvaltain kongressiedustajat Allyson Schwartz ja Bill Shuster ilmoittivat, että heti kun Yhdysvaltain kongressi palaa kesälomaltaan, se esittää päätöslauselman, jossa Kansainvälistä olympiakomiteaa kehoitetaan nimeämään uusi isäntäkaupunki vuoden 2014 olympialaisia varten.

On täysin selvää, että jos olympialaiset järjestetään Sotšissa, useat maat boikotoivat kisoja, aivan kuten Moskovassa vuonna 1980 Neuvostoliiton armeijan tunkeuduttua Afganistaniin. Tämä vahingoittaisi olympialiikettä paljon voimakkaammin kuin uuden isäntäkaupungin valitseminen vuoden 2014 olympialaisia varten. Näin ollen Euroopan parlamentin on aika toimia. Muussa tapauksessa me saataisimme jälleen kerran joutua hyväksymään, että olympialaiset järjestetään autoritäärisessä ja aggressiivisessa maassa, jossa ei kunnioiteta ihmisoikeuksia, kansalaisvapauksia eikä olympialaista peruskirjaa.

László Tókécs (Verts/ALE). - (HU) Arvoisa puhemies, Romanian presidentti Traian Băsescu on Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyydestä puhuttaessa moittinut kiivaasti vähemmistöryhmien yhteisiä oikeuksia, koska hänen mielestään ne johtaisivat joidenkin valtioiden romahtamiseen. Euroopan yhteisö on oikeutetusti huolissaan Kaukasian kriisistä, Venäjän imperialistisesta hyökkäyksestä ja uhasta sekä Ukrainaan ja Moldovaan kohdistuvasta vaarasta. Suurvaltojen mahdollisista intresseistä ja kaikkien separatistien pyrkimyksistä huolimatta todellisella rauhanomaisella ratkaisulla voitaisiin kuitenkin taata yhteiset ihmis- ja kansallisoikeudet sekä täysi autonomia. Euroopan neuvoston esittelijän Andreas Grossin mukaan autonomia on kaikkein tehokkain vastamyrkky separatistien torjumiseksi. Presidentti Băsescun ei pitäisi olla huolissaan, sillä Transylvanian unkarilaiset eivät halua erota Romaniasta, aivan niin kuin Tiibetkään ei halua erota Kiinasta; he haluavat vain yhteiset oikeutensa ja autonomiansa.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kesätauon aikana elokuussa kotiseudullani Pohjois-Irlannissa oli erittäin voimakkaita vesisateita. Sateista kärsittiin useilla alueilla. Monin paikoin maan pintakerros huuhtoutui rankkasateiden mukana, ja sateet tuhosivat perunaviljelmää ja lakosivat viljaa useiden hehtaarien alueelta.

Vierailin joillakin pahiten kärsineistä alueista, ja todistin murheellista näkymää. Tilanne oli onneton ihmisille, jotka olivat työskennelleet lujasti tuottaakseen ruokaa tällaisina aikoina. Teitä ja siltoja oli huuhtoutunut pois ja karjaa oli menetetty.

Maanviljelijät ovat kyllä tottuneet taistelemaan sääitä vastaan selvittääkseen hengissä, mutta tässä tilanteessa näitä pieniä alueita voitaisiin auttaa ja niitä pitäisi auttaa. Meillä on Euroopassa solidaarisuusrahasto, josta komission olisi myönnettävä varoja Pohjois-Irlannin hallitukselle, ja kehottaisin teitä kirjoittamaan komission puheenjohtajalle, jotta hän ottaisi yhteyttä Pohjois-Irlannin pääministerin toimistoon selvittääkseen, millä tavoin alueita voidaan parhaiten auttaa.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tänään on toisen maailmansodan syttymisen vuosipäivä. Mielestäni tämä on sopiva tilaisuus kehottaa teitä ja kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä tukemaan vaatimusta toukokuun 25. päivän julistamisesta kansainväliseksi vuosipäiväksi, jolloin kunnioitettaisiin sankarillisesti totalitarismia vastaan taistelleita ihmisiä.

Toukokuun 25. päivää ei ole valittu sattumalta. Kommunistit murhasivat kapteeni Witold Pileckin 25. toukokuuta 1948. Kapteeni oli ainoa vapaaehtoisesti keskitysleirille mennyt henkilö, ja hänen tavoitteenaan oli organisoida keskitysleirin sisällä vastarintaa ja kerätä tietoa leireillä tehtävistä joukkomurhista. Witold Pileck pakeni Auschwitzista oltuaan siellä yli kaksi vuotta ja osallistui sen jälkeen Varsovan kansannousun taisteluihin. Hän jäi Puolaan natsien tappion jälkeen vastustaakseen seuraavaa totalitaarista järjestelmää, toisin sanoen neuvostojärjestelmää. Tämä päätös maksoi lopulta hänen henkensä.

Witold Pilecki ja muut hänen kaltaisensa ansaitsevat tulla muistetuiksi. Euroopan demokraattisesti valittuina edustajina meillä on valta päättää vuosipäivästä heidän muistonsa kunnioittamiseksi. Kun olemme päättäneet nimetä toukokuun 25. päivän tähän tarkoitukseen, toivottavasti voimme sen jälkeen muistella vain menneitä kansanmurhan vastaisia taisteluja, emmekä koskaan enää joutu kohtaamaan totalitarismin tragediata.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, heinäkuun alussa Bulgarian ensimmäinen demokraattisesti valittu pääministeri Filip Dimitrov vetäytyi politiikasta.

Filip Dimitrov oli yksi Bulgarian demokraattisen opposition perustajista, ja hän nousi valtion johtoon vietyään vallan hajonneelta kommunistihallitukselta 1990-luvun alussa. Filip Dimitrov toimi Euroopan parlamentin jäsenenä ja lopulta Bulgarian kansalliskokouksen varapuhemiehenä.

Kaikkien niiden 18 vuoden aikana, jolloin Filip Dimitrov oli mukana politiikassa, hän oli kaikille meille, jotka tunsimme hänet, esimerkki rehellisyydestä ja avoimuudesta. Hän oli mies, joka syvällä sielussaan uskoi maansa eurooppalaiseen ja euroatlanttiseen valintaan, sananvapauteen, demokratiaan ja ihmisoikeuksiin.

Olen vakuuttunut siitä, että vaikka Filip Dimitrov onkin nyt vetäytynyt politiikasta, hän voi jatkossakin auttaa kaikkia meitä neuvoillaan ja kokemuksellaan, jotta onnistuisimme palauttamaan valtiollemme sen kuvan, minkä se ansaitsee Filip Dimitrovin tyyppisten ihmisten ponnistelujen ansiosta.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni käsittelee aihetta, josta ei ole puhuttu.

Kuubassa vangitaan usein mielivaltaisesti toisinajattelijoina ja diktatuurin vastustajia. Viimeksi vangittiin erään rockyhtyeen johtohahmo Gorki Águila, joka on sittemmin onneksi vapautettu. Haluan kuitenkin kiinnittää puhemiehen huomion siihen, että tällaisista Kuuban diktatuurihallinnon mielivaltaisista toimista on tiedotettava ja puhuttava, jotta niitä voitaisiin estää toistumasta. Näin ollen kehotan puhemiestä heti tilaisuuden tullen ilmoittamaan Kuuban hallitukselle ja Kuuban edustustolle EU:ssa, että paheksomme kyseisiä toimia emmekä voi hyväksyä niitä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kolmansista maista saapuvien ja EU:n päälentokenttien kautta kulkevien lentomatkustajien kuluttajaoikeuksia loukataan. Tuhansilta EU:n kansalaisilta takavarikoidaan yhä heidän hankkimansa tullittomat nestemäiset ostokset, koska komissio ei ole onnistunut panemaan nopeasti täytäntöön asetusta (EY) N:o 915/2007 toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 622/2003 muuttamisesta. Kolmetoista EU:n ulkopuolista maata on hakenut asetuksen mukaista tunnustamista, mutta ainoastaan yksi on hyväksytty.

Arvoisa puhemies, haluaisin teidän välityksellänne kehottaa jälleen uutta komission jäsentämme Antonio Tajania hoitamaan tämän asian ja varmistamaan asetuksen täytäntöönpanon mahdollisimman nopeasti.

Monet Pekingin olympialaisiin osallistuneet kilpailijat ja heidän kannattajansa ja perheenjäsenensä joutuivat luopumaan ostoksistaan kulkiessaan kotimatallaan Euroopan päälentokenttien kautta. Valituksia on jälleen tullut kymmenittäin. Pyydän teitä korjaamaan tämän asian. Tämä on kuluttajien oikeuksien vastaista, ja turvallisuussyihin vetoaminen olisi naurettavaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Itävallasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuvan Ryanairin lennon lähtöaikaa siirrettiin 14. elokuuta 2008 seuraavaan päivään. Yhtiöstä vakuutettiin, että matkustajille korvattaisiin hotelli- ja kuljetuskustannukset, ja heille jaettiin asetuksen (EY) N:o 261/2004 mukaisesti tiedotuslehtinen, jossa tuotiin esiin matkustajien oikeudet lentojen viivästymistä tai perumista koskevissa tapauksissa.

Kun yksi matkustajista anoi Ryanairilta ylimääräisten kulujen korvaamista, lentoyhtiö kieltäytyi maksamasta antamatta täsmällisiä perusteita päätökselleen. Ryanairin kieltäytyminen korvausten maksamisesta on selvästi vastoin asetusta (EY) N:o 261/2004, jossa määritetään lentomatkustajille annettava apu kaikkialla EU:n alueella. Jos lento viivästyy ja erityisesti jos se siirtyy seuraavaan päivään, matkustajilla on oikeus lain mukaiseen korvaukseen. Ryanairin tyyppisten halpalentoyhtiöiden on myös noudatettava lakia ja täytettävä asetuksen vaatimukset. Tämän tyyppisiä tilanteita esiintyy yhä useammin eurooppalaisten lentomatkustajien kustannuksella, ja Euroopan komission on todellakin aika puuttua jollakin tavoin tähän asiaan.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, 87 vuotta sitten kansainvälisen kommunismin ja Neuvostoliiton silloinen johtaja Lenin päätti erottaa kolme aluetta Georgiasta. Etelä-Ossetia ja Abhasia kuuluivat näihin alueisiin. Lähes 90 vuotta myöhemmin Georgia ja Eurooppa maksavat kallista hintaa tuosta päätöksestä. Euroopan parlamentin tämän päiväinen istunto sattuu samaan aikaan Eurooppa-neuvoston kokouksen kanssa. Meillä on näin ollen tilaisuus ilmoittaa Euroopan unionin johtajille selvin sanoin, että kansakuntien vapauden ja ihmisoikeuksien nimissä me emme voi katsoa läpi sormien Venäjän hyökkäystä Georgiaan.

Samalla tavoin kuin silloin, kun Neuvostoliitto hyökkäsi Unkariin vuonna 1956 ja myöhemmin vuonna 1968 Tšekkoslovakiaan, myös tässä on kysymys räikeästä, toisen maailmansodan jälkeisen kauden tapauksesta, jossa suuri valtio hyökkää pieneen valtioon. Tämä on kuitenkin viimeksi kuluneiden 60 vuoden aikana ensimmäinen tapaus, jossa suuri maa on ottanut sotatoimin haltuunsa osan pienemmästä valtiosta. Loppujen lopuksi Abhasian ja Etelä-Ossetian niin kutsutussa itsenäisyysjulistuksessa on kysymys lähinnä Putinin laatumasta poliittisesta näytöksestä. Euroopan parlamentin pitäisi ilmaista nyt solidaarisuuttaan Georgialle ja yleensä ottaen kaikille Kaukasian alueen kansakunnille.

György Schöpflin (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, kiitän teitä mahdollisuudesta puheenvuoroni esittämiseen. Unkarin suuri yleisö sai olla todistamassa harvinaista mielenilmaisua kesken Georgian kriisin. Budapestissa toimiva Venäjän suurlähettiläs esitti erittäin epädiplomaattisen lausunnon oppositiojohtaja Viktor Orbánia vastaan, koska Orbán puolusti Georgiaa. Venäjän suurlähettiläs uhkasi – asiaa ei voida kuvata millään muulla sanalla – Unkarin oppositiota ja samalla Unkarin yhteiskunnan enemmistöä Venäjän valtion vihamielisyydellä. Koodattua viestiä ei ole vaikea tulkita: kaikkien Fidesz-puoluetta kannattavien on vastattava venäläisten paheksuntaan. Hänen ylhäisyytensä viesti on peittelemätön yritys vaikuttaa Unkarin sisäisiin asioihin ja samalla yhden Euroopan unionin jäsenvaltion demokraattiseen järjestelmään. Unkari ei luonnollisestikaan ole yksin, ja lähes kaikki entiset kommunistivaltiot ovat saaneet vastaavanlaisia uhkauksia, jotka kohdistuvat koko Eurooppaan.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, sotilaallisesta puolueettomuudestaan huolimatta Irlanti ei suhtaudu puolueettomasti eikä missään tapauksessa välinpitämättömästi Georgiassa puhjenneeseen kriisiin. Kansalaiset ovat syvästi huolissaan siitä, että eri näkökantoja edustavat vaikuttajat tuntuvat toivovan uutta kylmää sotaa, ja heitä pelottavat itsetuhoiset puheet Venäjän vastaisista pakotteista. Reaktiivisilla toimilla ei rakenneta eikä taata rauhaa tai oikeudenmukaisuutta ihmisille, jotka elävät tällä alueella tai missään muuallakaan.

Pohjimmiltaan Venäjä on esittänyt meille varoituksen. EU:n on pyrittävä vastaamaan tähän rakentamalla resurssiensa avulla sellaisia uusia EU:n toimielimiä, jotka pystyvät neuvottelemalla saavuttamaan sitovia monenvälisiä sopimuksia. Meidän on pyrittävä rakentamaan uusi rauhan maailma yhdessä Venäjän kanssa eikä sitä vastaan.

Puhemies. - (FR) Keskustelu on päättynyt.

17. Euroopan oikeudellinen verkosto – Eurojustin vahvistaminen ja päätöksen 2002/187/YOS muuttaminen – Päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen (keskustelu)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Sylvia-Yvonne Kaufmannin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan oikeudellisesta verkostosta (05620/2008 - C6-0074/2008 - 2008/0802(CNS) (A6-0292/2008);

- Renate Weberin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Eurojustin vahvistamisesta ja päätöksen 2002/187/YOS muuttamisesta (05613/2008 - C6-0076/2008 - 2008/0804(CNS) (A6-0293/2008);

- Armando Françan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin (05598/2008 - C6-0075/2008 - 2008/0803(CNS) (A6-0285/2008).

Rachida Dati, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on suuri kunnia saada puhua täällä tänään ja kertoa teille voimakkaasta sitoutumisestani Euroopan unionin arvoihin. Oikeus on epäilemättä olennainen osa näitä arvoja. Halusitte käynnistää istuntojaksonne oikeusasioita käsittelevällä yhteiskeskustelulla. Tämä osoittaa, miten tärkeänä parlamentti pitää Euroopan oikeusyhteistyötä ja perusoikeuksien suojelua koskevia kysymyksiä. Olen aivan yhtä kiinnostunut näistä asioista, ja kiitän teitä antamastanne tilaisuudesta.

Kuten puhemiehenne muistutti, esityslistalla on kolme mietintöä seuraavista aiheista: päätös Euroopan oikeudellisesta verkostosta, päätös Eurojustista sekä puitepäätös vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanosta. Näillä kolmella mietinnöllä parannetaan Euroopan unionin oikeusyhteistyötä ja muutetaan

jäsenvaltioiden työskentelytapaa. Jäsenvaltioissa oikeusalalla työskentelevät ihmiset odottavat myös innokkaasti näitä kolmea aloitetta. YOS-neuvoston tekemän työn ansiosta saavutettiin 25. heinäkuuta poliittinen sopimus Euroopan oikeudellista verkostoa ja Eurojustin vahvistamista koskevista päätösluonnoksista. Tämä saatiin aikaan alle vuodessa puheenjohtajavaltio Slovenian ja puheenjohtajavaltio Ranskan yhteisten ponnistelujen ansiosta. Kyseiset kaksi päätösluonnosta edistävät Euroopan kansalaisten suojelua ja vahvistavat oikeusyhteistyötä rikosasioissa. Tämä on osoitus siitä, että Euroopan unioni pystyy toimimaan ja saavuttamaan edistystä sekä ottamaan samalla huomioon vapaudet ja perusoikeudet.

Euroopan oikeudellista verkostoa koskevan päätösluonnoksen on tarkoitus korvata vuoden 1998 yhteistoiminta, ja siinä selkeytetään Eurojustin ja verkoston velvollisuuksia. Päätösluonnoksessa otetaan huomioon jäsenvaltioiden toivomus säilyttää molemmat elimet ja parantaa niiden täydentävyyttä. Oikeusyhteistyön tehokkuus taataan ja keskinäistä luottamusta parannetaan kehittämällä turvallisia viestintämenetelmiä Eurojustin ja Euroopan oikeudellisen verkoston välille. Euroopan oikeudellinen verkosto on tunnettu ja tunnustettu väline, ja se on osoittanut hyödyllisyytensä, kun pyritään edistämään yhteyksiä kentällä työskentelevien välillä. Sylvia Kaufmannin mietinnössä painotetaan verkoston hyödyllisyyttä ja menestystä. Siinä korostetaan verkoston mukautuvuutta, joka vastaa erityisesti tuomareiden tarpeita. Mietinnössä korostetaan lisäksi, että verkoston joustavuus ja hajautettu rakenne on säilytettävä.

Kiitän esittelijä Sylvia-Yvonne Kaufmannia siitä, että hän on hyväksynyt alkuperäisen ehdotuksen päälinjat ja on tukenut niitä. Esittelijä on ottanut esiin myös joitakin huolenaiheita. Hän on perustellusti todennut, että suojattu televiestintä on toteutettava tiukasti tietosuojamääräysten mukaisesti. Olemme ehdottomasti samaa mieltä. Voin vakuuttaa teille, että neuvosto tarkastelee huolellisesti parlamentin hyväksymiä ehdotuksia. Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa koskeva arviointi on kiinteästi sidoksissa Eurojustin vahvistamiseen. Ne ovat mahdollisia vain yhdessä. Eurojustin kuusivuotisen olemassaolon aikana hankitut kokemukset osoittavat, että tämän oikeudellisen yhteistyöyksikön toimintaa on kehitettävä. Eurojustille ei toimiteta riittävästi tietoa, varsinkaan terrorismiin liittyvistä asioista. Kansallisten jäsenten valtuuksia ei ole yhdenmukaistettu, ja Eurojustin toimintavalmiuksia ei ole kehitetty riittävästi.

Heinäkuun 25. päivänä saavutetun poliittisen sopimuksen pohjana ollut teksti on välttämätön etappi Euroopan oikeusaluetta rakennettaessa. Ymmärrätte hyvin, että kaikenlaisen vakavan rikollisuuden torjunta on yksi Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista. Esimerkiksi vuonna 2004 Eurojustin käsiteltäväksi annettiin 14 ihmiskauppatapausta, kun taas vuonna 2007 tällaisia tapauksia oli 72. Tämä osoittaa, että meillä on oltava tehokkaita välineitä torjuaksemme ennennäkemättömän laajaa ihmiskauppaa, jonka uhreiksi päätyi tuhansia kansalaisiamme.

Eurojustista on tultava myös Euroopan oikeusyhteistyön johtava yksikkö. Eurojustin toiminta- ja reaktiovalmiuksia tehostetaan YOS-neuvoston sopimuksen pohjana olleen tekstin ansiosta. Kyseessä on näin ollen merkittävä askel eteenpäin.

Haluan onnitella erityisesti Renate Weberiä hänen tekemästään työstä ja kiittää häntä hänen antamastaan tuesta. Olen hyvin selvillä hänen sitoumuksestaan ja halustaan varmistaa ehdotuksen onnistuminen.

Eurojustin vahvistamisen lisäksi kansallisten jäsenten valtaoikeuksia lujitetaan. Tarkoituksena on perustaa hätätilanteiden koordinoituyksikkö ja tehostaa tiedonvälitystä, jotta voidaan vastata paremmin uusien rikollisuuden muotojen synnyttämiin haasteisiin. Muutamat olisivat toivoneet vielä kunnianhimoisempaa lähestymistapaa. Se ei kuitenkaan ole toimielinjärjestelmän vuoksi mahdollista, ja siksi meidän on viipymättä hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia keinoja vahvistaa Eurojustia voimassa olevan lainsäädännön pohjalta.

Osa esittämistänne huolenaiheista on myös otettu huomioon. Tässä yhteydessä tarkastellaan erityisesti vaatimusta Euroopan parlamentin tiedottamisesta Eurojustin toiminnasta.

Vastavuoroista tunnustamista koskeva periaate kuuluu myös keskeisiin näkökohtiin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta rakennettaessa, ja periaatteen soveltamiseen liittyviä välineitä, kuten eurooppalaista pidätysmääräystä, voidaan vahvistaa vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoa koskevan puitepäätöksen ansiosta. Jossakin jäsenvaltiossa vastaajan poissa ollessa annettu päätös on ehdottomasti pystyttävä saattamaan voimaan kaikkialla Euroopan unionissa. Puitepäätöstä täydennetään vahvistamalla menettelyihin liittyviä oikeuksia. Vastaajan poissa ollessa määrätyt rangaistukset voidaan panna täytäntöön niin, että samalla kunnioitetaan oikeutta puolustukseen. Puitepäätöksellä ei kuitenkaan pyritä muuttamaan kansallisia säännöksiä vaan pikemminkin tehostamaan vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoa.

Armando França'n mietinnössä painotetaan, että nykyiset välineet on yhdenmukaistettava ja asianomaisille on taattava oikeus tulla kuulluksi oikeudellisen menettelyn aikana. On tärkeää ottaa huomioon oikeusjärjestelmien erilaisuus, esimerkiksi käytössä olevat erilaiset menettelyt henkilön haastamiseksi. Neuvosto on yhtä mieltä näistä huolenaiheista, ja tästä syystä luonnosehdotuksella käynnistetään uudelleen yhteiskeskustelu perustakuiden vahvistamisesta Euroopan unionissa. Tiedän parlamentin pitävän tätä aihetta erittäin tärkeänä. Neuvosto tarkastelee parlamentin ehdotuksia, jotka pääpiirteittäin noudattavat samoja linjoja neuvoston poliittisen sopimuksen pohjana olleen tekstin kanssa. Tämä koskee erityisesti ehdotuksia oikeudesta oikeudelliseen avustajaan ja uudelleenkäsitelyyn. Kyseiset tarkistukset parantavat epäilemättä alkuperäistä ehdotusta.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, neuvosto tutustuu perusteellisesti tällä viikolla hyväksyttäviin ehdotuksiin, ja minun on jälleen kerran vakuutettava teille, että puheenjohtajavaltio haluaa työskennellä yhdessä Euroopan parlamentin kanssa. Meidän on edettävä yhdessä, eikä koskaan unohda, että te olette Euroopan kansalaisten edustajia. Näiden kolmen asiakirjan avulla edistetään oikeusyhteistyötä rikosasioissa samoin kuin Euroopan yhteistä hyvää.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Kuten neuvoston puheenjohtaja Rachida Dati juuri totesikin, Euroopan oikeusalueen rakentaminen on kriittisessä vaiheessa. Toivomme koko sydämestämme oikeusalueen toteutuvan, ja Euroopan parlamentilla on tässä työssä ratkaiseva merkitys.

Haluan kiittää esittelijöitä Sylvia-Yvonne Kaufmannia, Renate Weberiä ja Armando Françaa heidän laatimistaan erinomaisista mietinnöistä, jotka koskevat kyseisiä kolmea aloitetta. Mietinnöt osoittavat, että Euroopan parlamentti tukee jäsenvaltioiden tekemiä ehdotuksia. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen ilahtunut myös siitä, että 25. heinäkuuta järjestetty neuvoston kokous osoittautui niin hedelmälliseksi ja että kokouksessa päästiin poliittiseen sopimukseen kyseisistä kolmesta asiakirjasta. Komissio kannattaa näitä kolmea aloitetta, ja olemme pyrkineet edistämään neuvoston työtä rakentavalla tavalla.

Komission lokakuussa 2007 Eurojustista ja Euroopan oikeudellisesta verkostosta julkaisema tiedonanto on innoittanut jäsenvaltioita, ja ne ovat selvästi osoittaneet toivovansa lähentymistä. Jäsenvaltioiden kumpaankin aloitteeseen on sisällytetty monia ehdotuksia: Eurojustin kansallisten jäsenten toimivallan yhdenmukaistaminen, kollegion roolin vahvistaminen toimivaltaristiriitoja koskeissa tapauksissa, kansallisten jäsenten Eurojustille toimittamien tietojen välityksen tehostaminen sekä mahdollisuus nimetä Eurojustin yhteistuomareita kolmansiin maihin. Monet Sylvia-Yvonne Kaufmannin ja Renate Weberin erittäin hyödyllisiin mietintöihin sisällyttävistä tarkistuksista on jo otettu huomioon neuvostossa käydyissä keskusteluissa. Siten Renate Weberin mietinnössä Eurojust-päätökseen esitetyllä tarkistuksella 32 pyritään parantamaan tietosuojan tasoa Eurojustin kanssa yhteistyötä tekevissä kolmansissa maissa. Yhteistyötä arvioidaan sopimuksenteon yhteydessä, mutta myös sopimuksen voimaantulon jälkeen. Komissio esitti tämän ehdotuksen hyväksymistä, ja päätösluonnosta muutettiin sen mukaisesti. Päätösluonnoksessa todetaan, että yhteistyösopimukseen on sisällyttävä määräyksiä, joiden mukaan sopimuksen täytäntöönpanoa sekä tietosuojamääräysten soveltamista on seurattava.

Mainitsen toisen esimerkin: Sylvia-Yvonne Kaufmannin mietinnössä esitetty tarkistus 38 Euroopan oikeudellista verkostoa koskevaan päätökseen. Kuten neuvoston puheenjohtaja Rachida Dati tähdensi, tarkistuksella pyritään varmistamaan, että Euroopan parlamentille toimitetaan joka toinen vuosi selvitys Euroopan oikeudellisen verkoston toiminnasta. Komissio kannattaa tarkistusta, ja se lisätään päätösluonnoksen tekstiin.

Kuten tiedätte, neuvosto on päässyt poliittiseen sopimukseen Eurojustia ja verkostoa koskevista aloitteista. Toivon, että kyseiset välineet hyväksytään neuvostossa virallisesti pian. Aivan yhtä tärkeää on se, että jäsenvaltiot ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin saattaakseen päätökset täysimääräisesti osaksi kansallisia oikeusjärjestelmiään.

Vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoa koskevasta Armando França'n mietinnöstä totean, että useimmat tarkistukset on ainakin sisällöltään, ellei myös sanamuodoltaan, jo sisällytetty YOS-neuvoston 5. ja 6. kesäkuuta hyväksymään tekstiin.

Arvoisa puhemies, tässä vain muutamia huomautuksia, joita halusin esittää. Tarkastelen luonnollisesti huolellisesti kaikkia parlamentin ehdotuksia. Olen kuitenkin erittäin iloinen siitä, että käynnistämme tämän istuntojakson työllä, joka vaikuttaa erittäin myönteisesti Euroopan oikeusalueen tulevaisuuteen.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää nyt minulle varatun puheajan kokonaan, mikäli mahdollista. Olen ilahtunut havaitessani, että neuvoston puheenjohtaja ja komission varapuheenjohtaja ovat tänään täällä paikalla.

Euroopan oikeudellisesta verkostosta laatimani mietintö hyväksyttiin valiokunnassa yksimielisesti. Yhteistyö oli hyvin rakentavaa, ja haluaisin kiittää kaikkia työhön osallistuneita, erityisesti Nicolae Vlad Popaa, Evelyne Gebhardtia ja Eurojustia käsittelevän mietinnön esittelijää Renate Weberiä.

Euroopan oikeudellinen verkosto – lyhyesti sanottuna EOJ – on ollut olemassa kymmenen vuoden ajan, ja se on osoittanut arvonsa käytännössä. Euroopan oikeudellinen verkosto on säilyttänyt merkityksensä myös sen jälkeen, kun Eurojust perustettiin vuonna 2002. Verkoston työssä ei ole kysymys tutkimusten koordinoinnista, vaan sen tarkoituksena on helpottaa suoria yhteyksiä, varmistaa keskinäistä oikeusapua koskevien pyyntöjen asianmukainen täytäntöönpano ja huolehtia tiedonvälityksestä. Tästä syystä on tärkeää, että Euroopan oikeudellisen verkoston hajautettu rakenne säilytetään. Muutoksia olisi tehtävä vain silloin, kun ne ovat välttämättömiä, tai mikäli niitä voidaan pitää luonnollisena seurauksena viime vuosina noudatetusta käytännöstä. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita kansalliset yhteysviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia koordinoinnista jäsenvaltioissa ja vastata yhteyksistä Euroopan oikeudellisen verkoston sihteeristöön.

Keskeinen uudistus koskee suojatun televerkon perustamista. Oli ilahduttavaa kuulla, että neuvoston puheenjohtaja on myös kiinnittänyt huomiota tähän asiaan. Jäsenvaltioiden viranomaiset vaihtavat henkilötietoja, joihin voi sisältyä arkaluontoisia tietoja, kuten eurooppalaista pidätysmääräystä varten tarvittavia sormenjälkiä. Suojattua televerkkoa tarvitaan, jotta tällaisissa tapauksissa voitaisiin taata turvallinen tiedonvälitys, sillä tämäntyyppisiä tietoja ei voida missään tapauksessa välittää esimerkiksi faksilla. Suojattua televerkkoa suunniteltiin jo Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisajankohtana vuonna 1998, mutta toistaiseksi ei ole onnistuttu pääsemään yksimielisyyteen yksityiskohtaisista säännöistä ilmeisesti kustannuksiin liittyvistä syistä.

Mietinnössä ehdotetaan suojatun televiestinnän käynnistämistä aluksi ainoastaan yhteysviranomaisia varten. Kun otetaan huomioon, että tavoitteena on kuitenkin varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että kaikki toimivaltaisten viranomaisten väliset yhteydet hoidetaan suoraan, seuraavassa vaiheessa suojattuun televerkkoon pyritään liittämään kaikki viranomaiset, jotka vastaavat oikeusavusta asianomaisissa jäsenvaltioissa. Tietojen arkaluontoisuuden vuoksi mietinnössä viitataan asiaankuuluviin tietosuojamääräyksiin, ja tässä yhteydessä painottaisin vielä kerran, miten tärkeää on saada voimaan vahva puitepäätös henkilötietojen suojasta kolmannen pilarin yhteydessä. Päätöstä sovellettaisiin jäsenvaltioiden eri yhteysviranomaisten väliseen tietojenvaihtoon. Neuvoston on valitettavasti vielä hyväksyttävä tämäntyyppinen puitepäätös yleissäännökseksi, joten tietosuoja koskevat perusmääräykset on liitetty suoraan itse säädökseen.

Euroopan oikeudellisen verkoston toiminta riippuu pitkälti yhteysviranomaisista. Tästä syystä on laadittu suuntaviivoja yhteysviranomaisten valitsemiseksi tiettyjen erityiskriteerien perusteella. Yhteysviranomaisina toimivilla henkilöillä pitäisi luonnollisesti olla hyvä vieraan kielen taito ainakin yhdessä muussa EU:n kielessä äidinkieltensä lisäksi, ja heillä pitäisi olla kokemusta kansainvälisestä yhteistyöstä rikosasioissa. Lisäksi heillä pitäisi olla kokemusta tuomarin, yleisen syyttäjän tai muun oikeusjärjestelmään kuuluvan viranhaltijan tehtävistä. On tärkeää, että jäsenvaltiot noudattavat laadittuja suuntaviivoja, ja niiden on tietysti varmistettava myös, että yhteysviranomaisilla on käytettävissään riittävät voimavarat.

Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin välisen yhteistyön parantamiseksi ja niiden toiminnan koordinoinnin tehostamiseksi Eurojustin jäsenten pitäisi voida kutsusta osallistua Euroopan oikeudellisen verkoston kokouksiin ja päinvastoin. Eurojust-päätöksessä ilmoitetaan, milloin jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten – toisin sanoen Euroopan oikeudellisen verkoston yhteysviranomaisten – on tiedotettava Eurojustia tietyistä erityistapauksista. Kohteena olevassa päätöksessä kyseistä velvollisuutta täydennetään niin, että Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin on ilmoitettava toisilleen vastavuoroisesti kaikista tapauksista, joissa toisen elimen katsotaan olevan paremmassa asemassa käsittelemään asiaa. Tämän joustavan ja tarvepohjaisen säännön tarkoituksena on estää tilanne, jossa kansallisia viranomaisia vaaditaan toimittamaan liian laaja-alaisia tietoja Eurojustille, sekä välttää hukuttamista Eurojustia tietoihin, joita se ei yksinkertaisesti pysty käsittelemään.

Euroopan oikeudellisen neuvoston pitäisi itse vastata verkoston hallintoa ja toimintaa koskevien tietojen toimittamisesta paitsi neuvostolle ja komissiolle, myös Euroopan parlamentille. Olen ilahtunut siitä, että komissio tukee nimenomaan tätä lähestymistapaa.

Euroopan oikeudellista verkostoa muokataan tällä päätöksellä viime vuosina tapahtuneen kehityksen mukaisesti, ja verkoston ja Eurojustin välisen suhteen määrittelyä täsmennetään. Tämän seurauksena Euroopan oikeudellinen verkosto pystyy huolehtimaan aikaisempaa tehokkaammin toimeksiannostaan rikosasioita koskevan oikeusyhteistyön alalla, erityisesti siinä tapauksessa, jos Lissabonin sopimus tulee voimaan ja sen seurauksena rikosasioita koskeva oikeusyhteistyö siirtyy yhteisön toimivaltaan.

Renate Weber, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, suunnitelma Euroopan unionin kehittamisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeksi olisi pelkästään kaunis tavoite, elleivät jo vakiintuneet Euroopan unionin virastot sitoutuisi sen toteuttamiseen. Tarkoituksena on vahvistaa näiden virastojen toimintavalmiuksia ja kykyä torjua rajatylittävää järjestäytyntä rikollisuutta.

Haluaisin kiittää varjoesittelijöitä, joiden kanssa olen tehnyt hyvää yhteistyötä lähes kaikilla mietintöön liittyvillä osa-alueilla, samoin kuin Eurojustin puheenjohtajaa ja hänen työryhmäänsä heidän avoimuudestaan työn aikana.

Mietintöä laatiessani kuulin monien kollegoideni kehottavan perustamaan Euroopan syyttäjään. Tässä asiassa kannatan huomattavasti enemmän yhdenmukaistamista ja Euroopan oikeusjärjestelmän perustamista kuin yhteistyön vahvistamista. Monien eri syiden vuoksi me olemme kuitenkin tällä hetkellä vielä melko kaukana tästä tavoitteesta: ensimmäinen syy on se, ettei ole olemassa minkäänlaista Euroopan unionin lainsäädäntöä, jossa säädettäisiin toimivaltakysymyksistä Eurojustin toimivaltaan kuuluviin tapauksissa; toisena syynä on jäsenvaltioiden osoittama haluttomuus siirtää edes osaa tutkintavallastaan Euroopan unionin virastolle. Hyvä esimerkki on teksti, jossa käsitellään Eurojustin kansallisten jäsenten mahdollisuutta osallistua yhteisiin tutkintaryhmiin.

On ristiriitaista, että kun Euroopan parlamentin jäsenet ovat valmiita puuttumaan todellakin vakaviin rajatylittäviin rikoksiin – myös lisäämällä Eurojustin toimivaltaa ja kiinnittäen erityistä huomiota ihmisoikeuksiin –, samaan aikaan jäsenvaltiot julistavat yhtä mutta toteuttavat lainsäädännössään toista. Euroopan kansalaisille on vaikea selittää, miten me pystymme perustamaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen, jos jäsenvaltiot eivät luota riittävästi Euroopan unionin omiin virastoihin.

Me Euroopan parlamentissa ymmärrämme ja hyväksymme sen tosiasian, että Eurojustin on toimittava vuorokauden ympäri seitsemänä päivänä viikossa. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa on myös päästy yksimielisyyteen siitä, että Eurojustin tehokkuuden varmistamiseksi sen kansallisille jäsenille on ehdottomasti myönnettävä sama oikeudellinen toimivalta kuin heillä on omilla maissaankin. Valiokunnan äänestyksessä kannatettiin myös suhteiden lujittamista Europoliin ja Euroopan oikeudelliseen verkostoon sekä yhteyksien luomista muihin eurooppalaisiin ja kansainvälisiin virastoihin, joita ovat esimerkiksi Frontex, Interpol ja Maailman tullijärjestö.

Euroopan parlamentin jäsenenä me vaadimme – kuten mietinnöstä käy ilmi – asianmukaista tasapainottamista toisaalta Eurojustin ja sen kansallisten jäsenten toimivallan ja toisaalta vastaajien oikeuksien välillä. Tästä syystä useilla esittämillänni tarkistuksilla pyritään parantamaan menettelyyn liittyvien oikeuksien suojaa. Tällaisia oikeuksia ovat muun muassa oikeus puolustukseen, oikeus syrjimättömään oikeudenkäyntiin, oikeus saada tietoja ja muutoksenhakuoikeus. Samaa aikaan monissa tarkistuksissa esitetään uusia tietosuojaa parantavia tekijöitä, vaikka olemmekin tietoisia virastoon perustetusta tehokkaasta tietosuojajärjestelmästä.

Olemme yhä huolissamme kolmansiin maihin ja kansainvälisille organisaatioille välitettävistä tiedoista, koska tosiasia emme tiedä, mitä näille tiedoille todellisuudessa tapahtuu. Siksi ehdotan arviointimekanismin käyttöönottoa varmistaaksemme, että eurooppalaisia standardeja noudatetaan. Haluaisin kiittää komission jäsentä Jacques Barrot'ta tämän asian esille ottamisesta.

Vielä lopuksi eräs tärkeä seikka. Olen huolissani myös siitä, minkälainen asema Euroopan parlamentilla pitäisi olla suhteessa Eurojustiin. Tietämättömyys Lissabonin sopimuksen kohtalosta tekee asioista vieläkin huolestuttavampia. Yhteisön nykyisessä lainsäädännössä ei kuitenkaan millään tavalla estetä Euroopan parlamenttia osallistumasta aktiivisesti Eurojustin toiminnan valvontaan. Asia riippuu täysin poliittisesta tahdosta, ja toivon todellakin, että parlamentille annetaan mahdollisuus työnsä hoitamiseen.

Armando França, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan rakentamisella tarkoitettiin alkuvaiheessa talousalueen siirtämistä yhteisön toimivaltaan. Jean Monnet'n ja perustajien ihannoima yhteisö on kuitenkin askel askeleelta edennyt kattamaan muita aloja yhteisten ratkaisujen löytämiseksi yhteisiin ongelmiin.

Emme ole vielä päässeet perille tällä pitkällä ja vaikealla tiellä, mutta meidän on jatkettava vakain ja päättäväisin askelin. Oikeusala kuuluu aloihin, jotka aiheuttavat meille kaikille monitahoisia ja vaikeita ongelmia Euroopan unionissa, joka on laajentunut nyt 27 jäsenvaltioon ja jonka alueella elää nykyisin lähes 500 miljoonaa ihmistä. Oikeus on yksi demokratian peruspilareista ja vapautta edistävästä välineistä. Demokratia ja vapaus kuuluvat Euroopan unionin perusarvoihin. Näin ollen oikeusala on mielestäni noussut tällä hetkellä keskeiseksi alaksi Euroopan rakentamiseen liittyvien haasteiden ja nykyaikaisen elämänmuodon mukanaan tuomien uusien ongelmien vuoksi. Se vaatii erityistä huomiota sellaisilta Euroopan unionin toimielimiltä, jotka vastaavat alaan liittyvästä lainsäädännöstä, päätöksenteosta ja poliittisten suuntaviivojen laatimisesta. Rikosoikeudellisten menettelyjen päätöksiä, jotka on annettu niin, ettei vastaaja ole ollut henkilökohtaisesti läsnä kyseisessä menettelyssä, kutsutaan vastaajan poissa ollessa annetuiksi päätöksiksi. Tällaisia päätöksiä varten on olemassa erilaisia ratkaisuja, jotka vaihtelevat huomattavasti eri jäsenvaltioiden välillä.

Tilanne on vakava, koska erilaiset ratkaisut muodostavat pysyvän esteen jossakin jäsenvaltiossa annettujen päätösten täytäntöönpanemiseksi jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Tilanne vaikeuttaa vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltamista ja jopa estää sen, ja samalla se edistää rikollisuuden ja turvallisuuden lisääntymistä Euroopan unionissa.

Näin ollen me olemme ilahtuneita Slovenian, Ranskan, Tšekin tasavallan, Ruotsin, Slovakian tasavallan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan tekemästä lainsäädäntöaloitteesta, jonka neuvosto on vastaanottanut ja jota se pitää myönteisenä. Sen päätarkoituksena on määrittää menettelyjä koskevat säännöt henkilöiden haastamisesta, uudelleenkäsittelystä tai asianmukaisesta muutoksenhausta sekä oikeudellisesta edustuksesta. Näillä säännöillä nopeutetaan ja tehostetaan rikosoikeudenkäyntejä. Niillä tehostetaan myös vastavuoroista tunnustamista koskevaa periaatetta, erityisesti eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja jäsenvaltioiden välisten luovuttamismenettelyjen yhteydessä, sekä vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltamista taloudellisiin seuraamuksiin, menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin sekä rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, näiden tuomioiden täytäntöönpanemiseksi Euroopan unionissa. Lisäksi sääntöihin on sisällytettävä ehdollisten ja vaihtoehtoisten rangaistusten sekä rangaistuksen määräämisen ehdollisen lykkäämisen tunnustaminen ja valvonta.

Monet kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenet ovat osallistuneet parlamentille tänään esittämäni mietinnön laatimiseen. Esitimme kollegoideni kanssa erilaisia tarkistuksia, joiden perusteella laadittiin useita kompromissitarkistuksia ja saavutettiin luja yksimielisyys PSE-, PPE-, ALDE-, Verts/ALE- ja UEN-ryhmiin kuuluvien jäsenten välillä niin, että mietintöä vastaan esitettiin vain kaksi ääntä.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, näin ollen mietinnössä esitetään neuvoston puitepäätöstä koskevaan ehdotukseen tarkistuksia, jotka mielestämme täydentävät ehdotusta teknisesti ja selkeyttävät sitä poliittisesti, erityisesti niiltä osin, jotka koskevat menettelyjä vastaajien haastamiseksi ja heidän puolustusoikeutensa takaamista, vastaajan mahdollisuutta olla edustettuna poissa ollessaan ja saada edustajakseen valtion nimeämä ja maksama oikeudellinen avustaja samoin kuin mahdollisuutta kansallisen lainsäädännön mukaiseen uudelleenkäsittelyyn tai asianmukaiseen muutoksenhakuun, jonka poissa ollessaan tuomion saanut vastaaja käynnistää.

Lopuksi minun on korostettava ja kiitettävä poliittisten ryhmien osoittamaa ymmärtämystä ja yksimielisyyttä. Toivon, että äänestyksen tulos vastaa ainakin saavutettua laajaa yhteisymmärrystä.

Neena Gill, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen laadittuihin mietintöihin, erityisesti mietintöön vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanosta, koska sillä helpotetaan ja yksinkertaistetaan puolustamista tai kanteen nostamista menettelyissä, joissa jompikumpi osapuolista ei voi olla läsnä. Euroopan unionissa noudatettavien erilaisten lähestymistapojen eroavaisuudet ovat luoneet jossain määrin epävarmuutta ja heikentäneet maiden luottamusta toisten maiden oikeusjärjestelmiin.

Tästä syystä olen ilahtunut ministerin lausunnosta, jonka mukaan neuvoston tavoitteena on varmistaa menettelyyn yhdenmukaistaminen kaikissa jäsenvaltioissa, koska tähän mennessä joissakin jäsenvaltioissa ei ole ponnisteltu riittävästi yhteyden ottamiseksi vastaajiin. Uskoakseni maasta riippumatta kaikissa oikeusjärjestelmissä on varmistettava, että vastaajat ymmärtävät heidän poissa ollessaan annettujen tuomioiden seuraamukset ja että heidän perusoikeutensa turvataan tässä asiassa.

Pyytäisin neuvostoa myös varmistamaan, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytössä järjestelmä, jolla vastaajille taataan mahdollisuus oikeudelliseen edustukseen asianomaisten asuinmaasta riippumatta.

Lopuksi onnittelten kaikkia esittelijöitä heidän tekemästään työstä monimutkaisten oikeudellisten menettelyjen yksinkertaistamiseksi sekä ehdotuksista, joiden uskon tukevan eurooppalaista pidätysmääräystä.

Nicolae Vlad Popa, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (RO) Rajatylittävä rikollisuus on lisääntynyt, ja oikeusjärjestelmää on muutettava uuteen tilanteeseen vastaamiseksi.

Olen näin ollen pannut merkille, että on tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden välistä lainsäädäntöä ja tällä hetkellä erityisesti nopeuttaa ja tehostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tiedottamista.

Mietintö merkitsee aivan ilmeisesti askelta eteenpäin pyrkiessämme vastaamaan Euroopan kansalaisten ja toimielinten edessä olevaan haasteeseen. Euroopan oikeudellista verkostoa nykyaikaistamalla voidaan vastata sopivalla tavalla rajatylittävää rikollisuutta koskevaan ilmiöön. Mietintö hyväksyttiin yksimielisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan äänestyksessä, ja sillä tehostetaan Euroopan oikeudellista verkostoa ja tarjotaan sille valmiudet tarvittavien tietojen toimittamiseen kaikkina aikoina mistä tahansa jäsenvaltioiden alueelta.

Verkoston nykyaikaistamisesta hyötyvät Euroopan kansalaiset, joille kansalliset oikeuslaitokset pystyvät toimittamaan nopeasti vastauksia nykyaikaisen ja suojatun televerkon tarjoamien valmiuksien ansiosta.

Sekä Eurojust että jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät voivat turvautua Euroopan oikeudelliseen verkostoon, eikä tiedotuksen riittämättömyyttä enää voida käyttää verukkeena. Euroopan kansanpuoluetta edustavana varjoesittelijänä haluan kiittää esittelijä Sylvia-Yvonne Kaufmannia hänen tekemästään työstä sekä siitä tavasta, jolla onnistuimme saavuttamaan kompromissiratkaisut.

Evelyne Gebhardt, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, minusta on ilahduttavaa, että meillä on tänään mahdollisuus keskustella yhdessä näin tärkeästä paketista, ja olen täysin varma siitä, että hyvin suuri enemmistö kannattaa päätöksiä huomiossa äänestyksessä. Haluaisin kiittää erinomaisesta yhteistyöstä erityisesti esittelijöitä Sylvia-Yvonne Kaufmannia ja Renate Weberiä, joiden varjoesittelijänä toimin, sillä yhteistyö oli välttämätön edellytys näin hyvän tuloksen saavuttamiselle.

Hyvin suoritetulla työllä on ratkaiseva merkitys tällä alalla, ja olen hyvin ilahtunut myös siitä, että Euroopan oikeudellista verkostoa (EOV) koskevat tulokset tarjoavat meille mahdollisuuden jatkaa eteenpäin jo aikaisemmin suoritetun työn pohjalta. Juristien, tuomareiden ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on ensiarvoisen tärkeää, jos me todellakin haluamme tarjota kansalaisillemme lakia ja oikeutta, ja sehän on loppujen lopuksi tavoitteenamme.

Tässä yhteydessä olen erityisen tyytyväinen siihen, että me lopultakin käynnistämme virallisesti Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin välisen yhteistyön ja varmistamme yhteydet, joita voidaan pitää ainoastaan tuloksellisina ja ilahduttavina. Mutta aina kun tietoja vaihdetaan yhä suurempia määriä, tietosuojan merkitys luonnollisesti lisääntyy, ja tämä koskee sekä televiestinnän turvallisuutta että kyseisten tietojen vaihtoa. Olen näin ollen hyvin tyytyväinen siihen, että parlamentti, komissio ja neuvosto ovat ilmeisesti yksimielisiä tästä asiasta, ja jälleen kerran se on mielestäni pelkästään myönteistä.

Samalla tavoin minusta on ilahduttavaa, että kaikki mietinnöt saavat huomiossa äänestyksessä suuren enemmistön kannatuksen, sillä Euroopan parlamentti on Renate Weberin ansiosta esittänyt lisäystä, jota komissio ja neuvosto toivottavasti kannattavat ja jonka mukaan lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia sisällytetään myös rikoksiin aikaisemmasta poiketen. Tämä on mielestäni erittäin tärkeä aihe yhteiskuntamme kannalta, ja korostaisin tätä seikkaa.

Sosialistiryhmän mielestä on erittäin tärkeää varmistaa tässä yhteydessä, että tällä alalla kysymys ei ole pelkästään järjestäytyneestä rikollisuudesta vaan myös vakavasta rikollisuudesta, mutta uskoakseni tähän aiheeseen on löydetty ratkaisu. Mielestäni tärkeää on ennen kaikkea, ettemme joudu esittämään todisteita järjestäytyneestä rikollisuudesta, vaan että voimme tietojenvaihdon avulla osoittaa, että järjestäytyneitä rikollisuutta saattaa esiintyä jossakin vaiheessa kautta linjan. Sitä ei voida pitää perusedellytyksenä. Käsittäakseni ryhmien välillä on esiintynyt hieman väärinkäsityksiä, ja halusin pyrkiä selvittämään asiaa. Toivon ja uskon, että voimme jatkaa myönteisellä tavalla eteenpäin, ja se ilahduttaa minua paljon.

Sarah Ludford, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kun pääministerimme lähes kymmenen vuotta sitten kokoontuivat Tampereella laatiakseen pääsuuntaviivat EU:n rikosoikeutta koskevalle politiikalle, he oikeutetusti tähdensivät, että Euroopan kansalaisilla oli oikeus vaatia Euroopan unionia varmistamaan, ettei rikollisilla ole paikkaa, minne he voisivat kätkeytyä. Tästä syystä Euroopan liberaalidemokraatit ovat johdonmukaisesti tukeneet eurooppalaisen pidätysmääräyksen tyyppisiä toimenpiteitä, toisin kuin

Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit, jotka saarnaavat laista ja järjestyksestä mutta vastustavat EU:n yhteistyövälineitä.

Mainituilla toimenpiteillä voidaan myös selittää, millä perusteella meidän on vahvistettava kansallisten syyttäjien valmiuksia työskennellä yhdessä Eurojustin kanssa ja saattaa tärkeitä rikollisia oikeuden eteen. On oikeutettua varmistaa, että syyttäjät ovat saatavilla ympäri vuorokauden, ja parantaa heidän valtuuksiaan päätösten täytäntöönpanemiseksi. Tällaiset valtuudet voivat koskea etsintä- ja takavarikointivaltuuksia heidän omissa jäsenvaltioissaan sekä mahdollisuutta käyttää kansallisia rikosoikeudellisia tietokantoja.

On varmastikin tarpeen selkeyttää ja tehostaa sääntöjä siitä, milloin syytetyn poissa ollessa annetut tuomiot tunnustetaan, mutta tätä ei saa sekoittaa tehostamiin käytäntöihin, joissa vastaajan riittävä tiedottaminen laiminlyödään. En haluaisi, että kaikissa jäsenvaltioissa jäljiteltäisiin Italiaa, jossa vastaajan poissa ollessa järjestettävien oikeudenkäyntien määrä on huolestuttava.

Kun joitakin kuukausia sitten tiedustelin komission kantaa, se painotti, että aloite oli tasapainoinen ja että sillä parannettiin kansalaisten perusoikeuksia ja samalla vahvistettiin vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Euroopan puolustusasianajajien yhdistyksen, Euroopan unionin asianajajaliittojen neuvoston ja Fair Trials International -järjestön tyyppiset elimet ovat kuitenkin kaikki ilmoittaneet olevansa huolissaan vastaajille myönnettävistä heikoista takuista.

Puheenjohtajavaltion ministeri korosti ja vakuutti, että neuvostossa paneuduttaisiin huolella parlamentin esittämiin tarkistuksiin. Hän tarkoittaa varmasti hyvää, mutta minun on vastattava, että sillä ei ole mitään merkitystä. Suoraan valitut Euroopan parlamentin jäsenet syrjäytetään EU:n lainsäädäntöä koskevissa päätöksissä rajatylittävän oikeuden osalta. Lissabonin sopimuksen voimaantuloon saakka tämäntyyppisistä laeista päättävät suurelta osin kansalliset virkamiehet, ja tämä on suurimpana syynä siihen, miksi emme ole onnistuneet toteuttamaan kymmenvuotisen sopimuksen toista osaa, jossa luvattiin parantaa jäsenvaltioissa noudatettavia oikeudellisia normeja, kuten hyviä tietosuojasääntöjä, sekä vahvistaa muun muassa oikeusapua, kääntämistä ja takausta koskevia vastaajien oikeuksia. Nyt käsiteltäviä toimenpiteitä on tuettava riittävästi siihen saakka, kunnes Euroopan unionissa aletaan toteuttaa teknokraattisen oikeuspolitiikan sijasta demokraattista oikeuspolitiikkaa, jolla pyritään todelliseen tasapainoon rikollisten vangitsemisen ja tasapuolisten oikeudenkäyntien välillä.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tiedän, ettei minua voitaisi koskaan syyttää konservatiivipuolueen kannattamisesta, mutta myös minä äänestin eurooppalaista pidätysmääräystä vastaan. Tähän ei ole syynä se, että vastustaisin epäiltyjen luovuttamista maasta toiseen. Itse asiassa minä todellakin kannatan sitä. Äänestysajankohtana ongelmanani oli se, että käsitykseni mukaan meillä ei ollut vielä käytössä tehokkaita säädöksiä epäiltyjen oikeuksista ja että meidän olisi pitänyt hoitaa tämä asia samaan aikaan. Menettelyihin liittyvistä vastaajien oikeuksista ei ollut olemassa säädöksiä. Asian hoitamiseksi on käytetty voimavaroja ja aiheesta on laadittu erinomaisia ehdotuksia, joista keskustelemme täällä tänään ja joita itsekkin kannatan, mutta siitä huolimatta me emme tosiasiasa ole vielä onnistuneet toteuttamaan jo vuosia sitten tehtyä ehdotusta, jonka merkitys on ratkaiseva, jotta voisimme rakentaa luottamusta jäsenvaltioiden välille ja siten myös helpottaa epäiltyjen luovuttamista.

Haluaisin mielelläni kysyä ministeri Rachida Datiilta, pitääkö myös hän kyseistä ehdotusta yhtä ratkaisevana eurooppalaiselle yhteistyöllemme. Lisäksi haluaisin tietää, mihin ehdotuksen kohtiin neuvostossa on takerruttu ja onko mahdollista, että Ranskan tehokkaasti hoitaman puheenjohtajakauden aikana tätä vastaajien oikeuksiin liittyvää kysymystä saataisiin vietyä eteenpäin. Itse asiassa tällä kysymyksellä on todella keskeinen merkitys luovuttamisen helpottamiselle.

On hyvä, että luovuttamista koskevat vaatimukset esitetään nyt nykyisessä muodossaan vastaajan poissa ollessa annettuja tuomioita varten. Voidaan kysyä, ovatko ne riittäviä. Neuvostossa tehdystä poliittisesta sopimuksesta voitaisiin päätellä, että vastaajalla pitäisi olla oikeus uudelleenkäsitelyyn tai että muutoksenhaku koskeva mahdollisuus on riittävä. Voiko ministeri Rachida Dati taata minulle, että kaikilla on oikeus uudelleenkäsitelyyn? Loppujen lopuksi muutoksenhaku ei takaa kaikkia niitä mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja, joita täysin uusi oikeudenkäynti tarjoaa. Tästä syystä haluaisin todellakin kuulla, onko ihmisillä oikeus täysin uuteen oikeudenkäyntiin eikä vain muutoksenhakuun.

Nyt siirryn viimeiseen aiheeseen, jonka esitän lyhyesti: kuulemme puhuttavan paljon siitä, mitä tarvitaan tutkintaviranomaisten työn helpottamiseksi. Sen sijaan saamme liian vähän – tai liian jäsenetelemätöntä – tietoa puolustusosalalla esiintyvistä porsaanrei'istä, jotka johtuvat nimenomaan eurooppalaisesta yhteistyöstä. Toivottavasti onnistumme luomaan oikeusasiamiehen tehtäviä hoitavan Eurorights-elimien, jotta voimme selvittää puolustusosalalla esiintyvät porsaanreiät ja etsiä yhdessä niihin ratkaisuja.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän konkreettisen esimerkin siitä, mihin integroitu eurooppalainen ”yhden koon” oikeusjärjestelmä johtaa.

Lontoossa asuva 19-vuotias Andrew Symeou uhataan luovuttaa Kreikkaan taposta syytettynä. Andrew Symeou pitää kiinni siitä, että hänellä ei ole mitään tekemistä kyseisen rikoksen kanssa. Häntä vastaan esitetty todistusaineisto ei ole vakuuttavaa, ja se pohjautuu kyseenalaiseen tunnistukseen sekä lausuntoihin, jotka Kreikan poliisi on oletettavasti puristanut ulos hänen ystävistään.

Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimen pitäisi tutustua todistusaineistoon, ennen kuin se suostuu luovuttamaan Andrew Symeoun. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimella ei kuitenkaan ole oikeutta tutustua alustavaan todistusaineistoon vakuuttuakseen siitä, että luovuttaminen on perusteltua, eikä sillä ole minkäänlaisia valtuuksia estää sitä.

Eurooppalainen pidätysmääräys merkitsee, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla ei todellakaan ole enää Magna Cartassa määriteltyä lain tarjoamaa perussuojaa mielivaltaisia pidätyksiä ja vangitsemisia vastaan. Tämä ei palvele uhrin eikä syytetyn oikeudellisia etuja, jotka he kumpikin ansaitsevat.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella puheenjohtajavaltiota Sloveniaa ja 13 muuta maata, jotka ovat tänään esittäneet meille tämän ehdotuksen. Kyseessä on merkittävä Euroopan unionin oikeutta edistävä panos.

Haluaisin onnitella myös kolmea esittelijää, Sylvia-Yvonne Kaufmannia, Renate Weberiä ja Armando França, heidän tekemästään erinomaisesta ja järjestelmällisestä työstä. He ovat pohjimmiltaan hyväksyneet ehdotuksen ja tarkistukset, jotka neuvosto ja komissio pian hyväksyvät. Se on mielestäni ilahduttavaa, ja pidän ehdotusta myönteisenä.

Olisin vieläkin tyytyväisempi, jos meillä olisi tänään hyväksyttävänä myös ehdotus epäiltyjen ja vastaajien menettelyyn liittyvistä vähimmäisoikeuksista. Työ olisi silloin valmis. Tästä syystä kehotan komissiota ja neuvostoa jouduttamaan ehdotusta niin pian kuin mahdollista.

Eurojustia koskevan ehdotuksen varjoesittelijänä minun on sanottava, että olen tyytyväinen kyseisen elimen vahvistamiseen. Kun Eurojust perustettiin, se tuntui olevan lähinnä tyypillinen toimielin, joka tarjosi joitakin erinomaisia mahdollisuuksia mutta josta saatava hyöty oli olematon. Tosiseikat ovat osoittaneet tämän oletuksen vääräksi; Eurojustin hyödyllisyys on näytetty toteen, samoin kuin tarve vahvistaa sitä entisestään.

Minun ei tarvitse toistaa edellisten puhujien ja esittelijöiden esittämiä lausuntoja Eurojustin laajennuksista; kerron vain olevani ilahtunut sen vahvistamisesta.

Ehdotukset merkitsevät epäilemättä hyödyllistä edistysaskelta pyrkiessämme kehittämään oikeutta, vapautta ja turvallisuutta. Tarvitaan kuitenkin vielä perusteellisempia muutoksia. Meidän on päästävä näissä asioissa eroon kehitystä jarruttavasta kansallismielisestä asenteesta ja toteutettava oikeutta laajemmin Euroopan alueella. Silloin pystymme sanomaan, että oikeus on todellakin sama kaikkialla Euroopan unionissa.

Toivottavasti pääsemme tähän hyväksymällä Lissabonin sopimuksen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Aivan ensiksi haluaisin onnitella esittelijöitä.

Viime vuosien aikana Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin toiminta on osoittautunut erittäin tärkeäksi ja hyödylliseksi rikosasioita koskevan oikeusyhteistyön alalla.

Neuvoston päätökset Euroopan oikeudellisesta verkostosta ja Eurojustin vahvistamisesta on ehdottomasti hyväksyttävä molempien rakenteiden valmiuksien parantamiseksi, kun otetaan huomioon, että ihmisten liikkuvuus ja rajat ylittävä rikollisuus ovat lisääntyneet merkittävästi viime vuosina.

Molempien rakenteiden on tehtävä yhteistyötä ja täydennettävä toinen toistaan.

Tässä yhteydessä on tärkeää perustaa yhteysviranomaisen, jonka tehtävänä on toimia kansallisena yhteyshenkilönä Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa koordinoitaessa, sekä Eurojustin kansallinen koordinoitijajärjestelmä, jotta varmistettaisiin jatkuva vastavuoroinen tiedottaminen ja helpotettaisiin kansallisten viranomaisten ohjaamista joko kohti oikeudellista verkostoa tai Eurojustia kustakin erityistapauksesta riippuen.

Ajoissa saadut jäsennellyt tiedot ovat keskeisiä Eurojustin tehokkaan toiminnan kannalta. Erityisesti olisi kiinnitettävä huomiota henkilötietojen välittämiseksi tarvittavan viestintäverkon luomiseen. Kummankin rakenteen toiminnassa on erittäin tärkeää varmistaa riittävä tietosuojajärjestelmä.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Armando Frančan mietintö vaikutti aluksi luonteeltaan pikemminkin juridiselta ja tekniseltä kuin konkreettiselta. Siitä käy kuitenkin ilmi, että muutamat jäsenvaltioista eivät lainkaan tunne kyseistä oikeudellista järjestelmää. Mietinnössä valotetaan myös anglosaksisten ja mannereurooppalaisten rikosoikeudellisten järjestelmien eroja. Sen vuoksi on loogista, että jotkut kollegoistani vastustavat mietintöä. Se ei luonnollisestikaan merkitse, että kyseiset aiheet eivät ole tärkeitä.

Me Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluvat jäsenet katsomme, että oikeus oikeudenkäyntiin kuuluu poliittisiin perusoikeuksiin. On kuitenkin esiintynyt tapauksia, joissa tuomioistuimien on langettanut tuomion huolimatta siitä, että syytetty ei ole ollut läsnä oikeudenkäynnissä. Tähän saakka jossakin maassa vastaajan poissa ollessa annettuja tuomioita ei ole tunnustettu toisessa jäsenvaltiossa. Päätösluonnoksella varmistetaan, että tämännäköiset tuomiot voitaisiin panna täytäntöön muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tähän sovelletaan luonnollisestikin tiettyjä ehtoja, joista yhden pitäisi mielestämme olla se, että syytetty on haastettu oikeuteen asianmukaisesti ja että hän ei ole läsnä oikeuskäsittelyssä huolimatta siitä, että tuomioistuimien on hänet haastanut. Oikeuden pakoilu on yleistä, ja jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa laillisesti tuomitun henkilön ei pitäisi pystyä kuljeskelemaan rauhallisesti muiden jäsenvaltioiden kaduilla.

Meidän PPE-DE-ryhmään kuuluvien jäsenten mielestä esittelijä on onnistunut sovittamaan yhteen tarkistukset ja laatimaan tasapainoisen mietinnön, ja haluaisin kiittää häntä siitä.

Haluaisin esittää myös seuraavan huomautuksen: On oikein ja asianmukaista, että varmistamme mahdollisuuden oikeudenmukaisiin oikeudenkäynteihin, mutta meidän on pidettävä huolta myös rikosten uhreista.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, käsittelen puheenvuorossani pelkästään Armando Frančan mietintöä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta vastaajan poissa ollessa annettuihin tuomioihin. Ehdotuksen keskeistä periaatetta ei tunneta monien jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Tämä koskee erityisesti jäsenvaltioita, joiden oikeusjärjestelmä perustuu tapaoikeuteen.

Me olemme Yhdistyneessä kuningaskunnassa rakentaneet vuosisatojen aikana oman oikeusjärjestelmämme, joka perustuu habeas corpus -periaatteeseen sekä vastaajaan oikeuteen, jonka mukaan vastaajaa ei voida tuomita, ellei hänellä ole mahdollisuutta puolustaa itseään. Periaate sisältyy tähän minulla olevaan hyvin tunnettuun vuoden 1215 Magna Cartaan, jolla kyseinen oikeus on taattu maassani 800 vuoden ajan. Vastaajan poissa ollessa järjestettyjen oikeudenkäyntien tunnustaminen on täysin vastoin tämän historiallisen säädöskokoelman perusihanteita.

Eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamisen jälkeen jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka sen jälkeen tunnustetaan toisessa jäsenvaltiossa, herättää varmasti epäilyn siitä, onko oikeudenkäynti ollut oikeudenmukainen. Fair Trials International -järjestö on laatinut ehdotuksesta asiakirjan, jossa toistetaan huolenaiheeni ja tähdenetään, että noudatettavaan luovuttamismenettelyyn liittyy merkittäviä ongelmia. Hyvät kollegat, kehotan teitä perehtymään vakavasti ehdotukseen ja miettimään, millä tavoin se vaikuttaa äänestäjiinne ja heidän oikeuteensa, joka koskee syrjimätöntä oikeudenkäyntiä.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, kukaan järkvi ihminen ei halua rikollisten elämän olevan helppoa, mutta meidän on varottava, ettei oikeutta muuteta Euroopassa pienimmän yhteisen nimittäjän mukaiseksi. Oikeudellisesta vastaavuudesta puhuttaessa oikeusmenettelyjen, takeiden ja oikeudenkäyntien laaja kirjo Euroopan unionissa johtaa usein juuri siihen.

Yhdistyneen kuningaskunnan tapaoikeuteen perustuvan oikeusjärjestelmän nykyinen ja aikaisempi käytäntö sekä oikeudenkäynnit poikkeavat melko paljon mannereurooppalaisten naapurimaidemme järjestelmästä. Joten minun on puututtava asiaan nähdessäni mietintöjä, joissa keskeistä on käytäntöjen yhdistäminen pelkän yhdistämisen vuoksi.

Katsotaan esimerkiksi mietintöä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta vastaajan poissa ollessa annettuihin tuomioihin. Minun on rehellisesti sanottava, että huolelliset oikeudelliset varokeinot, joita Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritetaan ennen tuomion antamista vastaajan poissa ollessa, ja esimerkiksi Kreikassa tai Bulgariassa noudatettava, mielestäni huomattavasti huolettomampi lähestymistapa

eivät lainkaan vastaa toisiaan. Tästä syystä en hyväksy, että tällaisissa maissa brittiläiselle äänestäjälleni hänen poissa ollessaan annettu tuomio tunnustettaisiin automaattisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan vain onnitella esittelijöitä ja neuvoston puheenjohtajavaltiota tuloksista, joihin on päästy keskustelun ja ehdotusten valmistelun tässä vaiheessa. Monet kansalaisistamme asettavat kyseenalaiseksi lisäarvon, jota Eurooppa voi tarjota heidän jokapäiväisessä elämässään. Kaikki oikeusallalla suoritettavat toimenpiteet tämän keskeisen julkisen palvelun kehittämiseksi parantavat todennäköisesti kansalaisten käsitystä Euroopan merkityksestä heidän turvallisuudelleen. Tässä mielessä on erityisen tärkeää varmistaa, että päätökset voidaan saattaa voimaan kaikkialla Euroopassa ja poistaa niiden täytäntöönpanon esteet Euroopan unionin alueella. Ehdotusten päämäärä on tämä. Näillä toimenpiteillä vahvistetaan kansallisissa tuomioistuimissa määrättyjen rangaistusten tehoa kansalaisvapauksia kunnioittaen.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain vastata epäilijöille Yhdistyneestä kuningaskunnasta, koska olen heidän kanssaan yhtä mieltä siitä, että lainsäädäntömme ei pitäisi perustua pienimpään yhteiseen nimittäjään. Asia on kuitenkin niin, että siinä tapauksessa on harkittava, millä tavalla lakeja halutaan säätää, koska mikäli olemme yhtä mieltä myös yhteisen lähestymistavan noudattamisesta rikollisten vangitsemisessa, lainsäädäntö ei voi silloin perustua yksimieliseen päätöksentekoon. Tästä syystä asian käsittely on nyt jumissa neuvostossa.

Odotan heidän tukevan myös päätöksentekomenettelyä, jossa päätökset tehdään määräenemmistöllä, koska muussa tapauksessa emme pääse asian käsittelyssä eteenpäin. Joko te eristäydytte ja kieltäydytte oikeusalan yhteistyöstä tai sitten alamme tehdä päätöksiä määräenemmistöllä, koska se on ainut keino laatia todella tärkeitä ja merkityksellisiä lakeja.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, minun on otettava uudelleen esille Kathalijn Maria Buitenwegin juuri puheenvuorossaan esittämät asiat. Näistä ehdotuksista sekä koko tällä alalla viimeisten 20 vuoden aikana saavutetusta edistyksestä nousee esiin kysymys, joka on hyvin yksinkertainen: kollegani Jean-Paul Gauzèsin tavoin tiedustelin, otammeko me Euroopan unionissa ennen kaikkea huomioon kansalaisten, erityisesti rehelliisten kansalaisten, edut vai keskitymmekö me ennen muuta valtioiden ja valtiollisten järjestelmien etuihin. Euroopan rakentamiseen – josta voidaan olla pahoillaan mutta joka on tosiseikka ja nykymaailmassa myönteinen tosiseikka – sisältyy selvästikin pyrkimys varmistaa, että 27 jäsenvaltiossa käytössä olevat valtiolliset järjestelmät eivät voi mennä kansalaisten etujen ja ennen muuta turvallisuutta koskevien etujen edelle, niin kuin on tapahtunut aivan liian kauan. Tämä on koko eurooppalaisen hankkeen tarkoitus. Muussa tapauksessa koko hanketta ei edes ole olemassa. Meidän on siten kannatettava neuvostoa ja käsiteltävinä olevia kolmea ehdotusta.

Rachida Dati, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään iltapäivällä esittämänne puheenvuorot osoittavat, miten tärkeitä te pidätte näitä kolmea ehdotusta. Ne osoittavat myös, että olette sitoutuneet todellakin kehittämään oikeusyhteistyötä erityisesti rikosasioiden alalla, ja, kuten puheenvuoroissa on tähdennetty, perusoikeuksia kunnioittaen. Nämä molemmat vaatimukset ovat olennaisia, sillä ne ovat välttämätön ehto Euroopan oikeusalueen rakentamiselle, kun otetaan huomioon, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytössä erilaiset oikeusjärjestelmät ja jopa erilaiset oikeudelliset elimet. Eurojustin ja Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaan liittyvät takuut, samoin kuin takuut, jotka liittyvät vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoon, noudattavat selvästikin samansisältöistä logiikkaa. Haluaisin sen vuoksi kiittää Euroopan komissiota ja erityisesti Jacques Barrot'ta puheenjohtajavaltion saamasta tuesta. Kuten puheenvuoroissa todettiin, neuvostossa sovittiin monista mietintöihin sisältyneistä asioista lopulta lähes yksimielisesti. Tehtävää on paljon, kuten puheenvuoroissa myös tuotiin esiin, ja meidän on työskenneltävä tässä asiassa yhdessä.

Haluaisin kiittää myös Sylvia-Yvonne Kaufmannia hänen laatimastaan mietinnöstä sekä puheenvuorosta, jonka hän esitti täällä tänään, sillä Euroopan oikeudellista verkostoa koskeva arviointi on tärkeä edistysaskel, kun pyrimme parantamaan oikeusyhteistyötä rikosasioissa. On huomattava, että verkosto on osoittautunut tärkeäksi ja tehokkaaksi. Arvoisa Sylvia-Yvonne Kaufmann, olette tänään jälleen painottanut perustellusti Eurojustin ja Euroopan oikeudellisen verkoston välisiä yhteyksiä. Niiden kehittäminen kulkee käsi kädessä. Myös tämä seikka tuotiin esiin useita kertoja viimeksi pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Haluaisin kiittää myös Renate Weberiä hänen mietinnöstään ja mittavasta panoksestaan. Hänen tästä aiheesta Toulousessa pitämä puheensa oli myös loistava. Kiittäisin Renate Weberiä myös hänen myönteisestä suhtautumisestaan. Tiedän, että olette tehnyt merkittävää työtä kaikkien muiden Eurojustin kanssa tekemisissä olevien ihmisten kanssa. Mainitsitte puheenvuorossanne myös Lissabonin sopimuksen. Ymmärrän, että

mielestänne toisenlainen toimielinjärjestelmä olisi ollut parempi työnne kannalta, mutta meidän on kuitenkin edettävä voimassa olevan lainsäädännön pohjalta, koska tämä työ vaikuttaa kaikkiin Euroopan toimielimiin.

Armando França korosti puheenvuorossaan, että on tarpeen hyväksyä yhteinen kehys vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoa varten. Olette oikeassa ottaessanne esiin tämän seikan, ja se on yksi keino, jonka avulla oikeusjärjestelmämme voivat osoittaa tehokkuutensa.

Arvoisa Evelyn Gebhardt, kaikkien poliittisten ja oikeudellisten toimijoiden välinen yhteistyö on täysin välttämätöntä, koska Euroopan rikosasioita koskevan oikeusyhteistyön tämänhetkisenä haasteena on oppia tekemään työtä yhdessä kaikenlaisen rikollisuuden torjumiseksi tehokkaalla tavalla. Tiedän, että puolustatte vaativasti tätä yhteistyötä.

Haluaisin nyt vastata niille teistä, jotka suhtaudutte epäillen Euroopan oikeusalueeseen ja jotka pelkäätte perusoikeuksien olevan vaarassa. On totta, ettemme onnistuneet Saksan puheenjohtajakauden aikana pääsemään sopimukseen menettelyyn liittyvistä vähimmäistakuista. Minun on todettava tähän, että puitepäättös vastaajan poissa ollessa annetuista päätöksistä takaa oikeuden uudelleenkäsittelyyn, joka on yksi perustakeista. Tämän prosessin tuloksia odottavat kiihkeästi päivittäin yhteistyötä tekevät tuomarit, yleiset syyttäjät ja oikeusalan ammattilaiset samoin kuin uhrin, jotka kärsivät jatkuvasti kehittyvistä ja muuttuvista rikollisuuden muodoista. Meidän on osoitettava, että voimme vastata näihin vaatimuksiin ja ottaa käyttöön tehokkaita ja hyödyllisiä välineitä. Meidän on rakennettava Eurooppa, joka suojelee kansalaisiaan tällaisella oikeusalueella.

Me puheenjohtajavaltion edustajat tiedämme, että voimme luottaa teidän täyteen tukeen näitä kolmea ehdotusta käsiteltäessä. Haluaisin puheenjohtajavaltion puolesta antaa tunnustusta tälle asialle ja kiittää kaikkia teitä, jotka olette tänään osoittaneet kiinnostustanne näihin kysymyksiin.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä keuhuihin ja kiittää osaltani Ranskan puheenjohtajakauden aikana YOS-neuvoston puheenjohtajana toimivaa Rachida Datia. Minun on sanottava Sylvia-Yvonne Kaufmannille, että hän on oikeassa tietosuoja koskevilla vaatimuksillaan. Minun on myös muistutettava häntä siitä, että tietosuoja koskevassa puitepäättösluonnoksessa itse asiassa esitetään tarkat säännöt, joita sovelletaan myös Euroopan oikeudellisen verkoston yhteysviranomaisten väliseen tietojenvaihtoon, mutta meidän pitäisi tietysti varmistaa tämä asia.

Minun on myös sanottava Renate Weberille, että jäsenvaltioiden välinen luottamus sekä EU:n virastoihin kohdistettava luottamus ovat selvästikin hyvin tärkeitä ehdotusten onnistumisen takaamiseksi. Arvoisa Renate Weber, mielestäni esititte joitakin hyvin vahvoja lausuntoja tästä aiheesta.

Armando França on laatimassaan mietinnössä selvästi osoittanut päätösten täytäntöönpanon nopeuttamista koskevan ehdotuksen merkityksen. Minun on korostettava, että Armando França'n mietintö on tasapainoinen, ja siinä vahvistetaan samalla, että vastaajalla on myös mahdollisuus uudelleenkäsittelyyn, kuten Rachida Dati juuri totesi, ja että oikeus puolustukseen epäilemättä säilytetään. Minun on vastattava Kathalijn Maria Buitenwegille ja Panayiotis Demetriouille menettelyyn liittyvistä oikeuksista. Mielestäni menettelyyn liittyvät oikeudet ovat erittäin tärkeitä yhteisen vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen kehittämiselle. Komissio oli pettynyt siihen, ettei viime vuonna päästy minkäänlaiseen sopimukseen ehdotuksestamme, joka koski puitepäättöstä menettelyyn liittyvistä oikeuksista. Harkitsen parhaillaan tätä alaa koskevia aloitteita, jotka voitaisiin toteuttaa lähitulevaisuudessa. Olen lujasti päättänyt päästä eteenpäin tällä alalla, ja esitämme ehkä uuden ehdotuksen menettelyyn liittyvistä oikeuksista. Voitte joka tapauksessa olla varmoja, että tämä kysymys saa täyden huomioni.

Vaikka Rachida Dati on uskoakseni jo vastannut tähän aiheeseen, minun on vielä lisättävä Evelyn Gebhardtille, että me puhumme vakavan rikollisuuden uusista muodoista, jotka eivät ehkä vastaa järjestäytyneestä rikollisuudesta laadittua liian tiukkaa määritelmää. Vakava rikollisuus on myös otettava huomioon oikeusyhteistyössä, johon todella pyrimme.

Minulla ei ole juuri muuta lisättävää. Haluan kuitenkin ottaa vielä esille Jacques Toubonin puheenvuorossaan esittämän asian, nimittäin sen, että meidän on ajateltava eurooppalaisten vastaajien etua, omaa etuamme ja maanmiestemme etua taataksemme, että oikeusyhteistyö osoittautuu yhä tehokkaammaksi, samalla kun ihmisoikeuksia luonnollisesti kunnioitetaan.

Joka tapauksessa myös minä haluaisin kiittää parlamenttia sen merkittävästä panoksesta tässä tärkeässä keskustelussa, joka on hyvin myönteinen askel Euroopan oikeusalueen kehittäessä.

Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän teitä asian käsittelyn kiirehtimisestä Eurooppa-neuvostossa, jossa onnistuttiin pääsemään yhteisymmärrykseen tällä alalla ja viemään läpi poliittiset sopimukset.

Renate Weber, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, koska toimin näiden kahden muun mietinnön varjoesittelijänä, haluaisin esittää muutaman sanan ja kiittää Sylvia-Yvonne Kaufmannia yhteistyömme sujumisesta ja Armando Françaa hänen tekemästään työstä. Armando Françaan mietintöön sisältyi 57 kompromissitarkistusta, mikä kertoo jotakin työmme määrästä.

Vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanoa koskevan mietinnön ehkä kaikkein arkaluontoisin näkökohta liittyy siihen, että kun tuomioita annetaan vastaajan poissa ollessa, joissakin jäsenvaltioissa asia ratkaistaan järjestämällä uudelleen käsittely, jolloin noudatetaan täysin Euroopan ihmisoikeussopimuksen pöytäkirjaan nro 7 sisältyvää 3 artiklaa sekä kansallisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa yleissopimusta, kun taas toisissa maissa vastaajalla on oikeus ainoastaan muutoksenhakuun.

Ikävä kyllä mietinnössä esitetyllä ehdotuksella ei yhdenmukaisteta 27 jäsenvaltion tämänhetkistä lainsäädäntöä. Vaikka meidän pitäisi tulevaisuudessa pyrkiä eurooppalaiseen lainsäädäntöön, tällä hetkellä me olemme tehneet voitavamme varmistamalla vastaajalle menettelyyn liittyvät takeet myös muutoksenhakutapauksissa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 ja 6 artiklan mukaisesti.

Lopuksi haluaisin todeta, että jäsenvaltioiden välinen hyvä keskinäinen luottamus on välttämätön edellytys, jotta oikeuden päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevaa periaatetta noudatetaan moitteettomasti, ja tämän luottamuksen on perustuttava ihmisoikeuksien ja peruseriaatteiden yhtäläiseen noudattamiseen.

Armando França, esittelijä. – (PT) Haluan kiittää ministeriä hänen esittämästään puheenvuorosta samoin kuin komission jäsentä ja kollegoitani. Kiitän sekä niitä, joka ovat yhtä mieltä kanssani, että niitä, jotka ovat eri mieltä, sillä viimeksi mainitut tarjoavat minulle tilaisuuden selventää täällä nyt joitakin kohtia.

Aivan ensiksi haluan kuitenkin sanoa seuraavaa: olen tänään sekä parlamentin jäsenenä että lakimiehenä ja kansalaisena erityisen tyytyväinen voidessani kannattaa neuvoston ehdotusta ja esittämiämme tarkistuksia. Miksi minä toivon ja rukoilen, että puitepäätös hyväksytään ja pannaan täytäntöön? Siksi, että tilanne Euroopassa on vakava ja meidän on vastattava siihen viipymättä. Monet jo tuomion saaneet ihmiset liikkuvat vapaasti eri puolilla Euroopan unionia ilman, että tuomioistuimet pystyvät panemaan täytäntöön muissa maissa annettuja päätöksiä. Tämä on vakava ongelma sekä itse rikollisuuden kehityksen että Euroopan turvallisuuden kannalta, ja on tärkeää, että Euroopan toimielimet puuttuvat tähän asiaan.

Puitepäätöksellä edistetään erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, ja Euroopan parlamentin esittämiä tarkistuksia on tarkasteltava yhdessä toistensa kanssa. Meidän on käsiteltävä yhdessä ratkaisuja, jotka koskevat vastaajien haastamista, vastaajien edustamista koskevia sääntöjä sekä uudelleen käsittelyä tai muutoksenhakua. Kaikki nämä tekniset ratkaisut ovat sidoksissa toisiinsa, ja mielestämme vastaajan oikeus puolustukseen on taattava aina kaikissa olosuhteissa.

Minun on sanottava, että me tiedämme hyvin, mihin asioihin meidän ei pitäisi puuttua. Mielestäni löytämämme ratkaisu on näissä olosuhteissa ratkaisu, joka meidän on hyväksyttävä. Se on sekä merkittävä ja suuri askel eteenpäin että myös pieni askel eteenpäin. Vanhan säännön mukaisesti tällä tavoin meidän on rakennettava Euroopan unionia, tällä tavoin meidän on rakennettava Eurooppaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Carlo Casini (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Säädösehdotus vastaajan poissa ollessa annetuista päätöksistä on hyväksyttävä, jotta pääsisimme eroon kohteluun liittyvistä huomattavista eroista ja täytäntöönpanoviranomaisten suuresta harkintavallasta EU:n 27 jäsenvaltiossa.

Nämä olivat oikeudellisten asioiden valiokunnan tavoitteita sen esittäessä lausuntonsa kansalaisvapauksien valiokunnalle. Viime toukokuussa hyväksyttiin yksimielisesti neljä tarkistusta, jotka asiasta vastuussa oleva valiokunta sisällytti ehdotukseen olennaisilta osin. Näillä tarkistuksilla pyritään varmistamaan kohtuullinen

tasapaino kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien sekä tuomioiden vastavuoroista tunnustamista koskevan tarpeen välillä.

Tästä syystä oikeudellisen selkeyden varmistamiseksi on välttämätöntä yhtenäistää rikosoikeusjärjestelmämme lisäämällä ehdotukseen yhdenmukaiset perusteet, jotka mahdollisimman suuri osa EU:n jäsenvaltioista hyväksyy. Kyseiset perusteet ovat vähimmäisvaatimuksia, joissa yhdistetään syytetyn suojelun varmistavat takeet sekä tarve ylläpitää tehokasta rajat ylittävää yhteistyötä. Tietyissä tapauksissa jäsenvaltiolle jätetään kuitenkin riittävästi pelivaraa, jotta se pystyy ottamaan huomioon oman oikeusjärjestelmänsä erityispiirteet.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentti kannatti äänestyksessä ehdotusta, jonka mukaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden oikeusviranomaiset tunnustavat vastavuoroisesti vastaajan poissa ollessa annetut rangaistukset, toisin sanoen jossakin muussa jäsenvaltiossa syytetyn poissa ollessa annetut rangaistukset.

Yhdessä eurooppalaisen pidätysmääräyksen kanssa tämä ehdotus merkitsee, että kuka tahansa voi joutua pidätetyksi ja saada rangaistuksen missä tahansa EU:n jäsenvaltiossa, jossa heille on annettu yksipuolinen tuomio ja määrätty rangaistus ilman, että heille on ilmoitettu tai että he ovat ymmärtäneet, että heitä vastaan on käynnistetty oikeudenkäynti. Tämä ongelma on vielä suurempi Kreikan kaltaisissa jäsenvaltioissa, joissa oikeusjärjestelmässä ei ainakaan kaikkein vakavimpien rikosten kohdalla tunneta mahdollisuutta oikeuskäsittelyyn syyllisen poissa ollessa. Tämä säädös heikentää ratkaisevasti syytetyn oikeutta syrjimättömään oikeudenkäyntiin. Säädöksellä tuhotaan syytetyn oikeus todelliseen puolustukseen, ja siihen on jo reagoitu voimakkaasti oikeudellisissa elimissä ja järjestöissä kaikkialla Euroopan unionissa.

On käymässä yhä selvemäksi, että Euroopan unionin edistämä jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten järjestelmien yhdenmukaistaminen ja rikoslainsäädännön niin kutsuttu yhteisöllistäminen loukkaavat sekä suvereeneja perusoikeuksia että jäsenvaltioiden oikeuksia määrittää omat takeensa suojelusta kriittisillä aloilla, kuten rikosoikeudenkäynneissä.

18. Viisumitietojärjestelmän (VIS) käyttö Schengenin rajasäännösten mukaisesti (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Michel Brejcin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta viisumitietojärjestelmän (VIS) käytön osalta Schengenin rajasäännösten mukaisesti (KOM(2008)0101 – C6-0086/2008 – 2008/0041(COD) (A6-0208/2008)).

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijä Michel Brejciä hänen tekemästään työstä tämän ehdotuksen käsittelemiseksi. Kyseessä on tärkeä edistysaskel, jonka ansiosta pystymme hyödyntämään täysipainoisesti käytettävissä olevia teknisiä välineitä ulkorajojemme turvaamiseksi.

Viisumitietojärjestelmän käyttäminen on erittäin tärkeää varmistaaksemme, että ulkorajoilla suoritettavat tarkastukset ovat tehokkaita. VIS-järjestelmä yhdistää viisuminhaltijan, viisumin ja passin luotettavasti toisiinsa väärän henkilöllisyyden käytön estämiseksi.

Järjestelmää voidaan hyödyntää täysimääräisesti vasta sen jälkeen, kun biometriset tiedot otetaan käyttöön. Kun esityslistalla oleva säädös saadaan virallisesti hyväksytyä, siinä määritetään yhteiset säännöt, joilla taataan VIS-järjestelmän tehokas ja yhdenmukainen käyttö ulkorajoillamme.

Ilman yhteisiä sääntöjä laittomat siirtolaiset ja rikolliset voisivat käyttää hyväkseen sellaisia rajanylityspaikkoja, joissa VIS-järjestelmä ei ole järjestelmällisessä käytössä. Yhteiset säännöt määritetään Schengenin rajasäännöstä muuttamalla.

Näin ollen voin antaa täyden tukeni saavutetulle kompromissille ja onnitella Euroopan parlamenttia ja neuvostoa sopimuksesta, johon päästiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Mihael Brejc, esittelijä. – (SL) Haluaisin kiittää komission jäsentä hänen ystävällisistä sanoistaan. Euroopan parlamentti osallistuu yhteispäätösmenettelyyn viisumitietojärjestelmän käyttöä koskevan asetuksen muuttamiseksi. Komission viisumijärjestelmään aluksi ehdottamissa muutoksissa esitettiin hyvin perusteellista maahantulon valvontaa kolmansien maiden kansalaisille, joilla on oltava viisumi. Valvontaan kuuluisi paitsi tavanomainen tarkastus, jolla varmistetaan henkilön ja matkustusasiakirjan tietojen vastaavuus, myös sormenjälkien ottaminen. Asetuksessa määritellään kaikki hakutoimenpiteet ja ehdot, joiden mukaisesti

ulkorajojen valvonnasta vastaavilla asiaankuuluvilla viranomaisilla on pääsy tarvittaviin tietoihin muun muassa henkilöllisyyden tarkistamiseksi – en luettele tässä yhteydessä kaikkia suoritettavia tarkastuksia.

Asetuksen mukaisesti rajavartijoilla on pääsy viisumitietojärjestelmään, jossa he voivat tarkistaa rajalla kaikki matkustajaa koskevat tiedot, myös hänen sormenjälkensä. Ehdotetussa asetuksessa esitetään, että kolmansien maiden kansalaiset tarkastetaan järjestelmällisesti ja heiltä otetaan sormenjäljet joka kerta – todellakin joka kerta – kun he saapuvat Schengenin alueelle, ja tämä pidentäisi varmasti odotusaikoja rajanylityspaikoissa erityisesti matkailusesongin aikana sekä yleisten lomakausien alussa ja lopussa.

Koska Eurooppa kuuluu maailman johtaviin talousvaltoihin ja se on lisäksi suosittu matkailukohde kolmansien maiden kansalaisille, jotka luonnollisesti tarvitsevat maahantuloviisumin, mielestäni on tai oli syytä helpottaa asetuksen vaatimuksia tarkoituksenmukaisesti. Tästä syystä ehdotin, että maahantulotarkastukset tehdään ja sormenjäljet otetaan rajanylityspaikoissa satunnaisesti. Halusin tällä tavoin kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että viisuminhaltijalta otettiin sormenjäljet ensimmäisen kerran hänen hakiessaan viisumia ja sitten uudelleen hänen saapuessaan Schengenin alueelle vertailua ja henkilöllisyyden tarkistamista varten.

Mielestäni tämäntyyppistä toimintaa ja näin tiukkaa määräystä voidaan pitää liioiteltuna, koska meillä ei itse asiassa ole mitään tietoa tai arvioita väärennettyjen viisumien määrästä. Lisäksi sormenjälkien ottaminen täysin kunniallisilta ihmisiltä on järjetöntä ja aikaa vievää. Huolimatta Euroopan unionin kansalaisille varatuista erillisistä kulkuväylistä rajanylityspaikoille muodostuisi hyvin pitkiä jonoja, joissa kaikki, niin Euroopan kansalaiset kuin viisumia tarvitsevat matkustajatkin, jonottaisivat yleisinä vapaapäivinä ja lomakausina.

Olemme parlamentin kuluvan istuntojakson aikana päässeet suhteellisen nopeasti yksimielisyyteen tiukkoihin määräyksiin tehtävistä tietyistä poikkeuksista, ja neuvoston ja komission kanssa saavutettiin kompromissi kahden kolmikantaneuvottelun jälkeen. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suuri enemmistö hyväksyi ehdotuksen. Kukaan ei äänestänyt mietintöä vastaan, ja ainoastaan kaksi jäsentä äänesti tyhjää.

Lyhyesti sanottuna pidän nykyistä asetusta hyvänä, sillä se takaa sujuvan rajanylityksen. Jopa silloin, kun jonossa on useita ihmisiä, rajavartija arvioi tilannetta asetuksen mukaisesti, ja jos olosuhteet niin vaativat, hän suorittaa tarkastuksia satunnaisesti. Rajavartija ei tee päätöstä satunnaisista tarkastuksista yksin, vaan asiasta päättävät lähinnä johtavat rajavartijat. Mielestäni olemme varmistaneet asianmukaiset turvallisuusvaatimukset ja samalla taanneet matkustajille mahdollisimman nopean rajanylityksen.

Haluan tässä yhteydessä kiittää neuvostoa ja komissiota erinomaisesta yhteistyöstä sekä varjoesittelijöitä ja erityisesti Michael Cashmania heidän esittämistään lukuisista hyvistä ehdotuksista sekä heidän aktiivisesta pyrkimyksestään päästä kompromissiin.

Urszula Gacek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Schengenin alueen laajentaminen on poistanut rajavalvonnan suurimmasta osasta Euroopan unionia, ja se on nopeuttanut ja helpottanut kansalaistemme jokapäiväistä matkustamista alueen rajojen sisällä. Se merkitsee kuitenkin myös sitä, että Schengenin alueelle saapuvat EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset tarkastetaan tosiasiasa ainoastaan kerran alueen ulkorajalla.

Samalla kun kansalaisemme usein rinnastavat laittoman siirtolaisuuden dramaattisiin kuviin merikelvottomista ja liian täyteen ahdetuista aluksista, jotka loukkaavat merirajojamme, tai rekka-autoilla maarajojen yli kuljetettaviin onnettomiin ihmiskaupan uhreihin, todellisuus on paljon monitahoisempi. Laittomista siirtolaisista noin puolet saapuu Euroopan unioniin laillisesti, mutta he eivät poistu alueelta sen jälkeen, kun heidän viisuminsa voimassaoloaika on päättynyt. Väärennettyjä asiakirjoja koskevat tapaukset ovat myös yleisiä, erityisesti lentokentillä.

Jotta voitaisiin vähentää sellaisten ihmisten määrää, jotka eivät poistu alueelta viisuminsa voimassaolon päättyessä, sekä pienentää riskiä päästä alueelle väärennettyjä asiakirjoja käyttäviä henkilöitä, Schengenin alueella ryhdytään käyttämään yhdenmukaistettua ja luotettavaa järjestelmää viisumin voimassaolon tarkistamisessa ja sormenjälkien ottamisessa. Kuten kaikki matkustavat kansalaisemme kuitenkin hyvin tietävät, turvallisuuden lisääntyessä myös vilpittömässä mielessä matkustavien ihmisten epämukavuus ja jonotusajat lisääntyvät rajoilla. Sen vuoksi tarvitaan myös hieman pragmaattisuutta. Mikäli arvioidaan, ettei ole olemassa minkäänlaista sisäisen turvallisuuden ja laittomaan siirtolaisuuteen liittyvää riskiä, ja jos rajaliikenne on niin runsasta, että jonotusajat kasvavat liian pitkiksi, sormenjälkien ottamisesta voidaan silloin luopua.

Joustavampaa järjestelmää voidaan käyttää enintään kolme vuotta, minkä jälkeen on arvioitava sen tehokkuutta. Kun pyrimme tekemään Euroopasta turvallisen, meidän on samaan aikaan toivotettava tervetulleiksi niin liikematkailijat kuin turistitkin. Uskoakseni ehdotetussa viisumitietojärjestelmässä on saavutettu sopiva tasapaino näiden tavoitteiden välillä.

Michael Cashman, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen erinomaisesta työstään. Kompromissit, joihin olemme päässeet neuvoston kanssa, ovat järkeviä ja tehokkaita, ja totean tämän Schengenin rajasäännösten alkuperäisenä esittelijänä.

Lyhyestä virsi kaunis, joten en vie parlamentin aikaa tämän enempää, vaan kiitän ainoastaan erinomaisia avustajiani Renaud'ta ja Marista, niin kuin kaikkien parlamentin jäsenten pitäisi tehdä. He työskentelevät yhdessä kanssani, ja heidän ansiostaan työni on paitsi miellyttävää, myös tehokasta.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin kiinnostunut kaikista viisumitietojärjestelmään (VIS) liittyvistä kysymyksistä, sillä olen työskennellyt viisumitietojärjestelmän mietinnön esittelijänä ja jatkan yhä työtä yhteistä konsultiohjeistoa koskevan tarkistuksen laatimiseksi biometrinen tietojen varsinaista keruuta varten.

Kun teimme päätöksemme VIS-järjestelmästä, me hyväksyimme, että mainitun kolmivuotisen jakson aikana hakuja voitaisiin suorittaa ainoastaan viisumitarran perusteella tarkistamatta VIS-järjestelmässä olevia sormenjälkiä. Suhtaudun kuitenkin hieman ristiriitaisesti kyseiseen kompromissiin. Kannatan sitä, koska onnistuimme pääsemään asiasta sopimukseen. Mutta toisaalta komissio on perustellusti todennut, että ainoastaan tarkistamalla biometriset tiedot voidaan varmasti taata, että henkilö, joka haluaa saapua maahan, on sama kuin henkilö, jolle viisumi on myönnetty, ja sen vuoksi rajavartijoiden olisi tarkistettava VIS-järjestelmästä järjestelmällisesti jokaisen viisuminhaltijan tiedot ja myös biometriset tiedot. Olen näin ollen hieman huolissani kyseisestä poikkeuksesta sekä siitä, että tarkastuksia voidaan suorittaa satunnaisesti.

Odotan kiinnostuneena mietinnöstä kolmen vuoden kuluttua saatavia tuloksia, ja toivon, ettei joustavuus ole osoittautunut porsaanreiäksi, sillä mikäli me aiomme käyttää VIS-järjestelmää, meidän luonnollisesti kannattaa käyttää sitä asianmukaisesti.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Michel Brejciä hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä. Pidämme hyvänä hänen esittämänsä näkökohtaa siitä, että viisumitarran numeron ja sormenjälkien tarkistaminen VIS-järjestelmästä johtaa lukuisiin ongelmiin. Sen vuoksi kannatamme esitettyä poikkeusta, jonka mukaan erityistapauksissa VIS-järjestelmää voidaan käyttää niin, ettei sormenjälkiä tarkisteta.

Mielestämme mietintö ei kuitenkaan ole niin kunnianhimoinen kuin sen olisi pitänyt olla. Poikkeuksen sijasta kyseessä pitäisi olla yleissääntö. Ehdotamme, että VIS-järjestelmää pitäisi käyttää sellaisissa poikkeustapauksissa, jolloin henkilöllisyyttä epäillään. Kuten hyvin tiedetään, Verts/ALE-ryhmä vastustaa voimakkaasti biometrinen tietojen laajaa käyttöä siihen saakka, kunnes niiden käytön tarpeellisuus on osoitettu vakuuttavasti. Me uskomme, että biometrinen tietojen käyttö vaikuttaa merkittävästi henkilö tietojen suojaan ja perusoikeuksiin. Sen vuoksi me emme voi tällä kertaa äänestää asetuksen puolesta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, asetuksessa määrätään perustellusti, että kaikkien viisuminhaltijoiden biometriset tiedot olisi järjestelmällisesti tarkistettava viisumitietojärjestelmästä (VIS). Tämä on paras ja turvallisin tapa tarkistaa viisumin aitous. Sen vuoksi on valitettavaa, että parlamentin mielestä tätä vaatimusta on heikennettävä esittämällä luettelo tilanteista, joissa pelkkä viisumitarran tarkistaminen katsotaan riittäväksi eikä biometrisiä tietoja tarkisteta. Tähän sisältyy vaara, että luettelon käyttöönoton seurauksena biometrinen tietojen tarkistamisesta tulee pikemminkin poikkeus kuin sääntö. Luonnollisesti ymmärrän, että biometrisiä tietoja on mahdotonta tarkistaa rutiininomaisesti kaikissa olosuhteissa, mutta niiden tarkistamisen pitäisi varmasti olla säännönmukainen käytäntö. Pyrkivämmme torjumaan laitonta siirtolaisuutta, terrorismia ja rajat ylittävää rikollisuutta me emme voi hyväksyä, että tässä asiassa noudatetaan epämääräistä ja epämuodollista toimintatapaa.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, Unkarissa oltiin luonnollisesti myös hyvin tyytyväisiä Schengenin alueeseen liittymiseen. Haluaisin ottaa esiin vielä joitakin tähän aiheeseen liittyviä seikkoja, jotka koskevat valitettavaa tilannetta Unkarin ja Itävallan rajalla. Itävallan viranomaiset eivät monessa suhteessa noudata Schengenin järjestelmää: vaikka Unkari on kuulunut Schengenin alueeseen lähes vuoden ajan, Itävallan viranomaiset pyytävät yhä rajan yli saapuvia unkarilaisia esittämään passinsa sekä määräävät heille sakkoja, jos heillä ei sitä ole. Näin ei luonnollisestikaan käy usein, mutta tällaiset tapaukset saavat ymmärrettävästi ja oikeutetusti Unkarin suuren yleisön tuntemaan voimakasta antipatiata. Ikävä kyllä rajalla

suljetaan lisäksi tähän asti käytössä olleita teitä, jotta unkarilaiset eivät voi käyttää niitä kulkeakseen rajan yli ilman passia Schengenin sopimuksen mukaisesti. Toivottavasti löydämme keinon, jolla saamme itävaltalaiset lopettamaan tällaiset väärinkäytökset. Kiitos.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, myös minun mielestäni esittelijämme on päässyt erinomaiseen tulokseen, jossa toisaalta otetaan huomioon turvallisuus ja toisaalta käytännöllisyys. Olemme kuitenkin kuulleet puhuttavan myös siitä, että tulevaisuudessa yksi keskeisistä huolenaiheista koskee ihmisiä, jotka ovat tulleet EU:n alueelle laillisesti mutta jotka eivät poistu alueelta viisuminsa voimassaolon päättyessä vaan katoavat näköpiiristä.

Haluaisin vain täydentää tätä keskustelua seuraavalla näkökohdalla: jos haluamme maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän toimivan pitkällä aikavälillä, meidän on suoritettava järjestelmällisiä tarkastuksia. Me emme voi välttyä niiltä, ja meidän on pohdittava tätä kysymystä Euroopan ulkorajoilla.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, minun on jälleen kerran kiitettävä esittelijämme Michel Brejciä, sillä hän on oivaltanut ehdotuksen keskeisen tavoitteen, jonka mukaan rajat on turvattava unohtamatta kuitenkaan, että liikenteen on sujuttava rajoilla riittävän joustavasti. Uskon, että nämä kaksi vaatimusta voidaan sovittaa yhteen ja että esittelijä on tässä asiassa onnistunut mietinnössään, joka on erinomaisen kompromissin tulos. Puuttuisin vielä Renate Weberin juuri puheenvuorossaan käsittelemään asiaan ja lisäksi, että meillä on todellakin ratkaistavanamme ongelma, kun haluamme avata rajat kaikille, jotka haluavat säännöllisesti liikkua Euroopan rajojen yli, ja samalla keskittää riittävästi huomiota sellaisiin henkilöihin, jotka – tämä on todettava – pyrkivät huijaamaan ja käyttämään sääntöjä väärin hyväkseen. Asiaa käsiteltäessä on siksi otettava huomioon nämä kaksi vaatimusta, jotka koskevat sekä avoimuutta että samalla kertaa sääntöjenmukaisuutta ja lakien noudattamista.

Kiitän parlamenttia siitä, että se tarjoaa meille mahdollisuuden edistää rajojemme turvallisuutta ja säilyttää samalla riittävän joustavuuden.

Mihael Brejc, esittelijä. – (SL) Haluaisin kommentoida kahta keskenään ristiriitaista mielipidettä: poikkeuksen soveltamista yleisenä periaatteena sekä Schengenin rajasäännösten tiukkaa noudattamista.

Nimenomaan saavuttamamme kompromissi tarjoaa meille mahdollisuuden siihen, että rajanylitykset sujuvat kohtuullisesti myös silloin, kun jonot ovat todella pitkiä. Kuvitelkaa esimerkiksi Slovenian ja Kroatian välistä rajanylityspaikkaa yleisenä vapaapäivänä, jolloin rajalle ilmestyy 50 000–60 000 ihmistä, ja heistä 10 000:lla on viisumi. Jos kyseisiltä 10 000 viisuminhaltijalta joudutaan ottamaan sormenjäljet, muut matkailijat, jotka ovat Euroopan unionin kansalaisia ja voivat ylittää rajan ilman muodollisuuksia, joutuvat odottamaan vuoroaan päivän tai kaksi. Sen vuoksi meidän on oltava realistisia ja meidän on perustettava tiukka valvontajärjestelmä, jolla varmistetaan sujuva rajanylitys järkevillä toimenpiteillä.

Emme saa unohtaa, että asetuksessa todetaan selvästi seuraavaa: ”Ulkorajojen ylityspaikoilla... toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus... tehdä hakuja käyttäen viisumitarran numeroa sekä tarkistamalla viisumin haltijan sormenjäljet... ainoastaan todentaakseen viisumin haltijan henkilöllisyyden ja/tai viisumin aitouden...” Tästä syystä rajavartija suorittaa tarkastuksen kaikissa tapauksissa, jolloin hänellä on pienintäkään epäilystä; jos rajalla on paljon ihmisiä, hän noudattaa kaikissa muissa tapauksissa asetusta, joka tarjoaa mahdollisuuden jonkinlaiseen poikkeukseen.

Me emme saa rakentaa uutta rajavartijoiden ja tiedon muodostamaa ”Berliinin muuria”. Euroopan unioni kuuluu maailman johtaviin valtoihin, ja sen pitäisi pyrkiä säilyttämään tämä asemansa, ja samalla sen on suhtauduttava huomaavaisesti sekä omiin kansalaisiinsa että Euroopan alueelle saapuviin muiden maiden kansalaisiin.

Haluaisin kiittää muun muassa Michael Cashmania ja luonnollisesti komission jäsentä heidän osoittamastaan kärsivällisyydestä tätä kompromissiratkaisua työstettäessä.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Kinga Gál (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, me olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että Schengenin rajasäännöstä on muutettava niin, että sen määräykset ovat yhdenmukaisia viisumitietojärjestelmää koskevien vaatimusten kanssa.

Komission alkuperäinen ehdotus on kuitenkin ongelmallinen, koska siinä määrätään, että kun kolmansien maiden kansalaiset ylittävät rajan, rajalla olisi tarkistettava heidän viisumiensa voimassaolo mutta lisäksi heiltä olisi otettava myös heidän sormenjälkensä. Tämä voi kuitenkin aiheuttaa lomakausina ja yleisinä vapaapäivinä valtavia ruuhkia EU:n ulkorajoilla, erityisesti sisämaan rajanylityspaikoissa.

Tästä syystä kannatan esittelijän ehdottamia muutoksia, joissa esitetään, että tarkastuksia ei suoritettaisi järjestelmällisesti vaan satunnaisina otantoina tarkoin määriteltyjen ehtojen ja aikarajoitusten mukaisesti.

Toivon, että kannatatte huomiossa äänestyksessä valiokunnan kantaa siitä, että matkustajien pitäisi pystyä ylittämään ulkorajamme ilman pitkiä odotusaikoja myös käytännössä eikä vain periaatteessa.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Tällä asetuksella vastataan Euroopan unionin rajojen turvaamista ja vahvistamista koskevaan tarpeeseen tehostamalla valvontaa rajatarkastusasemilla. Kaikkein tärkein näkökohta koskee kuitenkin yhteisten sääntöjen määrittämistä viisumitietojärjestelmän yhdenmukaistamista varten.

Vaikka joissakin jäsenvaltioissa katsottiin, että VIS-järjestelmän käyttö voi olla pakollista vasta siinä vaiheessa, kun on teknisesti mahdollista käyttää kannettavia laitteita, joiden avulla voidaan siirtää nopeasti tietoja ja suorittaa varmoja tarkastuksia, mielestäni esittelijän laatima ehdotus, jonka mukaan rajavartijalle annetaan mahdollisuus päättää viisumitietojärjestelmän mahdollisesta käytöstä, on toimiva ratkaisu siihen saakka, kunnes käytössämme on tekninen järjestelmä, jota voidaan käyttää järjestelmällisesti ja jonka avulla tietoja voidaan siirtää nopeasti.

Me emme saisi myöskään unohtaa, että EU:n rajojen riittävällä valvonnalla parannettaisiin jäsenvaltioiden sisäistä turvallisuutta ja näin ollen torjuttaisiin petoksia, kuten järjestäytyneitä rikollisuutta ja jopa terrorismia. Viisumitietojärjestelmän järjestelmällisellä käytöllä tehostettaisiin merkittävästi rajavalvontaa, mutta lisäksi se toimisi ennakkoodellytyksenä pyrkiessämme parantamaan viisumihakemusten jättämiseen liittyvää joustavuutta.

19. Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arviointi (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Jean Lambertin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arvioinnista (2007/2262(INI) (A6-0287/2008)).

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää varjoesittelijöitä heidän osoittamastaan todellisesta kiinnostuksesta ja sitoutumisesta sekä kaikkia niitä, jotka ovat osaltaan edistäneet tämän mietinnön laatimista.

Kuten tiedätte, Dublin II -asetus liittyy yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään, ja siinä määritetään, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä ja hakemusta koskevasta päätöksestä. Se vaikuttaa myös hyvin paljon muiden direktiivien, kuten vastaanottodirektiivin ja turvapaikkamenettelyjä koskevan direktiivin, asianmukaiseen täytäntöönpanoon.

Valiokuntamme mietinnössä esitetään selvästi, että Dublin-asetus, ja itse asiassa järjestelmä kokonaisuudessaan, perustuu keskinäiseen luottamukseen ja luotettavuuteen, ja sen tarkoituksena on, että kaikki jäsenvaltiot täyttävät velvollisuutensa.

Aiheeseen liittyy lukuisia huolenaiheita, joita tarkastelemme mietinnössä – vaikka luonnollisestikaan en käsittele tässä yhteydessä niitä kaikkia. Ne koskevat käsittelyn laatua turvapaikkajärjestelmän yhteydessä, vaikutuksia asianomaisiin henkilöihin sekä Dublin II -asetuksen yleistä tehokkuutta. Mitä ongelmia tämä aiheuttaa joillekin jäsenvaltioille? Yksinkertaistammeko me aiheetta liikaa, kun otetaan huomioon sen monitahoisuus?

Käsittelyn laadun osalta me tiedämme, että jäsenvaltioiden välillä on suunnattomia eroja suojelupyynnöiden oikeudenmukaisessa ja perusteellisessa tarkastuksessa. Tämä on väärin asianomaisten henkilöiden kannalta ja epäoikeudenmukaista muille jäsenvaltioille. Kun tarkastelemme Euroopan unionin jäsenvaltioita, henkensä puolesta todella pelkäävällä turvapaikanhakijalla täytyisi itse asiassa olla lähes itsemurhataipumuksia hakeakseen turvapaikkaa muutamista jäsenvaltioista, koska kyseisissä maissa hakemuksen hyväksymismahdollisuudet olisivat hyvin vähäiset ja sen vuoksi turvapaikanhakijalla olisi erittäin suuri riski joutua palautetuksi maahansa.

Olemme valiokunnassa siten yhtä mieltä siitä, että olisi käynnistettävä järjestelmällisiä toimenpiteitä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka laiminlyövät näitä asioita. Valiokunnan enemmistö toivoo myös, että turvapaikanhakijoiden Dublin-asetuksen mukaiset siirrot tämäläisiin jäsenvaltioihin keskeytetään siihen saakka, kunnes laiminlyönnit korjataan – vaikka tästä asiasta onkin esitetty tarkistus, josta äänestämme huomenna.

Asianomaisten henkilöiden puolesta me toivomme, että päätöksenteon laatua ja johdonmukaisuutta parannetaan selvästi. Vaadimme, että siirtoa koskevat tapaukset on käsiteltävä täysimääräisesti, eikä käsittelyä saa keskeyttää muodollisten seikkojen vuoksi (mietintömme 11 kohta). Dublin-asetuksen mukaisesti saapuvilla henkilöillä on tarjottava selkeää tietoa; haluamme myös parantaa mahdollisuutta perheiden yhdistämiseen sekä laajentaa perheen määritelmää tässä yhteydessä – vaikka tiedänkin, että myös tästä asiasta on esitetty tarkistus – siten, että esimerkiksi alaikäinen henkilö voidaan siirtää asumaan yhdessä ainoan perheenjäsenensä kanssa Euroopan unionin alueella, vaikka kyseinen perheenjäsen olisi pikemminkin serkku kuin sisar tai veli.

Mielestämme on otettava käyttöön myös selkeät menettelyt alaikäisiä varten, ja alaikäisiä pitäisi siirtää ainoastaan perheen yhdistämiseksi; näihin menettelyihin on sisällyttävä myös alaikäisten edustaminen ja saattaminen koko siirron aikana, jotta estettäisiin lasten katoaminen siirron aikana, sillä tällaisia katoamisia on valitettavasti tapahtunut useita kertoja. Vaadimme myös humanitaarisen lausekkeen laajempaa käyttöä esimerkiksi erityisen heikossa asemassa olevien henkilöiden osalta.

Olemme huolissamme Eurodac-järjestelmän käytön mahdollisesta laajentamisesta tunnistamisen lisäksi myös muihin tarkoituksiin. Neuvoston ja komission on ymmärrettävä, että parlamentti suhtautuu näihin kysymyksiin hyvin vakavasti.

Tiedän, että kollegani aikovat puhua tästä aiheesta laajemmin, mutta yksi meidän mielestämme huolestuttava ongelma on myös se, että Dublin II -asetuksella luodaan paineita tietyille jäsenvaltioille, joihin turvapaikanhakijat saapuvat ensisijaisesti Euroopan unionin alueelle tullessaan. Näin ollen pyydämme komissiota tekemään ehdotuksia niin sanottua rasiitusten jakamista koskevasta mekanismista, joka ei koske pelkästään taloudellisia rasituksia vaan tarjoaa todellisen ratkaisun asianomaisille jäsenvaltioille ja henkilöille.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän soveltamista arvioitiin teknisesti ja poliittisesti keskustelussa, joka käynnistettiin vuonna 2007 yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta laaditun vihreän kirjan jälkeen.

Komissio aikoo ennen vuoden loppua ehdottaa tästä kaksitahoisesta arvioinnista saatujen johtopäätösten perusteella muutoksia Dublin- ja Eurodac-asetuksiin säilyttäen samalla Dublin-järjestelmän peruseriaatteen. Tavoitteena on vahvistaa sekä järjestelmän tehokkuutta että asianomaisten henkilöiden suojelua.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun on kiitettävä parlamenttia siitä, että se on kannustanut keskustelua näistä tulevista muutoksista. Tästä keskustelusta on tulossa rakentava ja epäilemättä intensiivinen. Komissio on yhtä mieltä Jean Lambertin mietinnössään esittämistä huolenaiheista, jotka koskevat järjestelmään liittyviä puutteita. Myös komissio katsoo, että Dublin-järjestelmän onnistuminen edellyttää suojelua koskevien vaatimusten laajempaa yhdenmukaistamista EU:ssa. Tällä tavoin taataan yhtäläinen suojelu kaikille muihin jäsenvaltioihin siirrettäville turvapaikanhakijoille.

Meidän on yhdenmukaistettava laajemmin jäsenvaltioiden turvapaikkalainsäädäntöä sekä lisättävä käytännön yhteistyötä yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa suunnitellulla tavalla.

Komissio aikoo määrittää tarkemmin noudatettavat menettelyt ja määräajat sekä parantaa Eurodac-tietokantaan sisältyvän tiedon laatua ja luotettavuutta.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, en halua paneutua liikaa yksityiskohtiin, mutta on totta, että komissiossa harkitaan joitakin muutoksia. Muutosten tarkoituksena on parantaa turvapaikanhakijoille tarjottavaa tietoa, tehostaa muutoksenhakuoikeutta, varmistaa, että turvapaikanhakijoita ei pidätetä mielivaltaisesti, selkeyttää humanitaarisen lausekkeen käyttöä koskevia ehtoja ja menettelyjä, tarjota laajempia takeita ilman huoltajaa maahan saapuvilla alaikäisille sekä laajentaa perheen yhdistämistä koskevan oikeuden soveltamisalaa niin, että se kattaa turvapaikanhakijat ja toissijaista suojelua saavat henkilöt.

Vaikka Dublin-järjestelmää koskeva arviointi on ollut myönteinen, kaikesta huolimatta on myös totta, että järjestelmä on aiheuttanut ylimääräistä rasitusta tietyille jäsenvaltioille, joiden vastaanotto-kyky ja -valmiudet ovat rajalliset ja joilla on samalla maahanmuuton aiheuttamia erityispaineita maantieteellisen sijaintinsa vuoksi.

Komissio harkitsee mahdollisuutta keskeyttää väliaikaisesti Dublin-asetuksen määräysten soveltamisen ylikuormitetuissa jäsenvaltioissa sekä perustaa turvapaikkakysymyksiin erikoistuneita asiantuntijaryhmiä, joita voidaan pyytää avustamaan jossain määrin ylikuormitettuja jäsenvaltioita.

Komissio ottaa huomioon parlamentin mietinnössä esitetyt tärkeät ja rakentavat suositukset. Emme säästä ponnisteluja, kun ryhdymme tarvittaviin toimiin puuttuaksemme ongelmiin, jotka parlamentti on ottanut esiin mietinnössään Dublin-järjestelmän toiminnasta ja vaikutuksista.

Kiitän Jean Lambertia ja parlamentin jäseniä. Kuuntelen teitä tarkasti, sillä olen vakuuttunut siitä, että turvapaikkaoikeuden kehittäminen on tärkeä kysymys sekä tulevaisuuden kannalta että kehittäessämme Eurooppaa, jonka on pysyttävä uskollisena pitkälle perinteelleen ihmisten vastaanottamisessa.

Simon Busuttil, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (MT) Tätä säädöstä on muutettava. Haluaisin selittää, minkä vuoksi. Kun säädös annettiin, tarkoituksena oli, että kuka tahansa turvapaikanhakija – toisin sanoen suojelua pyytävä henkilö – voisi hakea turvapaikkaa siinä maassa, johon hän ensiksi saapui. Tämä vaikuttaa järkevältä, mutta kun säädöstä annettiin, erityisesti kyseisenä ajankohtana ja aikakautena kukaan ei koskaan kuvitellut, että Euroopan unioniin tai jäsenvaltioihin pyrkiisi lopulta niin paljon ihmisiä veneellä Atlantin tai Välimeren yli tavoitteenaan päästä Euroopan unionin alueelle. Tämä ei koskaan ollut asetuksen tarkoitus, ja nyt tässä tilanteessa olevat maat joutuvat asetuksen vuoksi vastaanottamaan veneellä saapuvat ihmiset kohtuuttomissa, vaikeissa ja vakavissa olosuhteissa. Olen ilahtunut siitä, että komission jäsenen Jacques Barrot'n mielestä yksi mahdollisuus asetuksen tarkistamiseksi on keskeyttää väliaikaisesti sen soveltaminen sellaisissa maissa, joihin kohdistuu kohtuuton määrä rasisista. Tällainen tarkistus on tarpeen: joko tällainen tarkistus tai hyvin toimiva solidaarinen mekanismi, joka tarjoaa ylikuormitettuun maahan saapuville siirtolaisille mahdollisuuden siirtyä johonkin toiseen EU:n jäsenvaltioon. Asetusta on ehdottomasti muutettava, ja se on tehtävä mahdollisimman nopeasti.

Martine Roure, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Dublin-järjestelmää on käytettävä turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Järjestelmä on kuitenkin hyvin epäoikeudenmukainen. Turvapaikanhakija voidaan sen vuoksi toisinaan palauttaa jäsenvaltioon, jonka tiedetään hylkäävän hänen turvapaikkahakemuksensa, kun taas jäsenvaltio, jossa turvapaikanhakija on, olisi myöntänyt hänelle pakolaisaseman. Tämä on ensimmäinen vääryys.

Lisäksi järjestelmä aiheuttaa solidaarisuusongelman jäsenvaltioiden välille. Tiedämme hyvin, että rasisista kohdistuu voimakkaimmin Euroopan ulkorajoilla sijaitseviin jäsenvaltioihin. Maltasta palattuamme me pyysimme, että Dublin-järjestelmän keskeinen periaate asetettaisiin kyseenalaiseksi. Mielestämme turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion ei välttämättä tarvitsisi olla maa, johon turvapaikanhakija ensiksi saapuu. Hakemukset on käsiteltävä yhteisvastuullisesti.

Olemme havainneet vakavia puutteita, ja tämä koskee erityisesti ilman huoltajaa maahan saapuvien alaikäisten suojelua. Olemme huomanneet, että jäsenvaltioissa ei käytetä riittävästi välineitä, joiden avulla alaikäiset siirrettäisiin jossakin toisessa jäsenvaltiossa olevien perheenjäsentensä luo. Haluamme myös, että alaikäisillä on mahdollisuus siirtyä esimerkiksi toisessa jäsenvaltiossa olevien tätiensä ja enojensa luo sen sijaan, että heidät jätetään selviytymään omin päin. Meidän on sen vuoksi laajennettava perheen määritelmää.

Lopuksi mielestämme on valitettavaa, että joissakin jäsenvaltioissa henkilöt, jotka odottavat Dublin-asetuksen mukaista siirtoa, ohjataan käytännöllisesti katsoen automaattisesti säilöönottokeskuksiin. Korostaisimme sitä, että kyseiset henkilöt hakevat kansainvälistä suojelua eikä heidän hakemuksiaan ole siinä vaiheessa vielä käsitelty yksityiskohtaisesti. Meidän on siksi voitava Dublin II-asetuksen arvioinnin avulla korjata ne vakavat puutteet, jotka panimme merkille vieraillessamme säilöönottokeskuksissa. Olemme vierailleet lukuisissa säilöönottokeskuksissa, ja minun on sanottava, että muutamat näistä vierailuista saivat meidät tuntemaan lähinnä vastenmielisyyttä.

Minun on muistutettava teitä siitä, että Dublin-asetuksen tavoitteena on määrittää, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä. Asetuksella on tarjottava henkilöille mahdollisuus päästä turvapaikkajärjestelmän piiriin sekä taattava, että kaikki turvapaikkahakemukset käsitellään perusteellisesti jossakin jäsenvaltiossa.

Euroopan unioni ei voi kieltää vastuutaan kolmansia maita kohtaan. Sen on taattava turvapaikkaoikeuden suojaaminen.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää esittelijää hänen mietinnöstään, joka oli yleensä ottaen tasapainoinen. Siksi en lähde halkomaan hiuksia muutamien yksityiskohtien vuoksi. Sitä paitsi, jos olemme aivan rehellisiä, arviointi on jo hieman vanhentunut.

Ainakin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän mielestä kaikkein tärkein tavoite on muokata jäsenvaltioista toimitettavat tiedot yhteisten standardien mukaisiksi. Vain sillä tavoin arviointi voidaan suorittaa todella luotettavasti ja siten myös tehokkaasti. Jäsenvaltioiden on todellakin paneuduttava tähän asiaan, ja Euroopan komission on luonnollisestikin ohjattava työtä tarpeen mukaan.

Mielestäni – tässä yhteydessä kantani ilmiselvästi eroaa Martine Rouren näkemyksestä – on painotettava sitä seikkaa, että emme voi siirtoja koskevien tietojen perusteella esittää johtopäätöstä, jonka mukaan Dublin-järjestelmä sinänsä aiheuttaisi Euroopan ulkorajoilla sijaitseville jäsenvaltioille kohtuuttoman määrän räsitusta. Kyseisiin jäsenvaltioihin kohdistuu luonnollisestikin huomattavaa räsitusta niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi, kuten esittelijä ja myös komission jäsen totesivat. Nimenomaan tästä syystä ALDE-ryhmä on koko ajan vaatinut, että Dublin-järjestelmän lisäksi otettaisiin käyttöön pakollinen räsitusten jakamista koskeva mekanismi, joka ei koskisi ainoastaan taloudellisia ja aineellisia voimavaroja vaan myös kentällä työskentelevää työvoimaa. Loppujen lopuksi kaikki 27 jäsenvaltiota ovat vastuussa siitä, mitä Euroopan ulkorajoilla tapahtuu.

Arvoisa komission jäsen, olen myös hyvin utelias tietämään, mitä te täsmälleen tarkoittatte sanoessanne, että asetuksen soveltaminen voitaisiin väliaikaisesti keskeyttää. Mitä se merkitsee? Tarkoitetaanko sillä, että turvapaikanhakija voi valita jäsenvaltion, johon hän haluaa mennä, ja että hän voi vapaasti jatkaa matkaansa? Jos asia on näin, sillä heikennettäisiin vakavalla tavalla Dublin-järjestelmän poliittista viestiä. Lyhyesti sanottuna kehotan teitä ottamaan käyttöön pakollisen yhteisvastuumekanismin, josta olemme keskustelleet koko tämän ajan.

Lopuksi totean, että kaikissa 27 jäsenvaltiossa on todellakin taattava riittävä ja yhdenmukainen suojele, jos EU haluaa säilyttää uskottavuutensa. Emme voi liikaa korostaa asianmukaisen yhteisen turvapaikkamenettelyn ja vastaavan turvapaikka-aseman merkitystä.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Jean Lambertin mietinnön pitäisi kannustaa meitä keskustelemaan vakavasti tästä aiheesta. Mietinnössä kuvatut tosiseikat ovat huolestuttavia. Samalla kun Euroopan komissio käynnistää yhä uusia aloitteita turvapaikkajärjestelmää ja laillista siirtolaisuutta koskevalla alalla, täytäntöönpanon valvonta osoittautuu mahdottomaksi. Kustannusten laskenta, turvapaikkahakemuksia koskevat tiedot ja henkilötietojen käsittely hoidetaan puutteellisesti. Pidän johtopäätöstä huolestuttavana. Jos Dublin-järjestelmä ei edes nyt toimi odotetusti, miten se toimii sen jälkeen, kun uudet maahanmuuttoa koskevat aloitteet käynnistetään? Voidaanko parlamentissa luottaa siihen, että neuvostossa ja komissiossa työskennellään tosissaan kustannusten laskemiseksi? Suhtaudutaanko henkilötietojen suojaan sitten vakavasti?

Olen hyvin kiinnostunut kuulemaan, mihin johtopäätökseen neuvostossa päästään Jean Lambertin mietinnön käsittelyssä. Mielestäni on selvää, ettei Dublin-järjestelmä ole vielä täydellinen. Voidaanko neuvostossa selvittää, toimiiko tietojenvaihto moitteettomasti turvapaikkajärjestelmää ja maahanmuuttoa koskevien uusien aloitteiden yhteydessä?

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, turvapaikan myöntämistä koskeva Dublin II -järjestelmä olisi vihdoin viimein tarkistettava. Ensiksikin sitä ei voida pitää todella eurooppalaisena: sillä ei taata aitoa solidaarisuutta ja tukea jäsenvaltioille, joihin saapuu niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi kohtuuton määrä turvapaikanhakijoita.

Toinen ja edellistä tärkeämpi syy sen tarkistamiselle on se, että turvapaikanhakijoiden kohtuuton määrä usein suoranaisesti uhkaa humanitaarisia periaatteita sekä velvollisuutta kohdella arvokkaasti ihmisiä, jotka saapuvat rajoillemme hakeakseen suojeleä.

Tiedämme, että toisinaan monissa jäsenvaltioissa on joko täysin mahdotonta kohtuudella täyttää asetuksessa määrättyjä velvoitteita tai että pahimmassa tapauksessa niissä käytetään tekosyynä eurooppalaisen solidaarisuuden puutetta puolustettaessa viranomaisia, jotka syyllistyvät jopa äärimmäisiin ihmisoikeuksien loukkauksiin.

Minkäänlaisella solidaarisuuden puutteella ei voida perustella sellaisia käytäntöjä, kuten alaikäisten säilyttämistä sietämättömissä olosuhteissa tai turvapaikkahakemusten joukkohylkäämistä poliittisin perustein.

Mutta me tiedämme myös, että toiset jäsenvaltiot, joissa näitä ongelmia ei esiinny, katsovat täyttävänsä humanitaarisen velvollisuutensa syyttämällä muita valtioita. Kukaan ei kuitenkaan puhu solidaarisuudesta.

Dublin II-asetus on siten käytännössä johtanut lukuisiin jäsenvaltioiden välisiin syytöksiin ja vastasytöksiin. Ainoita todellisia häviöitä ovat turvapaikanhakijat. Tästä syystä on ratkaisevan tärkeää perustaa todellinen yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

Puhemies. – (DE) Keskustelua jatketaan Georgiaa koskevan keskustelun jälkeen.

20. Georgian tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Georgian tilanteesta.

(FR) Haluan toivottaa tervetulleeksi Ranskan ulkoministerin, neuvoston puheenjohtajan ja entisen Euroopan parlamentin jäsenen Bernard Kouchnerin. Toivotan tervetulleeksi myös Ranskan Eurooppa-asioista vastaavan valtiosihteerin Jean-Pierre Jouyet'n. Erityistervetuloivotukset myös asiasta vastaavalle komission jäsenelle Benita Ferrero-Waldnerille. Toivotan tervetulleeksi myös Jacques Barrot'n, joka valitettavasti jättää meidät.

Eurooppa-neuvoston kokous on juuri päättynyt, mutta ministeri Bernard Kouchner varmasti kertoo siitä itse lisää.

Bernard Kouchner, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitos, että odotitte ylimääräisen Eurooppa-neuvoston kokouksen päättymistä ja sitä, että pääsin tänne kertomaan teille sen tuloksista. Halusimme – puheenjohtajavaltio Ranska halusi – ilmoittaa teille heti kokouksessa tehdyistä päätöksistä, koska haluamme pitää teidät ajan tasalla tekemämme työn osalta, mutta myös, koska Euroopan parlamentti on käsitellyt erittäin aktiivisesti Georgian kysymystä näiden viime kuukausien aikana. Kiitos, arvoisa komission jäsen.

Haluamme kiittää teitä osoittamastanne aktiivisuudesta ja kertoa teille, mitä 13. elokuuta pidetyssä neuvoston kokouksessa ja 20. elokuuta pidetyssä ulkoasiainvaliokunnan kokouksessa päätettiin. Jean-Pierre Jouyet esittelee teille väliaikaiset johtopäätöksemme.

Haluan muistuttaa, että tämä konflikti sai alkunsa lähes 20 vuotta sitten, vuosina 1991–1992. Konfliktin viimeisimmät tapahtumat saivat alkunsa elokuun 7. ja 8. päivän välisenä yönä. Meidän olisikin tarkasteltava lähemmin tätä konfliktin puhkeamistilannetta. Toimittajien ja historiantutkijoiden olisi tutkittava tapahtumia, sitä, miten ne kehittyivät Ossetiassa ja erityisesti Etelä-Ossetian pääkaupungissa Tshkinvalissa.

Taistelut raivosivat koko yön ja jatkuivat vielä elokuun 9. ja 10. päivänä. Päätimme lähteä kollegani, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Etyjin puheenjohtajana toimivan Suomen ulkoministerin Alexander Stubbin kanssa Tbilisiin 10. elokuuta. Ehdotimme presidentti Mihail Saakašvilille tulitaukosopimusta, jonka hän hyväksyi.

Käyn nopeasti läpi kokemuksemme, sen mitä näimme Gorin kaupungissa ja teillä Venäjän joukkojen vyöryessä maahan ja niiden edetessä nopeasti yhä syvemmälle maan sisäosiin, koska se on tärkeää. Ensinnäkin, pelkäsimme, että Venäjän joukot saapuvat Tbilisiin asti. Venäjän joukot olivat jo Gorissa, joka on vain 45–50 kilometrin päässä Tbilisistä. Tie oli suora ja esteitä ei juurikaan ollut. Pelkäsimme näin ollen – ja hyvästä syystä – että Venäjän joukkojen aikomuksena oli vastata provokaatioon ja vapauttaa Etelä-Ossetia, kuten Venäjä oli ilmoittanutkin, mutta myös edetä Tbilisiin saakka ja pakottaa Georgia vaihtamaan hallitusta.

Tämän takia oli ehdottoman tärkeää, tai näin ainakin me ajattelimme, saada joukot pysähtymään ja saattaa tulitauko voimaan mahdollisimman pian. Pyrimme mahdollisimman nopeasti saamaan aikaan tulitauon.

Tapasin presidentti Nicolas Sarkozyn Moskovassa seuraavana päivänä. Koska olin keskustellut Georgian puolella olevien pakolaisten ja Gorin sairaalassa tapaamieni uhrien kanssa, halusin, puheenjohtajavaltion edustajana, kuitenkin ensin tavata ja kuulla myös toista osapuolta, elokuun 7. ja 8. päivänä tapahtuneita Tshkinvalin pommituksia Etelä-Ossetiasta Pohjois-Ossetiaan paenneita pakolaisia. Kuulin tarinoita, jotka kärsimysten puolesta olivat valitettavan samankaltaisia, mutta jotka paljastivat aivan vastakkaisia käsityksiä tilanteesta.

Tapasin presidentti Nicolas Sarkozyn Moskovassa ja keskustelimme tilanteesta pitkään, yli viisi tuntia, yhdessä presidentti Dmitri Medvedevin, pääministeri Vladimir Putinin ja ulkoministeri Sergei Lavrovin kanssa.

Näiden melko raskaiden keskustelujen lopuksi järjestettiin lehdistötilaisuus, jossa presidentti Sarkozy ja presidentti Medvedev selvittivät Ranskan neuvottelemaa kuuden kohdan sopimusta, joka oli vielä vietävä hyväksyttäväksi takaisin Tbilisiin, koska siihen oli tehty joitakin tarkistuksia ensimmäisen Tbilisin matkamme jälkeen.

Sopimukseen tehtiin kaksi presidentti Medvedevin esittämää tarkistusta, joista toisessa käsiteltiin lopullista asemaa koskevaa kohtaa, jota hän ei ymmärrettävistä syistä halunnut tekstiin.

Presidentti Saakašvili hyväksyi välitystoimien pohjalta aikaansaadun tulitaukosopimuksen. Nämä välitystoimet eivät sujuneet täysin toivomusten mukaisesti – koska tämänkaltaisessa tilanteessa täydellisen tuloksen saavuttaminen on erittäin vaikeaa – , mutta meidän on myönnettävä ainakin se, että välitystoimet olivat nopeita. Nämä välitystoimet johtivat siis – muutamaa valitettavaa poikkeusta huomioon ottamatta – pitävään tulitaukoon. Venäjän maajoukot aloittivat vetäytymisensä – kuuden kohdan sopimuksen toisen kohdan mukaisesti – 21. päivänä elokuuta, todellisuudessa lähes kahdeksan päivää ilmoitettua myöhemmin. Lisäksi tiettyjä joukkojen liikkeitä tulkittiin erilailla, kuten aina tällaisissa tilanteissa, sillä eräät panssarivaunut liikkuivat yhtäälle ja sitten toisaalle.

Joukkojen vetäytymistä ei edelleenkään ole saatu päätökseen. Tai en ole varma, onko vetäytyminen saatu päätökseen. Ainakaan sitä ei ole suoritettu täydellisesti. Sota päättyi pian, sillä sotateimet lopetettiin elokuun 10. ja 11. päivän kuluessa, ainakin eräiden tarkkailijoiden, kuten täällä läsnä olevan Ranskan suurlähettilään Eric Fournierin, mukaan. Ossetian ja Abhasian sotajoukot, jotka seurasivat Venäjän armeijan joukkoja ja ryöstivät ja joskus jopa surmasivat ihmisiä, sen sijaan jatkavat paljon hävitystä aiheuttaneita tekojaan. Vaikka minun onkin todettava, suurin varauksin, etteivät vahingot olleet niin huomattavat kuin voisi luulla. Tarkoiton, etteivät pommituksista aiheutuneet vahingot olleet niin huomattavat kuin voisi luulla. Vahingot ovat tietenkin aina erittäin vakavia ja liian suuria, ja yksikin uhri on aina liikaa, mutta korviimme kantautuneisiin huhuihin nähden vahingot olivat vähäisempiä kuin mitä pelkäsimme, ja tämä on hyvä asia.

Sen sijaan sitä, mitä Ossetiassa tapahtui, emme tiedä – ja meidän olisi päästävä varmistamaan tilanne, koska tapahtumista kertovat kuvaukset ovat olleet hyvin yksipuolisia. Onnistuimme melko nopeasti saamaan käsityksen Georgian tilanteesta, mutta Ossetiassa vieraileminen ei ollut mahdollista – tai vierailun toteuttaminen ei olisi ollut helppoa – ja vain muutamat henkilöt ovat onnistuneet vierailemaan maassa. He ovat kuvanneet siellä vallitsevaa tilannetta hyvin erilailla.

Tulitauko, joka siis oli ensimmäinen kohta kuuden kohdan sopimuksesta, astui voimaan välittömästi, ja se oli pitävä. Tulitauko oli ensin väliaikainen ja tämän jälkeen pysyvä. Sopimuksen toinen kohta koski joukkojen vetäytymistä. Sopimuksessa korostettiin sitä, että Georgian joukkojen olisi palattava kasarmeihinsa ja että Venäjän joukkojen olisi vetäydyttävä väkivaltaisuuksien puhkeamista edeltäneisiin aseisiin. Sopimuksessa oli myös muita kohtia, joissa käsitellään muun muassa uhreille toimitettavaa humanitaarista apua. Ongelmia aiheuttivat erityisesti sopimuksen kohdat viisi ja kuusi. Neuvotteluissa sovimme, että venäläiset joukot voisivat partioida väliaikaisesti Etelä-Ossetian ja Georgian väliseen rajaan rajoittuvalla alueella Etyjin tai Euroopan unionin lähettämien tarkkailijoiden saapumista odottaessa. Presidentti Sarkozyn oli laadittava asiaa selventävä kirje, joka julkaistiin presidentti Saakašvilin luvalla, ja jossa täsmennettiin, että joukot voisivat partioida rajan välittömässä läheisyydessä. Tämä ei ollut helppoa, kun otetaan huomioon, että kyseinen raja sivuaa Georgian läpi kulkevaa päätieta ja rajan ja tien välinen etäisyys on tietyissä kohdissa vain kaksi kilometriä. Sopimuksessa oli näin ollen tiettyjä kohtia, jotka oli tarkoitettu väliaikaisiksi – ja tämä on selkeästi ilmaistu tekstissä – kansainvälisten tarkkailijoiden saapumista odottaessa. Käytimme sanaa ”tarkkailija” ”rauhanturvaajan” sijasta. Meidän on tarkennettava tätä. Kohta kuusi, joka on oikeastaan sopimuksen tärkein kohta, koskee kriisin poliittista ratkaisua ja kansainvälisiä neuvotteluja, joiden tavoitteena tämän poliittisen ratkaisun löytäminen on. Presidentti Saakašvili allekirjoitti tämän sopimuksen Condoleezza Ricen suosiollisella avustuksella. Hän oli jo allekirjoittanut ensimmäisen sopimuksen, mutta siihen tehtiin muutoksia. Tämän jälkeen allekirjoitettiin presidentti Medvedevin kanssa tehty sopimus ja lopulta kolmas, lopullinen presidentti Saakašvilin kanssa tehty sopimus, jota hän ei ollut vielä allekirjoittanut. Oli keskiyö, tai kello saattoi olla jo yksikin, ja käynnissä oli suuri mielenosoitus. Emme lopulta onnistuneet saamaan presidentti Saakašvilin allekirjoitusta sopimukseen, joten meidän oli toimitettava se hänen allekirjoitettavakseen, muutaman sopimukseen tehdyn korjauksen jälkeen, Pariisissa käymässä olleen Condoleezza Ricen avulla. Condoleezza Rice tuli tapaamaan meitä ja me annoimme asiakirjan – lopullisen kuuden kohdan sopimuksen, jos näin uskallan sanoa – hänelle, jotta hän toimittaisi sen presidentti Saakašvilin allekirjoitettavaksi. Ja välittömänä tuloksena oli tulitauko! Ei aivan välittömästi, mutta huomattavan nopeasti kuitenkin, myös Venäjän joukot

aloittivat osittaisen vetäytymisensä. Me kaikki, Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota ja erityisesti tämä parlamentti, aiomme nyt seurata tarkkaan muiden kohtien toteutumista, sillä asiakirja on juuri hyväksytty. Haluan muistuttaa, että 27 jäsenvaltiota olivat jo hyväksyneet yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston ensimmäisen ylimääräisen kokouksen päätelmät ja olivat jo valmistautuneet lähettämään Euroopan unionin edustajia maahan. Olemme uskoneet Javier Solanalle tämän yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan osa-alueen johtamisen. Paikalle on jo lähetetty kaksi tai neljä maassa jo ennestään toimineen Etyjin alaisuudessa toimivaa ranskalaista tarkkailijaa. Toivomme, että voimme lähettää maahan enemmän tarkkailijoita, sillä eilissä presidentti Sarkozyn ja presidentti Medvedevin välisissä keskusteluissa viimeksi mainittu ilmoitti, että hän hyväksyy ja jopa toivoo Euroopan unionista tulevien tarkkailijoiden läsnäoloa. Teemme parhaamme tämän toteuttamiseksi. Saavutimme siis tuloksia erittäin nopeasti: tulitauko astui voimaan ja Tbilisiä uhanneet joukot saatiin pysähtymään kolme päivää kriisin alkamisen jälkeen; muutama päivä tämän jälkeen, itse asiassa kahdeksan päivän ja eräiden Venäjän joukkojen liikkeiden jälkeen, Venäjän joukot vetäytyivät Ossetiaan ja Abhasiaan.

Olen nyt valmis vastaamaan kaikkiin kysymyksiinne, joita on varmasti runsaasti - ja teen sen oikein mielelläni -, joten viivymme täällä vielä varmaan jonkin aikaa. Haluan kuitenkin sanoa vielä muutaman sanan nyt hyväksytystä asiakirjasta. Haluan muistuttaa, että neuvosto on jo kerran aikaisemmin joutunut kutsumaan koolle ylimääräisen neuvoston kokouksen samankaltaisen tilanteen takia, elokuussa 2003 – tällöin oli kyse Irakista. Tuolloin järjestetyn ylimääräisen huippukokouksen aikana Euroopan unionin yhtenäisyys joutui vähintäänkin kovalle koetukselle. Nyt, tänä vuonna onnistuimme säilyttämään yhtenäisyytemme, eikä molempia osapuolia, niitä, jotka ehdottomasti halusivat sanktioita – mitä sanktioita? miksi? – ja niitä, jotka eivät halunneet sanktioita, vaan halusivat ehdottomasti säilyttää keskusteluyhteyden Venäjään, tyydyttävän tekstin esittäminen ja sen hyväksyminen loppujen lopuksi ollutkaan niin vaikeaa kuin kuvittelimme. Huomaatte, että tekstissä käytetään jyrkästi tuomitsevia ilmaisuja, mutta samalla se kuitenkin tarjoaa mahdollisuuksia, sillä emme halunneet aloittaa uutta kylmää sotaa, vaikka eräiden ehdotuksissa sitäkin kaavailtiin. Halusimme säilyttää yhteyden, jotta meidän käsityksemme mukaan välttämättömiä poliittisia neuvotteluja voitaisiin jatkaa.

Kutsuimme koolle tämän ylimääräisen Eurooppa-neuvoston, koska Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana toimiva Ranskan tasavallan presidentti piti Georgian kriisiä vakavana ja oli sitä mieltä, että tilanne vaikuttaa suoraan kaikkiin eurooppalaisiin. Georgia ei tietystikään ole Euroopan unionin jäsen, niin kuin ei Ukrainakaan. Useat muutkin jäsenvaltiot toivoivat tämän kokouksen järjestämistä, sillä nämä valtiot sijaitsevat kuitenkin aivan Euroopan unionin lähellä. Olen sitä mieltä, että asia kosketti meitä syvästi ja ettei kukaan muu Euroopan unionin ulkopuolta tuleva taho olisi voinut tätä tehdä. Euroopan unionin oli otettava tämä asia hoidettavakseen. Tämä ei tarkoita sitä, että olisimme olleet yksin, ilman tukijoukkoja – siitä ei ole kyse – vaan sitä, että meidän oli ryhdyttävä toimiin, meidän oli näytettävä, että Euroopan unioni reagoi kriisiin, erityisesti tässä tilanteessa, kun toimielinkysymykset vielä ovat ratkaisematta. Euroopan unionin on näin ollen osoittanut korkeimmalla tasolla, että se on yhtenäinen ja haluaa kantaa vastuunsa. Uskon, että edelliseen, vuoden 2003 tilanteeseen verrattuna tämä osoittaa todellista edistystä tapahtuneen.

Mitkä sitten olivat neuvoston merkittävimmät saavutukset? Tekstistä näette selkeästi, että tuomitsemme Venäjän sotilaalliset toimet ja pidämme Venäjän reaktioita suhteettomana. Eräät henkilöt halusivat tuomita myös Tshkinvalin pommituksia todennäköisesti edeltäneet provokaatiot. Olisi helppoa tuomita tämä osapuoli tai toinen osapuoli, rauhantehtävää suorittaessa on kuitenkin tärkeintä se, että molemmat osapuolet sopivat taistelujen lopettamisesta. Venäjän suhteetonta reaktiota korostettiin. Mutta kuten jo edellä totesin, meidän olisi kysyttävä paikan päällä olleilta henkilöiltä, mitä todella tapahtui. Se, mikä on varmaa, on se, ettei tämä ollut Georgian kannalta onnistunut ratkaisu. Eri tahot, muun muassa amerikkalaiset olivat varoittaneet georgialaisia toimimasta siten, että tähän tilanteeseen päädyttäisiin – vaikka heitä itseään tässä tapauksessa provosoiinkin – koska Venäjän reaktio olisi hyvin valmisteltu. Itse en ollut tietoinen tästä seikasta. Kun kävin tapaamassa venäläisiä pakolaisia toisella puolella, Pohjois-Ossetian puolella, näin pitkiä panssarivaunuja sotilasajoneuvosaattueita, jotka olivat matkalla kohti rajaa. Olivatko ne olleet siellä jo aikaisemmin vai eivät? Jätän sen teidän pääteltäväksenne, vaikka vaikuttaa kyllä siltä, etteivät ne ainakaan olleet kaukana.

Huomaatte siis, että tekstissä tuomitaan sotilastoimet ja suhteeton reaktio, huomaatte, että 27 jäsenvaltion valtion- ja hallitusten päämiehet tuomitsevat yksimielisesti Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden tunnustamisen, ja huomaatte, että tekstissä korostetaan, että Euroopan unioni antaa täyden tukensa kansainvälisen lainsäädännön ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien tukemalle Georgian itsenäisyydelle, suvereniteetille ja alueelliselle koskemattomuudelle. Tekstissä vahvistetaan 12. elokuuta tehdyn kuuden kohdan sopimuksen keskeisyys – koska muita sopimuksia ei ole tehty – ja korostetaan, että Euroopan unionin neuvosto vaatii sopimuksen täydellistä toimeenpanoa. Huomaatte tekstistä, että olemme sitoutuneet tämän etenemissuunnitelman täytäntöönpanoon. Huomaatte, että Euroopan unioni on valmis

osallistumaan sopimuksen viidennessä kohdassa määrättyyn kansainväliseen tarkkailumekanismiin, kuten olen jo maininnut, sekä Etyjin tarkkailuoperaation että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) alaan kuuluvien sitoumusten avulla. Tämän osallistumisen ehdot on vielä määriteltävä, ja niitä määritelläänkin parhaillaan, ja uskon, että asiassa edistytään kaikin puolin nopeasti.

En aio toistaa yksityiskohtaisesti kaikkia esitettyjä kantoja, mutta haluan vielä korostaa sitä, ettei niiden välillä ollut perustavanlaatuisia eroja. Kyseessä olivat pikemminkin sävyerot: katsotaanko se sanktioksi, että muistutamme kansainvälisen lainsäädännön määräyksistä ja kiellosta, joka koskee naapurivaltion rajojen muuttamista voimakeinoja käyttäen? Ei, kyseessä ei ole sanktio, vaan perussääntö. Mielipide-eroja ei siis juurikaan esiintynyt. Meitä pyydettiin lisäämään tämä muistutus tekstiin, ja niinpä lopulta hyväksyimme sen ja lisäsimme sen tekstiin, koska kuten tiedätte, Euroopan unionin ja Ukrainan edustajat tapaavat toisensa 9. syyskuuta. Palaamme myös 8. syyskuuta takaisin Moskovaan José Manuel Barroson, Javier Solanan ja presidentti Sarkozyn kanssa. Tapaamme siis 8. syyskuuta Moskovassa ja 8. syyskuuta Tbilisissä – ensin Moskovassa ja sen jälkeen Tbilisissä – todetaksemme – ja toivomme, että voimme todellakin todeta – että Venäjän joukot ovat vetäytyneet niille määrättyjen rajojen taakse, eli Ossetian ja Georgian välisen rajan toiselle puolelle. Toivomme myös toteavamme, että viimeisten Potin sataman ympäristössä sekä Georgian alueella, Ossetian ja Georgian rajalla sijaitsevien tarkastuspisteiden joukot on korvattu tai voidaan välittömästi korvata kansainvälisillä tarkkailijoilla. Nämä ovat odotuksemme.

Kaikki osapuolet ovat ilmoittaneet osallistuvansa tähän tapaamiseen, ja kuuden kohdan sopimuksen kaikki kohdat tulevat näin täytäntöönpannuiksi. Tämän perusteella teemme päätelmämme kunkin osapuolen myönteellisyydestä ja poliittisesta seurannasta, ja tämän perusteella myös esitämme kokouksen järjestämistä. Haluamme, että tähän kansainväliseen kokoukseen osallistuu useita eri kumppaneita – ja miksipä ei, sillä Yhdistyneet Kansakunnat on osallistunut asian käsittelyyn jo lähes 20 vuotta, tosin enemmän Abhasian kuin Ossetian osalta – jotta poliittiset neuvottelut voidaan aloittaa. Presidentti Medvedev on myös hyväksynyt – ja tämä on erittäin myönteinen asia – pakolaisten, eikä vain viimeisten tapahtumien johdosta paenneiden, eli viime kuun aikana paenneiden pakolaisten, vaan myös jo 1990-luvun alussa paenneiden pakolaisten paluun. Ajattelette ehkä, että tämä on hieman kyseenalainen myönnytyks, sillä voimme miettiä, missä nämä pakolaiset nyt ovat, voivatko he palata, pitääkö heidän palata, haluavatko he palata ja niin edelleen. Jos puhumme kansojen itsemääräämisoikeudesta, meidän olisi huomioitava se, että nämä pakolaiset ovat kotoisin joko Abhasiasta tai Ossetiasta. Ainakin paluu on hyväksytty, ja nyt vain odotamme nähdäksemme missä määrin tätä sopimusta voidaan soveltaa.

Käsittelen muutamia kohtia, joista voimme hetken kuluttua keskustella. Mainitsen kohdat, joita tarkistettiin tai joihin tehtiin pieniä muutoksia, koska muihin kohtiin, kuten ”on erittäin huolestunut Georgiassa puhjenneesta avoimesta konfliktista...” ja niin edelleen, voitte itse tutustua asiakirjan avulla. Tekstissä ilmoitetaan, että Eurooppa-neuvosto tuomitsee jyrkästi Venäjän yksipuolisen päätöksen Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden tunnustamisesta. Päätöstä ei voida hyväksyä, ja Eurooppa-neuvosto kehottaa muita valtioita olemaan tunnustamatta kyseisiä itsenäisyysjulistuksia ja pyytää komissiota tarkastelemaan, mitä konkreettisia seurauksia tästä tilanteesta on. Eurooppa-neuvosto muistuttaa, että Georgian konfliktien rauhanomaisen ja kestävä ratkaisun on perustuttava kansainvälisessä oikeudessa, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen Helsingin päätöksiä kirjassa ja Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa tunnustettujen valtiollisen itsenäisyyden, suvereniteetin ja alueellisen koskemattomuuden periaatteiden täydelliseen kunnioittamiseen. Eurooppa-neuvosto korostaa, että jokaisella Euroopan valtiolla on oikeus määritellä vapaasti ulkopoliittikkansa ja liittolaisuussuhteensa ja niin edelleen. Eurooppa-neuvosto pitää myönteisenä, että Euroopan unionin välitystoimien pohjalta 12. elokuuta 2008 aikaansaatu kuuden kohdan sopimus on johtanut tulitaukoon, humanitaarisen avun tehokkaampaan toimittamiseen uhreille ja venäläisten joukkojen merkittävään vetäytymiseen. Tämän suunnitelman täytäntöönpano on saatettava loppuun ja niin edelleen. Näistä asioista ei keskusteltu.

Jean-Pierre, sinä sanoit jotakin Yhdistyneen kuningaskunnan esittämästä, Georgiaa koskevasta tarkistuksesta. Minun papereissani lukee näin: Euroopan unioni on jo antanut hätäapua. Se on valmis antamaan jälleenrakennusapua Georgialle, Etelä-Ossetian ja Abhasian alueet mukaan lukien. Se on valmis tukemaan luottamusta lisääviä toimia ja alueellisen yhteistyön kehittämistä. Se päättää myös vahvistaa suhteitaan Georgiaan, mukaan lukien viisumihelpotukset sekä todellisen ja kattavan vapaakauppa-alueen mahdollinen perustaminen heti, kun edellytykset siihen ovat olemassa. Euroopan unioni tekee aloitteen Georgian jälleenrakennusapua käsittelevän kansainvälisen kokouksen pikaisesta koollekutsumisesta ja pyytää neuvostoa ja komissiota aloittamaan kokouksen valmistelut. 2 kohdassa käsitellään meneillään olevan kriisin vaikutusta koko alueeseen ja alueelliseen yhteistyöhön. Asiakirjan 8 kohdan ”Eurooppa-neuvosto päättää Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä Georgian kriisiä varten ja pyytää neuvostoa ryhtymään tämän edellyttämiin toimenpiteisiin.” lisäksi lisäämme seuraavan kohdan: ”Viimeaikaiset tapahtumat osoittavat,

että Euroopan on tehostettava energian toimitusvarmuutta koskevia pyrkimyksiään. Eurooppa-neuvosto pyytää neuvostoa yhteistyössä komission kanssa tarkastelemaan asian edellyttämiä aloitteita erityisesti energialähteiden ja energian siirtoreittien monipuolistamisen osalta." Lopuksi, Saksan, Puolan ja usean muun valtion pyynnöstä, loppu on muotoiltu seuraavasti: "Vetoamme Venäjään, jotta se tekisi kanssamme tämän perustavanlaatuisen valinnan keskinäisen edun ja ymmärtämyksen sekä yhteistyön hyväksi. Olemme vakuuttuneet siitä, että on Venäjän itsensä edun mukaista olla eristäytymättä Euroopasta. Euroopan unioni on osoittanut olevansa omasta puolestaan valmis kumppanuuteen ja yhteistyöhön unionin lähtökohtina olevien periaatteiden ja arvojen hengessä. Odotamme Venäjältä vastuuntuntoista käyttäytymistä, joka vastaa kaikkia sen tekemiä sitoumuksia. Euroopan unioni seuraa tilannetta valppaasti. Eurooppa-neuvosto pyytää neuvostoa tarkastelemaan komission kanssa tiiviisti ja perinpohjaisesti tilannetta sekä EU:n ja Venäjän suhteiden eri ulottuvuuksia. Arviointi aloitetaan heti ja sitä on jatkettava tulevaisuudessa. Eurooppa-neuvosto valtuuttaa puheenjohtajansa jatkamaan keskusteluja, jotka tähtäävät kuusikohtaisen sopimuksen täytäntöönpanoon kokonaisuudessaan. Tätä varten Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja yhdessä komission puheenjohtajan ja YUTP:n korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin kanssa tekevät 8. syyskuuta 2008 matkan Moskovaan. Kumppanuussopimusneuvotteluja koskevia kokouksia lykätään, kunnes joukkojen vetäytyminen 7. elokuuta 2008 edeltäneisiin asemiin on toteutettu." 3 kohtaan on tehty pieni lisäys: Eurooppa-neuvosto odottaa Euroopan unionin ja Ukrainan välisen seuraavan huippukokouksen tuloksia. Huippukokouksen tuloksia odottaessamme, Euroopan unioni aikoo tiivistää ja lisätä toimielinten välistä yhteistyötä Ukrainan kanssa.

(Suosionosoituksia)

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, haluan ensinnäkin ilmaista tyytyväisyyteni Euroopan parlamentin poliittisesta sitoutumisesta Georgian tilanteen ratkaisemiseen. Haluan myös onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa sen ponnisteluista, ja erityisesti kriisitilanteessa nopeasti toteutetuista toimenpiteistä.

On totta, että Euroopan unioni osoitti tehokkuutensa tulitaukoneuvottelujen ja nopeasti toimitetun, erityisesti komission toimittaman, humanitaarisen avun ansiosta. Tämänpäiväinen Eurooppa-neuvoston kokous oli, ainakin omasta mielestäni, erittäin tärkeä, ja kun otetaan huomioon tämän konfliktin esiin tuomien kysymysten monisyisyys, Euroopan unionin oli ja on toimittava yhdessä sekä määriteltävä yhteisen sopimuksen pohjalta asianmukaiset vastaukset. Puhun lyhyesti, koska asiaa on jo laajasti käsitelty.

Olen sitä mieltä, että lähetimme tämänpäiväisen kokouksemme avulla hyvin selkeän viestin Georgiaan, molemmille osapuolille, sekä georgialaisille että venäläisille, osoittamalla kykymme reagoida kriisitilanteessa ja todistamalla Euroopan unionin olevan yhtenäinen. Tätä olemme aina halunneet.

Ilmaisimme yhtenäisyyttämme myös puolustamalla yhtenäisiä arvojamme. Kuten olen jo todennut, komissio on tämän kriisin alusta lähtien osallistunut Euroopan unionin ponnisteluihin Georgian humanitaarisen tilanteen ja turvallisuuden vakauttamiseksi ja uskon, että komission panos on ollut merkittävä.

Humanitaarisen avun osalta voin todeta, että komissio vapautti välittömästi kuusi miljoonaa euroa, joilla on tarkoitus vastata konfliktista kärsivän siviiliväestön välittömiin tarpeisiin. Tähän summaan on lisättävä vielä jäsenvaltioiden tällä välin vapauttamat lähes yhdeksän miljoonaa euroa. Olemme näin ollen onnistuneet vastaamaan kaikkiin välittömiin humanitaarisiin tarpeisiin.

Jälleenrakentamista koskevan avun osalta voidaan todeta, että lähetimme viime viikolla komission asiantuntijaryhmän arvioimaan tilannetta alustavasti, ja näiden alustavien arvioiden perusteella - joihin ei ole otettu mukaan Venäjän valvonnassa olevia alueita - ja kuten Bernard Kouchnerkin juuri totesi, aineelliset vahingot eivät ole ollenkaan niin huomattavat kuin pelkäsimme. Jälleenrakentamiseen ja korjauksiin tarvitaan noin 15 miljoonaa euroa. Kaikkein kiireellisimmän meidän on kuitenkin ratkaistava konfliktin takia siirtymään joutuneen 22 000 ihmisen kohtalo. Heidän tarpeidensa täyttämiseen on varattava noin 110 miljoonaa euroa.

On tärkeää, että Euroopan unioni osoittaa, että se todellakin on valmis tukemaan Georgiaa, ja todistaa näin poliittisen halumme vahvistaa suhteitamme. Neuvosto on päättänyt lisätä huomattavasti Georgialle myöntämäämme rahoitusapua, erityisesti jälleenrakentamiseen tarkoitettua apua, kuten juuri mainitsin, sekä pakolaiskysymyksen ratkaisemiseen tarkoitettua apua.

Arvioimme parhaillaan, kuinka paljon varoja voisimme nopeasti saada käyttöömmme vuoden 2008 määrärahoista. On kuitenkin selvää, että ilman erityisiä talousarviomäärärahoja emme saa käyttöömmme tarvittavia varoja. Olen tyytyväinen siihen yleiseen poliittiseen tukeen, jota asia on tänään saanut puhemies

Hans-Gert Pötteringiltä. Kansainvälisen lahjoittajien konferenssin on myös lähetettävä sijoittajille vahva luottamusta herättävä viesti.

Olen myös sitä mieltä, että meidän on nyt enemmän kuin koskaan vahvistettava naapuruuspolitiikan välineitä Georgian tilanteen vakauttamiseksi. Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti nopeutamme heti, kun edellytyksen siihen ovat olemassa, vapaakauppa-alueen perustamista ja viisumihelpotusten käyttöönottoa.

Jälkimmäinen sopimus liittyy luonnollisestikin takaisinottosopimukseen. Meidän on myös ehdottomasti tuettava Georgian sitoutumista demokratian, oikeusvaltion ja sananvapauden edistämiseen. Georgiassa on toteutettava demokraattisia uudistuksia ja tuettava poliittista monimuotoisuutta.

Turvallisuuden vakauttamisen ja tulitaukosopimuksen täytäntöönpanon osalta voidaan todeta, että tuemme Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) tarkkailuoperaation puitteissa Georgiaan lähetettävien siviilitarkkailijoiden työtä. Tämän operaation on liityttävä EU:n muihin toimiin, kuten jälleenrakentamiseen.

Nyt esitän muutaman huomion suhteistamme Venäjään.

, *komission jäsen.* – (EN) Venäjän reaktio herättää laajempia kysymyksiä suhteistamme sekä lyhyellä että pidemmällä aikavälillä. Venäjä ei toistaiseksi ole noudattanut neuvoston puheenjohtajan välitystoimien pohjalta aikaansaatuja kuuden kohdan sopimusta, vaan on päättänyt tunnustaa Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden. Tämä rikkoo kaikkia perussääntöjä, joihin valtioiden kansainväliset suhteet perustuvat.

Olemme yrittäneet muuttaa suhteitamme nykyaikaiseksi kumppanuudeksi, joka kuvastaisi lisääntyvää taloudellista yhdentymistämme. Uskon, että kun kyseessä ovat perustavanlaatuiset yhteiset edut - taloudellinen riippumattomuus, tarve löytää yhteisiä keinoja terrorismin leviämisen estämiseksi tai terrorismin torjumiseksi, sekä lukuisat muut kysymykset - meidän oli, ja on, näin ollen säilytettävä keskusteluyhteytemme Venäjään.

Emme kuitenkaan äskettäisten tapahtumien johdosta voi jatkaa niin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Tämän vuoksi oli tärkeää löytää oikea tasapaino keskustelukanavien säilyttämisen ja selkeän viestin lähettämisen välillä. Uskon, että oikea lähestymistapa olisi jatkaa jo aloitettua yhteistyötä ja keskustelua, mutta lykätä uusien aloitteiden toteuttamista. Komissio aikookin näin ollen tarkistaa kaikki uudet aloitteet suhteidemme syventämiseksi. Neuvosto voi myös tehdä päätelmänsä marraskuussa Nizzassa pidettävää huippukokousta varten.

Pitkäkestoisten vaikutusten osalta todettakoon, että viimeaikaiset tapahtumat korostavat tiettyjen politiikan alojen merkitystä. Sitouduimme kesäkuussa kehittämään itäistä kumppanuutta ja eurooppalaista naapuruuspolitiikkaa, ja tämä osoittaa, että EU on todellakin sitoutunut kehittämään tätä aluetta. Näissä politiikoissa korostetaan sitä tosiseikkaa, ettei EU hyväksy uusien Eurooppaa jakavien rajojen muodostamista, ja että kumppanimme, kuten Georgia, Ukraina ja Moldova voivat luottaa tukeemme niiden alueellisen koskemattomuuden ja suvereniteetin puolustamisessa. Olemme valmiit nopeuttamaan prosessia sekä esittämään itäistä kumppanuutta myös uusille valtioille mahdollisimman pian, varmasti ennen vuoden loppua, ehkäpä jo myöhäissyksystä.

Toiseksi – tämä on viimeinen huomioni – energia on eräs keskeinen tekijä Venäjän välisissä suhteissamme. Se, mitä teemme energian alalla Euroopan sisäpuolella, vaikuttaa ratkaisevasti myös suhteisiimme Venäjään, meidän on siis jatkettava hyvin liikkeelle lähtenyttyä työtämme yhtenäisen ja strategisen eurooppalaisen energiapolitiikan kehittämiseksi. Viimeaikaiset tapahtumat ovat siis luoneet todellisen haasteen Euroopan unionille. Meidän on vielä tulevana kuukausina näytettävä, että voimme yhdessä suoriutua näistä tulevista tehtävistä.

Tämä päivä on ollut merkittävä virstanpylväs. Vain yhtenäisen strategian, yhdenmukaisten kantojen ja yhdenmukaistetun toiminnan avulla voimme puolustaa Euroopan etuja ja eurooppalaisia arvoja. Onnittelten parlamenttia sen päättäväisyydestä asiassa ja luotan siihen, että teemme kaikki parhaamme, jotta Euroopan unioni muodostaisi vahvan ja yhtenäisen rintaman.

Joseph Daul, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä komission jäsen Benita Ferrero-Waldner, hyvät naiset ja herrat, emme voi hyväksyä kesän jälkeen Georgiassa kehittyntä tilannetta, ja Euroopan unionin on puututtava siihen tiukasti ja määrätietoisesti.

Venäjällä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin millä tahansa muulla kansainväliseen yhteisöön kuuluvalla valtiolla. Yksi näistä velvollisuuksista on valtion suvereniteetin ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen, kansainvälisesti tunnustettuja rajoja ei saa loukata. Kun Venäjän viranomaiset valtasivat ja miehittivät Georgian alueita ja tunnustivat Georgiasta irrottautuneiden Etelä-Ossetian ja Abhasian

itsenäisyyden, ne rikkoivat yksi toisensa jälkeen näitä kolmea edellä mainittua kansainvälisen lainsäädännön peruseriaa.

Euroopan unionin on osallistuttava aktiivisesti tämän konfliktin ratkaisemiseen, ja onnittelen puheenjohtajavaltio Ranskaa sen ennaltaehkäisevistä toiminnoista. Meidän on vastattava tuhansien Tbilisin kaduilla hätäänsä osoittavien georgialaisten toiveisiin.

Ryhmäni pyytää Euroopan komissiota, neuvostoa ja kaikkia jäsenvaltioita osoittamaan yhtenäisyytensä tämän asian ratkaisemiseksi, mutta myös osoittamaan määrätietoisuutensa venäläisiä naapureitamme kohtaan. Euroopan unioni ei voi tyytyä tuomitsemaan vain suullisesti näitä järjestelmällisiä kansainvälisen lainsäädännön loukkauksia. Ryhmämme on sitä mieltä, että Euroopan unionin on käytettävä sille suotuja keinoja, erityisesti sen poliittisia ja taloudellisia välineitä, Venäjän painostamiseksi, jotta se noudattaisi solmimiaan sopimuksia. Vaadimme Venäjää noudattamaan ehtoja, joihin se on sitoutunut tulitaukosopimuksen allekirjoittamalla. Sen on täydellisesti ja välittömästi vedettävä joukkonsa Georgian alueelta ja pienennettävä Etelä-Ossetian ja Abhasian alueilla olevien sotilasjoukkojensa määrää. Tuomitsemme myös Venäjän hyökkäysjoukkojen ja niihin liittyneiden palkkasoturien tekemät ryöstöt, kuten Bernard Kouchner jo äsken totesi.

Olemme erittäin huolissamme Etelä-Ossetiassa olevien georgialaisten kohtalosta, joita on siirretty sinne voimakeinoja käyttäen vielä tulitaukosopimuksen allekirjoittamisen jälkeenkin. Vaadimme, että venäläiset ja abhasialaiset viranomaiset turvaavat näiden henkilöiden kotiinpaluun. Vaadimme, että neuvosto ja komissio tarkastavat Venäjän politiikkaansa, myös kumppanuussopimuksia koskevien neuvottelujen toteuttamista, mikäli tämä valtio ei noudata tulitaukoa koskevia velvoitteitaan. Vaadimme neuvostoa ja komissiota vaikuttamaan myönteisesti tämän konfliktin ratkaisemiseksi toteutettavan kansainvälisen mekanismin syntymiseen, myös Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaan kuuluvien kenttäoperaatioiden avulla.

Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä kriisi on paljastanut Euroopan unionin haavoittuvuuden usealla aralla alueella: ensinnäkin energiansaannin alalla. On entistä tärkeämpää varmistaa Euroopan energian toimitusvarmuus. Meidän on kehitettävä vaihtoehtoja Venäjän energiankuljetusinfrastruktuureille ja suojeltava niitä. Vaikuttaa myös selvältä, että Euroopan unionin rooli tämän kriisin hallinnassa voisi olla merkittävämpi, mikäli Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa vahvistettaisiin. Lissabonin sopimus mahdollistaa tämän vahvistamisen. Pyydämme näin ollen kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet sopimusta, tekemään sen mahdollisimman pikaisesti. Ryhmämme katsoo, että vakautta ja turvallisuutta Atlantin molemmilla puolilla voidaan kehittää ainoastaan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yhteistyötä tasa-arvoisista lähtökohdista kehittämällä.

Lopuksi haluamme vielä huomauttaa, että Georgia on ilmoittanut haluavansa liittyä Natoon. Hyvät naiset ja herrat, elämme ratkaisevia hetkiä, eikä Euroopan unioni voi jättää käyttämättä tätä tilaisuutta osoittaakseen Venäjälle, että sen Venäjän liittovaltiolle osoittamat vaatimukset ovat vankkumattomia ja määrätietoisia, eikä Venäjän suuruus ja mahtavuus muuta niitä. Euroopan unionin uskottavuus, koko alueen vakaus, läheisimpien naapurimme ja jopa Euroopan unionin jäsenvaltioiden suojeleminen riippuu tästä. Pyydän myös, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että Ukrainan suhteitamme aletaan jälleen pian kehittää eteenpäin. Kiitos. Älkää antako periksi.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä komission jäsen, olemme jo useana päivänä voineet lukea eri sanomalehdistä seuraavan sanoman sisältävän ilmoituksen: ”Lenin. Stalin. Putin. Give in?” eli Lenin. Stalin. Putin. Luovutatko? Itse asiassa sanomaa on hieman yksinkertaistettu, sillä Etelä-Ossetia liitettiin Georgiaan Leninin valtakaudella. Tämän seurauksena noin 18 000 ihmistä kuoli ja noin 50 000 ihmistä karkotettiin. Abhasia liitettiin Georgiaan Stalinin valtakaudella. On tärkeää, ettemme unohda tosiasioita ja että otamme huomioon kaikkien osapuolten näkemykset. Zviad Gamsakhurdia, joka oli Georgian ensimmäinen presidentti ja jonka aatteista on jälleen tullut hyvin suosittuja, kuvasi ossetialaisia roskiksi, jotka on lakaistava Rokin tunnelin läpi. Meidän on huomioitava myös tämä Georgian kansallisuusmielisyys.

Mikään edellä mainituista – ja haluan tehdä tämän erittäin selväksi, kuten Martin Schulz on myös eri tilanteissa korostanut – ei kuitenkaan oikeuta Venäjän toimia, jotka ovat jatkuneet jo vuosikautia. Tämä on imperialistista käyttäytymistä, ja olemme jo useita kertoja voineet havaita Venäjän käyttävän pienempiä konflikteja näiden omien tarkoitusperiensä ajamiseen. Olemme toistuvasti joutuneet todistamaan Venäjän uhkauksia ja boikotteja, joita emme voi hyväksyä. En kiellä sitä, etteikö länsi tai Georgian presidentti Mihail Saakašvilikin olisi tehnyt virheitä, mutta Venäjä on naapuruussuhteissaan toistuvasti yrittänyt käyttää sisäisiä konflikteja omien etujensa ajamiseen.

Kosovon tunnustaminenkaan ei oikeuta tätä toimintaa. Euroopan unioni on aina selkeästi ja yksiselitteisesti ponnistellut kansainvälisen monenvälisen ratkaisun saavuttamiseksi. Venäjistä ei voi sanoa samaa. Euroopan unioni on myös tukenut selkeästi ja yksiselitteisesti Kosovon serbivähemmistöä ja jatkaa heidän tukemistaan. Mitä Venäjä on tehnyt? Se on katsonut mitään tekemättä, kun georgialaisia on karkotettu Etelä-Ossetiasta ja Abhasiasta. Toivon, että Bernard Kouchner on oikeassa sanoessaan, että käyttöön ollaan nyt ottamassa uutta toimintatapaa.

Euroopan unionin olisi nyt panostettava naapureihimme ja keskityttävä tukemaan heitä. Olemme ehdottaneet Mustanmeren unionin perustamista jo jokin aika sitten. Valitsimme pa minkä hyvänsä nimen tälle rakenteelle, on selvää, että meidän on vahvistettava nykyistä naapuruuspolitiikkaamme ja saatava myös muut tämän alueen yhtenäisyyden ja vakauden edistämiseksi kiinnostuneet valtiot, Turkista Kazakstaniin, mukaan tähän toimintaan.

Mikäli Venäjä on valmis muuttamaan politiikkaansa, aloittamaan yhteistyön ja kunnioittamaan naapureitaan, se on myös tervetullut mukaan. Venäjä tuntee itsensä vahvaksi tällä hetkellä korkeiden energianhintojen vuoksi, mutta kuten kaikki tiedämme, tämä ei ole taloudellisesti kestävä toimintapohja. Venäjä voisi hyötyä huomattavasti Euroopan unionin kumppanuudesta ja EU:n kanssa tehtävästä yhteistyöstä. Tällä välin meidän on annettava selkeä tukemme naapureillemme. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen sitä mieltä, että tämänpäiväisen neuvoston päätelmät ovat sopiva lopputulos, joka tarjoaa kestävä pohjan tulevalle kehitykselle, sillä päätelmissä ilmoitetaan selkeästi tavoitteet, jotka ovat realistisia ja kestäviä. Toivon, että Euroopan parlamentti päättyy samanlaisiin selkeisiin ja konsensuspohjaisiin päätelmiin kuin neuvosto, jotta Euroopan unioni voi esiintyä yhtenä – vahvana - rintamana.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hieman yllättynyt neuvoston puheenjohtajan tämäniltaisesta puheesta, sekä siitä, että hän lausuu sen arvokkaalta puhujakorokkeelta.

Kaukasuksen konfliktin molempien osapuolten on kannettava vastuunsa, kuten neuvoston puheenjohtajakin jo sanoi. Miksei neuvoston päätelmissä sitten toisteta tätä näkökohtaa?

Presidentti Saakašvili tuskin kuvitteli, etteivät hänen sotilaalliset toimensa saisi aikaan jonkinlaista reaktiota venäläisissä. Myös Venäjän vastaus oli suhteeton.

Te sanoitte *'Les dégâts n'ont pas été considérables'*, komission jäsen Benita Ferrero Waldner on kuitenkin ilmoittanut meille kyseiset luvut, ja tämän parlamentin on annettava hyväksyntänsä kaiken maksamiseen!

Erästä asiasta olemme samaa mieltä kanssanne: meidän on tuomittava Venäjän toimet, niitä ei voi puolustella, mutta emme myöskään suostuttele Venäjää luopumaan kannastaan presidentti Medvedevin nurkkaan ajamalla. Jännitteet laukeavat paremmin keskustelujen ja sitoumusten avulla kuin eristämällä. Tämän olemme oppineet kylmästä sodasta. Euroopan unionilla on – Helsinki-prosessin mukaisesti – tässä merkittävä rooli.

Tämän konfliktin myötä huomaamme jälleen, että tarvitsemme yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Ja vaikka jäsenvaltiot ovatkin eri mieltä Venäjistä, puheenjohtajavaltio onnistui kuuden kohdan suunnitelmaa koskeissa neuvotteluissaan ripeästi, ja onnittelen puheenjohtajavaltiota siitä.

Suunnitelma ei ehkä ole täydellinen, mutta se saanut väkivaltaisuuDET loppumaan. Se olisi toimeenpantava kokonaan, eli Venäjän joukkojen olisi vetäydyttävä myös Mustanmeren rannalla sijaitsevasta Potin satamasta.

Mihin toimiin Euroopan unionin olisi seuraavaksi ryhdyttävä? Neuvosto on toiminut oikein myöntäessään varoja kriisinhallintaan ja jälleenrakentamiseen sekä nopeasti paikalle toimitettuun humanitaariseen apuun. Nyt sen on vielä nimitettävä sellainen Euroopan unionin edustaja, joka saa molemmat osapuolet kuuntelemaan.

Euroopan unioni toimii oikein lähettäessään paikalle tarkkailijoita. Näiden tarkkailijoiden on korvattava venäläiset rauhanturvaajat ja tämä tarkoittaa sitä, että sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät vielä ole sitoutuneet muihin sotilaallisiin operaatioihin, on sitouduttava tähän tehtävään.

Euroopan olisi kutsuttava koolle Taka-Kaukasian rauhankonferenssi, jossa kaikki osapuolet voisivat etsiä ratkaisua vielä ratkaisemattomiin konflikteihin.

Euroopan unionin olisi ensimmäiseksi kuitenkin selvitettävä eräs selkeä epäjohtonmukaisuus, jonka ratkaisemiseen tarvitaan muutakin kuin ministerin määräys. Meidän olisi muutettava poikkeusta, jonka perusteella Venäjän passilla matkustavat georgialaiset pääsevät vapaasti Euroopan unioniin. Tämä nimittäin

kannustaa heitä ottamaan Venäjän kansalaisuuden. Georgian kansalaisille olisi taattava samanlainen pääsy Eurooppaan kuin Venäjän kansalaisillekin, samaan tulokseen tosin päästään myös jäädyttämällä Venäjän kanssa tehty viisuminsaannin helpottamista koskeva sopimus.

Kun vahvistamme naapuruuspolitiikkaamme, kuinka voimme varmistaa yhteistyön jatkumisen Venäjän kanssa samalla, kun osoitamme, että täydellinen "strateginen kumppanuus" ei enää ole uskottavaa? Mitä muuta voimme tehdä, jottei Eurooppa olisi niin riippuvainen Venäjän energiantuotannosta? Toimitte oikein, kun vahvistitte tekstiä näillä asioita koskevilla päätelmillänne. Venäjän on nyt vastattava sen laittomista toimista aiheutuvista seurauksista, keskusteluihin voitaisiin liittää vaikkapa 40 kilometrin päässä rajalta järjestettävien Sotšin talviolympialaisten tulevaisuus.

Voidaanko Venäjän käyttäytymistä pitää olympialaisen peruskirjan vaatimuksia vastaavana? Ei. Näiden kysymysten ratkaiseminen vaatii määrätietoisuutta, kaukonäköisyyttä ja kärsivällisyyttä. Euroopan unionin on vastattava tähän haasteeseen ja pelkäänpä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ettemme voi kohottaa maljoja kanssanne, ennen kuin olemme tämän tehneet.

Puhemies. – (DE) Haluan sanoa seuraavalle puhujalle, että tarkistamme seuraavassa puheenjohtajakokouksessa poliittisten puolueiden puhejärjestyksestä, koska asiasta on esitetty jo yksi vastalause. Nyt annan puheenvuoron Konrad Szymańskille, joka puhuu UEN-ryhmän puolesta. Tutkimme asiaa torstaina, koska kukaan ei osaa selittää miksi järjestys on sellainen kuin on. Tätä asiaa on selvennettävä järjestelmällisesti.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, arvoisa Bernard Kouchner, Venäjä ei noudata kolmea kohtaa presidentti Sarkozyn puolestamme neuvottelemasta kuuden kohdan sopimuksesta. Koska Venäjä toimii näin, sen voidaan katsoa menettäneen asemansa Euroopan kumppanina. Myös Euroopan unionin uskottavuus on vaakalaudalla tässä konfliktissa.

Humanitaarisen avun toimittaminen, Georgian jälleenrakentaminen, viisuminsaannin helpottamista koskevien toimenpiteiden käyttöönotto ja kauppasopimusten tekeminen ei riitä. Venäjän on koettava perin pohjin, miltä eristäytyminen tuntuu. Jos se ei ymmärrä tätä, se menettää mahdollisuutensa politiikkansa uudistamiseen. Venäjä jatkaa toimiaan uskoen, että selviytyy kaikesta ilman seurauksia. Meidän on vuonna 2012 järjestettävää seuraavia presidentinvaaleja silmällä pitäen yritettävä herättää ihmisten tietoisuutta Venäjän kasvavasta poliittisesta ja taloudellisesta eristäytymisestä, ainoastaan näin voimme herättää epäilyksiä ja tukea eriävien mielipiteiden puhkeamista Moskovan hallitsevan luokan keskuudessa. Venäjä ei saa hyötyä tästä hyökkäyksestään.

Meidän on tarkastettava energiapolitiikkaamme. Eurooppa on riippuvainen Venäjän energiantuonnista, eikä sillä juurikaan ole liikkumanvara. Haluammeko tilanteen huonontuvan? Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian irrottauduttava pohjoista ja eteläistä öljyputkea koskevista rakennushankkeista. Mikäli emme tee näitä päätelmiä tilanteen kehittymisestä pitkällä aikavälillä, voimme hyvinkin joutua sivustakatsojan asemaan ja joutua muiden naurunaiheeksi.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen sitä mieltä, että meidän olisi tässä tilanteessa keskusteltava siitä, mitä seuraavaksi teemme. Olen sitä mieltä, että neuvosto on käytettävissä olevien mahdollisuuksiensa mukaan tehnyt päätöksensä ja ryhtynyt toimiin. Voimme aina tietysti saivarrella siitä, olisiko meidän pitänyt järjestää Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten ylimääräinen huippukokous jo aikaisemmin yhtenäisyytemme näyttämiseksi, mutta olkoon.

Meidän on nyt pohdittava perustavanlaatuisia kysymyksiä. Kaikkein tärkein näistä kysymyksistä koskee suhteitamme Venäjään, yhteistyötämme Venäjän kanssa ja sitä, miten aiomme ratkaista Kaukasuksen ongelmat, kun otamme huomioon myös Vuoristo-Karabahin tilanteen. Voimme joutua todistamaan jatkuvia konflikteja, ja presidentti Sarkozy voi joutua jatkuvasti näiden tilanteiden eteen. Hän voisi asettautua Kremltiin, oleskella siellä jatkuvasti, tämä olisi eräs mahdollisuus.

Minun mielipiteeni on seuraava: Ensinnäkin, hyvä Joseph Daul, meidän ei todellakaan pitäisi keskustella Georgian ja Ukrainan liittymisestä Natoon juuri nyt. Se on idioottimainen ajatus tällä hetkellä, sillä se tarkoittaisi sitä, ettemme voisi edetä pidemmälle poliittisesti. Liittyvätkö Georgia ja Ukraina Natoon, kun Naton uudistukset on toteutettu? Ehkäpä, minä en sitä tiedä. Tämä kuitenkin ei ole nyt ajankohtainen aihe.

Jos Georgia olisi ollut Naton jäsen, olisiko 5 artiklaa sovellettu? Ei tietenkään! Tämän vuoksi meidän ei pitäisi puhua roskaa. Toisaalta – ja tämän kysymyksen kohdalla olen samaa mieltä kuin Graham Watson – kuinka voimme hallita presidentti Saakašvilin kaltaisten henkilöiden toimia? Olemme kaikki sitä mieltä, ettemme

voi hyväksyä Venäjän toimia, muttemme myöskään voi hyväksyä sitä, että Georgian presidentti päättää pommittaa kaupunkia, oli syy sitten mikä tahansa. Jos meitä provosoidaan, vastaamme provokaatioon muulla tavoin, emme pommittamalla.

Olemme siis todellisen poliittisen ongelman edessä. Olemme sitä mieltä, että meidän olisi ratkaistava tämä poliittinen ongelma seuraavalla tavalla: meidän olisi ehdotettava Georgialle ja Ukrainalle etuoikeutettua kumppanuussuhdetta, joka olisi ensimmäinen askel kohti mahdollista unioniin liittymistä. Liittyminen voidaan toteuttaa, mikäli Euroopan unionia uudistetaan perin pohjin ja niin edelleen. Meidän olisi voitava painostaa näitä poliittisia päättäjiä myös poliittisilla välineillä, ei vain taloudellisilla ja yhteiskunnallisilla välineillä. Mikäli nämä valtiot haluavat tulevaisuudessa kuulua Eurooppaan, niiden on päästävä eroon kansallismielisyydestään.

Muistakaamme François Mitterrandin sanat siitä, että nationalismi merkitsee sotaa. Georgian nationalismi, Venäjän nationalismi, Abhasian nationalismi ja Etelä-Ossetian nationalismi merkitsevät sotia! Meidän eurooppalaisten on sanottava "tavoitteenamme on voittaa nationalismi". Näin ollen eurooppalaista näkökulmaa ehdottamalla ehdotamme myös eurooppalaisten arvojen soveltamista, sillä mikäli nationalististen aatteiden leviäminen jatkuu näillä alueilla, me emme koskaan löydä edellä mainittuihin kysymyksiin ratkaisua.

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvä komission jäsen, joudumme umpikujan, mikäli otamme Kaukasuksen kriisissä Georgiaa puolustavan tai Venäjää puolustavan kannan. Tämä on ollut päivänselvää 17 vuotta sitten tapahtuneesta Neuvostoliiton hajoamisesta saakka. Alueella on jatkuvia jännitteitä ja valtioiden rajat ovat kiistanalaisia. Toisiaan seuranneista sodista ja väkivallasta johtuvat traumat painavat kollektiivista muistia, alueen etninen ja uskonnollinen sirpaleisuus, kaunantunteet ja nöyryytykset tarjoavat kasvualustan vaaralliselle kansallismielisyydelle. Näissä olosuhteissa poliittisesta vastuuttomuudesta on maksettava kova hinta, ja tämä pätee kaikkiin osapuoliin. Tämä pätee myös Georgian presidenttiin, joka vuonna 2004 tapahtuneen valintansa jälkeen on jatkuvasti herätellyt henkiin kostonhimoa irrottautuneita alueita kohtaan. Hän on luottanut liikaa onneensa Bushin hallintoa mielistellessään ja vastakkainasettelevaa politiikkaansa toteuttaessaan. Hän hyökkäsi Etelä-Ossetiaan, ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen yhteisesittelijänä toimiva Luc Van den Brande, joka on vastuussa alueen ongelmien tarkkailusta, sanoi, että hän oli – lainaan hänen puhettaan – "järkyttynyt pakolaisten kertomuksista, joissa Tshkinvalin tulitusta ja pommitusta kuvattiin massiiviseksi ja mielivaltaiseksi ja kerrottiin asuinalueiden tuhoamisesta." Tämä on tuhoisa strategia niin Georgian kuin Kaukasuksen ja Euroopankin kannalta.

Myös Venäjän olisi otettava oppia tästä. Vastahyökkäyksen, myös siviileihin kohdistuneen vastahyökkäyksen raakuus, Georgian maaperällä sijaitsevien strategisten alueiden miehittynä pitäminen, georgialaisen väestön karkottaminen Etelä-Ossetiasta ja kahden Georgiasta irrottautuneen alueen itsenäisyyden yksipuolinen tunnustaminen uhkaavat yhtä lailla sammuttaa uuden presidentin kansainvälisten aloitteiden useammassa kuin yhdessä eurooppalaisessa valtiossa herättämän mielenkiinnon. Venäjä menettää paljon, mikäli se jälleen eristäytyy poliittisesti Euroopasta ja muusta maailmasta.

Lisäksi koko lännen olisi punnittava niitä ennennäkemättömiä vahinkoja, joita Yhdysvaltojen poliittinen seikkailunhalu ja Euroopan "seuraa johtajaa" -asenne on aiheuttanut tässä osassa maailmaa. Naton rajoittamaton laajentumisstrategia, Serbian pommittaminen, Kosovon yksipuolisesti julistetun itsenäisyyden tunnustaminen, Euroopan maaperälle asennetun ohjustorjuntajärjestelmän tukeminen, alueellisten johtajien - joiden olisi kenties oltava varovaisempia Venäjän vastaisia ja länttä puolustavia lausuntoja antaessaan - ylettömästä ylistämisestä puhumattakaan – kaikki edellä mainitut seikat vastaavat lyhytnäköistä nykyiselle Valkoisen talon isännälle sopivaa politiikkaa, mutteivät Euroopan unionille sopivaa turvallisuuspolitiikkaa. Olemme omin silmin todistaneet tämän strategian, jonka tavoitteena on kansainvälisten suhteiden militarisointi ja poliittisten vastakkainasettelujen synnyttäminen, epäonnistumista. Sen lisäksi, että lähetämme alueelle Etyjin alaisuudessa toimivia eurooppalaisia tarkkailijoita, Euroopan unionin olisi ensisijaisesti pyrittävä tilanteen pahenemisen estämiseen kaikin keinoin ja tutkittava – mahdollisimman nopeasti ja ylimielisyyttä osoittamatta – voimmeko laatia Euroopan laajuisen uuden turvallisuus- ja yhteistyösopimuksen, joka olisi oikeudellisesti sitova ja jossa käsiteltäisiin kaikkia lykättyjä kysymyksiä: alueellista koskemattomuutta, rajojen rikkomista, umpikujatilanteessa olevia konflikteja, pidättäytymistä voiman käyttämisestä, aseistariisumista ja jopa energiansaannin turvaamista. Näitä kysymyksiä ei ole helppo ratkaista, varsinkaan tässä tilanteessa, mutta jollemme nyt toimi, pelkään, että pahin on vasta edessä. Samalla kun hyväksymme kantamme, muistakaamme, että tänään on 1. päivä syyskuuta, kansainvälinen rauhan päivä.

(Suosionosoituksia)

Bernard Wojciechowski, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, olen kotoisin maasta, jonka historiaa värittävät sodat ja kärsimys. Puola tukee rauhanpyrkimyksiä kaikkialla maailmassa. On ehdottoman tärkeää, että tämä päämäärä saavutetaan.

Itä-Euroopan valtiot, niin sanotut Baltian maat, haluavat johtajiansa inspiroimina, että Euroopan unioni näyttää, että Venäjän on maksettava tietty hinta sen Georgiassa toteuttamista sotilastoimistaan. Tämä voidaan katsoa klassiseksi esimerkiksi poliittisesta puhdasoppisuudesta, oletamme, että Venäjä toteuttaa vain imperialistisia päämääriään.

Tämä perinteinen ja järjetön, täynnä latteuksia oleva asenne Venäjää kohtaan on nöyryyttävä, koska esimerkiksi Venäjä voi pitää sitä loistavana esimerkkinä muutamien kuumapäisten poliittikkojen vastauksesta.

Euroopan unioni tarvitsee Venäjää aivan yhtä paljon -ellei jopa enemmän - kuin Georgiaakin. Näin ollen on ehdottoman välttämätöntä, ettei Euroopan unionista tule tämän konfliktin osapuolta, eikä se asetu puolustamaan kumpaakaan, ei Venäjää eikä Georgiaa. Euroopan unionin on näytettävä maailmalle, että sen politiikka on Yhdysvalloista riippumatonta ja ystävällismielistä, täydelliseen kumppanuuteen perustuvaa politiikkaa.

Venäjä on EU:n kolmanneksi suurin kauppakumppani, kauppavaihto eurooppalaisten tavaroiden osalta on 500 miljardia dollaria. Voimmeko vaarantaa tämänkaltaisen suhteen?

Euroopan parlamentti osallistuu neuvoston kanssa yhtäläisesti lainsäädäntötyöhön yhteispäätösmenettelyä käytettäessä. Mutta onko parlamentti todella tasavertainen kumppani EU:n ulkoasioista päätettäessä?

Arvoisa ministeri, tulette puhumaan meille vasta nyt, kun kaikki Georgiaa koskevat päätökset on jo tehty. Kysyn siis: onko Euroopan parlamentin mielipiteellä merkitystä? Miksi keskustelemme, jos kaikista asioista on jo päätetty ja päätökset jo toteutettu?

Sylwester Chruszcz, *NI-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa komission jäsen, taistelujen puhkeaminen Kaukasuksella liittyy tiiviisti Kosovoon. Kuulun niihin, jotka vastustivat Serbian pirstomista. Jo alusta alkaen korostimme sitä, että Kosovon albaanien yksipuolinen päätös, jota Yhdysvallat ja monet Euroopan maat tukivat, avaisi lopulta Pandoran lippaan ja käynnistäisi vastaavia kiistoja ympäri maailmaa. Georgiassa kävi juuri näin. Georgian presidentti Saakašvili päätti hyökätä siviilien kimppuun Ossetiassa. On syytä muistaa, että Abhasia ja Ossetia ovat olleet omia kansakuntiaan jo vuosisatojen ajan. Ne ovat kehittäneet omaa kulttuuriaan ja identiteettiään ja ne ovat usein joutuneet taistelemaan itsenäisyydestään, jonka Stalin riisti niiltä ennen toista maailmansotaa.

Serbia ja Georgia ovat erinomainen esimerkki siitä, miten kansainvälisellä näyttämöllä toiset ovat tasa-arvoisempia kuin toiset ja miten kansainvälisen oikeuden tulkitsijoina ovat aina vahvimmat liittolaiset. Lisäksi Euroopan järjestys on rikottu monien tämän parlamentin jäsenten tuella. Palauttakaamme rauha ja kansainvälisen oikeuden kunnioitus Eurooppaan! Palauttakaamme järjestys Eurooppaan! Kehotan niitä maita, jotka kannattivat Serbian pirstomista, vetämään Kosovon itsenäisyydelle antamansa tunnustuksen takaisin ja Venäjää vetämään takaisin Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden tunnustamisen. Jos Yhdysvaltojen ja useimpien unionin jäsenvaltioiden tunnustama Serbian hajottaminen on hyvä asia, miksi vastaava operaatio Georgiassa olisi tuomittava? Hyvät naiset ja herrat, pyydän teitä luopumaan tekopyhydestä.

Bernard Kouchner, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Ymmärrän, hyvä Graham Watson, että suuri erehdykseni oli puheenvuoron käyttäminen tältä korokkeelta. Jos se on ainoa perusteenne moittia minua, voin korjata asian, sillä kun viimeksi puhuin tällä korokkeella, en ollut valtion päämies. Loppujen lopuksi kuka tahansa voi erehtyä.

Täällä on esitetty useita kysymyksiä, joihin voin yrittää vastata, ja toisia, joihin en rehellisesti sanoen pysty vastaamaan. On selvää, hyvä Joseph Daul, että tahdomme kaikki, erityisesti tämän kriisin oloissa – tämä onkin Ranskan puheenjohtajakauden painopisteitä – toteuttaa Euroopan puolustuspolitiikkaa menestyksekkäästi. Mitä tarkoittaa ”menestyksekkäästi”? Se tarkoittaa sitä, että meidän on joka tapauksessa käynnistettävä uudelleen prosessi, jonka ansiosta pääsimme yhteisymmärrykseen Saint-Malossa. Siihen meidän on sitten tukeuduttava yhteisin ponnistuksin. Toivottavasti toimimme niin. Meidän on itse asiassa toimittava juuri näin, mutta ei siksi, että tämä kriisi olisi vaatinut sotilaallisen reaktion. Ei sinne päinkään! Jos olisi edes harkittu sotilaallista reaktiota Venäjän suorittamaan Georgian valloitukseen, olisi toimittu todella huonosti. Mielestäni alusten saapuminen Mustallemerelle ei ollut oikea reaktio, sillä joillakin aluksilla oli ohjuksia. Mielestäni näin ei olisi saanut toimia. Ranska puheenjohtajavaltiona oli toista mieltä. Jos halutaan saada aikaan vahva eurooppalainen puolustusjärjestelmä, joka on välttämätön, on hyväksyttävä Lissabonin

sopimus, ja tästä päädyimme omiin institutionaalisiin vaikeuksiimme. Meidän on ehdottomasti löydettävä ratkaisu tähän institutionaaliseen kriisiin.

Rehellisesti sanoen mielestäni Nato ei ole oikea ratkaisu tähän tilanteeseen. Se on itse asiassa huono ratkaisu, sillä jos olisimme äänestäneet Bukarestissa jäsenyysvalmennusohjelman (MAP) puolesta, se ei suoraan sanoen olisi muuttanut tilannetta lainkaan, sillä en usko, että yksikään valtio oli valmis sotimaan Georgian puolesta. Sanon tämän vailla kyynisyyttä. Sanon tämän, sillä se oli todella yksimielinen näkemys kaikkien järjestämiemme kokousten ja käymiemme keskustelujen alussa. Tämän toteaminen ei tarkoita sitä, että Georgialla tai Ukrainalla ei olisi oikeutta liittyä Natoon.

Asiaan liittyy muitakin varteen otettavia seikkoja. Tällä hetkellä tästä on vaikea puhua, joten pyrin olemaan hienotunteinen, mutta tämä maa, Venäjä, on jo 20 vuoden ajan tuntenut olevansa kaltoin kohdeltu. Mielestäni tämä pitää tietyllä tapaa erityisesti täällä Euroopan unionissa jossain määrin paikkansa. Emme ole löytäneet yhteistä kieltä Venäjän kanssa. Ehkä emme muutenkaan olisi onnistuneet, mutta katson kuitenkin, ettemme ymmärtäneet riittävän hyvin muutosten olevan tulossa, sillä Georgiahan oli itse vielä 20 vuotta sitten osa Neuvostoliittoa. Sekin oli kommunistinen maa. Kumpikaan osapuoli ei todellakaan ole onnistunut saamaan aikaan demokratiaa. Uskon, että ongelma puhkeaa myöhemmin Ukrainassa ja Georgiassa, samoin kuin muissakin maissa, mutten todellakaan usko, että reaktio oli oikea.

Toisaalta olette oikeassa: suhteita Ukraina on tiivistettävä, kuten asiakirjassa todetaan. Tämä pätee myös Georgiaan. Hetken päästä puhumme erityiskumppanuudesta.

Hannes Swobodalle haluaisin sanoa – ja kerron nyt tarinan – että halusin Gorissa käydä Stalinin kodissa, sillä siellähän se on. Hän syntyi Gorissa. Voitaisiin ajatella, että hän piirteli pieniä punaisia ympyröitä karttaan sinne, minne voitaisiin perustaa autonomia tai edes yhteisöjä mahdollisiin paikkoihin. Hän tunsu alueen hyvin, eivätkä Ossetia ja Abhasia tuolloinkaan tulleet toimeen Georgian kanssa eivätkä minkään muunkaan alueen kanssa. Tätä kriisiä ei tarvittu sen ymmärtämiseksi, että alueella oli konflikteja. Mikä on Balkania pahempi alue? Kaukasus. Mikä on Kaukasusta pahempi alue? Balkan. En ole varma, mutta minusta tuntuu, että nykyinen tilanne siellä on levinnyt hyvin laajalle. Jos tarkastellaan asiaa hieman enemmän ja mietitään, mitä tapahtui Tšetšeniassa, minkä voimakkaasti tuomitsen, voidaan havaita, että tšetšeenien liittolaisina Georgiaa vastaan olivat abhasialaiset.

Jätetään tuo menneisyyteen, vaikka voisikin olla hyödyllistä palata siihen. Sanoitte, ja olen samaa mieltä kanssanne, ettei tälle reaktiolle ole perusteita. Ei minkäänlaisia. Meidän on kuitenkin tarkasteltava, miten nämä provokaatiot saivat alkunsa, sillä rehellisesti sanoen kertomukset poikkeavat toisistaan niin paljon, että tässä aivan hämmentyy. Kun keskustelimme Moskovassa tästä asiakirjasta, meiltä kysyttiin, miten tilanteeseen olisi pitänyt reagoida. Olisiko venäläisten pitänyt jättää maanmiehensä kuolemaan ja sallia pommitukset? Alkuausetelmaa ei saa unohtaa. En aio puhua siitä, sillä asiaa ei todellakaan pysty tarkistamaan, mutta venäläiset puhuivat suoraan 1 000–2 000 kuolleesta, mikä ei pitäne paikkaansa, sillä ainoat, jotka menivät paikalle, olivat Human Rights Watch -järjestön jäseniä, ja he puhuivat useasta sadasta kuolleesta. Itse asiassa he raportoivat sadoista tai jopa tuhansista uhreista. En ole varma. Joka tapauksessa tämän reaktion perustana oli teoreettisesti uhrien suuri määrä. Menin jälleen kerran juttelemaan Pohjois-Ossetiassa olevien pakolaisten kanssa, ja kertomukset olivat kamalia: kranaatteja heitettiin kellareihin, joista lapset olivat etsineet suojaa. En ole keksinyt tätä. Ehkä se ei pitänyt paikkaansa, mutta äänensävy ei valehtelee. Olen nähnyt elämäni aikana monia pakolaisia. Nämä olivat kauhuissaan. He olivat vaeltaneet kaksi päivää vaikeiden vaiheiden läpi. Tämäkin tieto on varmistettava.

Olette aivan oikeassa todetessanne, että tarvitsemme naapuruuspolitiikkaa, ja siihen turkkilaiset juuri parhaillaan pyrkivät. Turkkilaiset ovat perustaneet niin kutsutun alueellisen foorumin, ja he haluavat aloittaa neuvottelut, joihin osallistuisivat Venäjä, joka on jo suostunut, Azerbaidžan, Armenia ja – hehän siitä ovat vastuussa – tietenkin Georgia ja Turkki. Mielestäni ajatus on hyvä, ja puheenjohtajavaltion puolesta olen suostunut tapaamaan heitä hyvin pian. Ulkoministeri Babacanin olisi pitänyt olla täällä tänään, jotta olisimme voineet vaihtaa kokemuksiamme. Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne naapuruuspolitiikan tarpeesta. Benita Ferrero-Waldner varmasti on samaa mieltä, että näin on toimittava. Turkki on suuri naapurimme. Jolleivät he onnistu puhumaan venäläisten kanssa, joudumme varmaankin suuriin vaikeuksiin. Kuten itsekin kuulitte, presidentti Medvedev totesi eilen, että rangaistuksia voidaan soveltaa molempiin suuntiin ja että hekin osaavat käyttää niitä. Rangaistukset eivät ole aivan samanarvoisia silloin, kun toinen osapuoli toimittaa kaasua eikä toinen osapuoli halua ottaa sitä vastaan. Tilannetta on siis tarkasteltava realistisesti. Hän kääntää kaasuhanan, emme me.

Hyvä Graham Watson, antamienne lukujen suhteen tunnen samaa kuin te. Mitä presidentti Saakašvili on tehnyt? Keskustellessani hänen kanssaan, ottaen huomioon, että olin tavannut hänet kaksi kertaa aiemmin,

hän totesi, että – itse asiassa tästä keskustelusta ei nyt pitäisi puhua, sillä olisin varmasti puolueellinen, eikä minulla ole riittävästi tietoja – mutta hän totesi, että hänen oli pakko vastata provokaatioon. Hän oli nähnyt toisen osapuolen valmistelevan tykistöään erityisesti Gradin kallioilla. Ne tulivat ja asettautuivat Ossetian pääkaupungin ympärillä oleviin georgialaisiin kyliin. Ketä uskomme? Enpä tiedä. Tietyt neuvonantajat ovat todenneet, etteivät asiat menneet lainkaan niin kuin kansainvälisissä viestimissä kerrottiin. Keneenkään ei voi todella luottaa tässä koko asiassa. Tarkkailijana tiedätte, ettei ongelmaa ole ratkaistu. Olemme yrittäneet. Javier Solana sanoo, että heitä on kutsuttava tarkkailijoiksi. Siksi kutsumme heitä tarkkailijoiksi, ja tekstissä heitä nimitetään tarkkailijoiksi. Rauhanturvaajat ovat jotain muuta, sillä rauhanturvaoperaatiota varten venäläisten olisi vedettävä täydellisesti pois kaikki taisteluun osallistuneet. Sekä Abhasian että Ossetian päätöslauselmissa todettiin, että suhdeluku olisi kaksi kolmannesta ja yksi kolmannes. Kaksi kolmannesta vastasi rauhanturvaamisesta, venäläisiä rauhanturvaajia, ja loput olivat georgialaisia. Kumpikin osapuoli syyttää toista ja molemmat syyttävät Etyjin ja YK:n rauhanturvajoukkoja osallistumisesta taisteluihin molemmilla puolilla rintamaa heti taistelujen alettua. Siksi mielestäni näin ei voi jatkua, ja rauhanturvaajien lähettäminen on suuri operaatio, jonka pyrimme toteuttamaan. Se on toistaiseksi kuitenkin vaikeaa. On järjestettävä kansainvälinen konferenssi näiden lukkiutuneiden konfliktien ratkaisemiseksi. Nyt olisi pyrittävä saamaan aikaan konferenssi Ossetiasta, sillä se on kiireellisin, ja sen jälkeen Abhasiasta.

Passeista puheen ollen, kukahan nostikaan esiin tämän passiongelman. Niin, passeja jaettiin hyvin laajasti ja siksi tapaamani henkilöt, Ossetian pakolaiset, tunsivat olevansa Venäjän kansalaisia, mikä on todella kieroutunutta. He tunsivat olevansa Venäjän kansalaisia. Heidät toivotettiin tervetulleiksi Venäjälle ja heitä puolustettiin Venäjän kansalaisina. Kun huomaa, että samoin toimittiin ilmeisesti myös Krimillä, huolestuu entisestään. Siksi tätä ongelmaa on käsiteltävä venäläisten kanssa hyvin hienotunteisesti, mutta tiukasti. He jakavat passeja henkilöille, joiden he sanovat olevan venäläisiä. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä muistaa, että Gorbatšov ja Jeltsin piirtelivät Venäjän rajoja nopeasti syrjäyttäen historian. En ala nyt käsitellä tätä ongelmaa. En puutu siihen, että Kiova oli kerran Venäjän pääkaupunki ja että Krimiltä pääsee seitsemälle merelle. Jos kuitenkin kuvittelitte, että venäläiset aikoisivat luopua ainoasta käytävästä, joka on Pohjois-Ossetian ja Etelä-Ossetian välillä, toisin sanoen kulkee läpi Kaukasuksen, erehdytte. Näitä historian ristiriitoja ja maantieteen ristiriitoja on ymmärrettävä antamatta periksi kummallekaan osapuolelle. Euroopan unionin puheenjohtajavaltio ei tuominut moraalisesti kumpaakaan osapuolta. On sanottu, että tämä toimi oli liioiteltu eikä ongelmaa siten ratkaistu, ettei tätä kaupunkia olisi saanut pommittaa yöllä eikä niin voimakasta vastareaktiota olisi saanut tehdä. Jälleen kerran on kuitenkin tiedettävä, miten kaikki tapahtui.

Hyvä Konrad Szymański, sanoitte, että vain kolme kohtaa on pantu täytäntöön. Tulos ei ole huono, sillä meidän lisäksi kukaan muu ei ole edes yrittänyt tehdä mitään. Kolme kohtaa on pantu täytäntöön, ja ne olivat tärkeimmät kolme kohtaa: tulitauko, joukkojen vetäminen pois ja humanitaarisen avun perille pääsy. Jollemme ole saaneet muuta aikaan, ei ole syytä hävetä. Mielestäni oli tärkeää aloittaa näillä toimilla. Muiden kolmen kohdan toteuttamista on odotettava 8. syyskuuta asti, koska sen jälkeen alamme painostaa. Päätämme kaikki yhdessä mitä tehdä eli kaikki Eurooppa-neuvoston 27 valtiota ja parlamentti, jota meillä on tapana kuulla. Itse asiassa Jean-Pierrellä ja minulla on tapana kuulla teitä ja keskustella kanssanne. Mikään ei ole varmaa. Jos toteamme 8. syyskuuta, että liikkeelle on päästy, hyvä niin. Jos mitään ei kuitenkaan ole tehty, meidän on tarkistettava toimintaamme. Se on selvä. Hyökkäystä ei voi hyvittää. Ei tietenkään, mutta kuka maksaa hinnan? Minusta on mukavaa, kun aina oikeassa olevat kysyvät, mitä Venäjän armeijalta voisi muuta odottaa? Mitä olisi pitänyt tehdä? Olen havainnut, että päättäväisimmät henkilöt ja monet niistä, jotka menevät huomenna Georgiaan ja jotka olivat hyvin määrätietoisia kiihkeissä puheenvuoroissaan, eivät tee mitään. Olen samaa mieltä kuin Francis Wurtz, jonka mukaan Georgia on jo kauan rohkaistu osoittamaan olevansa, miten sen nyt sanoisin, voimakas ja rohkea. Mielestäni nämä eivät ole olleet hyviä neuvoja, sillä jos jotain maata rohkaistaan osoittamaan kostonhimoa tai ainakin olemaan päättäväinen vastarinnassaan antamatta sille välineitä, ei mielestäni toimita oikein. Mielestäni, ja hallitus on samaa mieltä kanssani, heillä ei todellakaan ollut onnea, sillä tuli uhreja, ja georgialaiset lähtivät kaduille tietämättä mitä pyhimystä rukoilla tuntien samalla tulleen hylätyiksi. Heille oli luvattu niin paljon eikä lupauksia pidetty.

Nabucco-putkesta on tietysti kaikenlaisia selityksiä. Se on putki, jonka kautta kulkee öljyä. Kaikki nämä seikat on tietysti otettava huomioon suuntaan ja toiseen. Tästä pääsemme takaisin aiheeseen, jonka mainitsitte. Haluaisin korostaa, hyvä Joseph Daul, ettei tämä ole ainoa painopisteala Ranskan puheenjohtajakaudella. Huomiota kiinnitetään myös energiaan, johon todella keskitytään – ja se mainitaan tekstissä – energiaan ja tietysti uusiutuviin energialähteisiin.

Hyvä Daniel Cohn-Bendit, mitä me olemme tehneet? Olemme tehneet parhaamme eli yrittäneet pysäyttää sodan. Ehkä emme ole toimineet parhaalla mahdollisella tavalla, ehkä asiakirja ei ole paras mahdollinen, ehkä se laadittiin nopeasti ja ehkä kahden valtuuskunnan piti kiistellä, jotta päästiin jonkinlaiseen yhtenäisyyteen. Se ei ollut lainkaan täydellistä. Toistaiseksi se on kuitenkin toiminut. Se ei riitä, mutta se on

toiminut. Olen aivan samaa mieltä siitä, että muitakin vaikeita paikkoja on, kuten Vuoristo-Karabah, Nahitsevan ja muut. Paikkoja on paljon – enkä usko, että venäläiset olisivat yhtä kiinnostuneita niistä – kuten Vuoristo-Karabah, ja muitakin, erityisesti Krim. Se on selvää. Emme me loukkaa venäläisiä, jos kerromme tarkkailevamme tilannetta. Sehän on velvollisuutemme.

Natosta sanon vielä jotain muuta, hyvin varovaisesti. Bukarestin huippukokouksessa – me kuusi yhteisön perustajavaltiota – äänestimme MAP-ohjelmaa vastaan. Itse asiassa emme lopulta äänestäneet, ei meidän edes tarvinnut äänestää, sillä yksimielisyyttä ei saatu aikaan. Siksi ei tarvinnut äänestää. Asiaa oli todella hyvin vaikea selittää ja kuusi perustajavaltiota totesi, että kyseessä oli naapuri. On otettava huomioon, ettemme ole onnistuneet rakentamaan tai säilyttämään asiallisia suhteita tähän suureen maahan ja ettemme halua jättää sille käsitystä paikasta, eräänlaisesta pysyvistä paikasta. Uskon meidän olleen oikeassa. Nyt keskustellaan Puolaan ja Tšekkiin sijoitetuista ohjustorjuntapattereista. Tämä ei todellakaan ole oikea tapa käydä vuoropuhelua, vaikkei niitä olisikaan suunnattu Venäjää vastaan. Tärkeää tässä epäilemättä kuitenkin on Iranin suhteen ja Iranin politiikkamme suhteen, että me kuusi olemme ehdottomasti yhtenäisiä. Ehkä näin voisi toimia myös Venäjän suhteen. Se on tärkeää, sillä mielestäni meillä on paljon menetettävää, jollemme säilytä näitä kumppanuuskanavia.

Miten voimme valvoa presidentti Saakašvilin toimia? En tiedä, mutta kaupungin pommittamista yöllä ei voida sallia. Mielestäni kaupunkia ei saa pommittaa yöllä. Toistan vielä kerran, etten tiedä, minkä tasoista tämä pommitus oli, mutta mitä muuta reaktiota venäläisiltä olisi voitu odottaa sen jälkeen? En ymmärrä.

Haluaisin kommentoida lyhyesti täällä esitettyä lainausta François Mitterrandilta. François Mitterrand sanoi itse asiassa: ”Vähäinen nationalismi merkitsee kulttuurია ja muodostaa kansakunnan. Liiallinen nationalismi merkitsee sotaa.” Halusin tehdä tämän korjauksen.

Vastauksena Francis Wurtzille haluaisin palata ilmaukseen ”kylmä sota”, jota hän ei käyttänyt, mutta jolla hän pelotteli, sillä aina kuullaan kysyttävän: ”Ollaanko palaamassa kylmän sodan aikaan?” Nykytilanne ei kuitenkaan tarkoita paluuta kylmän sodan aikaan, ensiksi siksi, että historialliset olosuhteet ovat aivan toiset. Vihamielisyyttä voi olla, mutta olen samaa mieltä, että tämä ilmaus on ehdottomasti hylättävä. Toisaalta on puhuttu paljon siitä, ettei tässä tarvita keskusteluita, vaan kahden vastakkaisen blokin uudelleen muodostamista. Myös monet tämän arvokkaan parlamentin jäsenet ja heidän edustamansa maat ajattelevat niin. Olisi palattava vastakkainasetteluun. Olen aivan eri mieltä. Niin meidän nimenomaan ei pidä toimia, sillä se muistuttaa kylmää sotaa ilman ideologiaa. Tällä en tarkoita, että olisi hyväksyttävä kaikki kiihkokansalliset lausunnot, niin kuin on tehty. On löydettävä tapa puhua ja säilyttää yhteyskanavat. Siihen juuri pyrimme.

Haluaisin muistuttaa Francisille, että monet näistä ehdotuksista teki presidentti Medvedev turvallisuussopimuksessa, jonka mainitsit, vaikkei hän näytäkään soveltavan niitä välittömästi. Ehkä hän tekee sen myöhemmin. Hän ehdotti tätä teille kaikille 5. kesäkuuta. Hänelle vastattiin, että ehdotus oli mielenkiintoinen ja että oli syytä muistaa nämä sanat. Silloin kuitenkin syntyi heti pieni paniikki.

Euroopan unionin politiikan on ilmeisesti oltava riippumatonta Yhdysvalloista, joka sekin on suuri itsenäinen valtio. Näin olemme myös tehneet, hyvä Janusz Wojciechowski. Euroopan unionin politiikan on oltava riippumatonta Yhdysvalloista ja Venäjältä. Sen on oltava EU:n politiikkaa. Siihen olemme pyrkinneet. Amerikkalaisten ystäviemme ensireaktio, kun päätimme osallistua, ei ollut kovinkaan ystävällinen. Heidän mielestään emme olisi saaneet olla mukana, mutta pian he kyllä ymmärsivät – ottaen huomioon, että he ovat hyvin pragmaattisia – että juuri niin piti toimia. Sen jälkeen he olivat, jos nyt tätä ilmausta voi käyttää, hyvin yhteistyöhaluisia. Yhteistyöhaluinen oli myös Condoleezza Rice, jonka ansiosta kuuden kohdan sopimus allekirjoitettiin. Sen jälkeen he olivat hyvin kriittisiä. Eivät he kuuden kohdan sopimusta moittineet, vaan sitä, etteivät venäläiset noudattaneet sitä. Se on ymmärrettävää. Mekin arvostelimme asiaa.

Viimeinen huomautukseni koskee Pandoran lipasta ja Kosovoa. Haluaisin puhua siitä kanssanne. On älyllistä laiskuutta verrata Kosovoa Ossetiaan, enkä todellakaan kannata sitä. Ei voida sanoa, että tilanne on sama vain siksi, että kyseessä on pieni väestö, joka haluaa tietynlaisen nationalististen tarpeen vuoksi vapautua. Ei todellakaan! Ensiksi Kaukasuksella ihmisillä on tapana kohdella toisiaan todella väkivaltaisesti, kun murhista on hyödytty vuosisatojen ajan. Tämä ei päde lainkaan Kosovoon ja Serbiaan. Poikkeavaa Kosovossa ja Serbiassa oli yhden ryhmän yksimielisyys, 98 prosenttia kosovolaisista, ja erityisesti kansainvälinen päätös. Tämä ei johtunut siitä, että Naton välityksellä pommitimme Serbiaa. Tämähän tapahtui itse asiassa lähes kaksi vuotta sen jälkeen, kun yhteisryhmä, johon Venäjäkin osallistui, oli perustettu ja kun oli pidetty yli kuukauden pituinen Rambouillet'n konferenssi, jossa kaikki, paitsi Milošević, olivat mukana sopimuksessa. Kaiken tuhosi, tämä on viimeinen kohtani, Miloševićin vuonna 1999 tekemä päätös Kosovossa. Obilicissa, julistaa, ettei autonomiaa voitu enää ajatella, että kosovolaiset oli poistettava hallinnosta ja tuotava tilalle serbit Belgradista niin, että Ibrahim Rugovan Kosovon demokraattisesta liigasta oli perustettava maanalaisia

kouluja ja salaisia sairaaloita. Se on aivan eri asia. Kansainvälinen mielipide hyväksyi prosessin, johon oli ollut täysin kansainvälinen lähestymistapa. Suomen presidentti Martti Ahtisaari toimitti asiakirjan, jonka kaikki YK:ssa hyväksyivät ja jossa todettiin, etteivät ”osapuolet pääse sopimukseen”. Olen juuri lopettamassa. On olemassa vihaa, josta ei päästä eroon. Olen pahoillani, mutta tunsin – ossetialaisten puhuessa georgialaisista jotain, joka muistutti tätä pohjatonta vihaa, joka perustuu kymmeniä vuosia ja vuosisatoja kestäneeseen vastarintaan. En tarkoita tällä sitä, ettei sopuun päästäisi, mutta siihen menee aikaa ja se kestää useita sukupolvia, luulisin.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen: ”Le nationalisme, c’est la guerre!” Tämä on tarkka lainaus François Mitterrandin puheesta Euroopan parlamentissa, lyhentämättömänä. Mielestäni voimme oppia tästä ja opetus on Euroopan yhtenäisyys. Enää ei siis pidä pyrkiä tekemään tiliä menneestä, vaan on aloitettava uusin mielin siitä, ettei Euroopassa kerta kaikkiaan enää ole mahdollista käydä sotaa tai perustaa diktatuureja.

Haluaisin ilmaista mitä sydämellisimmät kiitokseni puheenjohtajavaltio Ranskalle nopeasta asioihin puuttumisesta sodan päättämiseksi ja Eurooppa-neuvoston päätöksen aikaan saamiseksi osoituksena yhtenäisyydestä. Yhtenäisyys on tärkein viesti, jonka voimme välittää. Se on viesti siitä, ettemme hyväksy kansainvälisen oikeuden rikkomista, ettemme hyväksy sotaa emmekä toisten maiden valloittamista ja ettemme hyväksy demokraattisesti valittujen hallitusten horjuttamista emmekä toisen maan valloittamista ja miehittämistä. On siis tehtävä selväksi, ettei neuvotteluja käydä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta, ennen kuin tulitaukosopimuksen viidettä periaatetta noudatetaan – nimittäin sitä, joka koskee palaamista ennen 7. elokuuta vallinneille linjoille – ja että tulitaukosopimuksen kaikkien kuuden periaatteen noudattamista on alettava arvioida ja arviointia on jatkettava marraskuiksi 2008 suunnitellun huippukokouksen valmistelujen yhteydessä.

Meidän on tehtävä selväksi, ettei tiettyjä seikkoja hyväksytä ja samalla myös tehtävä selväksi – niin ettei jouduta laajentumiskiarteeseen – että keskusteluyhteys on säilytettävä. Meidän on ennen kaikkea tehostettava valmiuksiamme, mikä tarkoittaa myös ystäviemme valmiuksien tehostamista. Tämä tarkoittaa välittömän infrastruktuuriavun antamista Georgialle ilman byrokratiaa. Tämä tarkoittaa osallistumista rauhanoperaatioihin Georgiassa ja Etyjin ja YK:n toteuttamiin aloitteisiin. On tehtävä selväksi, että oikea tapa jatkaa ovat neuvottelut vapaakauppasopimuksesta sekä ehdotukset, joita olemme tehneet parlamentissa ja jotka ovat puolalais-ruotsalaisen aloitteen mukaisia, ja ehdotuksemme ETA Plus -sopimuksesta.

Tämä koskee Georgian lisäksi myös Moldovaa ja erityisesti Ukrainaa. Mielestäni nämä ovat selviä viestejä, joiden avulla pystymme etenemään myönteisesti. Silloin saatamme huomata, että voisimme toimia paremmin, jollemme aina joutuisi lieventämään toisten luomia tilanteita, jos meillä olisi eurooppalainen ulkopolitiikka, jota toteutettaisiin Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja joka antaisi meille tarvittavan mekanismin ja tehokkaammat ennaltaehkäisyvalmiudet, joilla estettäisiin tällaiset tilanteet heti alkuunsa. Sellaista politiikkaa olisi noudatettava. Tästä kriisistä olisi selvästi opittava, että meidän on Euroopan unionina tehostettava valmiuksiamme, jos haluamme estää sodan ja edetä kohti valoisa tulevaisuutta.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, yhdyin kollegojeni sanoihin, kun he totesivat, että Euroopan huippukokous on oikea vastaus viime kuukausien tapahtumiin. Olemme olleet yhtenäisiä ja pysyneet kärsivällisinä. EU on kuitenkin – ja tämä on todettu selvästi tämän päivän kannanotossa – tehnyt hyvin selväksi, ettei se voi hyväksyä tapahtumia, varsinkaan Venäjän reaktiota, ja että Venäjän suhteeton reaktio Georgian sotilaalliseen kehitykseen on tuomittava.

Samaan aikaan kaikki osapuolet ovat todenneet, ettei sotilaallisen voiman käyttö ole hyvä ratkaisu, ja katson, että samalla on myös epäsuorasti arvosteltu sotilaallisten toimien alkuunpanijan, Georgian hallituksen, toimia. Tämä reaktio osoittaa myös, että meidän mielestämme, mikä on perusteltua, Euroopan ongelmia ei näin ratkaista eikä tämä ole aikoinaan Etelä-Ossetian ja Abhasian kanssa Georgiassa allekirjoittamiemme turvallisuussopimusten mukaista.

En myöskään voi kannattaa Venäjän ulkoministeri Lavrovin lausuntoja, joiden mukaan Venäjän reaktio ilmaisi uutta sävyä Venäjän uudessa ulkopolitiikassa ympärysaluetta kohtaan. Mielestäni Euroopan unionin on tehtävä kaikkensa saadakseen Sergei Lavrov ja Venäjän hallitus vakuuttuneiksi siitä, ettei tämä ole eurooppalainen tapa ratkaista ongelmia tai painottaa etuja. Yhteistyö on avainsana, eivät yksipuoliset toimet.

Muistan, miten muutama vuosi sitten keskusteltiin Bushin hallinnon toimista. Toivottavasti Venäjän suhteen ei päädytä samanlaisiin keskusteluihin. Siksi on tärkeää, että neuvosto tänään ranskalaisen puheenjohtajan johdolla kehotti jälleen kerran kiinnittämään huomiota tähän ja korosti kuuden kohdan suunnitelmaa, erityisesti palaamista sotilaalliseen *status quo* -tilaan. Hän laski näin toimien perustan kansainväliselle rauhanturvamekanismille ja erityisesti kansainväliselle keskustelulle Etelä-Ossetian ja Abhasian tulevasta asemasta ja irrottautui perustellusti Venäjän toimesta, jolla se tunnusti näiden kahden separatistialueen itsenäisyyden.

Tämä on myös kantamme, kun menemme Moskovaan ensi viikolla neuvottelemaan korkeimmalla tasolla, jolloin on taas kerran painostettava Moskovaa toteuttamaan nämä kuusi kohtaa. Tässä tilanteessa on aivan selvää, että kantamme on, että niin kauan kuin sopimuksen täytäntöönpanosta on epäselvyyttä, niin kauan kuin sopimusta ei ole, emme sitoudu jatkamaan keskusteluja uudesta kumppanuussopimuksesta.

Tämä kriisi asettaa suuria vaatimuksia Euroopan unionille. Meidän on johdettava ratkaisun etsimisessä. Vaihtoehtoja ei ole: Nato ei sitä voi tehdä, Etjy on liian heikko, Yhdysvallat ei ole samassa asemassa kuin me eikä YK voi toimia sovittelijana turvallisuusneuvoston aiheuttaman eston vuoksi. Tämän päivän huippukokous oli yksimielinen, eli olkoon niin.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kommentoimme päätöksiä, jotka on jo tehty, ja koska tiedot uhrien määrästä, rikoksista ja mahdollisista sotarikoksista poikkeavat toisistaan suuresti, Euroopan unionin olisi mielestäni ehdotettava kansainvälistä tutkimusta, tarvittaessa myös kansainvälisen rikostuomioistuimen johdolla.

Tämän lisäksi, viittaen nyt syihin, joiden vuoksi käsittelemme tätä kohtaa, Bernard Kouchner totesi, että tietyt piirit ovat liaksi kannustaneet Georgiaa pullistelemaan lihaksiaan ja uhkailemaan. Tämä pitää epäilemättä paikkansa, mutta tässä tapauksessa voidaan myös sanoa, että tietyt piirit myös estivät georgialaisia tuntemasta itseään eurooppalaisiksi. Me Euroopan unionissa toimimme niin, koska emme välittäneet Georgian ja sen kansan suuntautumisesta kohti Eurooppaa. Sadat allekirjoittivat 1990-luvun lopulla radikaalipuolueen vetoomuksen Georgian eurooppalaisesta tulevaisuudesta, jonka kielsimme heiltä.

Tämän vuoksi, ja näihin sanoihin päätän puheenvuoroni, ehdotetussa kansainvälisessä konferenssissa olisi otettava huomioon koko alueen kansat, joita kukaan ei edusta, ja tarkasteltava tämän alueen eurooppalaista tulevaisuutta, niin poliittisesti kuin strategisesti.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät naiset ja herrat, tämän päivän huippukokous keskittyy Georgian avustamiseen. Se on välttämätöntä, mutta myös Venäjällä on velvollisuus osallistua taloudellisesti Georgian jälleenrakentamiseen. Mitä on vielä tapahduttava, jotta Euroopan unioni voisi arvioida asiallisesti Venäjän osuutta tapahtumissa ja ryhtyä toimiin varmistaakseen, ettei tällainen toistuisi? Ensiksi on ymmärrettävä, että tämä Venäjän hyökkäys oli suunniteltu ja että se aloitettiin Georgian järjestelmällisellä provosoinnilla, jota kesti kuukausia. Jollei Venäjän hyökkäykseen ja sen suorittamaan separatistialueiden itsenäisyyden tunnustamiseen reagoida asianmukaisesti, maalle annetaan selvä viesti, että se voi toimia samoin vastaisuudessaakin. EU:n jäsenvaltioissahan on paljon Venäjän kansalaisia, joita EU on halukas suojelemaan. Venäjä tarvitsee meiltä monia seikkoja, mutta me vain jatkuvasti menetämme aloitteen. Ensiksi olisi jäädytettävä Venäjän kanssa luotu järjestelmä viisumien helpottamisesta. Samaan aikaan vastaava sopimus olisi tehtävä Georgian kanssa. Toiseksi on keskeytettävä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen soveltaminen, kunnes Venäjä on täydellisesti poistunut miehityiltä alueilta. Kolmanneksi Venäjän niin kutsutut rauhanturvajoukot on korvattava kansainvälisin rauhanturvaajin, jotka kunnioittavat Georgian alueellista koskemattomuutta. Ehdotan myös, että Kansainvälistä olympiakomiteaa pyydetään julistamaan uusi kilpailu vuoden 2014 talviolympialaisten järjestämisestä, sillä niiden järjestäminen totalitaarisessa valtiossa aiheuttaa vain ongelmia. Emme saisi olla huolissamme tai pelätä niin kutsutun vuoropuhelun keskeyttämistä. Nyt vuoropuhelusta on tullut yksipuolisten tarjousten esittämistä meidän osaltamme ja sääntöjen rikkomista Venäjän osalta. Meidän on ymmärrettävä, että vain voimakkain toimin Venäjä saadaan omaksuma 2000-luvun valtiolle kuuluva asenne. Venäjäkin on vain valtio. Ei sen kummempaa.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, edustin teitä 12.–17. elokuuta Georgiassa puhemiehen valtuuttamana. Esitin silloin meidän kaikkien tuen Georgian kansalle ja vakuutin heille, ettei Euroopan unioni hylkäisi heitä. Siksi kiitän puheenjohtajavaltiota nopeasta reagoinnista Georgian tilanteeseen.

Tämän konfliktin ratkaisemisessa Euroopan unioni joutuu selvästi testiin. Se on lopultakin reagoinut, mutta mihin hintaan? Hinnan ovat joutuneet jälleen kerran maksamaan viattomat kansalaiset, sillä näitä tapahtumia ei olisi voitu välttää. Kauanko jotkut meistä ovat jo puhuneet kuuroille korville? Jopa ne, jotka tänään puhuvat

siitä, että on pyrittävä yhdentymiseen ja tarjottava mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin, totesivat aiemmin: "Odottakaa! Säilyttäkää maltti!" Nyt Venäjä ja Georgia ovat sodassa keskenään. Kun sanoimme, ettei tässä ollut kyse Georgian ja Abhasian ja Etelä-Ossetian välisestä konfliktista, vaan Venäjän ja Georgian välisestä konfliktista, meitä ei kuunneltu. Nyt on käyty jo yksi sota. Niinpä nämä tapahtumat olivat väistämättömiä erityisesti, jos tarkastellaan muita tapahtumia ja aikoja ennen 11. päivää. Palataan vuoteen 2005, jolloin Venäjä käytti veto-oikeuttaan ja vastusti rajavartioiden asettamista Venäjän ja Georgian väliselle rajalle. Kukaan ei reagoinut ja jopa Ranska – suokaa anteeksi arvoisa puheenjohtaja – jopa Ranska kieltäytyi, kun pyysimme rajalle Etyjin joukkoja. Kukaan ei reagoinut. Kun venäläiset loukkasivat Georgian ilmatilaa, emme taaskaan reagoineet ja tilanne paheni. Nyt tämä ikävä sota on puhjennut, ja meidän on ryhdyttävä jälleenrakennustöihin ja sen lisäksi ratkaistava konflikti. Tietysti on järjestettävä jälleenrakennuskonferenssi, mutta on järjestettävä myös konferenssi konfliktin ratkaisemiseksi. Haluaisin pyytää teitä käyttämään Kosovon tapahtumia mallina, toisin sanoen järjestämään kansainvälisen siviilihallinnon yhdessä rauhanturvajoukkojen kanssa. Kuka Georgian kansalainen voisi hyväksyä venäläiset poliiseiksi?

(Puhemies keskeytti puhujan)

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää tämän keskustelun objektiivisuutta; keskustelu täällä on varmasti ollut objektiivisempaa kuin ulkoasianvaliokunnan järjestämässä ylimääräisessä kokouksessa 20. elokuuta. Olkaamme rehellisiä. Georgian presidentti Saakašvili aloitti sotilaallisen hyökkäyksen. Siitä sota todella sai alkunsa ja siitä käynnistyi väkivallan kierre. Jos kiellämme tämän, kiellämme sodan todellisen syyn. Hyökkäykset erityisesti siviiliväestöä vastaan Tskhinvalissa on tuomittava voimakkaasti. On tuomittava erityisesti Venäjän sotilaallinen reaktio ja hyökkäykset siviiliväestöä vastaan, erityisesti Gorissa. Molemmat osapuolet ovat myös käyttäneet tässä konfliktissa rypälepommeja, mitä ei voi hyväksyä. Konfliktin molemmat osapuolet ovat rikkoneet kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja sodan lakeja.

Hyvin usein kuitenkin sanotaan, että Venäjä yksin on vastuussa nykyisestä tilanteesta. Näin ei ole, ja olen iloinen, kun Ranska neuvoston puheenjohtajana on omaksunut tasapuolisemman kannan tähän asiaan. Oma kantani on muuttumaton: Etelä-Ossetian ja Abhasian tunnustaminen on kansainvälisen oikeuden perusteella verrattavissa Kosovon tunnustamiseen. Länsimaat tunnustivat Kosovon ja itse asiassa avasivat Pandoran lippaan. Länsi, Nato ja Euroopan unioni ovat voimakkaasti mukana tämän konfliktin laajenemisessa ja Georgian sodassa: Yhdysvallat siirsi Georgian joukkoja Irakista Georgiaan, ja monet läntiset maat – Nato-maat, EU:n jäsenvaltiot – ovat olleet aseistamassa Georgiaa. Jopa Israel on aseistanut Georgiaa, eikä Naton sota-alusten lähettäminen Mustallemerelle ole välttämättä rauhan ele. Tiedämme, että tähän sotaan liittyy geopoliittisia intressejä, esimerkkinä mainitsen vain öljyputket.

Tätä konfliktia ei saisi käyttää hyväksi Euroopan unionin militarisoimiseksi. EU on menestynyt ei-sotilaallisena toimijana. Jos nyt asetumme jonkun puolelle, EU menettää uskottavuutensa välittäjänä. Olemme kylmän sodan partaalla ja edessä voi olla mitä tahansa. Nyt on syyskuun 1. päivä, jota on vietetty sodanvastaisuuden päivänä. Tämä olisi pidettävä mielessä: sotaa ei voi hyväksyä eivätkä Euroopan unionin jäsenvaltiot saisi koskaan tukea sotaa suoraan eivätkä välillisesti.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, Venäjä pyrkii nykyaikana, käyttämällä paljasta voimaa Georgian alueella, laillistamaan kaksi etnistä puhdistusoperaatiota, joista toinen tehtiin Abhasiassa 1990-luvun alussa ja toinen Etelä-Ossetiassa viime kuussa, siis elokuussa. Siihen kuuluu myös Venäjän passien laaja jakaminen näillä alueilla. Mitä Euroopan unioni voisi ja mitä sen pitäisi tehdä Kremlin politiikan imperialististen ajatusten brutaalin uudelleensyntymisen vuoksi? Meidän olisi tarjottava syvempää ja vahvempaa eurooppalaista, jopa transatlanttista sitoutumista itäeurooppalaiseen naapuruuspolitiikkaan itäisestä kumppanuudesta tehdyn ruotsalais-puolalaisen ehdotuksen mukaisesti. Olen iloinen, että komission jäsen Ferrero-Waldner on tuonut tämän selvästi esiin.

Lisäksi Georgian nykytilanne edellyttää voimakkaasti, että jäsenvaltiot todella panostavat vakavasti yhteiseen energiaa koskevaan ulkopolitiikkaan energialähteiden monipuolistamiseksi. Tähän kuuluvat luonnollisesti suvereenien valtioiden kautta kulkevat ja niiden hallinnassa olevat putket, joita kukaan ei uhkaa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, näyttää melko selvältä, että Eurooppa on ollut voimaton Venäjän hyökkäyksen edessä. Vaikka Venäjän todellinen Georgian suvereenin valtion alueiden haltuunotto on tuomittu, EU:n käyttämät sävyt ovat vaihdelleet.

Ristiriitaisuus ei ole jäänyt huomiotta Moskovassa. Se ei juuri epäröi hyötyä unionin hajaannuksesta.

Jollei Venäjän hyökkäykseen reagoida voimakkaasti, pelkään pahoin, ettei tilanne pysähdy Georgiaan. Onko Ukraina seuraava? Sitä sopii miettiä. Ja mitä seuraa mahdollisen tehokkaan reagoinnin kannalta siitä, että EU nyt ehdoin tahdoin saattaa itsensä riippuvaiseksi Venäjän energiasta?

Jos jotain on yleensä opittu kuluneista viikoista, niin se, ettei EU:n yhteinen ulkopolitiikka toimi. Se on täysin halvaantunut...

(Puheenjohtaja keskeytti puhujan.)

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvosto päätti tänäaamuissaan kokouksessaan kantansa kolmeen haasteeseen, kuten Bernard Kouchner meille kertoi. Nämä haasteet ovat: ensiksi suhteeton reaktio, kansainvälisen oikeuden rikkominen, hyökkäys suvereeniin valtioon ja käynnissä oleva miehitys; toiseksi Euroopan unionin puheenjohtajavaltion ansiosta aikaan saadun rauhansuunnitelman huomiotta jättäminen ja kolmanneksi Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden tunnustaminen, minkä jotenkin ihmeellisesti aiheutti Kosovon itsenäistyminen ja minkä Venezuela, Valko-Venäjä ja Hamas ovat nopeasti tunnustaneet. Ystävistään ihminen tunnetaan.

Eurooppa-neuvoston tämänpäiväinen reaktio näihin haasteisiin on hyvin selvä: olemme tienristeyksessä suhteissamme Venäjään. Asia on otettava vakavasti, arvoisa puhemies, sillä näin ei voida jatkaa. Tässä on kyse Euroopan unionin arvovallasta ja uskottavuudesta. EU ei voi vain allekirjoittaa sekkiä näistä suurista uuden ajan draamoista.

Komission jäsenen Ferrero-Waldnerin erinomaisesta työstä huolimatta, Euroopan unionin tehtävänä ei voi olla vain venäläisten Georgiassa tai israelilaisten Palestiinassa aiheuttamien tuhojen ja niiden jälkeisen jälleenrakentamisen maksaminen. Meillä on oltava asianmukainen ulkopolitiikka.

Pyytäisin teitä, Jean-Pierre Jouyet, varmistamaan, että 8. päivänä, kun Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, Nicolas Sarkozy, vieraillee Moskovassa, hän välittäisi Euroopan unionissa noudattamiemme ja arvostamiemme periaatteiden johdonmukaisuuden yksinkertaiseksi takaamiseksi selvän varoituksen ja suoran ja uskottavan viestin siitä, että kansainvälisten sääntöjen ja oikeuden rikkomisesta sekä suvereenin valtion alueellisen koskemattomuuden loukkaamisesta joutuu maksamaan suhteillaan Euroopan unioniin. Tämä on tärkeää, sillä moisista toimista on oltava seurauksia, arvoisa puhemies, ja tässä on paljon kyseessä.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, tänä kesänä meitä on useaan otteeseen pyritty pakottamaan tiettyihin toimiin, mistä näiden murheellisten tapahtumien lisäksi on ollut kaksi välitöntä seurausta: ensiksi Puolan tukeman ohjustorjuntajärjestelmän lähes välitön hyväksyminen – vaikka se olisi suunnattu Irania vastaan, se on ongelma – ja toiseksi Euroopan unionin sitoutuminen Georgian jälleenrakentamisen rahoittamiseen, vaikka hyvin tiedämme, ettei ulkoasioita koskeva talousarvio salli tätä, sillä se on dramaattisesti alijäämäinen. Te sanoitte tämän, hyvä komission jäsen Ferrero-Waldner, ja olen samaa mieltä: meidän on löydettävä uusia rahoituslähteitä, sillä muuten emme kykene hoitamaan tätä tilannetta.

Mielestäni konfliktin laajeneminen on siksi estettävä. Ryhmäni, siis myös minä, kannattaa selkeitä, mutta tiukkoja suhteita Venäjään, erityisesti energia-asioissa, ihmisoikeuksissa ja kansainvälisen oikeuden asioissa. Vastustamme kuitenkin tiukasti paluuta kylmän sodan aikaan.

Haluaisin myös varoittaa niiden Euroopan unionin maiden kiireellisestä Natoon hyväksymisestä, jotka eivät vielä pysty antamaan riittäviä takeita. Kehotan puheenjohtajavaltio Ranskaa, jota onnittelten tämän kesän nopeista toimista, miettimään ajatusta Mustanmeren unionista Välimeren unionin tyyliin.

Lopuksi haluaisin sanoa itäisille kollegoilleni, erityisesti Baltian maissa, ettemme elä enää vuotta 1938 vaan vuotta 2008. Historia ei saa johtaa meitä harhaan.

(Puheenjohtaja keskeytti puhujan.)

Lydie Polfer (ALDE). – (FR) Arvoisa Bernard Kouchner, hyvät naiset ja herrat, tajusin tämän vuoden tammikuussa Etelä-Kaukasusta koskevaa mietintöä laatiessani rajoittamattoman asekilpailun vaarat ja korostin neuvostoajalta peräisin olevien konfliktien rauhanomaisen ratkaisun merkitystä. Ehdotimme kolme plus kolme -konferenssin järjestämistä, niin että mukana olisivat kolme Kaukasuksen maata sekä Euroopan unioni, Venäjä ja Yhdysvallat. Sen jälkeen olemme, kuten Marie Anne Isler muistutti, ehdottaneet samojen viisumioikeuksien myöntämistä georgialaisille ja abhasialaisille. Tiedämme nyt kaikki hyvin, mitä on tapahtunut – sotilaallinen toimi ja suhteeton vastareaktio – mutta totuus on, että kaksi maata, jotka sanoivat kunnioittavansa eurooppalaisia arvoja tullessaan Euroopan neuvoston jäseniksi, ovat rikkoneet näitä

periaatteita ja turvautuneet väkivaltaan. Tämä on sietämätöntä. Tämä on tuotava julki eikä sitä saa hetkessä unohtaa.

Euroopan unionilla on hyvät suhteet näihin molempiin maihin ja sen onkin oltava varovainen ja harkitsevainen, kun se pyrkii varmistamaan paluun järkevämpään politiikkaan näissä maissa. Siksi on tärkeää pysyä yhtenäisinä ja olen iloinen, että niin tehtiin ilman Lissabonin sopimustakin...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Puhemies. – (PL) Muistutan parlamentin jäseniä, että poliittiset ryhmät ovat päättäneet niille myönnetystä puheajasta. Te hyväksyitte minuutin pituiset puheenvuorot, hyvät naiset ja herrat, mikä edellyttää erittäin kurinalaisia puheenvuoroja. Siksi pyydän teitä ymmärtämään, että joudun keskeyttämään puhujia.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, tämän päivän Ossetia ja Abhasia ovat eilisen Kosovo. Yksikään hallitus, joka nyt vaatii rauhaa Georgiaan, ei voi kieltää omaa vastuutaan: tunnustamalla Kosovon Yhdysvallat ja useimmat unionin jäsenvaltiot saivat aikaan ennakkotapauksen, joka horjutti Kaukasuksen alueen vakautta. Laajentaessaan Naton aivan Venäjän rajoille asti Yhdysvallat on poliittisesti jopa enemmän kuin sotilaallisesti vastuussa Georgian kannustamisesta suorittamaan yllätyshyökkäys elokuun 7. ja 8. päivän välisenä yönä. Hyökätessään Etelä-Ossetiaan Tbilisi todella uskoi voivansa luottaa Yhdysvaltojen suojeluun, jopa sotilaalliseen suojeluun.

Kyseessä oli perusteeton hyökkäys, joka kohdistui siviileihin ja mitätöi jo ennestään erittäin herkat sopimukset. Venäläisten reaktiota oli jo etukäteen valmisteltu hyvin. Venäjä vain odotti tilaisuutta saattaakseen liikkeelle koko voimansa. Yksikään hallitus ei ole viaton tässä asiassa! Ainoa uhri on siviiliväestö riippumatta siitä, mille hallinnolle se on uskollinen. He joutuvat jättämään kotinsa ja heihin kohdistuu kaikenlaista väkivaltaa.

Kyseessä on sota, jossa paikallisten johtajien nationalistiset pyrkimykset peittyvät suurvaltojen riiteltyyn energiavaroista: konfliktin todellinen syy ovat Keski-Aasiasta länteen kulkevat kaasu- ja öljyputket. Molemmat reitit – Turkin kautta Välimerelle ja Georgiasta Ukrainan läpi Puolaan – kulkevat Kaukasuksen kautta. Ei Yhdysvallat sattumalta pyytäneet Puolaa suuntaamaan ohjuksensa erityisesti itään.

Euroopan on pyrittävä rauhanomaiseen ratkaisuun ja vaadittava venäläisten joukkojen vetämistä pois Georgian alueelta ja alueen kansoille itsemääräämisoikeutta. EU:n on ennen kaikkea autettava pakolaisia ja pidättäytyttävä poliittisista toimista, jotka voivat pahentaa tilannetta entisestään. Georgian liittyminen Natoon on torjuttava, Yhdysvaltojen laivastoa olisi kehotettava vetäytymään Mustaltamereltä ja Puolaa pyydyttävä hylkäämään Yhdysvaltojen ohjusten sijoittaminen. On varmistettava, ettei apuamme käytetä aseiden ostamiseen ja ettei pakolaisia käytetä konfliktin osapuolten sodankäyntivälineinä.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, monet puhujat, aina neuvoston puheenjohtajasta, Bernard Kouchnerista alkaen, valittavat sitä, että Venäjä tunnusti Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden. Tämä päätös on epäilemättä johtanut vakaviin seurauksiin Kaukasuksen maissa ja Euroopassa ja vastaisuudessa ehkä myös Venäjällä. Tämä johtuu siitä, että Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden tunnustaminen antaa kimmokkeen Pohjois-Ossetialle, Tšetšerialle, Ingušialle, Dagestanille ja muille alueille, jotka nykyään ovat osa Venäjän federaatiota.

Kaukasuksella, Tiibetissä, Afrikassa ja muualla on haasteena tasapainon löytäminen tiettyjen kansojen autonomiapyrkimysten ja rajojen loukkaamattomuuden välillä. Ilman tällaista loukkaamattomuutta rauha, johon todelliset isänmaanystävätkin pyrkivät, voisi olla vakavasti uhattuna.

Kyllä me eurooppalaisetkin otamme vastaan arvostelua. On puhuttu kansainvälisten rajojen kunnioittamisesta, mutta loimme ennakkotapauksen Kosovossa, sanoipa Bernard Kouchner mitä tahansa. Ei ole järkevää puhua kansainvälisestä päätöksestä Kosovon kohdalla, sillä YK ei koskaan antanut lupaa sodan käynnistämiseksi Serbiaa vastaan.

Venäjä on vetäytynyt Itä-Euroopasta, jossa vielä jokin aika sitten vallitsi armoton kommunistinen diktatuuri. Se on vetäytynyt Baltian maista, Ukrainasta ja Keski-Aasian tasavalloista. Mitä enemmän se on vetäytynyt, sitä enemmän se on joutunut saarroksiin. Varsovan liitto on hajonnut, muttemme ole reagoineet siihen mitenkään muuten kuin laajentamalla Natoa loputtomiin. Nyt korjaamme siitä satoa!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa tästä saavutuksesta. Mielestäni olemme kulkeneet pitkän matkan Euroopan Irakia koskevasta kannasta sen nykyiseen asennoitumiseen Kaukasuksen kriisiin. Onnitteluni. Puheenjohtajavaltion ansiosta unionista on tullut Washingtonia tehokkaampi ja nokkelampi. Tämä kaikki on myönteistä, mutta

kysymyksiäkin vielä on: ensiksi kuinka onnistumme minimoimaan väestön kärsimykset; toiseksi miten onnistumme varmistamaan, että Venäjä noudattaa sääntöjä ja mikä strategia meidän olisi pitkällä aikavälillä omaksuttava suhteissamme Venäjään?

(EN) Olen tyytyväinen neuvoston toimenpiteisiin ja tekstiin, kohtalaisen optimistinen ja tyytyväinen. Siinä ovat kaikki tuomitsemisen ja toiminnan pääseikat, mukaan lukien anteliaampi tarjous yhteisön avusta ja mahdollisesta ETPP:n operaatiosta. Haluaisin kuitenkin sanoa puheenjohtajavaltiolle, että nämä ovat vasta alkupaloja.

(FR) Ne ovat vasta alkupaloja tai alkuruoka. Odotamme pääruokaa eli rauhaa ja vakautta alueelle ja Euroopan unionin pitkän aikavälin Kaukasuksen strategiaa.

(EN) Meidän on tehtävä kaikkemme saadaksemme Venäjä ymmärtämään, että se voi valita: joko yhteistyön EU:n kanssa vastuullisena kumppanina, joka vastaa velvoitteistaan ja sitoumuksistaan ja noudattaa täysimääräisesti Sarkozyn kuuden kohdan suunnitelmaa, tai kansainvälisen yhteisön tuomion, mikä voi johtaa syrjäytymiseen ja jopa eristäytymiseen, johon voi tarvittaessa liittyä asianmukaisia toimenpiteitä.

Mekin unionissa voimme valita – voimme joko tyytyä sanoihin ja välttää toimenpiteitä, jotka Venäjä ymmärtäisi, tai tarkistaa tarvittaessa Venäjän politiikkaamme ja tehdä selväksi, että voimme olla tiukkoja ja kohteliaita siinä tapauksessa, ettei Venäjä noudata sääntöjä, joita odotamme...

(Puheenjohtaja keskeytti puhujan.)

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvä Bernard Kouchner, Venäjän toimet liittyvät entisen Neuvostoliiton imperialistisen politiikan palauttamispyrkimyksiin. Niillä pyritään pakottamaan muut hyväksymään Venäjän oma poliittinen näkemys itsenäisestä valtiosta. Miten Euroopan olisi reagoitava?

Mielestäni meidän olisi aivan aluksi alettava yhtenäisinä käsitellä Venäjää ja tehtävä riittävän selväksi, ettei paluu vaikutuspiirien politiikkaan tule kuuloonkaan. Paluuta imperialistisen politiikkaan ei ole, entisiä toimia ei voi toistaa eikä palata voiman käyttöön kansainvälisissä suhteissa. Meidän on oltava yhtenäisiä välittäessämme tämän viestin Venäjälle ja tehtävä se selvällä ja yksiselitteisellä tavalla. Meidän on tehtävä aivan selväksi Venäjälle, etteivät hyökkäykset kannata.

Toiseksi unionin on käynnistettävä kahdenlaiset pitkän aikavälin toimet. Ensimmäisessä toimessa vähennettäisiin jyrkästi unionin riippuvuutta Venäjän energiasta. En halua, että Venäjä alkaa kiristää meitä kaasulla tai öljyllä, ja olen varma, että näin ajattelevat kaikki tässä istuntosalissa. Emme halua saattaa poliittista toimintaamme ja periaatteitamme ja arvojemme puolustamista riippuvaisiksi kaasun tai öljyn toimituksista.

Toinen toimintatyyppi on luonteeltaan strateginen ja koskee tarjouksen tekemistä valtioille, jotka aikoinaan kuuluivat Neuvostoliittoon. Tämä ei koske ainoastaan Georgiaa, vaan myös ja erityisesti Ukrainaa ja muita maita. Tarjouksemme on varmasti houkuttelevampi kuin Venäjän ehdotukset. Olen iloinen, kun nämä näkemykset on esitetty neuvoston tämänpäiväisissä päätelmissä, ja mielestäni tämä on oikea tulevan toiminnan suunta.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen varma siitä, että me kaikki toivoimme ja uneksimme, että Venäjä alkaisi kehittyä, demokratisoitua ja noudattaa tiettyjä periaatteita, jotka ovat myös Euroopan unionin perustana. Nyt nämä toiveet ja unelmat on unohdettava. Nykyinen tilanne on aivan toinen. Olen tyytyväinen kannanottoon, jossa todetaan, että kumppanuussopimuksen ja EU:n ja Venäjän huippukokouksen toteuttamista lykätään, kunnes Venäjä täyttää allekirjoitetuissa asiakirjoissa tekemänsä sitoumukset. Lisäksi lykkäämisen pitäisi kestää kauemmin, ja meidän olisi unionissa mietittävä, millaiset suhteet haluamme Venäjään. Voimmeko todella edelleen puhua Venäjän kanssa yhteisestä turvallisuusalueesta? Voimmeko todella katsoa Venäjän olevan strateginen kumppanimme, kun sen arvot poikkeavat niin jyrkästi omistamme?

Haluaisin seuraavaksi tuoda esiin toisen seikan, nimittäin energiavarmuutemme. Antaakseni esimerkin totean, että korostamme Nabucco-putken merkitystä. Siitä on tullut mantra. Nyt on edettävä puheita pidemmälle ja myönnettävä rahoitusta tälle hankkeelle.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, neuvosto teki oikein lähettäessään tänään erittäin selvän viestin Moskovaan, nimittäin, että me eurooppalaiset kunnioitamme kansojen oikeuksia emmekä uhraa niitä geopolittisten liittymien tai sopimusten hyväksi. Lisäksi meillä on moraalinen velvollisuus omia kansojamme kohtaan, erityisesti niitä kohtaan, jotka elivät usean vuosikymmenen ajan neuvostoimperialismin ikeen alla, puolustaa näitä vapauden periaatteita.

Kuitenkin myös ne – kuten esimerkiksi Italian pääministeri Berlusconi – jotka pitivät auki kanavaa Moskovaan, toimivat oikein selvittäessään eurooppalaista ajattelutapaa ja varoittaessaan kylmän sodan paluun riskeistä, jotka eivät liity pelkästään poliittisiin näkemyksiin, vaan myös taloudellisiin ja poliittisiin näkemyksiin, mutta myös ja ennen kaikkea historiallisiin näkemyksiin, joihin kuuluu ajan myötä suunnitelma, jonka mukaan Venäjä voi kuulua Eurooppaan tai joutua siitä lopullisesti poissuljetuksi.

Siksi on hyvin tärkeää käynnistää vuoropuhelu ja pitää sitä yllä. Eurooppa ja Euroopan kansat eivät halua kylmää sotaa, sillä se muistuttaa meitä kuolemasta ja vainoista...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tämä päätöslauselma on myönteisin saavutus tulitaukosopimuksen jälkeen ja siinä on esitetty useimmat vaatimukset, jotka Elmar Brok ja minä toimme esiin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta vierailtuamme Georgiassa. Se ei kuitenkaan riitä.

Euroopan unionin on vielä tehtävä osuutensa ja säilytettävä uskottavuutensa. Päätöslauselmaa on seurattava määrätietoiset yhteiset toimet, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner tänään totesi rohkaisevassa lausunnossaan. Meidän on pantava tämä päätöslauselma täytäntöön viimeistä pilkkua ja pistettä myöten samalla tavalla kuin vaadimme Venäjää noudattamaan täysimääräisesti, viimeistä pilkkua ja pistettä myöten, kuuden kohdan suunnitelmaa.

Lisäksi olemme viime viikkoina nähneet, miten tärkeä Euroopan unioni on ja voi olla, mutta olemme myös nähneet heikkoutemme ja ymmärtäneet, miten toimia – myös ennalta ehkäisevästi – niiden korjaamiseksi. Kyllä vain. Voimme olla välittäjiä, mutta jos niin haluamme, meillä on oltava unionin yhteinen ulkopoliittikka, ennakoiva ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikka. Olemme viime viikkoina myös kipeästi tunteneet yhteisen kannan puuttumisen – itse asiassa poliittisen tahdon puuttumisen yhteisen kannan saavuttamiseksi – ja yhä edelleen yhteisen päätöksen puuttumisen. Lissabonin sopimuksen puuttuminen heikentää meitä.

Jälleenrakentaminen ei riitä. Meidän on investoitava näiden maiden itsenäisyyteen ja kitkettävä nationalismiin kasvupohja. EU:n sitoutuminen on paljon tärkeämpää kuin mahdollinen jäsenyys Natossa.

Hyvä komission jäsen, sanoitte hyvin kaunopuheisesti, ettei ”entisiä liikesuhteita” Venäjään enää voida pitää yllä ja että politiikkaamme on arvioitava uudelleen. On investoitava taloudelliseen, demokraattiseen, sosiaaliseen ja koulutuksen vakauteen. Kyse ei ole pelkästään rahasta. Meidän on myös laajennettava naapurisuuspolitiikkaamme ja käynnistettävä sellaisia käytännön hankkeita, joita tänään mainitsittekin. Jäämme odottamaan niitä.

Adrian Severin (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, tärkein ongelmamme ei liity sen toteamiseen, kuka on oikeassa ja kuka väärässä; kuka on hyökkääjä ja kuka uhri; mikä on suvereeni oikeus ja mikä suhteeton reaktio. Todellinen ongelma on siinä, ettei meillä ole todellisia keinoja pakottaa *status quo ante* -tilaa ja harjoittaa tehokasta painostusta Venäjän kaltaista maata kohtaan, jotta se tarkistaisi tiettyä politiikkaansa. Lisäksi emme voi vaatia Venäjää noudattamaan kansainvälistä oikeutta, jota itse olemme jo aiemmin rikkoneet.

Maailma, jossa jokainen kriisi ratkaistaan omalla tavallaan, ei ole järjestyksen vaan epäjärjestyksen maailma. Ei edessämme nyt ole uusi kylmä sota, vaan yksinapaisen järjestyksen päättymisen. Kyseessä on geopolittinen yhteenotto maailman tasolla ja se tapahtuu sääntelemättömässä kansainvälisessä ympäristössä, jossa hallitsevat yksipuoliset tahot. Kun yksinapainen järjestys päättyy eikä moninapainen järjestys vielä ole alkanut, anarkia ja voimakkaamman säännöt hallitsevat.

Ainoa järkevä asia, mitä voimme tehdä, on järjestää kansainvälinen turvallisuus- ja yhteistyökokous, johon osallistuvat kaikki kansainväliset ja alueelliset toimijat yhdessä paikallisten toimijoiden kanssa ja jossa neuvoteltaisiin ja määriteltäisiin ja asetettaisiin kansainvälisissä suhteissa noudatettavat kansainvälisen oikeuden periaatteet, kansainvälisten järjestöjen asema ja valta, menettely, jota käytettäisiin paikallisissa kriiseissä, ja turvatakeiden järjestelmä, joka vastaisi aikamme erityisiä mahdollisuuksia, haasteita ja vaaroja. Samaan aikaan meidän on vauhditettava taloudellisen yhdentymisen prosessia, poliittista liittoutumista ja institutionaalista lähentymistä itäisiin naapureihimme, Ukrainaan ja Moldovaan muun muassa. Toivottavasti Euroopan unioni pystyy täyttämään nämä odotukset.

(Suosionosoituksia)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Olemme jo puhuneet täällä tänään tarpeesta lähettää kansainväliset rauhanturvaajat ja siviilivaltuuskunnat Georgiaan. Etelä-Kaukasuksen valtuuskunnan jäsenenä tuen tätä täydestä sydäimestä

sitäkin suuremmalla syyllä, kun kiinnitin kevään alussa tältä korokkeelta puhuessani huomiota näiden toimenpiteiden kiireelliseen tarpeeseen.

Historian myötä monet maistamme ovat tulleet etnisesti monimuotoisiksi, niin Georgiakin. Olen huolissani tilanteen vakavoitumisen mahdollisuudesta. Erityisesti, kun Venäjä muutama päivä sitten tunnusti Abhasian ja Etelä-Ossetian. Tätä aihetta jatkaakseen Pohjois-Ossetian väestöministeri puhui Etelä- ja Pohjois-Ossetiassa vallitsevasta Venäjän laista, toisin sanoen Etelä-Ossetian siirtymisestä osaksi Venäjää.

Monien maiden mielestä tässä joutuu vastakkain kaksi kansainvälisen oikeuden peruskiveä: kansallinen itsemäärääminen ja alueellinen koskemattomuus. Tiedämme, että lähtökohtanamme on oltava Helsingin päätössiakirja, mutta haluaisin kysyä neuvostolta, "Mitä aiomme tehdä estääksemme suvereenin valtion alueellisen koskemattomuuden loukkaamisen?"

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvoston päätelmää voitaisiin kuvata joko puolittain tyhjäksi lasiksi tai puolittain täydeksi lasiksi. Tärkeintä on, että sopimukseen päästiin ja että unioni pysyi yhtenäisenä. Olen kuitenkin pettynyt siihen, ettei neuvoston yhteisessä kannassa mennä tarpeeksi pitkälle. Siitä puuttuu se, mitä useimmat täällä puhuneet olisivat toivoneet.

Venäjän hyökätessä Georgiaan, venäläiset viestimet raportoivat siitä, miten pääministeri Putin ehti matkustaa Siperiaan ja tyynnyttää tiikerin, joka uhkasi paikallista väestöä. Tämä tapahtuma on hyvä esimerkki Venäjän käyttäytymisestä ja sen tavasta suhtautua Eurooppaan. Moskova ei kuitenkaan ole aivan kokonaan vastuussa eurooppalaisen tiikerin tyynnyttämisestä. Miten tässä yhteydessä olisi arvioitava Nord Streamin ja South Streamin hankkeita ja tukea, jota tietyt unionin jäsenvaltiot ovat niille antaneet? Solidaarisuuden puute ja hyökkääjälle alistuminen rohkaisee aina hyökkääjää. Tämä pätee erityisesti silloin, kun tietyt kumppanit joutuvat maksamaan toisten nauttimista eduista. Nykyiset lausunnot unionin yhtenäisyydestä Venäjän suhteen, itäisen kumppanuuden korostaminen ja muut lausunnot ovat varmaankin kannustavia. Jos kuitenkin tyydymme pelkkiin sanoihin, hyökkääjä voi taas iskeä.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin poimia muutamia käytännön kohtia tämän päivän keskustelusta. Aluksi haluaisin kiittää Ranskan ministeriä rohkeudesta esittää muutamia erittäin tärkeitä vaatimuksia täällä parlamentissa.

Tuen täysin kaikkea, mitä Ranskan ministeri sanoi. Yhdyn aivan kaikkeen. En toista hänen sanojaan, sillä huomisen lehdet ovat varmasti täynnä hänen täällä tänään esittämiään toteamuksia, mutta haluan sanoa, että Euroopan unionin puheenjohtajavaltion esittämä kanta on hyvin voimakas ja hyvin tarkka.

Halusin tällä sanoa, että mielestäni Euroopan unionissa on tapahtunut laadullinen muutos: voimme täällä istuntosalissa puhua mistä vain haluamme, mutta me emme tee EU:n ulkopoliittikkaa eikä meillä ole valtuuksia puuttua siihen. Vain Eurooppa-neuvostolla on nämä valtuudet.

Eurooppa-neuvosto – sen perusteella, mitä tänä lyhyenä aikanani olen voinut parlamentissa havaita – on osoittanut, mihin unioni kykenee: laadulliseen muutokseen. Eurooppa-neuvosto on nyt osoittanut, että Euroopan unioni on todella olemassa, vaikkei Lissabonin sopimus vielä olekaan voimassa, ja että EU kykenee käsittelemään erittäin tärkeitä asioita.

Haluaisin myös kertoa arvostavani suuresti Ranskan puheenjohtajakauden saavutuksia, jotka presidentti Sarkozy on tässä kriisissä saanut aikaan, samoin kuin liittokansleri Merkel ja pääministeri Berlusconi. Mielestäni yhtenäinen reaktio merkitsee enemmän kuin Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin kommentit. Hän on tänään saattanut palata samalle linjalle muiden kanssa, mutta aiemmin lehdistölle annetut lausunnot eivät todella olleet aiheellisia.

Mielestäni, ja tähän päätän, laadullinen muutos on seuraava: Euroopan unioni on olemassa! On oltava varovaisia hyväksyttäessä uusia jäseniä Natoon ja unioniin. Katsokaamme ensin, mihin kaikki johtaa. Ranskan ministeri on aivan oikeassa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät naiset ja herrat, haluaisin aivan ensiksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskan nopeutta ja tehokkuutta aselevon aikaansaamisessa konfliktin osapuolten välille. Kuuden kohdan suunnitelma on nyt toteutettava, ja näin ollen Venäjän joukot on tietysti vedettävä asemiin, joissa ne olivat ennen konfliktin puhkeamista. Georgian tilanne ei kuitenkaan ole erillinen, sillä siihen liittyy koko joukko konflikteja ja ongelmia ympäri Etelä-Kaukasusta. Siksi Euroopan unionin on oltava paljon tehokkaammin ja voimakkaammin läsnä koko itäisen Välimeren ja Taka-Kaukasian alueella. Toisin sanoen politiikkamme itäistä ulottuvuutta on vahvistettava ja meidän on lähennyttävä naapureitamme todellisin toimenpitein.

Koska tulen maasta, joka ei ole ratifioinut Lissabonin sopimusta, haluaisin pyytää Tšekin, Ruotsin ja tietysti Irlannin hallituksia tekemään lujasti töitä tämän asiakirjan ratifioinnin hyväksi, sillä se on edellytys yhtenäisemmälle ja tehokkaammalle yhteiselle ulko- ja turvallisuuspolitiikalle, jonka yhteydessä voimme vastata haasteisiin, niihinkin, joita tulee idästä ja Venäjältä, ja ratkaista ongelmat.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Tänäpä on toisen maailmansodan puhkeamisen vuosipäivä. Tätä sotaa edelsi Neuvostoliiton ja Saksan salainen sopimus sekä Länsi-Euroopan maiden noudattama sovittelupolitiikka. Vuonna 1939 uskottiin lapsellisesti, että uhraamalla tietyt pienemmät valtiot saataisiin hyökkääjä tyydytetyksi.

Muistutan tästä Georgian sodan vuoksi. Georgia on ensimmäinen kohde hyökkäyksissä, joita nyky-Venäjä tekee Neuvostoliitolta perityin imperialistisin tavoittein. Venäjä käyttää Georgiaa koekenttänä nähdäkseen, miten paljon unionin jäsenvaltiot ovat valmiita suvaitsemaan. Se ei usko näiden pysyvän lujina. Aseellisissa konfliktissa Euroopan parlamentti ei saa täyttää Venäjän odotuksia. Meidän on omaksuttava yhteinen, yksiselitteinen ja määrätietoinen asenne. Georgialla on oikeus luottaa diplomaattiseen ja aineelliseen tukeemme. Euroopan parlamentin olisi lähetettävä omat tarkkailijansa Georgiaan ottamaan selvää etnistä puhdistusta koskevista tiedoista. Meidän on tehtävä voitavamme konfliktin laajenemisen torjumiseksi ja historian toistumisen estämiseksi.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, edessämme on ”historian lopun” paradigman luhistuminen, jonka pitäisi merkitä myös toiveikkaan ajattelemisen aikakauden loppua, kun puhumalla saatu rauha korvataan voimalla ja solidaarisuudella saatavalla rauhalla.

Venäjä on joutunut epävakaiden ja arvaamattomien valtioiden joukkoon. Sitä ei voida enää pitää luotettavana kumppanina eikä se selvästikään jaa yhteisiä arvojamme. Valloittamalla Georgian se on haastanut kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän perusteet ja pyrkinyt korvaamaan ne mallilla ”voima on oikeutta”.

Nyt kaikki riippuu EU:n toimista – ei vain EU:n reaktioista. Tavanomaisten välien jäädyttäminen johtaa konkreettiseen etenemiseen, sillä Venäjä ymmärtää asian vain, jos toimimme.

Ehdotan seuraavia toimenpiteitä: ensiksi aidot kansainväliset rauhanturvajoukot – Venäjä ei voi toimia sekä rauhanturvaajana että hyökkääjänä. Toiseksi kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävien neuvottelujen jäädyttäminen; kolmanneksi Nord Streamin ja South Streamin hankkeiden lykkääminen; neljänneksi viisumihelpotusten jäädyttäminen ja viidenneksi Sotšin olympialaisten peruuttaminen.

Jollei tehdä mitään konkreettista, Venäjä ei koskaan päästä Georgiaa otteestaan vaan noudattaa samaa mallia muuallakin. Demokraattisen yhteisön painopisteen on oltava tiukkojen rajojen asettamisessa. Tänäpä joudumme vastaamaan samaan moraaliseen haasteeseen. Jollemme me vastaa, kuka sen tekee? Jollemme tee sitä nyt, milloin sitten?

(Suosionosoituksia)

Katrin Saks (PSE). – (ET) Keväällä Georgian vaalien aikaan tapasin Gorissa georgialaisen naisen, joka oli joutunut pakenemaan Abhasiaan 15 vuotta aiemmin. Tänäpä hän on toista kertaa pakolaisena omassa maassaan. Mikä tragedia!

Traagista on myös, että tänäpä täällä istuntosalissa meillä on niin paljon toisistaan poikkeavia tulkintoja siitä, mitä tapahtui, ja siksi mielestäni on erityisen tärkeää, että ennen kaikkea lähetetään Georgiaan riippumaton tutkintakomissio, kansainvälinen tutkintakomissio ottamaan selvää siitä, mitä todella tapahtui.

Konflikti ei ole georgialaisten ja ossetialaisten välinen eikä se alkanut 8. elokuuta. Se ei ole vain Venäjän ja Georgian välinen konflikti, se on arvojen välinen konflikti ja koskee meitä kaikkia.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni on syytä onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa, presidentti Sarkozya ja Bernard Kouchneria, joka on paikalla tänäpä, ei vain siitä, että he ovat omaksuneet tässä kriisissä tiukan asenteen Venäjään, vaan myös siitä, että he ovat onnistuneet säilyttämään Euroopan unionin yhtenäisyyden, joka valitettavasti puuttui vuonna 2003.

Yhdyn niiden näkemyksiin, jotka sanoivat, ettei tämä asia, joka tosin on vakava, koske ainoastaan Georgiaa ja tämän maan laitonta miehitystä ja valloitusta. Haluaisin sanoa komission jäsenelle, että tässä on kyse myös EU:n ja Venäjän suhteista. Asian ytimessä ovat niin kutsutut yhteiset arvomme, jotka jaamme. Minun on henkilökohtaisesti vaikea ymmärtää, mitkä yhteiset arvot minulla on sellaisen maan kanssa, joka turvautuu

voimankäyttöön, sotilaalliseen hyökkäykseen ja sotapropagandaan ja syyttää miehitettyä maata valloittajaksi ja hyökkääjäksi.

Näyttää siltä, että kumppanuus- ja yhteistyösopimus jäädytetään joksikin aikaa, jollei Venäjä vedä pois joukkojaan. Nyt onkin kysyttävä, mitä teemme, jos Venäjä kieltäytyykin vetämästä joukkojaan. Meitä kehoitetaan vuoropuheluun, mutta millaista vuoropuhelua voidaan käydä kumppanin kanssa, joka ei kunnioita niitä arvoja, joita me pyrimme puolustamaan ja tukemaan?

Minusta näyttää siltä, että historian kannalta tarkastellen haluamme sopusointuiset suhteet Venäjään, muttemme kuitenkaan sellaiseen hintaan, että luovumme arvostamistamme arvoista. Kannatan Tunne Kelamia ja muita, kun he toteavat, että Venäjälle on jo aiheutunut seurauksia, kun sen markkinoille on jätetty tekemästä laajoja investointeja, sillä kansainväliset sijoittajat pitävät Venäjää nyt epävarmana investoinnin kohteena. Nord Streamin ja South Streamin hankkeita on myös tarkasteltava uudelleen. Emme voi vain jatkaa niitä, ikään kuin Venäjän monopoliasema energian toimituksissa olisi aivan normaalia. Myös Sotšin talviolympialaisia on tarkasteltava uudelleen. Ei voida ajatella olympialaisaselepoa.

Venäläiset tunnustavat seuraukset vain, jos toimimme määrätietoisesti emmekä pelkästään seuraa heidän työjärjestyttään.

(Suosionosoituksia)

Raimon Obiols i Germà (PSE). – (ES) Haluaisin sanoa nopeasti pari asiaa. Ensiksi olen mielestäni oikeassa todetessani, että Jean-Pierre Jouyet aiemmin valitti lehdistössä Yhdysvaltojen konservatiivien tai tiettyjen konservatiivitahojen vaikutusvaltaa Irlannin kansanäänestyksessä, jossa äänestettiin ”ei”. Uskon, että nyt me kaikki kadumme uuskolonialistisen politiikan ylistystä Kaukasuksen kriisissä. Tässä asiassa monet voidaan katsoa vastuullisiksi.

Tbilisi on vastuussa käsittämättömästä päätöksestä käynnistää sotilaalliset toimet. Moskova on vastuussa päätöksestä reagoida raakalaismaisesti ja suhteettomasti. Washington, jossa presidentti on onneksi vaihtumassa, on vastuussa jännitteen lietsomisesta vuosien ajan tällä alueella.

Toiseksi mielestäni Euroopalla on perusvastuu, jota ei täytetä vain rakentamalla, ei pehmein ottein eikä kovin ottein, vaan poliittisella voimalla, joka edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden hallitusten yhtenäisyyttä.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Venäjän valtaapitävät ovat jo vuosien ajan lietsoneet jännitystä Georgiassa, mikä on johtanut lyhyeen, mutta tuhoisaan sotaan. Venäjän sotavoimat ovat rikkoneet kansainvälistä oikeutta ja valloittaneet suvereenin valtion alueen. Kreml on kruunannut tämän prosessin tunnustamalla kahden separatistisen maakunnan itsenäisyyden. Tämä on avannut uuden ulottuvuuden kansainvälisessä politiikassa. Tilanne on vaarallinen, osittain Venäjän rajavaltioiden kannalta ja osittain siksi, että Putin miehineen on luonut itselleen vaarallisen ennakkotapauksen.

Miksi kansainvälisen yhteisön on oltava yhtenäinen? Venäläiset poliitikot ovat nyt pysähdyksissä ja umpikujassa, joten meidän on käytettävä tilannetta hyväksemme. EU:n on painostettava puolueettomien kansainvälisten rauhanturvaajien lähettämiseksi, jotta korvattaisiin uskottavuutensa ja auktoriteettinsa menettäneet rauhanturvaajat. Meidän olisi tarkistettava venäläisten viisumin saamisen helpottamista ja samaan aikaan olisi vihdoinkin helpotettava Georgialle asetettuja viisumivaatimuksia. Georgia on erottamaton osa naapuruuspolitiikkaamme, ja meillä on velvollisuus varmistaa mahdollisimman suuri tuki maan jälleenrakentamiselle. Suuret kiitokset.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Saakašvilin seikkailu perustuu anteeksiantamattomaan virhearvioon: nimittäin siihen, etteivät venäläiset reagoisi sotilaalliseen hyökkäykseen, sillä sotilaallinen hyökkäyshän tehtiin.

Venäjä ei ole enää sama kuin vuonna 2000 eikä se enää vetäydy taktisesti eikä strategisesti. Aivan ensiksi on kohdattava tosiasiat: tämä virhe on vahingoittanut vakavasti Eurooppaa ja sen yhtenäisyyttä. Emme saa antaa sen toistua emmekä voi sallia kenenkään pakottavan meitä toistamaan sitä. Tietyt tahot ajattelevat, että Ukrainan ja Georgian liittymistä Natoon olisi vauhditettava, mutta haluaisin pyytää näin ajattelevia miettimään tarkkaan, sillä tällainen päätös ei suinkaan lisää turvallisuuttamme, päinvastoin se vahingoittaisi sitä. Tiedämme hyvin, että Venäjä reagoisi siihen, jollei samoin toimenpitein, niin varmasti vastatoimin. Olisimme pian vaarassa joutua vakavampaan kriisiin kuin elokuussa, esimerkiksi Ukrainassa, joka on keskellä Eurooppaa. Järkevyyden vuoksi olisi tehtävä uudet laskelmat, sillä erehdyimme, ja olisi käynnistettävä neuvottelut Venäjän kanssa vastavuoroisuuden perustalta...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - *(EN)*Arvoisa puhemies, toissapäivänä keskustelin pitkään lounaalla Euroopan viisaimpiin ihmisiin kuuluvan Otto von Habsburgin kanssa. Hän totesi, että hänen laajojen tietojensa mukaan Euroopan hallitukset ovat olleet erittäin korruptoituneita ja että Venäjän tiedetään hyvin käyttävän salaista asettaan – lahjontaa – länttä vastaan. Neuvoston kokouksessa tänään saatettiin hieman valaista tätä eurooppalaisen politiikan synkkää puolta.

Jolleivät neuvosto ja parlamentti, joka on Euroopan poliittisen tietoisuuden viimeinen linnake, vaadi Venäjän miehitysjoukkojen välitöntä vetäytymistä Potista ja miehittäjän perustamilta puskurivyöhykkeiltä, hiipuvaa Eurooppamme väijyy poliittinen tuho. Venäläiset ja ossetialaiset salakuljettajat tarvitsevat noita seutuja eniten estääkseen Georgiaa saamasta valvontaansa Ossetian nukkehallituksen ja edelleen itsenäisen Georgian sisäistä rajaa. Ajatus siitä, että miehittäjän annettaisiin rakentaa linnoituksiaan EU:n ja Venäjän marraskuussa pidettävään huippukokoukseen saakka, on täysin väärä ja osoittaa Otto von Habsburgin olevan todennäköisesti oikeassa.

(Suosionosoituksia)

Pierre Pribetich (PSE). - *(FR)* Arvoisa puhemies, tarkkaa ja määrätietoista kantaamme odotetaan innokkaasti. Yhdysvallat ei voi venäläisten toiveiden vuoksi ja käynnissä olevan vaalikampanjan vuoksi toimia katalysaattorina globaalissa poliittisessä tilanteessa tällä unionin naapurialueella.

Meillä on nyt Euroopan unionina historiallinen tilaisuus rakentaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja kehittää unionia siinä saatujen saavutusten ja kokemusten kautta. Tätä tilaisuutta ei saa menettää. Välttämättömät tuomitsemiset eivät tarjoa ratkaisuja. Vaikka Pandoran lipas avattiin Kosovossa kansainvälisen oikeuden vastaisella tunnustamisella, palauttakaamme kansainvälinen oikeus ja ihmisoikeudet ratkaisun perustaksi.

Olkaamme lujia ja toimikaamme poliittisesti. Omaksukaamme Venäjään selvä, yhteinen ja tiukka asenne, jolla pyritään löytämään ratkaisu ja kumppanuus, sillä meidän on oltava järkeviä kaikessa, mikä liittyy Venäjään vuonna 2008.

Ehdottakaamme Euroopan unionin suojeluksessa järjestettävää alueellista kokousta tilanteen ratkaisemiseksi ja kumppanuuksien tulevaisuuden turvaamiseksi. Euroopan unionin määrätietoisella yhtenäisyydellä pystymme minimoimaan nationalismin myrkyn, joka väistämättä aina johtaa sotaan.

Urszula Gacek (PPE-DE). - *(PL)* Arvoisa puhemies, neuvosto pääsi tänään sopimukseen Venäjästä. Tätä voidaan pitää eräänlaisena menestyksenä, vaikka monet olivat pettyneitä, koska Venäjää kohdeltiin niin lempeästi. Nyt on odotettava Venäjän reaktiota. Epäilemättä venäläinen lehdistö lainaa keskustelumme niitä osia, joissa neuvoston edustajat ja tietyt parlamentin jäsenet syyttivät Georgiaa. Julkisesti Moskova arvostelee voimakkaasti neuvoston kantaa, mutta on salaa tyytyväinen.

Haluaisin sanoa Moskovan vallanpitäjille: älkää iloitko ennaikaisesti. Euroopassa teitä ei enää pidetä luotettavana kumppanina, joka pitää sanansa ja noudattaa kansainvälistä oikeutta. Euroopassa harkitaan vakavasti, voidaanko täällä olla riippuvaisia Venäjän öljystä ja kaasusta. Euroopassa teitä ei tänään kohdeltu liian ankarasti, mutta kannattajienne rivit ovat tuntuvasti harvenneet.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - *(HU)* Olemme täysin samaa mieltä siitä, että Venäjä on tuomittava kansalaisuuden myöntämisestä, ja se olisi tuomittava liioitellusta sotilaallisesta asenteestaan sekä Abhasian ja Ossetian tunnustamisesta. Samanaikaisesti olisi tuomittava myös Georgia, sillä maan johdon olisi pitänyt tuntea oma geostrateginen tilansa tässä menettelyssä. Samaan aikaan olemme yhtä mieltä siitä, että rauhanturvajoukkoja tarvitaan, muttemme keskustelee siitä, mikä voisi olla perustana kestäväille ratkaisulle, ja se voisi olla vain laajan autonomian myöntäminen Abhasialle ja Etelä-Ossetialle Ahtisaaren suunnitelman mukaisesti. Emme keskustelee vähemmistöistä, joita asia koskee. Keskustelemme kaikesta muusta. Niinpä minusta tuntuukin, ettei tässä ole jäänyt vain konflikti, vaan monessa suhteessa myös ajattelumme. Ongelmaan olisi löydettävä kauaskantoinen ratkaisu.

Erik Meijer (GUE/NGL). - *(NL)* Arvoisa puhemies, suurin osa huomiosta on kiinnitetty Venäjän sotilaalliseen välintuloon Georgiassa. Mahdollinen rypälepommien käyttö ja kiistanalaisen alueen ulkopuolisen sataman miehitys ovat herättäneet vain suuttumusta.

Tämä ei mielestäni päde Etelä-Ossetian ja Abhasian suojelemiseen. Neuvostoliiton hajottua nämä alueet eivät ole käytännössä kuuluneet Georgiaan. Useimmat näiden kahden pienen valtion asukkaat eivät missään tapauksessa halua kuulua Georgiaan, aivan samoin kuin useimmat Kosovon asukkaat eivät missään

tapauksessa halua kuulua Serbiaan. Heistä tulisi valitettavasti näissä maissa toisen luokan kansalaisia. Yhdenvertaiset oikeudet ja demokratia ovat näille ihmisille mahdollisia vain, jos heidän irtautumisestaan emämaasta ei enää kiistellä ja heille taataan, ettei ulkopuolelta hyökätä heidän kimppuunsa sotilaallisesti.

Tiivistetysti sanoen, on hyvin perusteltua arvostella Venäjää, muttei sillä perusteella, että se on nyt tunnustanut näiden kahden pienen valtion tosiasiallisen itsenäisyyden. Kosovo ei voinut jäädä yksittäiseksi tapaukseksi...

(Puheenjohtaja keskeytti puhujan)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Georgian tapahtumat sattuivat paradoksaalisesti elokuussa, niin kuin entisen Tšekkoslovakian tapahtumat 40 vuotta sitten, jolloin neuvostoarmeija valloitti ja miehitti kotimaani moneksi vuodeksi.

Hyvät kollegat meidän on muistettava, että Venäjä on toimillaan osoittanut, ettei se ole jättänyt menneisyyttä taakseen. Aivan samoin kuin vuonna 1968 se ei nytkään epäröinyt lähettäessään tankit paikalle poliittisten päämääriensä saavuttamiseksi. Jälleen kerran sotilaallista voimaa käytetään sellaisten maiden horjuttamiseksi, jotka pyrkivät vapautumaan Venäjän vaikutusvallasta. Tänään kohteena on Georgia, huomenna se voi olla Ukraina.

Olen vakuuttunut siitä, että EU:n olisi oltava päättäväisempi vastustaessaan Venäjän suhtautumista Abhasian ja Etelä-Ossetian tunnustamiseen. Olen vakuuttunut siitä, että EU:n on vastareaktiona lisättävä yhteistyötään Georgian ja erityisesti Ukrainan kanssa, ei vain puheissa, vaan myös selvin ja merkityksellisin toimin.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Georgia ei ole vain pelkkä episodi kansainvälisessä politiikassa. Se on alku ketjureaktiolle, jolla on merkittävät vaikutukset.

Ensiksi se osoittaa Venäjän sotilaallista paluuta, minkä on näyttävä laadittaessa unionin uutta turvallisuusstrategiaa.

Toiseksi tämä ilmeinen takaisinvaltaus osoittaa Venäjän halua käyttää vasta saavutettua tarmoaa ja korvata 1990-luvulla kokemansa menetykset ja maksaa niitä seuranneista nöyrytyksistä. Se ei niinkään halua osallistua maailman tulevaisuuden suunnitteluun.

Kolmanneksi siinä korostuu unionin heikko asema, joka johtuu sen kasvavasta riippuvuudesta Venäjän energiatoimituksista sekä Lissabonin sopimuksen ratifioinnin viivästyisestä.

Neljänneksi sillä ei voida parantaa eikä myöskään vahingoittaa transatlanttista yhtenäisyyttä.

Viidenneksi se osoittaa, että kansainvälisen laillisuuden käsitettä ja noudattamista on voimistettava.

Kuudenneksi siitä käy ilmi, että EU:n on kiinnitettävä enemmän huomiota Mustanmeren alueeseen ja oltava siellä tuntuvammin läsnä, mihin tarvitaan muutakin kuin pelkkää synergiaa.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tuen Georgian demokraattista oikeutta hankkia turvallisuutta lännestä ja tuomitsen Venäjän suhteettoman hyökkäyksen ja Georgian edelleen jatkuvan miehityksen. EU:n on lisättävä tukeaan Georgian jälleenrakentamiselle ja pyrittävä saamaan aikaan vapaakauppasopimus ja edettävä viisumihelpotuksessa. Georgialle olisi myös annettava tilaisuus liittyä Natoon, mahdollisesti täysjäsenenä. Tilaisuutta on nyt käytettävä hyväksi EU:n yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, jotta irrottauduttaisiin Moskovan kuristusotteesta Euroopan öljy- ja kaasutoimituksissa. Saksa ja Italia rakentavat yhteisyrityksenä Gazpromin kanssa putkia. Tämän tasapainottamiseksi EU:n olisi tuettava White Streamin putkihanketta, jossa kaasu halutaan kuljettaa Kaspianmereltä Eurooppaan Georgian ja Ukrainan kautta – molemmat hallitukset tukevat hanketta – ja siten kiertää Venäjä. Tämä olisi pitkän aikavälin reaktiomme, jonka kohteena olisi Gazpromin monopoliasema ja Venäjän tyyli käyttää kaasua aseena ja joka vaikuttaisi voimakkaasti Venäjään.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen lyhytsanainen, sillä Bernard Kouchner on käyttänyt puheenvuoron jo kaksi kertaa, ja tiedän, että teillä on paljon töitä.

Koska keskustelu on päättymässä, haluaisin aluksi, kiittää teitä jatkuvasta osallistumisestanne tähän asiaan. Kun päätöslauselmat oli hyväksytty, puheenjohtaja Saryusz-Wolski kutsui ulkoasiainvaliokunnan koolle jo 20. elokuuta ja Isler Béguin – kuten hän korosti – lähti konfliktialueelle ja antoi voimakkaan todistajalausannon tilanteesta tämän toimielimen puolesta ja myös Euroopan unionin puolesta, mikä vahvisti Euroopan parlamentin paneutumista tähän kriisiin.

Tästä päädyn toteamaan, että minusta oli yllättävää kuulla tiettyjä kommentteja Euroopan unionista: ensiksi ettei se ole reagoinut, toiseksi, että se oli heikko ja kolmanneksi, että sen omaksuma kanta osoitti heikkoutta. Jollei Euroopan unioni ole vaikutusvaltainen, jollei se ole paneutunut tähän kriisiin, niin kuka muu sitten? Kuka oli voimakas? Kuka osoitti voimansa sotilaallisesti tai muulla tavoin? En havainnut minkään muun vallan kuin Euroopan unionin toimivan, ja juuri tässä kriisissä Euroopan unioni voitiin mahdollisesti nähdä kumppanina ja valtana uudessa valossa.

Jokaisella on oma vastuunsa. Euroopan unionilla on oma vastuunsa, joka poikkeaa Naton tai Yhdysvaltojen vastuusta. Euroopan unioni on kuitenkin täyttänyt kaiken vastuunsa omien arvojensa ja keinojensa avulla – niihin palaan vielä.

Meille sanotaan: ”Venäjällä ei ole sanoja arvoja kuin Euroopan unionilla.” Näin meidän kesken, siinä ei ole mitään uutta. Se ei ole mikään uutispommi. Tiedämme, ettei Venäjällä ole samoja arvoja kuin Euroopan unionilla. Jos sillä olisi EU:n kanssa samat arvot, Venäjästä kysyttäisiin muita seikkoja. Kaikki Venäjästä esitetyt kysymykset koskevat suhteita, joita haluamme pitää yllä tähän naapuriin, millaista kumppanuutta haluamme kehittää, millaista vuoropuhelua pitää yllä, miten voisimme kannustaa Venäjää täyttämään velvoitteensa ja kantamaan vastuunsa ja miten voisimme ohjata sitä omaksumaan enemmän kansainvälisen oikeuden mukaisen kannan. Näitä kysymyksiä esitetään. Itse en ole koskaan uskonut, että meillä olisi samat arvot, vaikka kuinka kunnioittaisin Venäjää, jonka olen tuntenut jo jonkin aikaa.

Kolmas ajatuksenne, joka teillä kaikilla on ollut, liittyy siihen, ettemme pääse kovinkaan pitkälle, nopeasta reagoinnista huolimatta ja huolimatta kaikesta, mitä tänään on saatu aikaan, koska meiltä puuttuvat tarvittavat välineet, jotka saamme vain, jos Lissabonin sopimus ratifioidaan, sillä tämä kriisi on osoittanut selvästi, miten paljon tarvitsemme tätä sopimusta, miten paljon ulkopoliittikaamme on vahvistettava ja miten paljon myös puolustuspolitiikkaamme on vahvistettava. Tämä on tajuttava ja monet teistä ovatkin sitä perustellusti korostaneet.

Nyt pääsen Eurooppa-neuvostoon. Eurooppa-neuvosto on tänään lähtöpisteemme. Se ei ole kattanut kaikkea eikä se voikaan kattaa kaikkea, mikä liittyy Euroopan unionin kriisinhallintaan ja Euroopan unionin ja Venäjän välisiin suhteisiin. Tänään haluttiin arvioida konkreettinen tilanne uudelleen ja arvioida, mitä seurauksia siitä koituisi Euroopan unionin ja Venäjän välisille suhteille. Haluttiin osoittaa yhtenäisyyttä ja aktiivisuutta tässä konfliktissa.

Tällainen Eurooppa-neuvosto on antanut meille mahdollisuuden osoittaa yhtenäisyyttämme, toimintavalmiuttamme ja tiukan kantamme. Haluaisin muistuttaa teille niistä: Venäjän suhteettoman reaktion tuomitseminen; Georgian tukeminen rahallisesti, humanitaarisesti, taloudellisesti ja poliittisesti; Euroopan unionin ja Georgian suhteiden tiivistäminen entisestään; kuuden kohdan päätöslauselmasuunnitelman täytäntöönpano, mukaan lukien – ja tätä monet teistä ovat korostaneetkin – kansainvälinen valvontamekanismi; Euroopan unionin sitoutuminen lähettämällä erityisedustaja paikalle; itäisen kumppanuuden vahvistaminen erityisesti Mustanmeren alueella ja Ukrainassa, mitä tämän päivän päätelmissä nimenomaan korostettiin, ja monipuolisempi, riippumattomampi ja paremmin järjestetty Euroopan energiapolitiikka.

Ymmärrän kaiken, mitä olette tänä iltana todenneet. Voitte olla varmoja siitä, että puheenjohtajavaltio Ranska muistuttaa kaikkia pyrkimyksistään saada aikaan monipuolisempi, riippumattomampi ja paremmin rakennettu Euroopan unionin energiapolitiikka. Voitte luottaa puheenjohtajavaltioon tässä asiassa.

Tämä on lähtökohta, sillä on päätetty, että Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja ja korkea edustaja matkustavat 8. syyskuuta Moskovaan ja Tbilisiin. Meidän on arvioitava vastaisia toimiamme tämä huomioon ottaen.

Lopuksi olemme sopineet, että kaikkia kumppanuussopimusta koskevia kokouksia lykätään, kunnes venäläiset vetäytyvät aiempiin asemiinsa.

Siksi tämä on lähtöpiste. Emme tänään pyrkineet ratkaisemaan kaikkia ongelmia, vaan osoittamaan yhtenäisyyttä ja määrätietoisuutta, mihin tarvitsemme myös Euroopan parlamentin tukea.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, olen viimeinen puhuja ja koetan olla mahdollisimman lyhytsanainen. Koska nyt olen viimeinen puhuja, haluaisin kuitenkin korostaa tiettyjä tässä keskustelussa esitettyjä avainasioita.

Ensiksi minun ei varmaankaan tarvitse muistuttaa, että tänä päivänä 1. syyskuuta 1939 alkoi toinen maailmansota. Tänään, tänä vuosipäivänä, keskustelemme uudesta sodasta, joka on syttynyt, mutta jonka

me – Euroopan unioni – onnistuimme lopettamaan hyvin nopeasti. Mielestäni tämä on hyvin tärkeää. Siksi keskustelu on ollut hyvin pitkä ja laaja, mutta samalla erittäin antoisa. Kävimme antoisa keskustelua myös Eurooppa-neuvostossa, ja päätelmät olivat hyvät. Mielestäni tärkeässä asemassa nyt on ollut Euroopan unionin uskottavuus: uskottavuus ja yhtenäisyys. Kuten olemme neuvoston puheenjohtajan kanssa todenneet, tässä testattiin Euroopan unionin uskottavuutta ja tietysti myös yhtenäisyyttä, ja testi läpäistiin hienosti.

Georgian avustaminen on tärkeää, kuten olemme kuulleet. Olemme todenneet, että maassa tarvitaan humanitaarista apua ja jälleenrakentamisen auttamista, mihin pyydämme parlamentin tukea. Haluaisin kiittää teitä jo nyt tuestanne ja palaan asiaan tietysti vielä tarkemmin luvuin. Ajattelen ennen kaikkea kuitenkin viisumisopimusta. Tiedämme, että tähän asiaan liittyy syrjintää: abhasialaiset ja eteläosetialaiset, joista monilla on Venäjän passi, ovat suotuisammassa asemassa kuin georgialaiset, mutta haluaisin myös korostaa, että monilla yksittäisillä jäsenvaltioilla on oma merkityksensä tässä ja haluaisin myös korostaa, että sama pätee vapaakauppasopimukseen. Haluaisin muistuttaa teille, että olemme jo määrittäneet kolme seikkaa, jotka koskevat eurooppalaisen naapuruuspolitiikan tiivistämistä, mutta se ei tuolloin sopinut yhteen jäsenvaltioiden kanssa. Liikkuvuus oli yksi seikka, toinen oli taloudellinen kumppanuus ja kolmas tehostettu turvallisuus, mikä tietysti tarkoittaa sitä, että kaikista konflikteista, toimista ja seurauksista on keskusteltava myös Venäjän kanssa.

Olemme tienristeyksessä – tienhaarassa – mutta tulevaisuuden määrittelee pääasiallisesti Venäjä, sillä Venäjän on nyt vastattava, kuten tänään olemme todenneet: neuvotteluja ei käydä, ennen kuin joukot on vedetty pois. Venäjän on täytettävä tänään esittämämme vaatimukset. Uskon todella, että 8. syyskuuta päästään hyvään ratkaisuun.

Tämän lisäksi on kaksi pääseurausta: naapuruuspolitiikkaa plus, tai miksi sitä nyt sitten nimitettäneenkin, on tiivistettävä alueellisesti ja kahdenvälisesti. Tämä tarkoittaa Georgian lisäksi Ukrainaa, Moldovaa ja tietysti muitakin maita. Olemme puhuneet tästä usein, mutta toivon, että nyt voin ehkä luottaa yksittäisten jäsenvaltioiden voimakkaampaan tukeen.

Lopuksi pari sanaa energiapolitiikasta. Tämä on toinen minua viimeksi kuluneiden puolentoista vuoden aikana erityisesti huolestuttaneista seikoista, ja voin vakuuttaa teille, että se on minulle tärkeä seikka myös vastaisuudessa.

Tähän päätänkin nopean yhteenvedon tästä pitkästä mutta erittäin tärkeästä keskustelusta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 3. syyskuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mustanmeren alueen esittelijänä olen aina voimakkaasti korostanut tärkeintä haastetta, jota ratkaisemattomat konfliktit merkitsevät alueelliselle vakaudelle, ja EU:n lujan ja näkyvän läsnäolon merkitystä edellä mainitulla alueella.

Venäjän toimet Georgiassa ovat valitettavia ja vaarallisia alueen ja Euroopan vakaudelle, eikä kansainvälinen yhteisö tietenkään voi niitä hyväksyä.

Siksi on tärkeää, että EU siirtyy nopeasti lupauksista tekoihin ja osoittaa lujuuutta toimissaan Georgiassa ja Venäjän suhteidensa uudelleen tarkastelussa.

Varmistaessaan vakautta Mustallamerellä EU:n olisi perustettava toimensa kolmeen pääperiaatteeeseen.

Ensiksi kaikkien päätösten olisi perustuttava Georgian alueellisen koskemattomuuden kunnioittamiseen ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen.

Toiseksi olisi tarkasteltava uudelleen konfliktien hallintamallia, jotta pystyttäisiin vauhdittamaan ja lisäämään lopullisen ratkaisun mahdollisuuksia. Tämä edellyttää EU:n aktiivista osallistumista Georgian rauhanturvaoperaatioihin ja alueen muiden konfliktien, muun muassa Transnistrian konfliktin, hallinta- ja ratkaisuprosessiin.

EU:n pyrkimyksiä energiavarmuuden turvaamiseksi olisi myös lisättävä suuresti ja tähän kuuluu Nabucco-hankkeen kehittäminen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja, Jean-Pierre Jouyet ja Benita Ferrero-Waldner, haluan aluksi kiittää kollegojani, jotka ovat onnitelleet Euroopan unionin puheenjohtajavaltiota Ranskaa ja ilmaisseet tyytyväisyytensä Nicolas Sarkozyn toimiin tässä Venäjän ja Georgian välisessä vaikeassa konfliktissa.

Entisen Itä-Rooman valtakunnan rajojen määrittäminen voisi viedä ikuisuuden. Siihen kuuluvat lännessä Balkanin maat ja Kosovo ja pohjoisessa Kaukasus, Etelä-Ossetia ja Abhasia. Unionin toimintaohjeena on oltava kansojen kunnioittaminen. Ottaen huomioon Georgian tilanteen vakavuuden ehdotan Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan ja jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien ylimääräisen kokouksen järjestämistä, sillä me parlamenttien jäsenet edustamme kansaa.

Lopulta on käymässä selväksi, ettei Euroopan komission vuoden 2007 lopussa käyttöönotettava Mustanmeren synergia ole riittävä. Unionin on nyt pikaisesti ehdotettava todella kunnianhimoista naapuruuspolitiikkaa Mustanmeren valtioille ja aloitettava se taloudellisella vapaakauppa-alueella.

Titus Corlăţean (PSE), kirjallinen. – (RO) EU:lla ei ole oikeutta antaa Georgian tilanteen toistua alueen muissa konflikteissa.

Georgian tapahtumat olivat vakava testi EU:n reaktiovalmiuksille ja läsnäololle entisen Neuvostoliiton jääntyneiden konfliktien alueilla. EU:n on mietittävä mahdollisuutta lähettää Georgiaan Euroopan unionin siviilitarkkailuvaltuuskunta valvomaan tulitaukosopimuksen noudattamista.

Venäjän suhteettomalla vastaiskulla Etelä-Ossetiassa oli kielteisiä vaikutuksia siviiliväestöön ja infrastruktuuriin, ja siinä rikottiin vakavasti kansainvälisiä sääntöjä. Tämä osoittaa selvästi tarvetta vahvistaa turvallisuutta monikansallisin ja puolueettomin rauhanturvajoukoin.

EU:n olisi myös vakavasti harkittava johdonmukaisempaa yhteistyöprosessia Moldovan tasavallan kanssa ja mahdollisuutta tarjota tälle maalle paljon selvempi eurooppalainen perspektiivi edellyttäen, että Chisinau takaa tiettyjen demokraattisten normien noudattamisen.

Hyvien suhteiden säilyttämiseksi ja konfliktitilanteiden välttämiseksi Mustanmeren maiden kanssa toteutettava alueellinen yhteistyö olisi vakiinnutettava, esimerkiksi perustamalla Mustanmeren maiden unioni.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Arvoisat Euroopan parlamentin puhemies, Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, komission jäsen, hyvät kollegat.

Haluaisin ilmaista osanottoni sekä Venäjän että Georgian kansalaisille, jotka menettivät rakkaimpiaan tässä typerässä konfliktissa. Historiallisista syistä puhun teille Euroopan kansalaisena, jonka juuret ovat syvällä Venäjällä ja Georgiassa, kansalaisena, joka tuntee olevansa osa Euroopan monimuotoisuutta ja hieman pienempi osa Euroopan yhtenäisyyttä.

Korostamme tässä konfliktissa Euroopan energiatilannetta, Venäjän ”imperialistista” asennetta, Georgian nationalismia ja diplomatian puutetta, mutta unohdamme, että ihmisiä on kuollut ja toiveet on menetetty tässä konfliktissa. Mielestäni tänään enemmän kuin koskaan ennen meidän on saatava aikaan hyödyllinen ja rakentava yhtenäisyys, diplomaattinen ja kansallinen tasapaino voidaksemme käsitellä tulevien sukupolvien edessä olevia suuria haasteita.

Lopuksi pyydän Venäjän presidenttiä, Georgian presidenttiä ja Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajaa ryhtymään kaikkiin välttämättömiin toimiin tämän alueellisen konfliktin mahdollisimman nopeaksi päättämiseksi ja aloittamaan avoimen ja tasapainoisen yhteistyön politiikan, josta ennen kaikkea hyötyvät kansalaiset. Kiitos.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, olemme viime viikkoina joutuneet toteamaan Venäjän hyökkäyksen suvereenin ja itsenäisen valtion kimppuun. Olemme nähneet maata miehitetyn satojen kilometrien päässä sotanäyttämöltä ja lännelle tehtyjen lupausten rikutun.

Olen vakuuttunut siitä, että Georgian toiveet kuulua Eurooppaan olivat yksi syy Venäjän hyökkäykselle. Toinen syy oli Venäjän halu valvoa Georgian kautta tehtäviä energian raaka-aineiden kuljetuksia. Poliittinen ja moraalinen velvollisuutemme on tukea Georgiaa ja saada Venäjä ymmärtämään, ettei enää ole paluuta aikaan, jolloin se saattoi toimia, miten halusi, itse julistamallaan vaikutusalueella.

Viimeisimmät tapahtumat ovat osoittaneet hyvin selvästi, ettei Venäjä ole luotettava energiakumppani. Venäjän valvonnassa oleva kaasu ja öljy ovat tehneet meistä Kremlin panttivankeja. Sen seurauksena tärkein haasteemme on tulla riippumattomiksi Venäjän raaka-aineista. Miten tähän päästään on monitahoinen

kysymys. Jos jatkamme investointeja yhteisyrityksiin, kuten Nord Stream ja South Stream, tarjoamme Venäjän viranomaisille uudet ja voimakkaat keinot Euroopan unionin painostamiseksi. Venäläiset eivät suinkaan epäröi käyttää näitä hyödykseen sopivaksi katsomanaan ajankohtana.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Haluaisin aivan aluksi kiittää Jean Lambertia laadukkaasta työstä.

Mietintö, josta päätämme huomenna, on kaksin verroin ansiokas, sillä siinä tarkastellaan erittäin selväpiirteisesti Dubliin järjestelmän puutteita ja ongelmia ja tehdään ehdotuksia menettelyjen tehostamiseksi ja turvapaikan hakijoiden tilanteen parantamiseksi.

Haluaisin korostaa useita kohtia, jotka mielestäni ovat peruskysymyksiä: tarve vahvistaa turvapaikan hakijoiden oikeuksia ja taata ne samalla tavalla koko EU:n alueella; päätökseen turvapaikan hakijoiden säilöönnotosta olisi aina turvaututtava viimeisimpänä keinona ja sitä olisi perusteltava asianmukaisesti; tarve varmistaa turvapaikkahakemusten parempi jakautuminen, sillä nykyinen järjestelmä aiheuttaa kohtuuttoman rasituksen EU:n ulkorajoilla sijaitseville jäsenvaltioille; tarve ryhtyä toimenpiteisiin sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät takaa turvapaikkahakemusten perinpohjaista ja oikeudenmukaista tarkastelua ja lopulta perheiden jälleenyhdistämisen tärkeys ja laajempi tulkinta käsitteestä ”perheenjäsen” niin, että siihen kuuluisivat kaikki lähisukulaiset.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa-neuvoston tämän päivän ylimääräisen kokouksen suuri saavutus oli jäsenvaltioiden yhtenäisyys.

Emme saa palata kylmän sodan tilanteeseen. EU:n olisi välitettävä yhtenäinen viesti Venäjän federaatiolle: sen on kunnioitettava eri maiden suvereenisuutta ja alueellista koskemattomuutta ja vedettävä joukkonsa jäätyneen konfliktin alueilta noudattaen allekirjoittamia kansainvälisiä yleissopimuksia ja sopimuksia, eikä se saa perustaa ulkopoliitikkaansa energiantoimittajan valmiuteen.

Tämän jäsenvaltioiden yhtenäisyyden olisi myös näyttävä unionin tulevaisuudessa: – yhteisessä energiapolitiikassa, joka perustuu uusien kuljetusreittien hankkimiseen muiden kuin nykyisten energialähteiden käyttöä varten, Mustanmeren politiikan kehittämiseen alueen geostrategisen merkityksen ja turvallisuuden lisäämiseksi ja uusien mekanismien aktiiviseen käyttämiseen ja edistämiseen alueen jäätyneiden konfliktien ratkaisemiseksi.

Tässä mielessä naapuruuspolitiikkaa on ehdottomasti tarkistettava. Muun muassa Ukraina, Moldova, Georgia ja Azerbaidžan olisi otettava mukaan johdonmukaiseen ja vauhditettuun mekanismiin, joka voisi johtaa EU:n jäsenyyteen, jos ne täyttävät asetetut vaatimukset.

Péter Olajos (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Georgia – vapauden illuusioko?

Tiedämme hyvin, ettei Georgian ja Venäjän välisessä sodassa ole kyse Georgiasta. Kollegani tietävät ja tänään Brysselissä kokoontuneet valtioiden päämiehet tietävät keskustelevalsansa mahdollisista sanktioista.

Georgian ja Venäjän välinen konflikti iski kuin salama kirkkaalta taivaalta, kun olimme juuri pyrkimässä kohti Euroopan unionin tiiviimpää yhteistyötä, ja muistutti meitä siitä, että myös 2000-luvulla päätöksiä tehdään voimakeinoin.

Tulevina seitsemänä vuotena Venäjä voi tuhлата 190 miljardia dollaria aseisiin ja armeijansa tehostamiseen. Se ei kavahda öljy- ja kaasudollareilla ajan tasalle saatetun armeijansa käyttöä – tämä kävi selväksi viimeistään elokuussa 2008.

Unkarilaisena, joka kerran joutui kuulumaan Venäjän imperiumiin, minun on erittäin vaikea tehdä tällainen johtopäätös. Venäjä uhkaa ihmishenkiä, ja se on jo tunkeutunut arkitietoisuuteemme energiahinnoin ja kuvin tankeista, jotka tunkeutuvat Georgiaan.

Samanaikaisesti luotan siihen, että kollegani täällä parlamentissa ja Euroopan huippukokouksen osanottajat ymmärtävät selvästi, ettei tässä nykyisessä konfliktissamme Venäjän kanssa ole kyse Georgian, Ukrainan ja Länsi-Euroopan rauhasta. Meidän on perustettava kehys tulevalle vuoropuhelulle ja korostettava unionin yhteistä ja määrätietoista reaktiota – tai muuten joudumme tekemisiin Venäjän äärimmäisen itsevarman ulkopoliitiikan kanssa.

Ne unionin jäsenvaltiot, jotka 20 vuotta sitten kärsivät neuvostosorrosta, tietävät, mitä tämä uhka tarkoittaa, esitettiinpä se missä ideologisessa muodossa tahansa. Uusien jäsenvaltioiden johtajilla on siksi oltava moraalinen vastuu äänestäjiensä suojelemisesta kasvavalta ulkoiselta uhalta.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, Venäjän hyökkäys Georgiaa vastaan on saanut maailman yleisen mielipiteen asettamaan kyseenalaiseksi kansainvälisen olympiakomitean päätöksen myöntää Sotšille oikeus isännöidä vuoden 2014 talviolympialaisia. Sotši sijaitsee Mustanmeren rannalla vain 20 mailin päässä Venäjän federaation ja Abhasian rajasta eli hyvin lähellä konfliktialuetta.

Mutta minua huolestuttaa toinenkin seikka. Samoin kuin Pekingissä ihmisten kodit jäivät olympiarakennusten tielle. Esimerkiksi käynnissä oleva rakentaminen pyyhkäisee tieltään kokonaisen kylän, Eesti-Aiaken eli Virolaispuutarhan, jonka keisarillisen Venäjän Kaukasuksen alueelle siirtyneet 36 virolaista perhettä perusti 120 vuotta sitten, kun heille annettiin maata sieltä.

Venäjän viranomaiset rakentavat kylän vanhimille asuinsijoille katsomoita, joita käytetään vain kaksi viikkoa olympialaisten aikaan. Perheille sanotaan maksettavan korvauksia, jotka eivät vastaa edes maan hintaa.

Tällaiset röyhkeät toimet rikkovat luonnollista omistusoikeutta ja ne olisi tuomittava.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Georgian presidentti Mihail Saakashvili, jota oppositio syyttää laajamittaisesta vaalivilpistä ja mädännäisestä korruptiosta, on saanut virkansa lietsomalla georgialaista äärinationalismia ja lupaamalla pakkogeorgialaista venäläismieliset Etelä-Ossetian ja Abhasian.

USA on ollut Georgian paras liittolainen, mutta ei ole ollut huono Israelkaan. USA:sta on ollut maassa 130–170 sotilaskouluttajaa, Israelista on ollut useampi sata. Israelin häviämän Libanonin sodan antisankarin kenraali Gal Hirschin sotilaallisia keikkapalveluja myyvän yrityksen (Defensive Shield) kouluttajana toiminut Israelin armeijan eliittisotilas, peitenimeltään Like Tomer, sanoo: ”Israelilaisten standardien mukaan sotilaiden kyvyt olivat nollatasolla ja upseerien kyvyt keskinkertaisia, niin että sellaisen armeijan vieminen sotaan ei ollut loogista.” Hyökkäys, joka oli epälooginen ja epäviisas, johti Saakashvilin pellearmeijan totaalitappioon.

Sotilaat jättivät raskaan aseistuksensa venäläisjoukoille ja pakenivat kaoottisena laumana Tbilisiin. Tällainen seikkailupolitiikka ei ansaitse Euroopan parlamentin tukea. Sitä tukee USA:n uuskonservatiivinen Georgia-lobby, jota johtaa presidenttiehdokas John McCainin ulkopoliittinen neuvonantaja Randy Scheunemann. Hän on ollut samaan aikaan sekä McCainin että Saakashvilin palkkalistoilla ja saanut viimeisen puolentoista vuoden aikana Georgiasta 290 000 dollarin palkkiot. Yhdyn arvioon, että venäläisetkin ylimitoittivat reaktionsa.

Csaba Sógor (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Jotkut sanovat, että Kaukasuksen kriisi sai alkunsa presidentti Bushin Riiassa vuonna 2005 pitämästä puheesta, jossa hän ilmoitti, että nyt tarvittiin uutta Jaltan sopimusta. Hän olisi yhtä hyvin voinut puhua uudesta Trianonin sopimuksesta, sillä monien pienten kansojen ja maiden kurjuus ei saanut alkuaan toisesta maailmansodasta vaan Trianonin rauhansopimuksesta, jolla päätettiin ensimmäinen maailmansota. Yhdysvaltojen silloisen presidentin Wilsonin suositus kansojen itsemääräämisoikeudesta jäi pelkäksi unelmaksi.

Nyt Kaukasuksen kriisin yhteydessä puhutaan suurvaltojen intresseistä, öljystä ja sodasta, muttei juurikaan alueella asuvien kansojen itsemääräämisoikeudesta. EU:n tärkeimpänä tehtävänä tällaisissa konfliktitilanteissa pitäisi olla esimerkin antaminen. EU:n jäsenvaltioista 11 takaa vähemmistöjen autonomian muodossa tai toisessa. Tämä tarkoittaa 41 prosenttia EU:n jäsenvaltioista.

Tavoitteena on saada aikaan esimerkillinen kansallisten vähemmistöjen politiikka jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa: ei vain 41 prosentissa, vaan sadassa prosentissa! Euroopan unioni, jolla olisi esimerkillinen kansallisten vähemmistöjen politiikka, voisi toimia tehokkaammin myös Kaukasuksella.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Heti, kun alettiin keskustella Kosovon itsenäisyyden tunnustamisesta, varoitimme, että tällainen askel voi käynnistää tapahtumakierteen, jonka kielteisiä seurauksia voitaisiin vain kuvitella ja joka voisi tuottaa vaikeasti ennustettavat lopputulokset.

Böömin ja Määrin kommunistinen puolue on ilmoittanut myös Tšekin parlamentissa vastustavansa Kosovon tunnustamista. Tulella leikkineiden ei pitäisi nyt kauhistella sormiensa polttamista toisaalla varsinkin, kun heidän kumppaninaan on ollut niinkin vaikea mies kuin presidentti Mihail Saakašvili.

Nykyinen tilanne ratkaistaan noudattamalla kansainvälistä oikeutta, mikä on erityisen tärkeää sellaiselle pienelle maalle kuin Tšekki historiasta saatuihin kokemuksiin. Kaikenlaisten pelkojen herättäminen tietyllä politiikalla on tässä tilanteessa väärin ja vaarallista.

Tiettyjen Naton jäsenmaiden reaktiota ja Venäjän suhteiden muuttamista olisi vertailtava esimerkiksi Venäjän osuuteen kansainvälisen terrorismin vastaisessa taistelussa ja esimerkiksi siihen, että 70 prosenttia Afganistaniin siirrettyjen joukkojen toimituksista kulkee Venäjän federaation alueen kautta. Naton päämajassa kyllä hyvin tiedetään tämä.

Tilannetta ei ratkaista voimakkaalla kielenkäytöllä ja suurin elein, vaan järkevin neuvotteluin.

József Szájer (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Neljäkymmentä vuotta sitten Varsovan liiton joukot tunkeutuivat Tšekkoslovakiaan ja kaatoivat maan hallituksen, joka oli asettanut tehtäväkseen kommunistisen diktatuurin demokratisoimisen. Valitettavasti myös sosialistinen Unkari osallistui tähän häpeälliseen operaatioon yhdessä muiden Neuvostoliiton satelliittivaltioiden kanssa ja palveli siten Moskovan imperialistisen despotismin ruodussa. Pyydämme tätä anteeksi Slovakian ja Tšekin kansoilta.

Asia on erityisen tuskallinen meille unkarilaisille, sillä 12 vuotta aiemmin, vuonna 1956, neuvostojoukot hukuttivat Unkarin vallankumouksen samalla tavalla vereen. Murskaamalla Prahan kevään Moskovan osoitti, että se voi tehdä mitä vain omassa vaikutuspiirissään, jonka se oli riistänyt Euroopalta toisen maailmansodan päättyessä, eikä Neuvosto-Venäjän imperialistinen hävyttömyys ja tekopyhyys tuntenut rajoja.

Tätä vastaan on olemassa vain yksi väline – kansalaisten ihmisoikeuksien, demokraattisten periaatteiden ja kansallisen suvereniteetin tiukka ja määrätietoinen puolustaminen ja hyökkäyksen torjuminen. Tätä tarvitaan, jotta demokraattinen Eurooppa voisi edelleen antaa selvän viestin maailmalle!

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Mielestäni on oltava erityisen varovaisia arvioitaessa Venäjän ja Georgian välistä konfliktia.

Epäilemättä Venäjä rikkoi kansainvälisen oikeuden periaatteita tunkeutuessaan Georgian alueelle. Tuomitsen jyrkästi tämän Venäjän suhteettoman reaktion. Olisi kuitenkin muistettava, että myös Georgiassa on syytä, sillä se aloitti sotilaalliset toimet. Tällaisiin toimiin turvautumisella ei koskaan ratkaista riitoja.

Euroopan unionia on tässä tilanteessa pyydetty välittäjän tärkeään rooliin. Mielestäni unioni teki oikein tuomitessaan Venäjän suorittaman Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden tunnustamisen. Georgian suvereenisuutta ja alueellista koskemattomuutta on kunnioitettava.

Mielestäni Euroopan unionin on tässä tilanteessa lähetettävä rauhanturva- ja valvontavaltuuskunta Etelä-Ossetiaan.

Nykytilanne osoittaa, että yhteistyötä Mustanmeren maiden kanssa on tiivistettävä.

Äänestiin Georgian tilannetta koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on hyvin tärkeää, että Eurooppa osoittaa tässä herkässä tilanteessa yhtenäisyytään ja tukee yhtenäistä kantaa Georgian konfliktiin.

Meidän on kuitenkin edelleen tuettava ja autettava konfliktissa kärsineiden alueiden jälleenrakentamisessa, tuettava luottamusta herättäviä toimenpiteitä ja alueellisen yhteistyön kehittämistä. Unionin on samaan aikaan vauhditettava Euroopan energiahankkeiden kehittämistä (esimerkiksi Nabucco-hankkeen P8).

Vaikka huomio kiinnittyykin Georgiaan, mielestäni meidän olisi Azerbaidžanin maantieteellinen sijainti huomion ottaen perustettava EU:n ja Azerbaidžanin kumppanuus, jolla tuetaan ja jatketaan EU:n energiahankkeita.

Haluaisin korostaa, että Mustanmeren alueen jäätyneet konfliktit voidaan ratkaista vain kansainvälisen oikeuden rajoissa ja perusteella kunnioittaen maiden alueellista koskemattomuutta ja niiden oman alueen suvereeniutta sekä rajojen loukkaamattomuuden periaatetta.

Tuen neuvoston kantaa, jonka mukaan Euroopan unioni on valmis myös itse paikalla tukemaan kaikkia pyrkimyksiä varmistaa rauhanomainen ja kestävä ratkaisu Georgian konfliktiin. Uskon, että vain vuoropuhelulla ja neuvotteluin pääsemme toivottuun tulokseen.

21. Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arviointi (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (PL) Jatkamme nyt keskustelua Jean Lambertin mietinnöstä Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arvioinnista.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, tämä on valtava aiheen vaihto, mutta jollemme ratkaise Georgian kriisiä, tarvitsemme unioniin entistä parempaa turvapaikka- ja pakolaispolitiikkaa.

Haluaisin aluksi kiittää Jean Lambertia erittäin huolellisesti tehdystä mietinnöstä. Kannatan myös Martine Rouren ja Roselyne Lefrançois'n esittämiä tarkistuksia. Dublinin järjestelmää ja Euroopan unioniin tulevien henkilöiden ensimmäisen maahantulomaan valintaa on todella arvioitava, ja aivan erityisesti on arvioitava siitä pakolaisia vastaanottaville maille aiheutuvia ongelmia. Ajattelen lähinnä Välimeren maita, mutta myös Ruotsia, joka on Euroopan maista vastaanottanut eniten Irakin pakolaisia. Vastuu olisi jaettava paremmin EU:ssa, sillä muuten Dublinin asetus menettää merkityksensä.

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta kävi tiedonhankintamatkalla Välimeren maissa. Tilanne oli hirvittävä! Sitä ei lainkaan parantanut se, että Ruotsi oli alkanut palauttaa pakolaisia ja turvapaikanhakijoita Kreikkaan, joka oli jo jonkin aikaa ollut pullollaan näitä henkilöitä. Tämän jälkeen Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien ryhmä Euroopan parlamentissa hyväksyi direktiivin laittomien siirtolaisten palauttamisesta, jossa oli epäinhimillisiä säännöksiä, kuten henkilöiden pakkosiirrot 18 kuukauden odotusajan jälkeen, mikä on erityisen rankkaa lapsille. Tarvitaan Euroopan yhteistä turvapaikka- ja pakolaispolitiikkaa, mutta minusta tuntuu, että siinä ollaan menossa väärään suuntaan, mikä huolestuttaa minua. Minusta on huolestuttavaa, ettemme hyväksy lapsipakolaisia emmekä ole valmistautuneet kiinnittämään heihin enemmän huomiota.

Huomiota on kuitenkin kiinnitetty tiettyyn seikkaan eli komission jäsenen Barrotin tämän päivän puheeseen tilapäisestä keskeyttämisestä. Ruotsalaisena haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni kiinnittääkseni huomiota Södertäljen kuntaan Tukholman eteläpuolella. Södertälje on ottanut vastaan pakolaisia Irakista enemmän kuin Yhdysvallat ja Kanada yhteensä! Mielestäni Södertälje olisi otettava mukaan tutkimukseen, josta komission jäsen puhui. Kiitos.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on selvästi hyvin tärkeä ja se keskeytettiin, mutta sellaista sattuu. Minäkin olen joka tapauksessa vakuuttunut siitä, että jos unioniin saadaan todella yhdenmukaistettu turvapaikkaoikeus, se on erinomainen ratkaisu ongelmiin, joista aiemmassa keskustelussa puhuttiin.

Haluaisin lyhyesti kiinnittää huomiota tiettyihin kommentteihin. Nykyinen järjestelmä ei todellakaan ole ”oikeudenmukainen” siinä mielessä, etteivät turvapaikanhakijat saa aina samaa vastausta, vaan vastaus riippuu siitä, missä jäsenvaltiossa he hakemuksensa esittävät. Hyvä Jean Lambert, olette perustellusti korostanut sitä, miten tietyt maat ovat olleet paljon avoimempia ja vieraanvaraisempia kuin toiset. Siksi tarvitaan yhdenmukaistamista. On myös tarkasteltava useita huolestuttavia seikkoja, kuten yksin turvapaikkaa hakevat lapset. On myös tarkasteltava turvapaikanhakijoiden säilöönottoa, ja ilman muuta tarkastelu on tehtävä näiden tekstien tarkistamisen yhteydessä, ilman että loitonnettaisiin Dublinin järjestelmästä, vaan pikemminkin parannettaisiin unionin vastausta turvapaikanhakijoille.

Meidän on noudatettava eurooppalaisia perinteitä, joihin kuuluu demokraattinen ja inhimillinen vastaanotto. Siksi, arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä keskustelu on ollut erittäin hyödyllinen. Olemme todella saaneet siitä ajattelemisen aihetta, ja esitän tietysti myöhemmin parlamentille tekstit, joita nyt alamme valmistella tässä keskustelussa esiin tuotujen erinomaisten huomioiden valossa.

Haluankin kiittää lämpimästi parlamenttia ja teitä, arvoisa puhemies, ja toivon palaavani asiaan vuoden loppuun mennessä tekstiluonnoksin, joilla voidaan merkittävästi parantaa turvapaikkaoikeuteen liittyvää tilannetta Euroopassa.

Puhemies. – (PL) Haluaisin jälleen kerran pyytää komission jäseneltä anteeksi keskustelun keskeyttämistä. Valitettavasti painopiste oli asetettu niin, että jouduimme aloittamaan tavanomaisella menettelyllä ja keskeyttämään tämän erityiskeskustelun.

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin kiittää komission jäsentä juuri todetuista seikoista ja hänen antamistaan vakuutuksista. Sen perusteella, mitä kaikki osapuolet ovat tänä iltana puhuneet täällä parlamentissa, kun he ovat todenneet, että tehokkaan järjestelmän lisäksi tarvitaan laadukas järjestelmä,

joka perustuu vastuun jakamiseen: kuten kollegani Inger Segelström totesi, on mielestäni selvää, että vastuu on jaettava tai muuten järjestelmä menettää merkityksensä.

Mielestäni neuvostonkin on syytä kuunnella hyvin, hyvin tarkkaan tätä viestiä, sillä neuvosto edustaa hallituksia, joiden on täytettävä velvollisuutensa. Tietyt jäsenvaltiot, kuten Ruotsi, todella täyttävät velvollisuutensa erittäin hyvin. Toiset taas eivät. Tämä tarkoittaa sitä, että komission käytettävissä olevat toimet niiden tukemiseksi – esimerkiksi UNHCR:n käyttö ja ajatus turvapaikanhakijoiden tukivirastosta – saavat lisää merkitystä, jos niille myönnetään asianmukaiset varat. Tätäkin meidän kaikkien, jotka olemme mukana budjettijärjestelmässä, on mielestäni syytä miettiä.

Haluaisin kuitenkin sanoa kollegani Simon Busuttilin puolesta, että tietyt meistä ovat edelleen vakuuttuneita siitä, että tiettyihin jäsenvaltioihin kohdistuvat paineet eivät ole järjestelmällisiä vaan tilapäisiä, minkä vuoksi antamiemme vastausten olisi ehkä oltava järjestelmällisempiä – ellei tietysti maailman tilanne nopeasti muutu, mikä vaikuttaisi pakolaisvirtoihin. Haluaisin vielä kerran kiittää komission jäsentä ja kollegojani heidän lämpimistä sanoistaan. Katsotaan nyt, mitä tässä voidaan tehdä viestin perille saamiseksi neuvostoon. Jäämme innokkaasti odottamaan myöhemmin tänä vuonna esitettäviä komission ehdotuksia.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 2. syyskuuta.

22. Euroopan sopimusoikeuden yhteinen viitekehys (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Klaus-Heiner Lehnen oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euroopan sopimusoikeuden yhteisestä viitekehuksesta (O-0072/2008 - B6-0456/2008).

Hans-Peter Mayer, valmistelija. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, yhteisen viitekehysten luonnoksella on ainakin toistaiseksi saatettu loppuun Euroopan siviilioikeutta koskenut työ. Kyseessä on tietysti oikeusoppineiden laatima luonnos, josta on vielä keskusteltava poliittisesti. Tämän keskustelun tarkoituksena on siten pyrkiä saamaan aikaan laaja keskustelu tulevasta Euroopan yksityisoikeudesta. Euroopan parlamentti haluaa kaikkien toimijoiden osallistuvan tähän keskusteluun, ja jotta siihen päästäisiin, on varmistettava, että akateeminen luonnos, joka on toistaiseksi saatavilla vain englanniksi, käännetään myös kaikille muille virallisille kielille.

Hyvä komission jäsen, kääntämiselle vuodeksi 2008 osoitettuja varoja ei ole vielä käytetty loppuun. Nämä käännökset on saatava aikaan, jos halutaan käydä Euroopan laajuinen keskustelu tulevasta Euroopan siviilioikeudesta. Ei riitä, että käännetään vain komission tuleva asiakirja, mikä sekin tietysti on tehtävä. Komissio on aloittanut sisäisen valintaprosessin ja pyrkii seulomaan akateemista viitekehystä ja poimimaan siitä komission tekstiin lisättävät osat.

On hyvä, että kaikki asiaa käsittelevät pääosastot ovat mukana valintaprosessissa. Haluaisin kuitenkin korostaa, että oikeus- ja sisäasioiden pääosaston olisi oltava ”Euroopan sopimusoikeutta” koskevan hankkeen johdossa, sillä viitekehys ei koske vain kuluttajasopimusoikeutta, vaan sillä pyritään myös helpottamaan pien- ja keskiurten yritysten rajat ylittäviä yhteyksiä toisiin liikekumppaneihin, jotka eivät ole kuluttajia.

Nimenomaan koska viitekehyksessä on otettava huomioon myös pienet ja keskiuuret yritykset, komissio on viime kuukausina järjestänyt työryhmiä käsittelemään valikoituja ongelmia yritysten välisellä alueella. Näiden työryhmien työn tulokset on nyt otettava huomioon myös komission tulevassa tekstissä.

Toteamme päätöslauselmassa myös, että akateemisen viitekehysten lopullinen versio voisi olla opas, mitä se itse asiassa onkin heti, kun se on julkaistu. Yhteisön lainsäätäjän on varmistettava, että yhteisön yksityisoikeuden alalla annettavat säännökset perustuvat yhteiseen viitekehukseen.

Yhteisestä viitekehyksestä voidaan seuraavassa vaiheessa tehdä valinnainen väline. Siten osapuolet voisivat valita siviilioikeuden vaihtoehtoisen järjestelmän oikeussuhteidensa hallinnassa. Tämä askel on otettava, jotta voitaisiin ratkaista ongelmat, joita selvästi vielä esiintyy sisämarkkinoilla.

Oikeustoimien tehostamiseksi sisämarkkinoilla vaihtoehtoisen välineen on mentävä pidemmälle kuin yleinen sopimusoikeus. Esimerkiksi kauppasopimusten tekemistä koskevien sääntöjen lisäksi tarvitaan säännöt omaisuuden siirroista ja sellaisten varojen siirtojen kumoamisesta, joilla ei ole asianmukaista oikeusperustaa: tämä tarkoittaa velvoiteoikeutta.

Parlamentti haluaa erityisesti varmistaa, että sitä kuullaan ja että se otetaan pysyvästi mukaan komission valintaprosessiin. Meidän on epäilemättä mietittävä, miten tämän hankkeen merkitystä voitaisiin vastaisuudessa lisätä, erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnassa. Komission on alettava miettiä, millaisia mekanismeja tarvitaan varmistamaan, että tuleva kehitys otetaan huomioon komission uudessa asiakirjassa. Komission on alettava jo nykyisessä valintaprosessin suunnitteluvaiheessa miettiä muutoksia, joiden on näyttävä akateemisen viitekehyksen lopullisessa versiossa.

Kaikki edellä esitetty osoittaa, että tämän uuden viitekehyksen avulla pääsemme uuteen vaiheeseen Euroopan sopimusoikeudessa. Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston on sitouduttava selvästi tähän hankkeeseen, joka on todennäköisesti seuraavan vaalikauden tärkein aloite. Tästä hankkeesta hyötyvät kaikki: kuluttajat, koska he voivat pian tehdä ostoksia kaikkialla Euroopassa Euroopan sopimusoikeuden turvin, ja yhtiöt, koska ne voivat tämän suuremman oikeusvarmuuden ansiosta kokeilla uusia markkinoita ja yhteisen säännösten ansiosta ne voivat säästää merkittävästi kustannuksissa.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, koko komissio on erittäin iloinen parlamentin kiinnostuksesta yhteiseen viitekehykseen. Yhteinen viitekehys on pitkän aikavälin hanke, jolla parannetaan EU:n lainsäädännön laatua ja johdonmukaisuutta.

Sallikaa minun vastata tässä yhteydessä esittämiinne kysymyksiin. Aivan aluksi haluaisin todeta, että komissio todellakin pyrkii varmistamaan, että komission yhteinen viitekehys käännetään niin, että siitä voidaan keskustella ja sitä voidaan soveltaa EU:n sopimusoikeutta koskevan lainsäädännön laadun parantamiseksi ja johdonmukaistamiseksi.

Edellä mainittua ei kuitenkaan voida soveltaa alustavaan akateemiseen luonnokseen. Komission yhteisestä viitekehyksestä tulee todennäköisesti huomattavasti lyhyempi kuin akateemisesta luonnoksesta. Ottaen huomioon, että yhteisen viitekehyksen kääntämiseen tarvitaan valtava työ, ei ole mielekäästä tuhata arvokkaita kääntämisvaroja akateemisen version sellaisten osien kääntämiseen, joista ei ole hyötyä yhteisen viitekehyksen kannalta.

Komissio valitsee parhaillaan akateemisen yhteisen viitekehyksen osia, joista on sen poliittiset tavoitteet huomioon ottaen hyötyä komission lopullisen yhteisen viitekehyksen kannalta. Valintaan osallistuvat kaikki asiaa käsittelevät pääosastot niiden toimivallan mukaan ja tietysti myös oikeus- ja sisäasioiden pääosasto. Lopullisesta versiosta kuullaan muita toimielimiä, kuten parlamenttia, ja muita toimijoita.

Komissio aikoo todellakin varmistaa, että vuonna 2007 perustettujen työryhmien tulokset otetaan huomioon yhteisessä viitekehyksessä.

Komissio on aina katsonut, että yhteinen viitekehys on paremman lainsäädännön väline. Yhteisessä viitekehyksessä pitäisi olla määritelmiä, yleisiä periaatteita ja mallisääntöjä sopimusoikeuden alalta. Komissio ei ole vielä päättänyt, mitkä sopimusoikeuden osat yhteinen viitekehys kattaisi.

Tehdessään päätöstä yhteisestä viitekehyksestä komissio ottaa huomioon parlamentin ja neuvoston kannat.

Kuten jo totesin, komissio todennäköisesti lyhentää nykyistä akateemista luonnosta ja jäljelle jäävää osuutta on todennäköisesti tarkistettava, jotta se hyödyttäisi poliittista tarkoitusta. On tosin ennen aikaista sanoa tämä, mutta yhteisestä viitekehyksestä tulee todennäköisesti ei-sitova oikeusväline.

Komissio ymmärtää täysin, että parlamentti haluaa, että sille tiedotetaan ja että se voi osallistua käynnissä olevaan yhteisen viitekehyksen laatimiseen. Olemme iloisia parlamentin osallistumisesta yhteisen viitekehyksen prosessiin ja luotamme paljon tähän osallistumiseen. Komissio tiedottaa edelleenkin parlamentille asian kulusta asianmukaisimmalla tavalla, erityisesti yhteistä viitekehystä käsittelevän parlamentin työryhmän välityksellä, ja kuulee parlamenttia ja kaikkia muita toimijoita alustavan valintaprosessin tuloksista.

Kun komission yhteinen viitekehys on valmis, komissio päättää sen päivitystarpeesta ja siihen käytettävästä parhaasta mahdollisesta mekanismista.

Haluaisin lopuksi kiittää teitä tuesta, jota parlamentti on antanut komission työlle tämän tärkeän aiheen parissa.

Jacques Toubon, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kollegamme Hans-Peter Meyer toi perustellusti esiin tähän asiaan liittyvät haasteet. Haluaisin sanoa komission jäsenelle, että ymmärrän teknisen

vastauksenne kääntämistä koskevaan kysymykseen, mutta se, mitä Hans-Peter Meyer sanoi asiasta, kattaa koko kirjon: miten siirrätte yliopistollisen työn poliittiseksi päätökseksi ja oikeudelliseksi päätökseksi?

Mielestäni on ehdottoman välttämätöntä, että kaikki ymmärtävät tämän, sillä teille viime vuoden lopulla esitettyä luonnosta yhteisestä viitekehystä on tarkasteltava suhteessa kaikkeen siihen työhön, jota siihen liittyen on tehty, eikä vain teille esitettyyn luonnokseen. On esimerkiksi selvää, että on valittava velvoiteoikeuden ja sopimusoikeuden väliltä. Asiasta on monia koulukuntia, mutta valinta on tehtävä ja siihen tarvitaan useita ehdotuksia. Yhteisen viitekehysten sisältöä voidaan myös rajoittaa, siitä voidaan tehdä sitova tai yleinen ja siksi pikemminkin viitteellinen.

Kaikista edellä esitetyistä syistä tarvitsemme paljon tietoa, mikä on tietysti tärkeää parlamentin työn kannalta ja jotta se voisi osallistua työhön mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Siksi – ja tähän hyvin käytännölliseen seikkaan päätän puheenvuoroni – on hyvin tärkeää, että monet parlamentin jäsenet osallistuvat kuulemistilaisuuteen, jonka komissio järjestää asiantuntijoiden kanssa lokakuun alussa, ja Euroopan unionin puheenjohtajavaltion, Ranskan, Pariisissa 23–24. lokakuuta järjestämään kokoukseen. Asiasta kannattaa keskustella avoimesti laajemmin kuin vain asiantuntijoiden kesken ja mukaan on otettava poliittiset päätöksentekijät.

Manuel Medina Ortega, *PSE-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, yhdyn Jacques Toubonin huomautuksiin, nimittäin siihen, että yhteistä viitekehystä käsitelleen akateemisen ryhmän työ on erittäin arvokasta ja vakavaa työtä. Mutta miten siirrymme tästä akateemisesta työstä poliittisiin ehdotuksiin? Ehkäpä vastaus perustuu selkeään kieleen ja mahdollisesti vain yhteen teoreettiseen suuntaan.

Tunnustan tehdyn sisäisen työn arvon, hyvä komission jäsen, mutta mielestäni nyt on siirryttävä seuraavaan vaiheeseen, johon osallistuvat parlamentti ja asiaankuuluvat sektorit, eivät vain suuryhtiöt, vaan myös pienet yhtiöt, ammattijärjestöt ja muut taloudelliset toimijat.

PSE-ryhmä on esittänyt tarkistuksen lisätäkseen osallistumista tähän hankkeeseen jo varhaisessa vaiheessa, mihin tietysti tarvitsemme käännöstä tekstistä tai ainakin yhteenvedon käännettynä. Tämä teksti voisi sitten olla valinnaisen aineksen perustana, mutta sitä varten on ensin määriteltävä sisältö.

Lyhyesti sanoen keskustelulla on kerrottava unionin kansalaisille, että komissio tekee työtä tämän hankkeen parissa. Koska komissio on kuitenkin vain yksi unionin toimielin, se ei voi pitää itsellään tätä hanketta. Komission on aika jakaa tietonsa Euroopan parlamentin ja kansalaisten kanssa. Toistan: mukaan on otettava ammattijärjestöt, suuryritykset, pienyritykset, muut taloudelliset toimijat ja kansalaiset.

Sopimusoikeudellisen kehyksen sääntely vaikuttaa kaikkiin unionin kansalaisiin, ja mahdollinen luonnos aineellisen oikeuden säännöksi edellyttäisi mahdollisimman monien sektorien osallistumista, mikä ei liene mahdollista, ilman että asiakirja käännetään Euroopan unionin kaikille kielille. Tämä ei myöskään onnistu ilman muiden sektorien tuntuvampaa osallistumista.

Diana Wallis, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen vastasi muutamiin kollegojeni esittämiin kysymyksiin. Tämä hanke on kuitenkin erittäin tärkeä kaikille toimielimille, ja nyt ollaan pääsemässä sen poliittiseen puoleen ja tärkeimpiin aiheisiin, jotka koskevat yhteisen viitekehysten perustamisen demokraattista oikeutusta. Kuulemisia on ollut paljon, paljon työryhmiä ja monia toimijaryhmiä, joilta voimme oppia paljon, mutta nyt on aika tehdä päätös, ja siihen tarvitaan avoin, laaja ja johdonmukainen prosessi.

Komissio toteuttaa perustellusti valintaprosessin ennen valkoisen kirjan esittämistä. Prosessin on kuitenkin oltava mahdollisimman laaja, ja olemme tietysti huolissamme kieliseikoista, sillä jos kyseessä olisi peruslainsäädäntö, asiakirja olisi saatavilla kaikilla kielillä. Voiko parlamentti saada varmistuksen siitä, että valkoisen kirjan yhteydessä valintaa voidaan vielä muuttaa, jos se katsotaan aiheelliseksi?

Tämä on kohtaamamme ongelman ydin. Syrjäyttääkö valkoinen kirja lainsäädäntöprosessin tai muuta vastaavaa vai järjestetäänkö vastaisuudessa sopimusoikeuden yhteydessä aina erillinen lainsäädäntöprosessi? Kysymys kuuluu: tulee siitä sitova vai ei-sitova. Neuvosto tuntuu ajattelevan, että ei-sitova ja vapaaehtoinen olisi parempi. Jos näin on, voidaan kysyä, tarvitaanko valintaprosessia lainkaan. Kaikki voidaan jättää avoimeksi ja käydä vastaisuudessa poliittista keskustelua silloin, kun sopimusoikeudellinen kysymys muotoutuu lainsäädäntöesitykseksi. Toisaalta jos nyt luomme jotain sitovaa – mitä parlamentin tiedetään suosivan, valinnaisen välineen muodossa – on käytävä hyvin vakavaa ja jopa poliittista keskustelua sisällöstä ja soveltamisalasta, mikä johtaa seuraavaan kysymyssarjaan oikeusperustasta ja parlamentin varsinaisesta osallistumisesta eikä vain kuulemisesta.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, yhdyin edellisten puhujien sanoihin ja haluaisin korostaa erityisesti kahta seikkaa. Ensiksi sitä, miten pystymme takaamaan, että todella järjestetään laaja ja demokraattinen kuulemisprosessi, johon osallistuvat tämän parlamentin lisäksi myös kansalliset parlamentit ja jossa kuullaan kaikkia toimijoita. Haluaisin erityisesti tietää, saadaanko tästä kuulemisesta tasapuolinen ja voivatko esimerkiksi kuluttajajärjestöt, pienet ja keski-suuret yritykset, ammattijärjestöt ja muut tuoda esiin asiantuntemustaan niin, että nekin voivat todella osallistua tähän kuulemisprosessiin.

Komissio on tästä vastuussa ja siksi haluaisin kysyä komissiolta, miten se aikoo tukea tätä prosessia. Pyytäisin parlamenttia tukemaan tarkistusta, jonka aiomme esittää tästä kohdasta.

Toinen seikka koskee valinnan laajuutta. Mietin, pitäisikö meidän itse asiassa poistaa tiettyjä seikkoja 12 kohdasta. Olisi järkevämpää jättää nämä seikat avoimiksi tässä vaiheessa.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen seurannut tätä keskustelua suurella mielenkiinnolla ja saanut ajoittain sen vaikutelman, että oikeudellisten asioiden valiokunnan ja sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunnan välisiä yhteisiä kokouksia ei itse asiassa lainkaan järjestetty. Niin hyvä Ieke van den Burg, olemme todenneet – myös kollegamme valiokunnissa – että hyvin usein on erittäin vaikeaa löytää Euroopasta tähän tärkeään oikeuspoliittiseen aloitteeseen tarvittavaa mielenkiintoa ja asiantuntemusta. Mielestäni tehtävä ei kuulu vain komissiolle, vaan myös parlamentin jäsenten on varmistettava, että asiaa käsittelevät yhdistykset, ammattijärjestöt, työntekijät ja pienet ja keski-suuret yritykset osallistuvat tähän keskusteluun mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.

Katson myös – tuen täysin Hans-Peter Mayerin esittämää näkemystä tästä asiasta, jota Jacques Toubon myös käsitteli – että eri toimijoiden varhainen osallistuminen voi onnistua vain, jos oikeudelliset perusteet ovat saatavilla kaikilla kielillä. En ole yhtään hämmästynyt komission jäsenen vastauksesta ja hänen tukeutumisestaan kantaan, jonka mukaan saatavilla olevat akateemiset asiakirjat ovat vain tekninen peruste valkoisessa kirjassa esitettävään kantaan. Haluaisin kuitenkin sanoa komission jäsenelle, että mielestäni tässä vaikeassa prosessissa on todella välttämätöntä kääntää myös nämä hänen valkoisen kirjansa suositusten perusteet, sillä se on ainoa keino varmistaa mielekäs keskustelu. Siksi mielestäni esitys on oikeasuuntainen ja haluaisin pyytää komission jäsentä ryhtymään tässä asiassa aiheellisiin tukitoimiin.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki parlamentin jäsenten huomautukset ovat erinomaisesti esitettyjä ja erittäin viisaita. Haluaisin korostaa, että päätös vain tiettyjen akateemisen tekstin osien kääntämisestä on poliittinen, sillä yhteisen viitekehyksen kannalta hyödyttömät osat jätetään kääntämättä. Minusta on ikävää toistaa itseäni, mutta on todella syytä korostaa, että yhteinen viitekehys on luonteeltaan opas, ja parlamentti on täysimääräisesti mukana päättämässä, mitkä tekstin osat käännetään.

Haluaisin myös tiedottaa teille puheenjohtajavaltio Ranskan suunnittelemissa kokouksista, joista kaksi on yksityisoikeuskomitean kokouksia, jotka pidetään 5. syyskuuta ja 3. marraskuuta ja joissa keskustellaan yhteisen viitekehyksen akateemisen luonnoksen osien valinnasta tulevaa komission yhteistä viitekehystä varten. Kuten huomaatte, lopullisia päätöksiä ei vielä ole tehty. Parlamentti ja komissio voivat osallistua täysimääräisesti ja tehdä työn yhdessä. Näiden keskustelujen tulokset hyväksytään todennäköisesti oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmissä joulukuussa 2008. Se riittää varmistamaan, että prosessiin osallistuvat todella kaikki osapuolet, joita asia koskee. Ieke van den Burgin huomautuksesta haluaisin todeta, että kuulemisprosessi on varmasti laaja ja kattava.

Olen saanut palautteita akateemisilta asiantuntijoilta, jotka ovat kertoneet käännättävänsä luonnoksensa, mikä tarkoittaa sitä, että toisinnot saadaan todellakin ranskaksi, englanniksi ja saksaksi. Tämä takaa sen, että komission toimien lisäksi hanke on saatavilla näillä kolmella kielellä. Komissio haluaa todellakin olla yhteistyössä parlamentin kanssa, sillä parlamentti on tukenut tätä hanketta, ja neuvoston kanssa varmistaakseen asianmukaisen soveltamisalan hankkeen jo päätökseen saadun akateemisen osan käännetyn toisinnoin.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 3. syyskuuta.

(1) Ks. pöytäkirja.

23. Tietty liikennevakuutusksymykset (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Nickolay Mladenovin sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunnan puolesta laatima mietintö tiettyistä liikennevakuutusksymyksistä (2007/2258(INI) (A6-0249/2008)).

Nickolay Mladenov, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat ja tulkit, joilla menee myöhään tänä mielenkiintoisena päivänä, jolloin Eurooppa-neuvosto keskustelee Georgian tilanteesta. Toivottavasti teillä on vielä vähän aikaa ja mielenkiintoa keskittyä toiseen mietintöön, joka sekkin on teknisydestään huolimatta meille kaikille tärkeä mietintö.

Siinä palataan aiheeseen, josta on jo keskusteltu parlamentissa hyväksyttäessä neljättä liikennevakuutusdirektiiviä. Tuolloin parlamentti päätti pyytää komissiota paneutumaan tarkemmin tiettyihin parlamentin esittämiin seikkoihin, joita ei ollut käsitelty neljännessä liikennevakuutusdirektiivissä itsessään. Nämä olivat kolme kysymystä: ensimmäinen koski sen tutkimista, oliko kansalliset seuraamusmääräykset pantu tehokkaasti täytäntöön kaikkialla Euroopan unionissa. Sen jälkeen oli tutkittava, miten direktiivillä perustettu korvausestajajärjestelmä toimii ja onko se syytä yhdenmukaistaa kaikkialla Euroopan unionissa. Lopuksi oli tutkittava ehkä kaikkein tärkeintä ja ristiriitaisinta seikkaa, joka liittyy tiiviisti kuluttajien esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat sitä, olisiko liikennevakuutusten nykyinen vapaaehtoisen oikeusturvavakuutuksen saatavuus Euroopassa korvattava pakollisella järjestelmällä, joka kattaisi rajatylittävät onnettomuudet Euroopan unionissa.

Haluaisin aloittaa viimeksi mainitusta kysymyksestä, sillä se on ehkä kaikkein tärkein ja selvästi kysymys, joka kiinnostaa eniten eurooppalaisia kuluttajia. Tarkastellessani itse tätä mietintöä halusin kovasti vaatia yhdenmukaistamista ja pakollista oikeusturvavakuutusta kaikkialle Euroopan unioniin. Mutta paneuduttuani tarkemmin asiaan ymmärsin, ettei se ehkä olisi kuluttajien eikä Euroopan vakuutusalan etujen mukaista.

Jos se hyväksyttäisiin, se nostaisi kuluttajien liikennevakuutusten kustannuksia monissa jäsenvaltioissa. Se saattaisi lisätä perusteettomia korvaushakemuksia. Se saattaisi viivästyttää jätettyjen korvaushakemusten käsittelyä ja voisi lisätä kansalaisten haluttomuutta hyväksyä tuomioistuinten ulkopuolisia sovitteluja.

Lopultakin se voisi aiheuttaa raskaan ja ikävän rasitteen jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmille, mitä en usko kenenkään meistä haluavan. Näin ollen ehkä toinen lähestymistapa, jota mietinnössä esitetään, on parempi, ja se tarkoittaa tietoisuuden lisäämistä nykyisistä vapaaehtoisista järjestelmistä kaikkialla Euroopan unionissa.

Nämä järjestelmät toimivat nykyään melko hyvin monissa vanhoissa jäsenvaltioissa ja niitä kehitellään uusissakin jäsenvaltioissa. Niitä on tehostettava uusissa jäsenvaltioissa, kenties liittämällä ne ennen sopimuksen tekemistä annettaviin tietoihin esittämällä nämä vaihtoehdot Euroopan unionissa, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

Euroopan komissio teetti tutkimuksen korvausestajista. Tutustuimme huolellisesti tähän tutkimukseen. Kuulimme Euroopan unionin vakuutusala ja kuluttajajärjestöjä, ja kaikkiin jäsenvaltioihin on perustettu kansallisia vakuutustietokeskuksia. Kuluttajat voivat jättää hakemuksensa näihin vakuutustietokeskuksiin ja saada niistä tarvitsemaansa tietoa.

Nyt olisi tehtävä nykyinen järjestelmä kuluttajille tutuksi eikä niinkään pyrkiä perustamaan uutta järjestelmä entisen lisäksi.

Lopuksi mietinnössä todetaan kansallisista seuraamussäännöksistä ja niiden yhdenmukaistamisesta, että niihin olisi sovellettava toissijaisuusperiaatetta. Tämä tarkoittaa sitä, että unionin jäsenvaltioiden nykyiset kansalliset seuraamussäännökset olisi säilytettävä. Niitä ei ole syytä yhdenmukaistaa. Euroopan komission on kuitenkin valvottava tilannetta Euroopan unionissa tarkemmin ja varmistettava, että kansalliset viranomaiset saavat tarvittaessa apua Euroopan komissiolta.

Tämä on tämän iltaisen keskustelumme kohteena olevan mietinnön ydinkysymys.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin onnitella omasta ja kollegani, komission jäsenen, Charlie McCreevyn puolesta sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sekä oikeudellisten asioiden valiokuntaa ja erityisesti Nickolay Mladenovia ja Giuseppe Gargania heidän tekemästään työstä, jolla he saivat aikaan tarkan ja johdonmukaisen mietinnön tiettyistä liikennevakuutusksymyksistä.

Hyvä Nickolay Mladenov olen todella kansanne samaa mieltä siitä, että tämä asia koskee myös kuluttajia.

Komissio on iloinen, että olette tukenut vuonna 2007 laatimamme liikennevakuutuskertomuksen päätelmiä. Sallikaa minun puhua lyhyesti muutamista tähän mietintöön liittyvistä seikoista.

Haluaisin aloittaa kansallisista seuraamussäännöksistä, jotka on otettu käyttöön perustellun tarjouksen antamismenettelyssä.

Komissio on tyytyväinen mietinnössä esittämäänne selvään kantaan tässä asiassa. Mietintönne näyttäisi todella vahvistavan meidän kantamme tähän asiaan, nimittäin sen, että kansalliset seuraamussäännökset, vaikkeivät ne vastaakaan toisiaan, tuottavat toivotun vaikutuksen, minkä vuoksi EU:ssa ei tässä mielessä tarvita yhdenmukaistamista.

Komissio pysyy valppaana ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät sovelta täysimääräisesti kyseisen direktiivin säännöksiä. Siksi olemme iloisia, että kehotatte komissiota valvomaan tiukemmin EU:n liikennevakuutusdirektiiveillä käyttöön otetun mekanismin toimintaa. Liikennevakuutusasioiden asiantuntijaryhmä, jonka yksikköni perusti vuosi sitten, kokoaa yhteen jäsenvaltioiden edustajia ja toimijoita ja on osoittautunut erittäin hyödylliseksi.

Komissio ottaa ehdotustenne mukaisesti liikenneonnettomuuksien uhreja edustavia kuluttajajärjestöjä mukaan prosessiin, jossa arvioidaan jäsenvaltioiden nykyisten järjestelmien tehokkuutta.

Sallikaa minun nyt siirtyä seuraavaan kohtaan: oikeusturvavakuutukseen, joka on hyvin tärkeä asia sekä kuluttajille että vakuutusenantajalle.

Mietinnössänne tuodaan esiin useita myönteisiä ja kielteisiä seikkoja järjestelmästä, jossa vakuutusenantajan liikennevakuutuksen olisi pakollisesti katettava oikeusturva koko EU:ssa. Kuten vuonna 2007 julkaistussa komission kertomuksessa todetaan, olemme vakuuttuneita siitä, ettei tällainen ratkaisu selvästi hyödyttäisi liikenneonnettomuuden uhreja. Se voisi jopa vääristää liikennevakuutusten korvauksia koskevaa hyvin toimivaa kansallista sopimisjärjestelmää. Lisäksi maksut todennäköisesti kasvaisivat niissä maissa, joissa ei toistaiseksi ole korvattu oikeuskuluja edes rajoitetusti.

Olen pannut tyytyväisenä merkille, että mietinnössänne tuodaan esiin muutamia tällaisia seikkoja ja suositaa markkinalähtöisiä ratkaisuja, kuten vapaaehtoista oikeusturvavakuutusta. Näyttää kuitenkin siltä, että tietyillä markkinoilla tällaista vakuutustyyppiä ei juuri ole, joten sitä olisi markkinoitava tehokkaammin. Markkinoiden olisi itse tehtävä tämä, sillä komissio ei saisi markkinoida erityisiä vakuutustuotteita eikä erityisiä vakuutusalan linjoja.

Sallikaa minun lopuksi sanoa pari sanaa siitä, miten EU:n liikennevakuutusdirektiivien välineet ja mekanismit tunnetaan.

Komissio myöntää, että parantamisen varaa on, erityisesti uusien jäsenvaltioiden kansalaisten tiedoissa, jotka koskevat EU:n liikennevakuutusdirektiiveillä perustettuja välineitä, kuten korvausedustajajärjestelmää ja kansallisia vakuutustietokeskuksia.

Vakuutusosalalla voi olla ja sillä pitäisi olla merkittävämpi asema näissä asioissa. Komissio on osaltaan jakanut tietoja liikenneonnettomuuksien uhreille ja autoilijoille julkaisemalla useita liikennevakuutustiedotteita Sinun Eurooppasi -portaalissa. Jäsenvaltioissa on monia muitakin tietolähteitä, kuten autokerhot, liikennevakuutustoimistot, hakemusten käsittelyvirastot ynnä muut.

Tiivistettynä: liikennevakuutusasioita koskevasta säännöllisestä raportoinnista Euroopan parlamentille on viime vuosina tullut vakiintunut käytäntö, ja uskon hyvän yhteistyömme jatkuvan.

Othmar Karas, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijan edustaja. – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja esittelijä, hyvät naiset ja herrat, haluaisin kiittää oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan Giuseppe Garganin puolesta esittelijää hänen mietinnöstään ja hyvästä yhteistyöstä.

Haluaisin mainita erityisesti kolme seikkaa: ensiksi kuluttajien edut; toiseksi toissijaisuusperiaatteen ja kolmanneksi asiaankuuluvuuden. Mielestämme on paljon enemmän kuluttajien etujen mukaista jättää muuttamatta Euroopan liikennevakuutuksen vapaaehtoista oikeusturvavakuutusjärjestelmää pakolliseksi. Emme tarvitse pakollista vakuutusten niputtamista tai tuotteiden yhdistämistä, mikä vain nostaisi vakuutusten hintaa ja rajoittaisi kuluttajien valinnan mahdollisuuksia.

Toissijaisuudesta panen tyytyväisenä merkille, ettei esittelijä pyri yhdenmukaisuuteen hinnalla millä hyvänsä. Ne maat, joissa tietyt oikeuskulut on jo katettu liikennevakuutuksessa, voivat jatkaa tällaisen järjestelmän soveltamista ilman, että muiden maiden täytyisi seurata niitä.

Asiaankuuluvuudesta haluaisin muistuttaa parlamentille, että kyse on lukumääräisesti vain rajoitetusti asiaankuuluvuudesta. Rajatylittävien onnettomuuksien osuus Euroopan tieliikenneonnettomuuksista on vain yksi prosentti, ja näistäkin lähes kaikki on sovittu ilman oikeudenkäyntiä. Onnittelten esittelijää mietinnöstä.

Andreas Schwab, PPE-DE -ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aluksi kiittää kollegaani Nickolay Mladenovia hänen erinomaisesta työstään tässä vaikeassa asiassa. Hänen valiokunta-aloitteisella mietinnöllään katetaan kaikki tärkeimmät ongelmat ja tehdään se erinomaisesti.

Haluaisin kuitenkin korostaa, että tämä mietintö on vain pieni osa kaikista kansalaisten asioista, jotka koskevat unionia. Othmar Karas korosti perustellusti, että rajatylittävien onnettomuuksien osuus tieliikenneonnettomuuksista on hyvin pieni ja että niistäkin suurin osa sovitaan ilman oikeudenkäyntiä. Huomattava saksalainen viikkolehti julkaisi viime viikolla artikkelin, jossa kuvattiin tavallista kansalaista, joka halusi rekisteröidä saksalaisen auton uudelleen Italiassa ja epäonnistui kahdeksan kuukauden aikana todeten, ettei se yksinkertaisesti ollut mahdollista. Tällaisten ongelmien kanssa henkilökohtaisesti tekemisiin joutuvat kansalaiset eivät todellakaan ole tyytyväisiä.

Siksi mietinnössä on oikea lähestymistapa, jossa kannustetaan vapaaehtoisia järjestelmiä. Jäsenvaltioiden on kuitenkin täytettävä oma osuutensa ja määritettävä, olisiko vahingonkorvauksia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen pitkällä aikavälillä parempi ratkaisu ja vastaisiko se enemmän kansalaisten etuja.

Täällä parlamentissa ja erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnassa olemme useissa yhteyksissä käsitelleet sopimuksiin kuulumattomia vahinkoja – esimerkiksi Rooma II -asetuksen yhteydessä – ja nyt jäsenvaltioiden on mietittävä, mihin vaihtoehtoihin ratkaisuihin ne voitaisiin liittää, jollei vahingonkorvauksia koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen ja oikeuskulujen hyväksyminen laillisiksi kustannuksiksi ole mahdollista tässä parlamentissa kilpailuseikkojen vuoksi.

Meidän on ratkaistava tämä asia tulevaisuudessa. Näin ollen Nickolay Mladenovin ehdotus on erinomainen ja meidän on syytä tukea sitä.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti on menestynyt liikennevakuutuksissa ja monet direktiivit merkitsevät edelleen tietynlaista päättämätöntä asiaa – joka valitettavasti koskee yhä useampia kansalaisia heidän käyttäessään oikeuksiaan vapaaseen liikkuvuuteen unionissa.

Nickolay Mladenovin mietintö on merkittävä panos käynnissä olevaan työhön. On selvää, että hakemuksia on selkeytettävä mahdollisimman paljon ja kolmen kuukauden käsittelyaikaa on noudatettava. Onnettomuuden aiheuttamaa traumaa ei saa lisätä oikeudellisella traumalla. Tiedämme, että nämä ovat mutkikkaita asioita, jotka liittyvät lainvalintaan ja että parlamentti halusi ratkaista ne Rooma II -asetuksen yhteydessä. Yhteisöjen tuomioistuimien aututtanut meitä asiassa Oldenburg antamassaan tuomiossa, jossa yhteisöjen tuomioistuimien perusti tuomionsa neljänteen direktiiviin ja Brysselin asetukseen yhdessä luettuina, niin kuin mekin halusimme, ja totesi, että uhri voi ryhtyä suoraan oikeustoimiin asuinmaassaan eikä hänen tarvitse mennä vastaajan tuomioistuimen eteen. Tämä aiheuttaa paineita ilman oikeudenkäyntiä tehtäville sovitteluille. Tällainen kehitys on merkittävää. Se voi lyhyellä aikavälillä aiheuttaa ongelmia, mutta, hyvä komission jäsen, teidän on varmistettava, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota ja sen tulkintaa EU:n lainsäädännöstä.

Seuraavaksi on löydettävä järjestelmä, joka perustuu Rooma II -asetuksen toteuttamisesta tehtyihin tutkimuksiin, joissa varmistetaan, että uhrit saavat täyden korvauksen suhteessa kotimaansa oloihin. Tarina jatkuu, mutta saavutuksetkin ovat todella merkittäviä.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan muiden tavoin kiittää Nickolay Mladenovia tärkeästä ja vakavasta työstä. Toivottavasti tämä hänen ensimmäinen suurempi mietintönsä sisämarkkinoiden valiokunnalle saa jatkoa monien mietintöjen muodossa. On ollut hyvä, että hän on osallistunut ja tarkastellut tätä asiaa tuorein silmin edustaen siten kansalaisia, jotka ovat saaneet uusia oikeuksia Euroopan unionin jäsenyyden kautta ja jotka ehkä toivovat, että näitä asioita käsiteltäisiin nyt paremmin kuin ennen.

Haluaisin puuttua tiettyihin seikkoihin, joita useat kollegani, erityisesti Diana Wallis ja Andrew Schwab, ovat tuoneet esiin. Olemme Dianan kanssa alkaneet käsitellä tätä alaa heti tultuamme parlamenttiin vuonna 1999, minkä vuoksi sen merkitys on minulle selvää. Mielestäni on syytä todeta, että jollei parlamentti olisi jatkuvasti

tuonut komissiolle esiin näitä seikkoja ja sanonut, että liikennevakuutusjärjestelmä ja erityisesti autoilijoita koskevat rajat ylittävät asiat olivat erittäin huonossa tilassa, emme varmaankaan käsittelee tässä neljättä liikennevakuutusdirektiiviä tai miettiisi jo viidettä direktiiviä.

Tämä osoittaa, miten parlamentti todella voi ajaa kansalaisten etuja niinkin mutkallisissa kuin rajatylittävissä asioissa, joita ei käsiteltäisi lainkaan, jollei kansalaisille ensin olisi koitunut vakavia ongelmia. Kansalaiset ovat kertoneet meille ongelmistaan, joita syntyy, kun heille on sattunut onnettomuus toisessa maassa, eivätkä he ole voineet hakea korvausta usein vakavistakaan ja jopa eliniän kestävästä vahingoista.

Olen iloinen, kun komissio jäsen halusi käsitellä tätä asiaa, koska hän on voimakkaasti sitoutunut kuluttajiin ja energiaan, jotka hän on tuonut asialistalle. Haluaisin kuitenkin erityisesti korostaa Nikolay Mladenovin mietinnössään esiin tuomaa tarvetta lisätä vakuutusalan, jäsenvaltioiden ja komission yhteistyötä, jotta saataisiin enemmän irti nykyisestä lainsäädännöstä. Toimimme piristysryhmänä lisäten ytyä järjestelmään ja mielestäni ansaitsemme hieman enemmän tukea Euroopan vakuutusosalta.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Katson, samoin kuin täällä aiemmin puhuneet kollegani, että Nickolay Mladenovin mietintö osui oikeaan aikaan ja että se on hyvin tärkeä kuluttajansuojan kannalta.

Ulkomaille suuntautuvan autoilun lisääntymisen myötä, erityisesti EU:n ja Schengenin laajennuttua, monet unionin kansalaiset joutuvat onnettomuuteen ulkomailla ja tietämättömyyttään usein vakaviin vaikeuksiin.

Kansalaisten on saatava ennen autolla ulkomaille matkustamista perustiedot korvaushakemusten laatimisesta. Heidän on otettava yhteyttä vakuutuslaitoksiin, joita neljännen vakuutusdirektiivin mukaisesti on oltava jokaisessa jäsenvaltiossa. Ennen sopimuksen tekemistä annettavaan tietopakettiin olisi liitettävä kattavat tiedot kuluttajille siitä, miten korvausedustajajärjestelmä toimii, ja tiedot oikeusturvavakuutuksesta.

Jäsenvaltioilla on vaihtelevia järjestelmiä ja kansalliset sääntelyelimet pystyvät parhaiten varmistamaan parhaan mahdollisen kuluttajansuojan omilla markkinoillaan. Tämän vuoksi yhdyin esittelijän näkemykseen, jonka mukaan yhteisössä ei ole syytä yhdenmukaistaa kansallisia seuraamussäännöksiä.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Mielestäni korvausedustajien verkko hyödyttää vuoden 2000 liikennevakuutusdirektiiviä. He voivat vauhdittaa liikennevakuutusten korvaushakemusten käsittelyä.

Yhdyin esittelijän näkemykseen hakemusten käsittelyajan viivästyisestä määrättävistä seuraamuksista. Toissijaisuuden mukaisesti kansalliset sääntelyelimet pystyvät parhaiten takaamaan mahdollisimman korkean kuluttajansuojan omilla markkinoillaan.

Käytettävissä olevien tietojen mukaan yli 90 prosenttia hakemuksista käsitellään ilman oikeudenkäyntiä, joten komission ei ole syytä tehdä aloitetta koko Euroopan unionissa pakollisesta oikeusturvavakuutuksesta. Se lisäisi pakollisen liikennevakuutuksen kuluja ja rasittaisi tuomioistuimia lisääntynein riita-asioin, jotka voitaisiin sopia ilman oikeudenkäyntiä.

On säilytettävä vapaaehtoinen oikeusturvavakuutus, ja uusien jäsenvaltioiden kansalaisille on annettava enemmän tietoa vakuutusalan tuotteista.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, oikeusalan ammattilaisena, joka on käsitellyt rajatylittäviä korvaushakemuksia, voin kertoa, ettei se ole ruusuilla tanssimista, niin kuin mietinnöstä ymmärtäisi. Olen tyytyväinen mietintöön, mutta ongelmat, joita kohtasin, liittyvät oikeusturvavakuutukseen ja korvauksenhakijoiden vaikeuksiin saada kustannukset sen perusteella katetuiksi. Nämä korvauksenhakijat ovat vieneet asiansa tuomioistuimiin ja tuhlanneet rahaa saadakseen korvauksia ja sitten havainneet, ettei onnettomuuden aiheuttaneen vastapuolen vakuutusantaja maksa täyttä korvausta asian yhdistämisestä, eikä heidän oma vakuutusantajansa, joka on antanut heille oikeusturvavakuutuksen, myöskään maksa, vaan pakoilee vastuutaan.

Tätä aluetta on tarkasteltava hyvin huolellisesti. Käsitelin muun muassa tapausta, jossa oli maksettava oikeuskirjanpitäjän raportista 30 000 euroa eikä raportista aiheutuneita kuluja katettu täysimääräisesti. Vaikka kyseisillä henkilöillä oli oma vakuutus, he eivät voineet lisätä sitä oman vakuutuksensa kustannuksiin eivätkä saaneet sitä myöskään toisen vakuutuksista. Tätä on tutkittava ja varmistettava sen asianmukainen valvonta.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun jälleen kerran kiittää tästä erittäin hyödyllisestä työstä, jonka Nikolay Mladenov on esittänyt kollegojensa kanssa. Siitä on paljon hyötyä myös komissiolle. Komissio valmistele parhaillaan tutkimusta rajat ylittävien onnettomuustapausten uhrien

korvaustasoista, minkä Diana Wallis ja tietyt muut kollegat ovat esittäneet. Tämän tutkimuksen tavoitteena on saada objektiivinen, hyvin perusteltu ja tosiseikkoihin perustuva analyysi asiasta. Tutkimusta tehdään parhaillaan, ja komissio tarkastelee toista väliraporttia.

Malcolm Harbour totesi myös, että tässä työssä on oltava erittäin konkreettinen ja tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta sisämarkkinoista saataisiin paremmin liike-elämälle ja kuluttajille sopivat. Tätä yhteistyötä on todellakin tehostettava.

Olen todella iloinen havaitessani, että Nickolay Mladenovin mietinnössä yhteistyötä on tehty ja koottu hienosti yhteen eri palaset ja että hän on saanut arvokasta tukea kollegoiltaan.

Onnittelen ja kiitän tästä vielä ja kerran.

Nickolay Mladenov, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä ja kollegojani heidän tästä mietinnöstä esittämistään mielenkiintoisista ja oivaltavista kommentteista. Uskon vakaasti, että parhaiten suojattu kuluttaja on kuluttaja, jolla on eniten tietoa oikeuksistaan ja joka pystyy puolustamaan niitä saamiensa tietojen perusteella. Meidän on lainsäätäjänä varmistettava, että kuluttajat saavat tietoa ja voivat vapaasti valita, hankkivatko he suojan tiettyjä riskejä vastaan, eikä niinkään pakotettava kaikkia samalle tasolle.

Diana Wallis, Andreas Schwab ja Colm Burke toivat esiin erittäin tärkeitä seikkoja laajemmin kuin tämän mietinnön kattamalta rajoitetulta alalta. Olen iloinen, että komission jäsen Kuneva totesi, että komissio tutkii edelleen monia parlamentissa esitettyjä kysymyksiä. Olen vakuuttunut siitä, että parlamentti tarkastelee huolellisesti tätä komission teettämää tutkimusta nimenomaan Colm Burken esittämien kysymysten perusteella, sillä ne ovat ehdottomasti päteviä ja herättävät tiivistyvää keskustelua monissa jäsenvaltioissa, myös omassani. Andreas Schwab toi esiin kysymyksen vahinkojen yhtenäisestä käsittelytavasta. Kysymys on hyvin ajankohtainen meille kaikille. Toivottavasti komission tutkimuksessa käsitellään tätäkin asiaa.

Sallikaa minun sanoa pari sanaa tämän mietinnön jatkosta. Toivottavasti komissio suhtautuu vakavasti vastuuseensa valvoa, miten kansalliset viranomaiset toteuttavat nykyisiä seuraamussäännöksiä. Kerätessämme tietoja tätä mietintöä varten tietyt jäsenvaltiot eivät olleet kovinkaan halukkaita antamaan tietoja järjestelmän toimivuudesta niiden alueella, mutta lopulta saimme niiltäkin asianmukaiset vastaukset. On tarkasteltava huolellisesti, miten järjestelmä toimii ja miten sitä voitaisiin parantaa, ja uskon, että komissio ottaa vakavasti tämän tehtävän tulevana kuukausina ja vuosina.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 2. syyskuuta.

24. Koordinoitu strategia veropetosten torjunnan tehostamiseksi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Sharon Bowlesin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö koordinoitusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi (2008/2033(INI) (A6-0312/2008)).

Sharon Bowles, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun aluksi käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää kollegojani heidän panoksestaan, erityisesti parissa aiheessa, joista on edelleen eriyviä mielipiteitä. Mielestäni meitä yhdistäviä seikkoja on enemmän kuin erottavia, ja voimme päästä tyydyttävään tulokseen, jollemme harhaudu liian kauas peruskysymyksestä.

Tämän veropetoksia koskevan mietinnön peruseriaatteet ovat selvät, ja eri mieltä tästä ovat vain petoksentehtäjät. Petosten vuoksi menetettyjä verotuloja on vaikea arvioida. Petoksentehtäjät ja veronkiertäjät pyrkivät huolellisesti peittämään toimintansa veroviranomaisilta, mutta petosten tasoksi arvioidaan 200–250 miljardia euroa eli 2–2,5 prosenttia EU:n koko BKT:sta.

Kysyisinkin, panostammeko 2–2,5 prosenttia työstämme tämän asian ratkaisemiseen? Koska vastaus tähän kysymykseen on selvästi kielteinen, päädytään vain yhteen seikkaan: on tehtävä enemmän työtä, kiinnitettävä enemmän huomiota, ja jäsenvaltioiden on yhdessä kiinnitettävä enemmän kollektiivista huomiota tähän asiaan.

Alv-petokset, erityisesti missing-trader eli karusellipetokset ovat verotulojen menetyksen ehkä suurin yksittäinen syy. Se johtuu yksinkertaisesti alv-järjestelyjen puutteista, kun arvonnisäveroä ei kanneta

rajatylittävästä yhteisön sisäisestä kaupasta. Alv-vapaita ostoja voidaan edelleen tehdä, panna alv taskuun, ja kauppias katoaa. Mutkikkaita karusellipetoksissa viaton kauppias voi joutua osalliseksi, ja jäsenvaltioiden petostenvastaiset toimenpiteet, kuten ostohyvitysten jäädyttäminen, voivat vahingoittaa rehellisiä liiketoimivia. Tämä ongelma tunnetaan hyvin kotimaassani, Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän vuoksi ja sitäkin suuremmalla syyllä ongelmaa on käsiteltävä perinpohjaisesti.

Pragmaattisesti tarkastellen alv:n on pysyttävä kulutukseen kohdistuvana verona, jonka kantaa lopullisen kohdemaan veroviranomainen. Mietinnössä ehdotetaan, että arvonlisäveroa olisi perittävä yhteisön sisäisiltä luovutuksilta vähimmäismäärä, 15 prosenttia, minkä jälkeen tuojajäsenvaltio kantaa oman osuutensa myöhemmistä vaiheista.

Alkuperämaan kantama 15 prosentin vero on sen jälkeen toimitettava loppukulutuksen jäsenvaltiolle selvitystai sopimusmenettelyin. Se on teknisesti mahdollista; sitäkin helpommin, kun nyt ollaan väistämättä siirtymässä liiketoimien reaaliaikaiseen rekisteröintiin. Järjestelmää ei tarvitse keskittää. Asia voidaan hoitaa hajautetusti tai kahdenvälisesti.

Muussa petosten- ja veronkierrontorjunnassa ratkaisevaa ovat tietojenvaihto ja yhteistyö. Sanoisinpa, että joidenkin tahojen veloita heti -asenne tai kysymys: "Mitä minä tästä hyödyn?" ei vie asiaa eteenpäin ja on lyhytnäköistä. Maksun aika on myöhemmin, kun päämäärä on saavutettu.

Veroviranomaisten on tunnettava varallisuus voidakseen paljastaa pimeät tulot, joita ei ole ilmoitettu tai jotka ovat peräisin rikollisista toimista. Tälle asialle tehdään haittaa, jos rajoitetaan viranomaisten välistä tietojenvaihtoa. Tässäkin asiassa on toimittava kansainvälisesti, jos halutaan olla tehokkaita.

Tästä päädyn talletusten verotusta koskevan direktiivin tarkistamiseen. Direktiiviä on syytä tarkistaa, muun muassa aukkojen korjaamiseksi, kun esimerkiksi käytetään vaihtoehtoisia oikeushenkilöitä, esimerkiksi säätiöitä, direktiivin säännösten kiertämiseksi. Ennakkovero ei ole paras mahdollinen, mutta mielipiteemme erivät siitä, voidaanko sitä käyttää ilman epämiellyttäviä seurauksia.

Näitä asioita mietinnössä käsitellään. Kommentoin niitä teille ja jään mielenkiinnolla odottamaan tulevaa keskustelua.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia ja erityisesti esittelijää, Sharon Bowlesia, rakentavasta mietinnöstä koordinoitua strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi.

Komissio julkaisi toukokuussa 2006 tiedonannon, jonka tarkoituksena oli saada aikaan laaja keskustelu eri seikoista, jotka olisi otettava huomioon yhteisön veropetosten torjuntastrategiassa.

Olen iloinen, että Euroopan parlamentti tukee komission tekemiä aloitteita ja valitsemaa lähestymistapaa ja tunnustaa niistä saatavan hyödyn. Minua ilahduttaa myös Euroopan parlamentin komissiolle esittämä pyyntö uusien ehdotusten tekemiseksi.

Mietintö on erittäin hyödyllinen ja kattava panos veropetosten torjunnasta käytävään keskusteluun. Komissio on täysin samaa mieltä siitä, ettei petosongelmaa onnistuta ratkaisemaan pelkästään kansallisella tasolla.

Komissio ottaa huomioon Euroopan parlamentin monet kommentit ja ehdotukset käydessään läpi nykyisiä ja tulevia lainsäädäntöehdotuksia tavanomaisiksi toimenpiteiksi veropetosten torjunnassa.

Vuodelle 2008 suunnitelluista toimista voin vahvistaa, että komissio aikoo esittää kolme lainsäädäntöehdotusta – ensimmäisen lokakuussa, toisen marraskuussa ja kolmannen joulukuussa 2008. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat tehostetut menettelyt arvonlisäverovelvollisten rekisteröimiseksi ja rekisteristä poistamiseksi, jotta varmistetaan tekaistujen verovelvollisten nopea havaitseminen ja rekisteristä poistaminen ja lisätään rehellisten liiketoimien turvallisuutta. Lainsäädäntöehdotukset kattavat myös kaupan alan toimijoiden yhteisvastuullisuuden, eurooppalaisen verkoston (eurofisc) perustamisen, jolla on tarkoitus parantaa yhteistyötä petoksenteekijöiden paljastamiseksi varhaisessa vaiheessa, vahvistaa tuonnin alv:sta vapauttamisen edellytykset, keskinäistä yhteistyötä verojen perinnässä, automaattinen pääsy tietoihin, vahvistaa veronmaksajien nimi ja osoite alv-tietojenvaihtojärjestelmässä ja yhteisvastuu kaikkien jäsenvaltioiden tulojen suojelemisessa.

Komissio esittää lokakuuhun mennessä tiedonannon, jossa vahvistetaan komission lähestymistavan johdonmukaisuus ja tulevien toimien aikataulu. Tiedonannossa käsitellään myös pitkän aikavälin lähestymistapaan liittyviä asioita, erityisesti tarvetta tarkastella nykyaikaisen tekniikan parempaa hyödyntämistä, mitä mietinnössännekin on korostettu.

Komissio on edelleen valmis tarkastelemaan nykyiselle alv-järjestelmälle vaihtoehtoisia järjestelmiä, jos ne täyttävät tietyt edellytykset. Mietinnössä mainitaan tässä yhteydessä käännetyt verovelvollisuuden järjestelmä ja yhteisön sisäisten luovutusten verotus. Komissio on tarjonnut näitä molempia radikaaleja vaihtoehtoja Ecofin-neuvoston harkittaviksi, mutta jäsenvaltiot eivät toistaiseksi ole osoittaneet poliittista tahtoa toteuttaa näin kauaskantoisia toimenpiteitä.

Välittömissä veroissa komissio tarkastaa parhaillaan talletusten verotusta koskevaa direktiiviä ja aikoo esittää syyskuun loppuun mennessä kertomuksen direktiivin soveltamisesta Ecofin-neuvoston 14. toukokuuta 2008 esittämän vaatimuksen mukaisesti. Olemme tämän tarkastuksen yhteydessä analysoineet huolellisesti direktiivin nykyistä soveltamisalaa ja tarkistusten tarvetta sen tehokkuuden lisäämiseksi. Kertomuksen jälkeen tehdään ehdotus talletusten verotusta koskevan direktiivin välttämättömiksi ja asianmukaisiksi osoittautuneiksi tarkistuksiksi. Komissio on myös pannut tarkoin merkille Ecofin-neuvoston samana ajankohtana esittämät päätelmät, joissa korostetaan hyvän hallinnon periaatteiden merkitystä verotusasioissa – näitä ovat avoimuus, tietojenvaihto ja rehellinen verokilpailu – ja asiaa koskevien määräysten liittämistä kolmansien maiden ja kolmansien maiden maaryhmien kanssa tehtäviin sopimuksiin.

Jäsenvaltioiden kanssa on tehty EU:ssa tiivistä yhteistyötä komission veropetosstrategian asiantuntijaryhmässä, ja tämä työ on saamassa konkreettisen muodon. Ilmoitetut toimenpiteet merkitsevät tärkeää edistysaskelta, vaikka työtä onkin edelleen tehtävä.

Haluaisin saattaa verokilpailukeskusteluunne tiedoksi, että olemme paneutuneet käytäntöryhmässä EU:n liiketoimia vahingoittavien verojärjestelmien poistamiseen. Käytäntöryhmä arvioi kaiken kaikkiaan yli 400 toimenpidettä nykyisissä 27 jäsenvaltiossa ja niiden alusmaissa ja merentakaisilla alueilla. Tästä määrästä yli sata toimenpidettä katsottiin haitallisiksi. Näistä sadasta lähes kaikki on jo kumottu ja jäljelle jäävätkin kumotaan siirtymäjärjestelyin. Käytäntöryhmä on tuottanut tuloksia. Se on johtanut lähes kaikkien haitallisten verotoimenpiteiden purkamiseen jäsenvaltioissa, niistä riippuvaisilla ja assosioituilla alueilla.

Lopuksi haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia osallistumisesta rakentavaan keskusteluun koordinoitusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi.

Othmar Karas, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja esittelijä, kiitos hyvästä yhteistyöstä ja mietinnöstä.

Haluaisin tuoda esiin neljä kohtaa. Ensinnäkin mielestäni syytä korostaa, ettei veropetosta voida torjua erillisesti, vaan tarvitaan koordinoituja toimia sekä jäsenvaltioiden kesken että kolmansien maiden kanssa. Toiseksi suunnitellut pilottihankkeet karusellipetosten torjumiseksi ovat hyvä idea ja panemme ne merkille, mutta on syytä korostaa, ettei tämä saa johtaa pienten ja keski suurten yritysten kehysedellytysten heikentämiseen. Kolmanneksi tuemme nimenomaan komission ehdotuksia alv-direktiivin ja hallinnollista yhteistyötä tällä alalla koskevan asetuksen tarkistamiseksi. Neljänneksi minua ilahduttaa, ettei keskustelu pankkisalaisuuden yleisestä poistamisesta saanut enemmistöä puolelleen yhdessäkään valiokunnassa ja että se on nyt määrätietoisesti hylätty suurella enemmistöllä.

Werner Langen, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin liittää omat onnitteletni esittelijälle jo esitettyjen joukkoon. Parlamentissa on käsitelty veropetosten torjuntaa jo vuosikautia ja valitettavasti lukuisista aloitteista ja parlamentin laajasta tuesta huolimatta komission jäsen ei vieläkään pysty esittämään sen kummempaa edistystä asiassa – vaikka asia on kiireellinen – jäsenvaltioiden suuremmasta tai pienemmästä vastustuksesta johtuen. Luulisi, että veropetosten torjunnassa eteneminen olisi jäsenvaltioiden etujen mukaista, sillä kyseessä on yli 200 miljardin lisätulo vuosittain – toisin sanoen enemmän kuin EU:n talousarvio – ilman että rehellisten veronmaksajien veroastetta tarvitsisi nostaa. Asiasta keskusteltaessa on syytä korostaa, että osa vastuusta kuuluu jäsenvaltioille itselleen.

Mietinnön hyväksyminen oli melko vaikeaa, ja vaikeuksia valiokunnassa aiheutti alun perin yksi erityisaihe, joka on jo ratkaistu. Sharon Bowles osoitti suurta yhteistyövalmiutta. Meidän kannaltamme tämä oli vaikea mietintö, sillä siihen on liitetty tarkistus, jota emme voi tukea. Nytkin siinä pyritään puristamaan viimeinenkin pisara veronmaksajilta ja verolähteistä. Jää nähtäväksi, onko se vain pelkkä vaihtoehto vai johtaako se uusiin hyökkäyksiin veronmaksajia vastaan. Ennen kaikkea emme voi tukea tarkistusta 4, jota kaksi kollegamme sosialistiryhmästä esitti ja jolla pyritään kumoamaan talletusten verotusta koskeva direktiivi.

Niinpä kantamme on tämä: tuemme täysin ja kaikin puolin Sharon Bowlesin mietintöä, mutta jos tarkistus 4 talletusten verotusta koskevan direktiivin kumoamisesta saa enemmistön hyväksynnän, vastustamme mietintöä.

Benoît Hamon, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää Sharon Bowlesia laadukkaasta työstä ja talous- ja raha-asioiden valiokunnassa näin tärkeästä tekstistä saavuttamastamme tuloksesta. Haluaisin muistuttaa kollegoilleni, että valtionvaroista menetetään nykyään 200–250 miljardia euroa sisämarkkinoilla tehtävien veropetosten vuoksi. Nämä menetetty miljardit tarkoittavat vähemmän julkisia investointeja, vähemmän kouluja, vähemmän julkisia palveluja, lisää sosiaalisia tarpeita, joita ei voida täyttää, ja tietysti niiden korvaamiseksi usein kireämpää verotusta rehellisille ja tavallisille veronmaksajille, joilla ei ole aikaa veronkiertoon eikä edullisimman verokohtelun etsimiseen.

Minua ilahduttaa täällä parlamentissa alv-asioissa osoitettu laaja yhteisymmärrys ja halu lopettaa petokset ja käytännöt, joissa hyödynnetään vuonna 1993 perustetun siirtymäjärjestelmän heikkoutta. Tiedämme kaikki Liechtensteinin skandaalin jälkeen, että suurimmat säästäjät tekevät suurimman veropetoksen tallentaessaan rahojaan veroja välttääkseen kolmansiin maihin, jotka ovat usein veroparatiiseja.

Euroopan unionilla on keinot torjua tämä petos: säästöjen verotusta koskeva direktiivi. Kuten Sharon Bowles korosti, direktiivissä on liikaa puutteita, ja se kattaa ainoastaan yksittäisille henkilöille maksettavien korkojen muodossa saadut tulot. Siksi nykyään on aivan liian helppoa perustaa keinotekoinen oikeushenkilö, jossa usein on vain yksi kumppani tai osakkeenomistaja, tai keksiä verotuksen välttämiseksi rahoitustuloja, jotka eivät sanan varsinaisessa merkityksessä ole korkoja.

Siksi tämän direktiivin soveltamisalaa on ehdottomasti laajennettava, kuten mietinnössä ehdotetaan, niin että edes vaikeutetaan veronkiertoa. Tämä on itse asiassa moraalinen velvollisuus.

Olen hämmästyneet ja pettynyt PPE-DE-ryhmän esittämän tarkistuksen vuoksi, jossa sen arkaluontoisuuden ja suuntauksen vuoksi päädytään ehdottamaan, ettei mitään muutettaisi ja että veropetosten suhteen olisi pitädyttävä nykyisessä tilanteessa.

Esitetään nämä kannat unionin kansalaisille, erityisesti saksalaisille, ja katsotaan, miten eurooppalaiset ja saksalaiset suhtautuvat täällä tehtyihin valintoihin. Viestimissä, erityisesti saksalaisissa viestimissä on esitetty suuria lausuntoja veropetoksista. Täällä Euroopan parlamentin hiljaisuudessa tehdään muita valintoja. Toivottavasti unionin kansalaiset esittävät kantansa niihin.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin korostaa kolmea seikkaa tässä keskustelussa. Ensiksi on arvioitu, että alv- ja valmisteveropetokset merkitsevät yli kahta prosenttia Euroopan unionin BKT:sta. Menetykset ovat 200–250 miljardia euroa. Kyseessä ovat valtavat rahamäärät. Kansalliset tulot vähenevät ja petokset vaikuttavat myös Euroopan unionin budjettitulojen rakenteeseen, kun BKTL:oon perustuvien omien tulojen osuus kasvaa.

Toiseksi tästä diagnoosista huolimatta mietinnössä ehdotetuista ratkaisuista voi olla enemmän haittaa kuin hyötyä. Tarkoitin täällä esimerkiksi yhteisön sisäisiä liiketoimia koskevia ratkaisuja, kuten käännetyn verovelvollisuuden järjestelmä, jossa vastaanottaja maksaa verot eikä luovuttaja. Minua huolestuttaa myös alv-prosentin yhtenäistämistä koskeva ehdotus, joka itse asiassa tarkoittaa alennetun verokannan poistamista ja ehdotusta perustaa selvityskeskus ”clearing house” jakamaan verotusta jäsenvaltioiden kesken.

Kolmanneksi näyttää siltä, että itse asiassa veropetosten torjumiseksi tarvitaan jäsenvaltioiden verohallintojen tiiviimpää yhteistyötä. Tämä tarkoittaa nopeampaa tietojenvaihtoa ja ehkä jopa automaattista pääsyä tiettyihin alv:n maksajia ja valmisteveronmaksajia koskeviin tietoihin.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron kahdesta syystä: ensiksi koska tämä asia on – kuten Werner Langen sanoi – ollut käsiteltävänäämme jo vuosikautia, ja on todella syytä ihmetellä, miksi siinä ei ole edistytty, nimenomaan alv-petoksissa. Toiseksi eurooppalaisten suuren enemmistön kannalta on sietämätöntä, että keskustelemme täällä tekopyhästi veropetoksista – veronmaksajien rahoista – ja sivuutamme itseämme koskevat ongelmat.

Euroopan parlamentti, sellaisena kuin sitä monet parlamentin jäsenet edustavat, on petosten tyyssija. Asia käy ilmi Robert Galvinin kertomuksesta ja muualta. Samalla asia pyritään lakaisemaan maton alle. Mainitsen vain Giles Chichesterin, John Purvisin ja tietyt liberaaliryhmän jäsenet. Tämä on häpeällistä. Jollemme käsittele omassa keskuudessamme ilmeneviä petoksia, emme ole uskottavia eikä meillä ole oikeutta arvostella muita.

Kehotan OLAF:ia ja aivan erityisesti parlamentin hallintoa ja parlamentin ryhmiä selvittämään asian. On törkeää, että täällä, juuri täällä pyritään vaikenemaan asiasta.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Minua ilahduttaa, että yhteisön strategiassa tämä asia on otettu esiin, joskin hitaasti, ehkä liiankin hitaasti. Olen samaa mieltä siitä, että veropetosten

torjunnasta on tehtävä jäsenvaltioiden kansallinen velvoite, ja samalla se on kuitenkin myös otettava Lissabonin ohjelmaan.

Haluan esittää seuraavat huomautukset: ensiksi en kannata parlamentin mietinnön sanamuotoa, jonka mukaan verokilpailun lisääminen voi vääristää tarpeettomasti sisämarkkinoita ja vahingoittaa yhteiskuntamallia. Tämä osoittaa pinttyynyttä halua määrätä vähimmäistasot kaikille verotustasoille, mikä itse asiassa aiheuttaa epäoikeudenmukaisuutta ja kiihdyttää inflaatiota, sillä se koskisi juuri niitä, jotka ovat olleet tunnollisia ja olisivat oikeutettuja alhaisempiin veroihin. Välillisten verojen osalta asia kuuluu myös yhteisön toimivaltaan, sillä ei voida puuttua vain vähimmäistasoihin ja jättää enimmäistasot sääntelemättä. Haluaisin myös kiinnittää huomiota siihen, että valmisteveron väärinkäytösten lisääntyminen johtuu vähimmäistasojen kasvusta. Niillä kannustetaan pimeän talouden leviämistä ja kotitekoisten tuotteiden valmistamista, mikä on ristiriidassa yhteisön politiikan kanssa. Arvonlisäverojen alueella minua ilahduttaa myös päätös edetä hitaasti ja ajatus käännetyistä verovelvollisuudesta. Samalla kuitenkin tarvitaan myös asian päättäväistä edistämistä. Mielestäni nykytekniikan taso huomioon ottaen asia voitaisiin helposti hoitaa sisämarkkinoiden rajat ylittävissä liiketoimissa, ja kohdemaata koskeva luovuttajan alv olisi helppo peria ja siirtää kohdemaahan. Tätä varten tarvitaan tietysti jäsenvaltioiden veroviranomaisten todellista halua yhteistyöhön, jota ei vielä ole. Se voitaisiin toteuttaa nyt, kun euro on otettu käyttöön ja korkotulodirektiivi on annettu. Lopuksi minusta tuntuu, että olisi ryhdyttävä toimiin unionin ulkopuolisten yhtiöiden toiminnan suhteen, sillä veroperusta määrätään näissä usein ennen verotusta, ja se palautetaan niiltä sitten sotkuisissa liiketoimissa unionissa toimiville yhtiöille verojen kiertämiseksi eikä siinä ole kyse suotuisan verotuspaikan valinnasta. Kiitos.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen László Kovács, hyvät naiset ja herrat, on arvioitu, että veropetokset merkitsevät Euroopassa kuutta prosenttia verotuloista. Tämä vähentää luottamusta verojärjestelmään, valtiovarainministeriöiden kykyyn ja tasapuolisuuteen sekä kansalaisten hyvinvointiin. Se muodostaa kasvualustan pimeälle taloudelle ja järjestäytyneelle rikollisuudelle.

Euroopan unionissa se vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan, vääristää kilpailua ja vahingoittaa EU:n taloudellisia etuja ja haittaa Lissabonin strategian toteuttamista.

Jos verot maksettaisiin edes neljännekseltä veroparatiisien koko vauraudesta, YK:n vuosituhannen kehitystavoitteet voitaisiin, kansainvälisen valuuttarahaston mukaan, kattaa näin säästynein varoin.

Euroopan unionin on oltava lujana veropetosten torjunnassa. Asia voidaan hoitaa turvallisesti ja vastuuntuntoisesti aiheuttamatta suurta rasitetta unionin taloudelle. Rajatylittävän kaupan kasvu ja globalisaation vaikutukset edellyttävät meiltä määrätietoisuutta unionin veropetosten vastaisen strategian edistämiseksi. Pelkät kansalliset toimet eivät riitä.

Strategialla on oltava sisäinen ulottuvuus, siinä on ratkaistava arvonlisäveroon ja erityisveroihin kohdistuvien petosten aiheuttamat ongelmat sekä välittömiin veroihin kohdistuvat veropetokset, ja ulkoinen ulottuvuus, jossa tunnustetaan Euroopan unionin taloudellinen merkitys.

Emme saa tuottaa pettymystä niille kansalaisille, jotka täyttävät tunnollisesti verovelvollisuutensa ja odottavat Euroopan unionilta tarmokasta johtamista.

Tässä yhteydessä odotamme, että komission ensi kuussa esittämä alv-petosten toimenpidepaketti on kunnianhimoinen ja että tämän kuun lopulle ilmoitettu kertomus talletusten verotuksen toteuttamisesta todella edistää tämän alan petosten torjuntaa unionissa. Olemme tyytyväisiä Sharon Bowlesin mietintöön yleensä ja onnittelemme häntä siitä. Luotamme siihen, että tämä mietintö hyväksytään täysistunnossa, ja jollei parannuksia saadakaan aikaan, emme ainakaan taannu.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Hyvä Sharon Bowles, ihailen pyrkimystä ratkaista veropetokset unionissa.

Miettikää kuitenkin, mitä se aiheuttaa Bulgarian nykyisille hallitsijoille. Jos veropetokset saadaan loppumaan Bulgariassa, voin vakuuttaa, että seuraavissa vaaleissa oikeuksien ja vapauksien muslimipuolueen liikkeen liberaalit eivät saa edes puolta nykyisestä äänimäärästään. Jos valtionvarojen ryöstäminen lopetetaan maastani kokonaan, sosialistit eivät enää kykene rahoittamaan vaalikampanjoitaan eivätkä niin ollen absurdeja aloitteitaan.

Ataka-puolueen jäsenenä tuen mietintöänne, sillä Ataka on Bulgariassa ainoa puolue, joka pyrkii lopettamaan valtionvarojen kahmimisen, ja Ataka on puolue, jonka suunnitelmiin kuuluu tiukka sitoutuminen tutkimaan kaikki pimeät ja likaiset kaupat, jotka vahingoittavat valtion talousarviota ja joista toistaiseksi monet poliittiset puolueet ovat hyötynet. Kiitos.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, sallikaa minun aivan aluksi sanoa Benoît Hamonille, ettei hänen kiristyksensä tee meihin mitään vaikutusta, ja valitan sitä, että hän on selvästi ymmärtänyt asiat aivan väärin.

Arvoisa puhemies, kannatan Sharon Bowlesin mietinnön suuria linjoja, mutta mielestäni on syytä korostaa kahta seikkaa. Ensiksi alv-järjestelmän siirtymäkausi, josta määrättiin vuonna 1993, on nyt osoittanut rajallisuutensa. Mielestäni siirtymäkautta ei ole syytä enää jatkaa. Veropetokset, joita emme kukaan voi hyväksyä niiden välittömien ja välillisten vaikutusten vuoksi, johtuvat osittain nykyisen järjestelmän virheistä, ja sitä olisi siis muutettava. Ymmärrän tietysti, että tähän liittyy ongelmia. Siksi suosittelen komissiolle, että se ryhtyisi edistämään RTV VAT -järjestön suunnittelemaa ratkaisua, jolla vältettäisiin 275 miljoonan euron päivittäiset veronmenetykset ja vähennettäisiin pk-yritysten hallinnollisia menoja.

Toinen seikka koskee säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta koskevaan direktiiviin liittyviä veropetoksia. Mietinnössä esitetään perusteettomia huomautuksia, joiden vuoksi esitän tarkistuksia tilanteen korjaamiseksi. Oikeutettu ja välttämätön veropetosten torjunta ei saa saattaa meitä kyseenalaistamaan verokilpailun periaatetta. Torjun tällaisen täysin, sillä nämä asiat eivät liity toisiinsa. Lisäksi kokemus on osoittanut, että verovähennysjärjestelmä, jossa talletuksista verotetaan verotuskohteessa, on tehokkain. Siksi ei ole syytä pyrkiä ottamaan yleisesti käyttöön tietojenvaihtojärjestelmää, joka aiheuttaa omat ongelmansa.

Lopuksi vaatimukset direktiivin uudistamisesta laajentaen sen soveltamisala koskemaan kaikkia oikeushenkilöitä ja muita tulonlähteitä eivät myöskään ole tarkkaan harkittuja, sillä niiden seurauksena talletukset vain siirretään pois Euroopan unionista. Siksi haluan, että nämä kohdat tarkistetaan. Jollei niitä tarkisteta, emme voi äänestää tämän mietinnön puolesta.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, veropetokset ovat olleet kokonaisvaltainen ongelma jo pitkään. Arvioidaan, että niiden vuoksi menetetään noin 2–2,5 prosenttia BKT:sta, mikä merkitsee unionissa noin 200–250 miljardia euroa. Siksi toimia on koordinoitava yhteisössä ja tiivistettävä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 ja 280 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi, ja sovittavat yhteen toimintansa, jonka tarkoituksena on suojata yhteisön taloudellisia etuja. On kuitenkin muistettava, että vaikka tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuminen yhteisön markkinoilla vaikeuttaa tällaisten petosten torjuntaa pelkästään jäsenvaltioissa, ei toteutettavilla toimilla saisi häiritä taloudellista toimintaa eikä aiheuttaa tarpeettomia rasitteita veronmaksajille.

László Kovács, komission jäsen. – Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän tässä keskustelussa esittämistään kommentteista ja näkemyksistä.

Kuten alkupuheenvuorossani totesin, komissio arvostaa suuresti Euroopan parlamentin osuutta keskustelussa koordinoitusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi. Komissio kantaa vastuunsa ja tekee vastaisuudessa aloitteita oikeudellisen kehyksen vahvistamiseksi ja jäsenvaltioiden hallinnollisen yhteistyön tiivistämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi epäilemättä toimittava samoin.

Jotkut teistä viittasivat talletusten verotusta koskevan direktiivin uudelleen tarkasteluun, ja voin vakuuttaa teille, että käynnissä oleva uudelleen tarkastelu on hyvin huolellista. Tutkimme perinpohjaisesti, onko nykyinen soveltamisala tehokas, ja sen laajentamisen hyviä ja huonoja puolia. Asia on mutkikas ja siinä on otettava huomioon monia tekijöitä: tehokkuus verolakien noudattamisessa; markkinatoimijoille ja verohallinnolle aiheutuva hallinnollinen rasite; tarve asettaa taso toimintakentälle EU:ssa ja sen suhteissa ulkomaailmaan – vain pari esimerkkiä mainitakseni. Kuten aiemmin totesin, julkaisemme pian kertomuksen. Sen jälkeen julkaistaan ehdotus talletusten verotusta koskevan direktiivin tarkistamiseksi, ja teemme kaikkemme hyvän tasapainon löytämiseksi.

On selvää, ettei veropetosten lopettamiseksi ole olemassa yhtenäistä ja kokonaisvaltaista ratkaisua. Kullakin yksittäisellä toimenpiteellä olisi tuotettava lisäarvoa, mutta vain niiden toteuttamisella kokonaisuutena annetaan veroviranomaisille laajempi kehys veropetosten ja veronkierron torjumiseksi.

Sharon Bowles, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, veropetokset ovat EU:n asia, sillä petoksetekijät käyttävät hyväkseen rajat ylittäviä aukkoja, jotka pyrimme sulkemaan.

Kuten komission jäsen totesi, talletusten verotus on mutkikas asia. Uskoisin, että pääsemme äänestyksessä yhteisymmärrykseen siitä, ettemme ennakoiki liikaa syvällisempiä keskusteluita aiheesta, joita käydään, kun komissio esittää uusia ehdotuksia. Mielestäni voimme myös välttää viittauksia verokilpailuun, josta emme

ole yhtä mieltä ja joka ei ole tämän mietinnön peruskysymys. Siksi uskoisin, että pääsemme yhteisymmärrykseen.

Hyvät kollegat ja komission jäsen, en usko, että toimettomuus ja hapuilu olisivat hyvä vastaus. Kyseessä on 2,5 prosenttia BKT:sta. Se on melko iso pala veroperustasta. Se lienee viisi prosenttia veroista, kuten kollegamme Antolín Sánchez Presedo totesi.

Jos joku täällä olevista poliitikoista tai jäsenvaltioiden poliitikoista kampanjoisi viiden prosentin aiheettomasta veronkorotuksesta, hän ei pääsisi kovin pitkälle. Sanonkin siksi jäsenvaltioille, että tietojenvaihdon hankaloittaminen, vähimmän mahdollisen toteuttaminen ja pelokkuus merkitsevät samaa kuin viiden prosentin verotus tyhjältä, sillä niin paljon tämä ongelma maksaa rehellisille veronmaksajille. Tällaisen viestin haluan välittää mietinnössä ja uskon, että se on yhteinen viesti, jonka parlamentti haluaa välittää tässä mietinnössä tukeakseen komission jäsentä hänen pyrkimyksissään ja kehottaakseen häntä olemaan rohkea.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 2. syyskuuta.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Veropetokset ovat sekä EU:n että jäsenvaltioiden ongelma. Ne vääristävät kilpailua ja supistavat samalla tavalla sekä EU:n että jäsenvaltioiden tulopohjaa.

Ongelman yhdeksi syyksi on mainittu nykyinen alv:n siirtymäjärjestelmä, joka on mutkikas ja vanhentunut. Se on saatettava ajan tasalle. Siinä mielessä Euroopan parlamentin ehdotus, jonka mukaan Euroopan komission olisi tehtävä päätös uudesta alv-järjestelmästä vuonna 2010, on epäilemättä perusteltu.

Uuden alv-järjestelmän laatimisella epäilemättä varmistetaan, ettei nykyistä verojärjestelmää korvata entistä mutkikkaammalla ja byrokraattisemmalla järjestelmällä. On varmaankin syytä korostaa myös, että ennen kuin sitä sovelletaan Euroopan laajuisesti, sitä on kokeiltava, jotta sen toimivuus käytännössä voitaisiin varmistaa. Näin ehkäistäisiin monet myöhemmin ilmaantuvat ongelmat.

Yhtä merkittävä edistysaskel veropetosten torjunnassa on jäsenvaltioiden sisäisen tiedon saatavuus. Tätä prosessia voitaisiin edistää perustamalla yleiseurooppalainen sähköinen verohallinnon tietokeskus.

Yleisen edun ja yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien välinen tasapaino otetaan huomioon henkilötietojen käsittelyssä.

Lopuksi tärkeäksi on katsottava myös veroparatiiseja koskeva asia. Kannatan mietinnössä esitettyjä ajatuksia siitä, että EU:n olisi asetettava veroparatiisien poistaminen maailmanlaajuisesti painopisteeksi.

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 24.00.)